

**Fasciculus medicine. [F.1a.tit:] Fasciculus medicine in quo continentur:
videlicet. ... [F.40b] Hecanothomia fuit emendata ab eximio artium ...
Impressum Venetiis per Joannem et Gregorium de Gregoriis fratres. Anno
domini Mccccxcv die xv Octobris / [Joannes de Ketham].**

Contributors

Ketham, Joannes de, active 15th century.
Morsiano, Petrus Andrea.
Joannem et Gregorium de Gregoriis Fratres.

Publication/Creation

Venetiis : Joannes et Gregorius de Gregoriis, 1495.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/wbxszkzv>

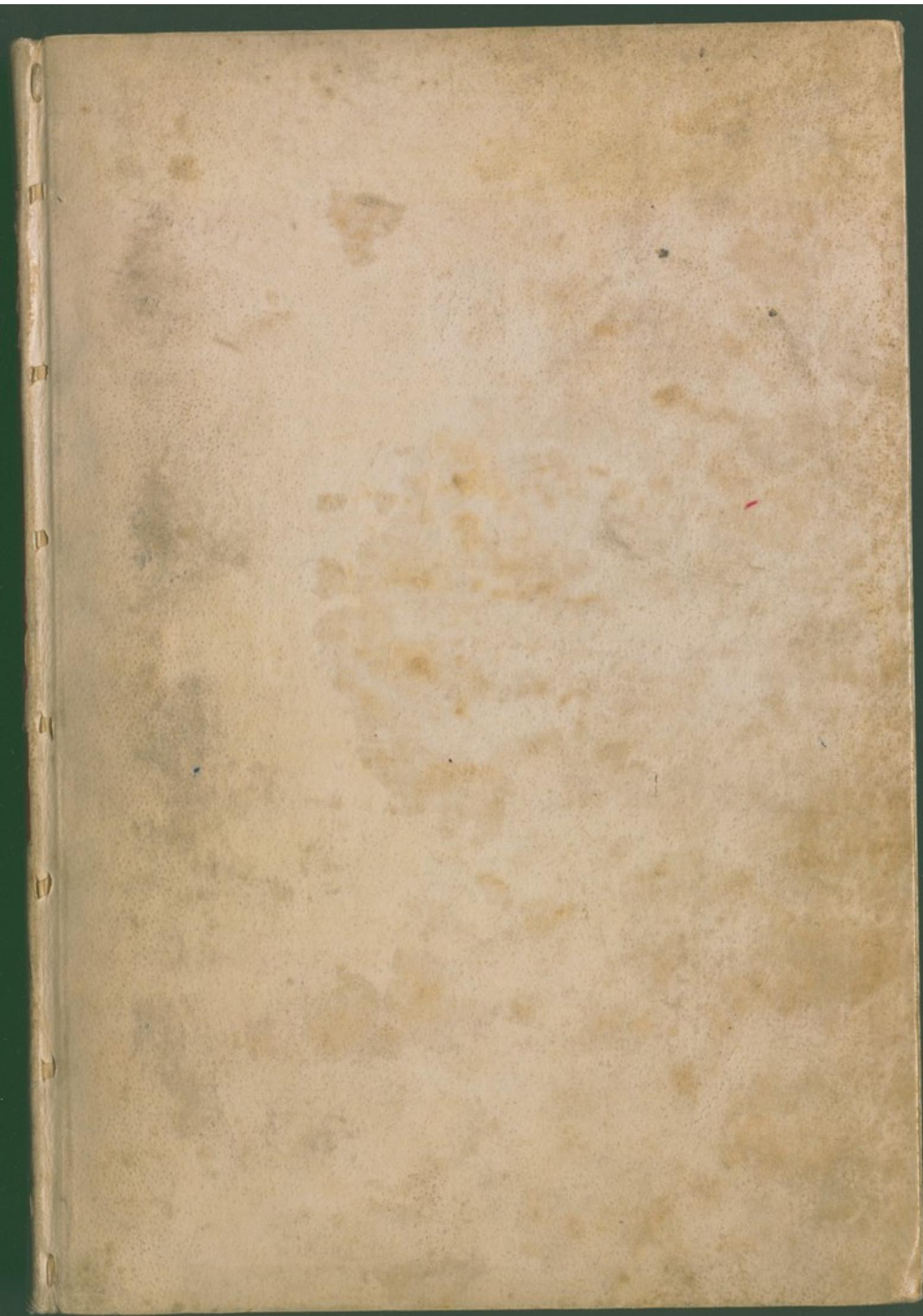
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

1
V. 3
95
Gase 3.e.13.

FROM THE LIBRARY
OF GEORGE DUNN
OF WOOLLEY HALL
NEAR MAIDENHEAD

28- 32394

H 9775.

Proctor 4550.

B.D.

May 1901.

Venice. fol. 8 Greg. de Gregorius 1495.

Sept. 24, 26, 29, 30, 31.

Ketham (Johannes de)

Fasciculus Medicinae

Johannes de Gregorius de Gregorius

✓

Venice

15 October, 1495

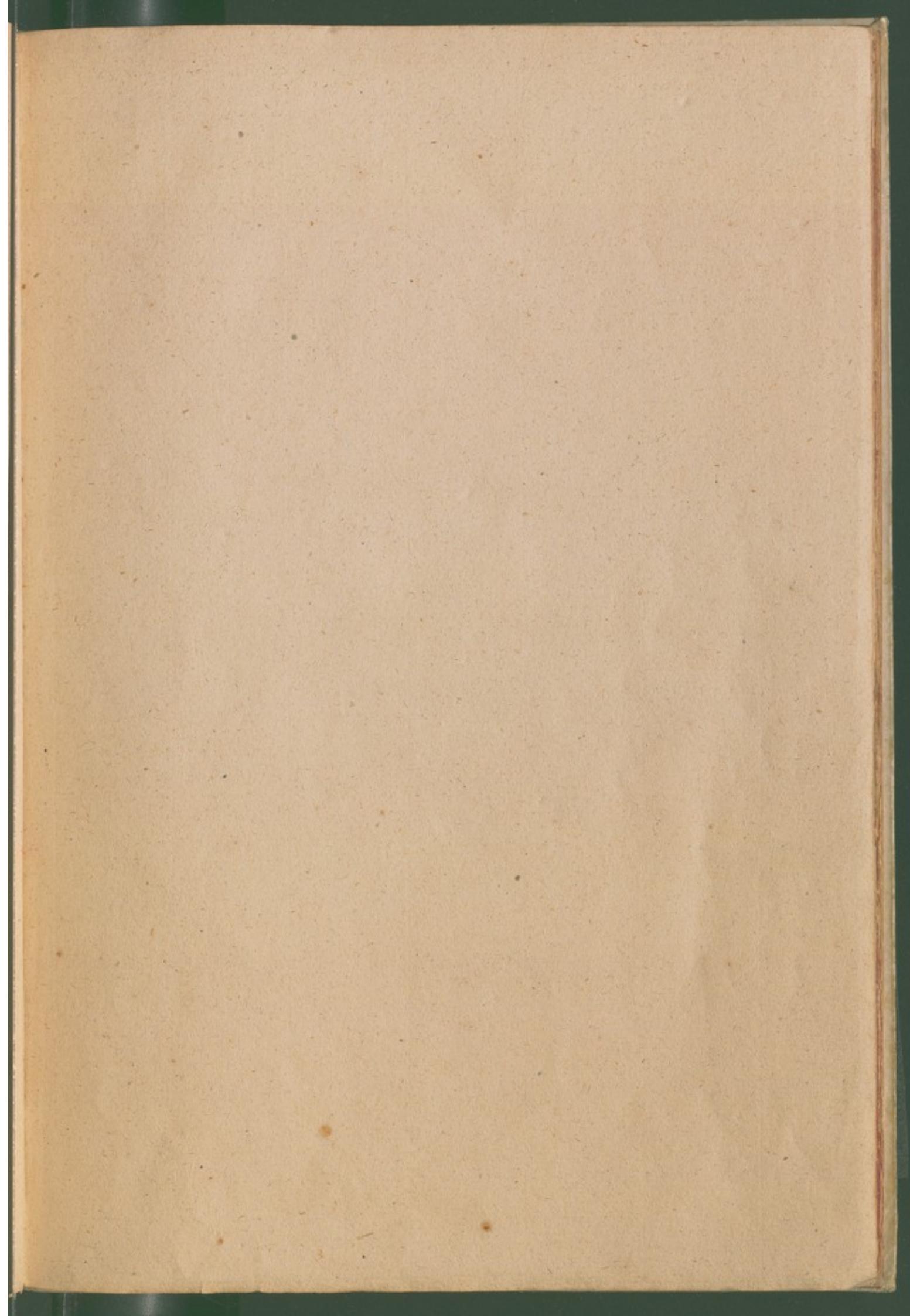
Hann 9775

Proctor 4550

B.M. V, 347

Venice

1495

Patro Andrea Mosiano d'Incola in Almo
Studio Bononie. — de medecina.

Fasciculus medicinae in quo
continentur: videlicet.

Primo iudicia vrinarum cum suis
accidentijs.

Secundo tractatus de flobotomia.

Tertio de cyrogia.

Quarto de matrice mulierū et im-
pregnatione.

Quinto concilia vtilissima contra
epidimiā.

Sexto de Anothomia mūdini toti⁹
corporis humani: Et q̄plura alia
que hic nō explanantur in titulo
habētur in hijs opusculis: ut ma-
nifestetur legenti.

ARISTOTILE
IPOCRATE
GALENO
AVICENNA
ALIABATE
RASIS
MESVE
AVER

PETRVS
DE
MONTAGNANA

Fasciculus medicinae.

Similitudo complexionum & elementorum.

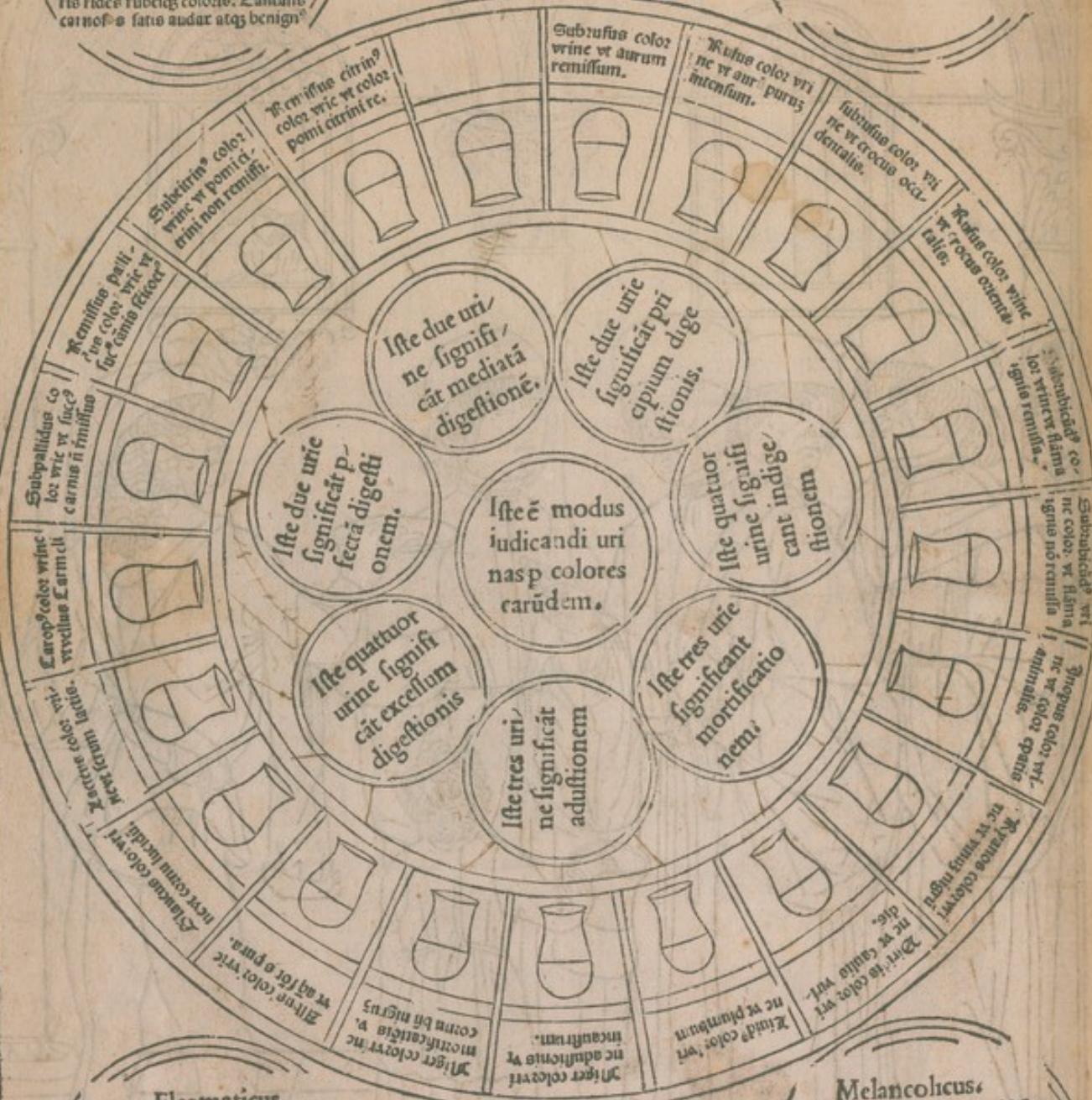
Sanguineus

Partes pinguis illi sunt atque iocantes. Moxos immixtus cupunt audire se querere. Hoc venit e bacchus delectat serula risus. Et facit hunc placere & dulcia verba loquenter. Unde hi studiis abiles sunt & magis apti. Qualibet enim causa non hoc leviter mouet ira. Largus amans plaus ridentes rubores coloris. Lancante carnosus satis audat atque benignus.

Banimus est sanguis coloris est vis acris illius. Secca calent colores illi sunt similata. Alterum humectat sanguis ac illi vis sic aquosa. Melancolia friget ac excesiva quasi terra.

Colericus.

Est humor colere que conuenit ipso tuosis. Non genus est bonum capiens praecelestes causas. Hoc uniter discunt & ceterum multum cito crescunt. Inde nesciuntur iuri nec non largi summa petentes. Irritans fallax irascens prodigus audax. Astutus gracilis siccus croccatus coloris.

Flegmaticus

Flegma vires modicas tribuit latentes brevesq. Flegma facit paucos languis reddit mediocres. Unde non studio tradunt sed corpora sonore. Sensus ciborum tardes motus pigritia sompnus. His foliolum pigrum in spumam emulsum.

Melancolicus.

Restat sibi tristis color substantie nigre. Quae reddit parvus tristes semper alta loquientes. Huius vigil studio nec mens est dedita somno. Servant propositum sibi nisi reputant ore gratias. Non expers transire nimis luctuosus coloris. Indus & tristis cupidus dectus tenacior.

Incepit fasciculus medicine compositus per excellentissimum artium ac medicine doctorem dominum Joānem de Retham Alamanus: tractas de anothomia et diversis infirmitatibus: et corporis humani: cui annexuntur multi alii tractatus per diversos excellētissimos doctores cōpositi. Necnon anothomia Aſſundini.

Et primo de expositione colorum in urinis: Deinde de eorum in iudicijs.

Urina est colamētū sanguinis et est duarū rerū significatiua proprie: aut enī significat passionē epatis et venarū aut vesice aut renum. Aliaz rerū est iproprie significatura. Sed in urina cōsiderāda sunt diversa sc̄e substātie: color: regio nes: et cōtentia. Aliud est cā substātie: aliud cā coloris: aliud cā sediminis. **C**ū. n. in hūano corpore sunt quatuor qualitates. sc̄e caliditas: frigiditas: siccitas: et hūiditas. Due. n. haꝝ sc̄e caliditas et frigiditas sunt cāe coloris. Siccitas et hūiditas sunt cāe substātie. **C**ū. dū. n. est q̄ urina ī quatuor ptes dividit. Supior ps est circul. Se cūda ē corp̄ eius. Tertia pforatio. Quarta fundus p̄ circulū egritudo capitis et cerebrū corp̄ eius egritudo spūalū mēbroꝝ et stomachū p̄ forationē epatis et splenis p̄ fundū renū et matricis et inferiorꝝ mēbroꝝ accūta indicamus. **I**tez in urina sunt tres regiōes. sc̄e infima media et sup̄ma. Infima incipit a fundo urinalis et durat per spaciū duorū digitorū. Media regio incipit ubi terminat infima et durat usq; ad circulū: q̄ circulū ē in sūma regiōe et q̄ in ista sūma regiōe ē spuma: significat ventositatem ebūlētem in viis urinalib; vel inflationē seu aliud vicium pul monis. **C**irculus vō grossus significat nūmā repletionem in capite et dolorem et quando in cir culō sunt quasi grana alba signum reumatīs indi gestis et oppilationis in epate in regiōe media. Et si filia volitantia albi coloris: tunc est signū mortale. Sed si ibi quedas nebula est in sanis malū. Sed in febricitantibus si nebula sit diuulsa signi ficat principium digestionis materie morbi et si fuerit vñita tunc significat plenam digestionem completam et cursum laudabilem et salutem. In infima regiōe sunt alij lapilli arenosi: et tunc de notat q̄ patiens est calculosus. Et si sedimen est nigrum: et tunc nisi fuerit per talem urinaz expul so materie venenose signum est mortis.

Urina rufa significat sanitatem et bonam digestionem corporis humani. **U**rina subrufa sanitatem significat sed non ita perfectam si cut omnino rufa. **U**rina citrina quando circulus eiusdem colo ris est laudabilis est et etiam subcitrina licet non ita pfecte sicut omnino citrina. **U**rina rubea sicut rosa effimeram febrem significat: et si continue mingatur significat febrem quotidianam. **U**rina sicut sanguis in vitro significat febrem et nūmio sanguine: et tunc statim debet fieri minatio nisi fuerit luna in medio geminorum. **U**ri na viridis quando mingitur post rubeam significat adustionem et est mortal. **U**rina rubea claritate remota omnino declinationem morbi significat. **U**rina rubea permixta aliquantulū nigredini vicia epatis et calefactionē significat. **U**rina pallida significat defectionem stomaci et impedimentum sc̄e digestionis. **U**rina alba sicut aqua fontis in sanis significat crudelitatem humorum et in acutis febribus est mortal. **U**rina autem lactea cum spissa substātie si accedit in mulierib; non ita periculosus sicut in viris propter indispositiones matricis tunc in acutis febribus est mortal. **I**tem urina latea superior et inferior obumbrata circa mediā regionem clara idropisim significat. **I**tem urina in idropico rufa vel subrufa morte significat. **I**tem urina caropus significat multitudinem humorum corruptorum sicut accedit in flegmati co idropico podagrico et alijs. **I**tem urina nigra potest esse de calore naturali extincto: et tunc est mortal: vel pot est pp expulsionem materie venenose que expellitur per vias urinales: et tunc significat salutem in quartana. als autem semper est mortal. **I**tez urina lucida sicut cornu indispositiones splenis: et dispositiones quartane si gnificat. **I**tem urina crocea et spissa subnigra et fetida et spumosa significat vtericiam. **I**tez urina rufa vel subrufa inferior habens resoluti ones rotundas et albas superiori aliquantulū plenis febrem ethbicam significat. **U**rina in fundo vasis usq; ad medietatem clara postea nō spissa et tenuis grauedine pectoris significat. **I**tez urina spumosa et clara et quasi subrubea dolores in dextro latere maiorem q̄ in sinistro significat. Si urina spumosa et alba sit maiorem dolores si gnificat in sinistro latere: frigidius est enī sinistrū latū q̄ detrum. Si circulus urine nullo in q̄ gente tremulus apparuerit de cursum flegmatis et aliorum humorum a capite per collum et p̄ posteriora ad inferiora significat. **I**tez urina te a iii

nuis et pallida et clara acetosum flegma significat. **I**tem vrina spissa plumbea circa medium regionem nigra par alisim significat. **I**te vrina spissa et lactea et pauca et crassa inferius cum squamis lapidem significat vel ostendit: si vrina sine squamis spissa et lactea pauca fuerit flum ven- tris significat. **I**tem vrina spissa et lactea et multa gutta in superioribus partibus vel membris corporis significat. **I**tem vrina inferius pallida in viris dolorem renum significat: in mulieribus vitium matricis significat. **I**tem vrina in qua frustra apparent si pauca sit et turbulosa vene ruptura circa renes et vesicam significat. **I**te vrina in qua sanies appetet in fundo vasis continua renum et vesice putredinem vel apostemata significat. Et si in tota vrina sanies appetet totum corporis putredinem significat. **I**tem vrina in qua frustra appetet parua et lata vesice excoriationem significat. **I**tem vrina atomosa per mulatum tempus lapides in renibus significat. **I**te vrina alba sine febre in viris et mulieribus aliquando dolorem renum aliquando impregnationem significat mulieris. **I**tem vrina pregnantium si vnum mense duos vel tres habuerit debet mulatum clara et alba esse et ypostasim debet habere in fundo. Si vero quatuor habuerit menses vrina tunc debet esse serena et ypostasis alba et grossa in fundo.

Rat esse constantem. **U**rina turbida in qua se-
men apparuerit in fundo vasis mulierem iacen-
tem cum viro significat. **U**rina mulieris den-
sa eam esse corruptaz tunc declarat: predicta vri-
na saltem turbida in qua semen appetet in fun-
do vasis. Si vero vrina talis fuerit in viro recen-
ter eum cum muliere coisse tunc declarat. Si vri-
na turbida velut subiugarii habuerit vulue ma-
tricis dolorem significat. **U**rina multum ni-
gra mulieribus superueniens: si mota aliquantu-
lum ruborem habuerit solutionem menstruorum
significat.

De modo indicandi vrinas.

Modus iudicandi vrinas est. Consideratis omnibus que a medico debent considerari sic procedendum est. Primo videndum est de corisibus. Secundo de substantia.

Certio de contentis & sic poteris cognoscere
quis humor dominatur in corpore humano.

Si igitur verna apparuerit tenuis & alba meliora dominatur.

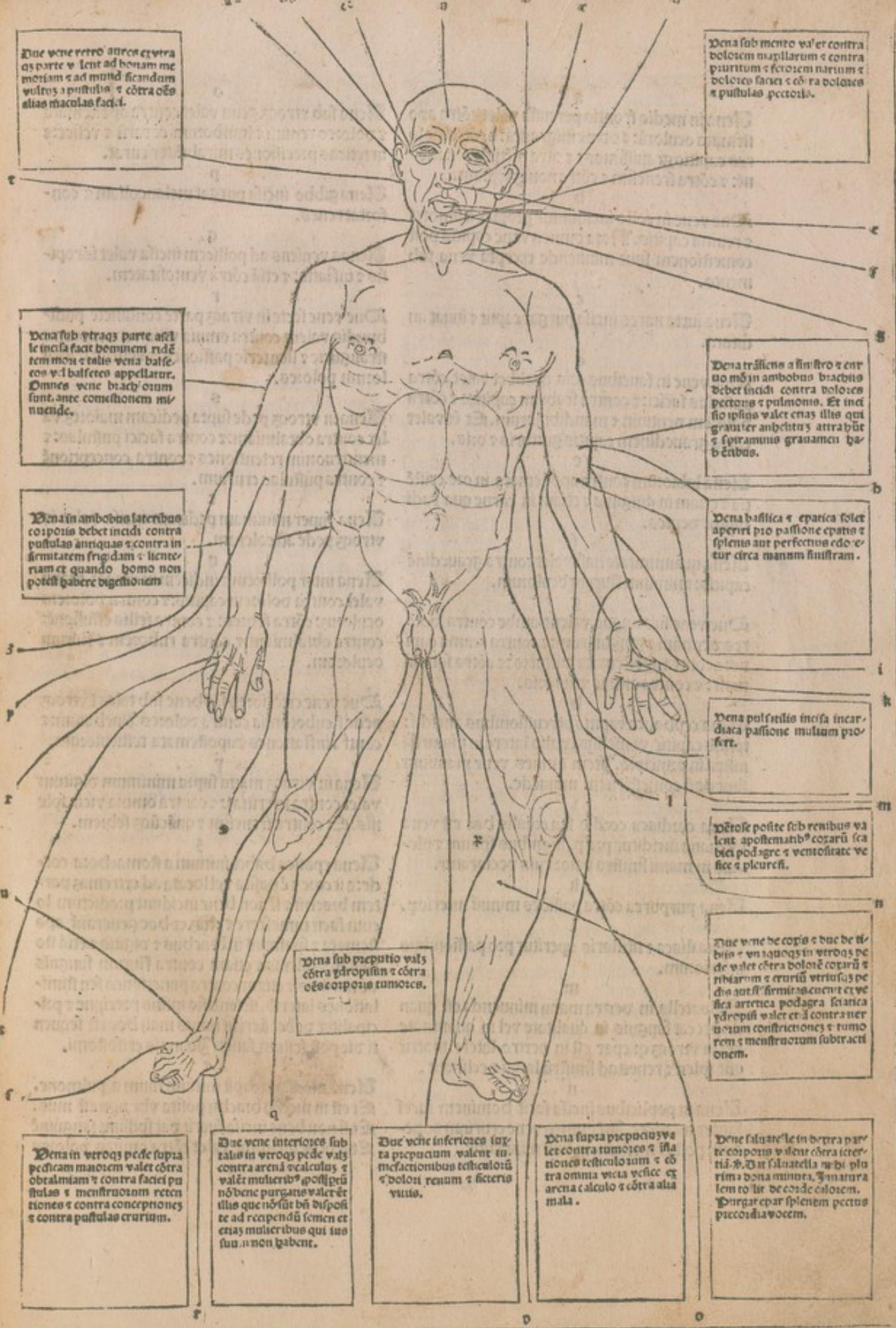
Si vero apparuerit alba et ipsa dignificat flegma
dominari.
Si autem appuerit spissa et rubea sanguis, perficitur.

**Si autem apparet ipsa et rubea languis dominatur.
Si vero rubea et tenuis colera dicitur dominari.
Et nota super eadem.**

**Et nota q̄ sanguis in anteriori pte capitis dñat.
Colera in dertra parte capitis.**

Flegma in posteriori parte.
Melancolia in sinistra pte capitis dicif dñari.
Circulus rubens in anteriori parte capitis dolorem significat.

Circulus alb^o in posteriori pte dolore significat
Circulus niger in sinistra parte ipsi^o capit^o do-
lorem vt factum est manifeste demonstrat. Et p^o
dictum medium de iudicijs & demonstrationib^o
vrinarum sufficiat.

a Vena in medio frontis percussa valet cōtra apostemata oculorū: et cōtra emigraneā: et cōtra dolores capitis grauiissimos: et cōtra mētis alienatio- nē: et cōtra frenesim et cōtra nouaz lepram.

b Due vene in collo incidentur propter humores et reuma capitis. Nota omnes vene capitis post comedionem sunt minuēnde excepta vena sub mento.

c Vena iuxta nares incisa purgat caput et iuvat auditum.

d Due vene in fauibus oris quelibet valet cōtra pustulas faciei: et contra scabiem capitis: et cōtra dolorem dentium et mandibularum. Et et valet cōtra grauedinem capitis gutturis et oris.

e Vena labiorum contra apostemata in ore exis- tia et etiam in gingivis et etiam in carne qua radi- cantur dentes.

f Vena in summitate nasi valet contra grauedinem capitis: et nimium flum oculorum.

g Due vene sub lingua valent ambe contra dolores dentium et gingivarum: et contra reuma capi- tis: et contra apostemata gutturis: et cōtra squinā tiā: et contra omnia vitia oris.

h Vena cephalica capitis per percusionibus incidit: ipsius capitis ut melius et alio latere in manu si- nistra in principio. Item omnes vene manuum sunt post comedionem minuēde.

i Vena cordiaca cordis seu coralis hoc est vena mediana incidentur pro passionibus spūum et ple- nius in manu sinistra valor eius declaratur.

k Vena purpurea cōtra passiōes minuīs interiore.

l Vena iliaca et titillaris aperitur pro passionibus inferiorum.

m Saluatella in dextra manu minuenda est quan- do peccat sanguis in qualitate vel in quantitate vel in vtroqz qz epar est in dextro latere. matrē autē splen et renes ad sinistrū latus declinant.

n Vena in poplicibus incisa facit hominem incesanter incedere. Itē omnes vene crurium ac pe- dum post comedionem sunt minuēnde.

o Vena sub vtroqz genu valet contra apostemata et dolores renū et lumbarum coxarū et vesicæ et arteticas precisiones mirabiliter curat.

p Vena gibbo incisa purgat melancoliam et con- fortat renes.

q Vena veniens ad pollicem incisa valet idrop- sis et inflatis: et etiā cōtra ventositatem.

r Due vene secte in vtraqz parte coniuncte pudibundis valent contra omnia vitia verendorum: strangurie et lienterie passiones: et vesice et testicu- lorum dolores.

s Vena in vtroqz pede supra pedicam maiorez va- let contra obtalmiam: et contra faciei pustulas: et menstruorum retentiones et contra conceptionē et contra pustulas crurium.

t Vena super minimum pedicam incisa valet in vtroqz pede ad coleram.

u Vena inter pollicem et indicem in vtraqz manu valet contra dolorem capitis: et contra dolorem oculorum: cōtra febres: et contra sellis effusionē: contra obtalmiam: et contra ruborem et flum oculorum.

v Due vene exteriores saphene sub tales i vtroqz pede flebotomia contra dolores Auchairum: et contra inflationes et apostemata testiculorum.

w Vena in vtraqz manu supra minimum digitum valet contra icteritiaz: et contra omnia vicia sple- nis. Et contra frenesim et quācūqz febrem.

x Vena epatica habet initium a stomacho: a co- de: a iecore et posita vellocata ad extremaz par- tem brachij et si non bene incident predictum lo- cum facit tumescere et etiā et hoc generant apo- stemata et spasmus in brachijs et digitis et etiā sto- machi et splenis et etiam contra flum sanguis de naribus et etiam contra punctiones seu stimula- tiones lateris. Et incisio ipsius precipue et princi- paliter debet fieri in nonis maij hoc est sequen- ti die post festum sancti Joannis crisostomi.

y Vena mediana capit initium suum a pulmone. Et est in medio brachij posita ubi non est mus. Et si non bene incisa fuerit dat spissum sanguine. Et si bene incidentur valet cōtra omnes dolores

memborum cordis stomachi costarum et latez.
Et etiam si non bene incisa fuerit saniem plurimam et pessimam mitteret: et vulnera famosa: et ad perniciem hominem deducit: et precipue: et principaliter incisio vene predictae debet fieri nonis septembris hoc est circa festum Nativitatis beatae virginis Marie.

Vena Cephalica a capite habet principium et per illam transit alia vena que mus nuncupatur que aliquando inciditur loco cephalice per negligentiam: et talis incisio importat tumositatem et propinquam mortem. Sed incisio vene cephalice valet contra fluxum oculorum: et contra omnes dolores capitum: et etiam incisio vene predictae valet contra caducum morbum: et incisio ipsius bona est sequenti die post festum sancti Ambrosij seu in nonis Aprilis.

Vene in occipite et vtracq; parte valent contra querelam capitum inani: et stuporem mentis: et amissionem rationis.

aa

Vena in concavitate aurum et vtracq; parte valet contra tremorem capitum: et contra tinnitus aurium: et etiam valet contra nouellam surditatem.

bb

Vene in temporibus valent contra dolores aurium: nimiam effusionem lachrymarum de oculis: et contra emigranciam: et fini Averennam non debent minui in quibus requiritur potentia generandi: quod per istas venas evanescunt spissi quia natura missi sunt ad festum generandum.

cc

Vena in angulis oculorum in quelibet parte valet ad clarificandum visum: et contra omnes flatus et maculas oculorum: et marine albulae et nebulam: et palpebre inuersionem.

Cesta tabula tractat de indicis venarum et de mutationibus earumdem una cum cautelis.

Inutio alia per metatesim: alia per antifrasim: et si sit inueterata passio fiat minutio per metatesim. Si vero recons per antifrasim: per metatesim dicit fieri quando ex eadem parte in qua est eritudo extrahitur sanguis: per antifrasim fit quando ex contraria parte fit minutio seu fleubotomia quod est idem. Considerandum est an materia fuerit furiosa ut in antrace per metatesim: tunc dicit fieri minutio. Si si quis punctus fuerit ab aliis venenosus per metatesim minuat. Sed quod inuenies humidat calidis humoribus: in horum calidorum humorum causa debet fleubotomari. Cum igitur sanguis bumidet ante tertiam et colera inter tertiam et nonam et ipsi iuvenes in his horis debent flebotomari. Si non humides frigidis humoribus et maxime melancolia in hora melancolicie, post nonam. preterea ut ait Salienus in tegni. Si quis hunc stomachum debile cauere dicit fleubotomiam et matre de venis que sunt implicatus brachiorum. Et nota quod luna non sit in medio geminorum quando minuit de ipsis venis implicatis ipsorum brachiorum neque est super spatulas recte debet apponi. Et si sanguis exiret niger tollat usque sit rubicundus. Si spissus usque sit rubicundus: et usque ad tenuitatem. si aquosus usque ad grossiciem. Et si sanguis non poterit erire: clauso non fleubotomie vulnere cum digito postea subito cum maiore ipetu erit sanguis et fumosus.

Eautela alia. Fleubotomia quatuor potest attendi secundum consuetudinem et virtutem. in tempore calidissimo non debet fieri fleubotomia: quod humores sunt perturbati: et sic exiret ita cito boni sicut mali. nec in tempore frigidissimo quod humores sunt compacti in corpore et difficiles ad educendum et citius exirent boni quam mali. In nono vero luna non debet flebotomia: quod corpora sunt ab humoribus evanescunt sed per flebotomiam magis evanescunt. Considerandum est attendi. si senectus non consuevit flebotomari non minuat et propter consuetudinem et debilitatem. Etas est attendenda quoniam ante duodecim annos nullus debet flebotomari neque senectus constitutus. Tamen sunt quidam fortis et vigorosi et tales possunt magis minui: virtus. non considerat maxime fortis. non minuit debet: debiles vero non: unde virtus et etas magis attendunt quantum tempus et consuetudo.

tempus flebotomia

a 5

Cesta conueniunt flegmati.

Flebotomiato ista conueniunt. panis fermentatus bene coctus triticus vinum leue quod stomachum non granat ouia sorbilia pices apertiles et carnes porcine ouine arietie pulline. Juuenum bestiarum parua poma que tunc repuruntur: caules non comedantur: quod generatur venenum in stomacho neque cascum nec aliqua que de eo cocta sunt. Ait namque Galienus Iopoca. ambo. lxxij. pricule quod. lac dare febricitatibus vel caput dolentibus pessimum est: ipsa die somnum vitet. Nam per somnum solet quendam pua accensio febris accedit et lipophemiam incurrit. i.e. defectum cordis vultene broositatem oculorum ut quibusdam extasim pariat.

CUtilitas flebotomie.

Flebotomia enim mente sincerat: precepit memoriam: sensus subtilius: vocem subtiliorem clarificat: lumine acutum: auditum temperat: digestionem promovat: stomachum adiuuat: sanguinem malum expellit: naturam confortat. Et cum ipsa malos humores extirpat. Et longa vita sanitatem administrat. unde ait Alincenna quarta primi capitulo. in principio. Flebotomia est universalis evacuatio omium humorum: laborans et sinistro. i.e. ex nimio sanguine vel ex sinistro. i.e. ex sanguine pretrefacto statim minuat omni tempore cōsi nisi quod lumen fuerit in medio signo geminorum. Dicit autem a sinus quod est febris et nocte quod est sanguis versus. Sinococha de multo: sed sinochus putrefacto.

Laborans effimera contra sinistro in flatam minuat de vena mediana et de vena cordiacae dertri brachii in estate. sinistri vero in hyeme. Effimera enim est febris que durat per unum diem vel partum plus vel partum minus.

Laborans effimera et causa calida vel ieiunio minuat de vena capititis vtriusque brachii. Laborans effimera et ieiunio et frigiditate caneat minutiō. Laborans et frenesi minuat de vena capititis vel de vena in medio frōtis. Laborans effimera et debilitate minuat cum letis porcinis et maribus suis. Laborans effimera et liturgia minuat iter mediū et auriculare. Laborans et squintia minuat de cephalica vtriusque brachii. Laborans effimera ex apostemate minuat de vena veniente ad auricularē digitū. Laborans effimera et pleuresi minuat de vena cordis per metates hoc est si pleuresis sit in sinistro latere fiat minutio in sinistro brachio. Et si pleuresis in dextro fuerit brachio sen latere: tunc fiat minutio in dextro latere vel brachio. Laborans et quotidiana iterpellata minuat de vena mediana. i.e. de vena cordis. Laborans et quotidiana iterpellata minuat de vena mediana. Laborans et quotidiana et

etroqz flegmate minuat de vena dertri brachii in estate. sinistri vero in hyeme. Laborans et flegmate salso cum puritus fiat scarificatio in tibijs. Laborans et tertiana minuat de basilica. i.e. de vena epatis dertri brachii in estate. sinistri autem in hyeme. Laborans et quartana minuat de saluatella la sinistra manus inter medium et auricularem.

Laborans et quartus acuta minuat de basilica usque ad quartum diem. Laborans et febre ethica minuat de mediana. et de cordiacā. Laborans et hydrocephali quartus minuat de vena epatis dertri brachii in estate. sinistri autem in hyeme. Laborans ex ictericia de basilica vtriusque brachii in estate et in hyeme. Laborans ex melacio in manu et frenesi minuat de vena que est in medio frōtis. Laborans ex epatis calefactioē minuat de basilica dertri brachii. Laborans et virtus splenii minuat de saluatella sinistra manus. Laborans et virtus renii matricis et vesice minuat de saphena interiori. i.e. de vena que est sub tali interiori vtriusque pedis. Laborans ex vertositate et inflatioē incidat vena que dirigitur ad pollicem vtriusque pedis. Laborans ex ptibus inferioribus minuat de saphena interiori et exteriori pedis. Laborans ex sciatica minuat de saphena exteriori pedis partis dolentis. Laborans ex podagra minuat de saphena et de basilica interiori et exteriori vtriusque pedis.

CRemedium.

Contra inflationē venarum post minutiō. R. Rutam absinthium et ordine hoc totū contundit et in patella calida cōfice ex illis ad modum exemplari et liga super tumorem et sanabitur.

CAliud remedium.

Contra debilitatem venarum cum homo senserit quod est piger et gravis in toto corpore et plenus doloribus ante et retro in capite suo talis minuat sanguinem de vena epatica quod mirabiliter per hoc curabit. Sup isto dicit Galienus quod generatur humores pestilios in sanguine illo: intrisecus sapientia et ulceraria magna generantur et omnium si cito minutio non occurrat per venas naturales. Et quasi eodem ratione naturales non recuperantur quod sunt debilitate permanentia immunda hoīs sine immunitione quod sunt obstructe sanguine malo. Ideo aperiri debent alii destruerentur: sicut aurum quod diu sepelitur et calcatur in igne. Tali et hō destruitur si sibi minutio mediae non succurrat vel alijs medicinis. Itē dicit Iopoca ambo. prima quod hoī nimis lagoribus debilitatis per minutiō sanabitur et dissoluit.

Siquid tamen boni flebotominadi electionē et non necessitatē quātus ad locum lumen et non aliarum planetarum quod tamē est necessarium per tempore multo bo-

no et laudabili optas scire. Nota primo regulas generales. Prima in tempore novilunij et plenilunij non valet flebotomia. Et si luna tunc fuerit in bono signo. ite incidere membrum cum ferro luna existente in signo illud membrum respiciete horredum est. ite luna existente in signis aeris vel igneis propter valet opatio vene quod ipsa existente in signis terrenis vel aquaticis. Quapropter iuuenes vel viri in augmento lune sunt flebotomini adiutantes. Senes vero in defectu. versus. Luna vetus veteres iuuenes noua luna requirit. ite tempore veris et estatis flebotomia fieri debet de parte destra. Tempore autem aucti et hyemis de parte sinistra. versus. Aer estas destra autem hyemis quoque sinistra. Incidunt venas morbo sanguine plenas. In se vel iuuenes si sint vene sanguineae plene. Omnes bene confort in cito vene.

Cum igitur quatuor ad signum lunae tempore minus scire volueris tunc predicta videas quando luna fuerit in signo bono et valeat per minutum tunc ipso die minutio erit bona. Statim illo quod eodem die nec sit nouilunium nec plenilunium: et sic de alijs regulis. put dictum est obseruatis. Et si potes aspectum lune ad alios planetas et ascendentiam considerare bonum erit. Nam statim quod luna sit in bono signo sed forte coniuncta vel aspectu malo a saturno vel a marte. Et si quod est signum lune valet apertio vene. tamen propter coniunctionem vel aspectum non valet. Sitam hec oia haberi non possunt beatetur tam luna in signo bono et satis ad presens erit: per tempore electionis: et iste sunt regule astronomicales.

CMedicinales vero sunt alie multum necessarie quod alibi videri debet: obseruentur tam iste. Primo quod aer illius diei sit clarus tempatus: non multum frigidus aut calidus: non turbidus aut pluviosus: aut corruptus. versus. Jun feb april maij nouembris septembris decembris. versus. His minime venam lunam dum videris aptam. In his festis communiter celebratur flebotomia.

CItem alij versus. Martini Blasii Philippi Bartholomei. Veneras precidat ut longo tempore vinat. In his metris continent festa circa que festa proprie tangit fieri coetera flebotomia. Non quod semper valeat in illis festis sed propter illa festa.

De indicio cruxis.

ADe indicadum cruxis de vena amissum. primo si est spissus male se habet circa pectus. Si flave male circa splen. Si glaucus male habes circa iecur. Si autem durus et niger nimis tenuisti. Si est rufus habes nigrum circulum est causa debilitatis capititis. Si autem est

rufus niger durus et coagulatus time paralisis. Si autem est niger et aquosus nimis time febres quartanas. Quando enim est aqua inferius et aqua superius tunc ydrosis. Cum autem est crux valde rufus et parum aque babens superius bilarem vultus facit: et est signum sanitatis.

Versiculos nota quibus cernes experimenta.

Sanguinis emissi de venis ordine tali.

Si crux est albus hominis quasi spuma reptus

Tussim designat: pulmoni dolorum paratur.

Et si ceruleus sanguis fuerit speculatus:

Est de seruore: tunc dolor in icore.

Sanguis preterea et mare videtur in vnda:

Fiscus hunc hominem pati dicit lapidem.

Si siccus sanguis fuerit variis coloris:

Et velut collum columbi sit rubensque:

Talem paralisis vereat ubique satis.

Si sanguis pure pellis dinoscitur esse:

Inter cutanea pestis ibi tunc dominatur.

Si natant globuli tunc fiant vulnera causam.

Si rufus pulcher sit et vnde parumper.

Est talis sanus non tibi sit iste dubius.

CDebet autem minutus sibi cauere maxime in primis tribus diebus a supra uno cibo et potu aut fortior exercitio. id labore et supfluo sonno maxime in prima die: tristitiaque: et sollicitudine: hec. n. sanguinem corrumpunt et in genus melancolie conuertunt.

Quartoque die vel quanto postquam vultus solidatum fuerit. balneum intrare et tempate ibide manere in uatiuum est: fiat autem ipso die existente in balneo moderata et suavis fricatio circa corporeum: etiens autem a balneo canet sibi a frigore: immo opere ut inuolutus sudario et sufficietibus operimentis vestitus mane at in domo temperati aeris.

Versus.

Prima dies vene gaudet moderamine cene.

Altera leta dies: tertia vero quies.

Postque dies quartus cunctos extermitat actus.

Hincque dies quintus virtutes colliget intus.

Balnea sexta petit: sed septima vult spaciari.

Precipit octaua ludere cum domina cara.

Sequitur de duodecim signis zodiaci: et primo de ariete.

CLuna existente in ariete bonum est sanguineus minuere de brachis. balneum intrare scribere incipere. Hunc falcare. Ad mercandum ire. soramem cemimenti incedere. Et oia quemque igne fuit bonum est operari: malum est medicari. Turriz et castrum vel dormum edificare incipere: non est bonum sanguinem de manus minuere nec ventosas ponere debes.

Taurus.

CLuna existente in tauru bonum est sanguinem minuere: hortos facere: seminare vineas: et arbores plantare. Nam cito crescit et multum durabit: bonum est

másiōes edificare: vrorē ducē: et oia linea opa
incipe: bonū ē terras emere sicut agros et hīmōt:
et arare incipere: malum est medicare collū: ocu-
los: guttur: et vngulas.

Gemini.

Luna existēte in geminib⁹ bonū ē icipere ea q̄
pertinet ad duo sc̄z ad matrimonīū: ad societatē:
de amicitia tractare: bonū stabilita facere. Inci-
pere plātare. Iter aī iudices: malū ē medicare i
bumeris: scapus: brachijs: vlnis: et manibus: seu
vngues de manib⁹ incidere. Itē icipere minuere
de brachijs: bonum tamen potionem sumere.

Cancer.

Luna existēte in cācero bonū est sanguinē mi-
nuere et medicinā sumere: et facere ea q̄ cuī aqua
funt vt sunt: molēdia: piscine: et aqueductus: intra
re nauē: iter accipe: nouā domū strare: et mutare
dī vna domo in alia: et vrorē ducē: et bestias mina-
tas emere: vt porcos: oves: capras: et ɔsilia. Mala-
lum est medicari pectus: pulmonem: et splenez: et
domum edificare.

Leo.

Luna existēte in leone bonū ē icipere ea que
cum igne funt: fūdere castra: domū intrare: loq
potestatib⁹ seu principibus: cōfirmare matrimo-
niū. malū ē medicari stomachū: Lor: et pect: la-
tera: potionem et medicinā sumere. Malfū est ēt
medicari Epar et omnia interiora iter lōgū icip-
nouā vestē induere.

Virgo.

Luna existēte invirgine bonū seminare: et co-
lere trā: et plātare vineas: et arbores: et hortos fa-
cere: scribere icipere: et oia operari que uis gemia-
ri: tractare pacē: induere nouā vestē. malū ē me-
dicari ventrē et oia interiora vētris. malū etiāz est
vrorē ducere q̄ sterilis erit aut paucos filios
generabit: locū mutare: et facere ea que cuī igne
funt. sed medicinā sumere multū laudabile est.

Libra.

Luna existēte in libra bonū est sanguinez mi-
nuere: rōnez ponere. Emere vendere pōderare
oia que sunt pōderabilia. malū est medicari inte-
riora ventris. Renes et vesicā et ea que sunt vlsqz
ad pudibuda: et oia icipere facere que cuī terra fuit.

Scorpius.

Luna existēte in scorpiōē nō video q̄ sit aliqđ
bonū facere: q̄i tūc ē in suo casu et ifortunio. Jo
ipsa debilitatē et impedit in bonis operatiōib⁹ ta-
mē bonū est balneari et ea facere que cum aqua et
de aqua fuit. Malfū ē medicari membra virilia
vt preputiū: anū: vel aliquē vulneratū: arbores et
mōtē ascēdere. Iter facere et precipue per terraz
vel per nauim.

Sagittarius.

Luna existēte in sagittario bonū est sanguinez
minuere: balnea strare: caput radere: capillos p-

cingere: discordes recōciliare: copulationē inter
amicos facere: societatē firmare: puerū ad artēz
applicare: matrimonīū intrare seu ordinare: sed
nō perficere q̄ sterilis erit vrorē in pueris et super
ba. bonū est fūcere oia que ptinēt ad cōstructōez
domoz: trā colere: et hortos facere: malū ē face
re medicari coras: femora: additiōes mēbroz.

Capricornus.

Luna existēte in capricorno. bonum est facere
ea q̄ cuī terra et de terra funt vt seminare et vine-
as plātare venari aucupari et oia instabilita exer-
cere. Iter incipere versius meridiē. malū est vro-
rem ducere: et facere ea que cuī igne funt. Non ē
bonū minuere: nec potionē sumere: nec in genu-
bus nec in nervis facere medicinaz: nec in aqua
laborare.

Aquarius.

Luna existēte in aquario bonū est vrorē duce-
re intrare domū. Iter incipere ad orientē loqui
prelatis et oībus alijs dignitatē babētibus. ma-
lū est medicare tibias et cetera vlsqz ad cauillas
pedū. Iter lōgū icipere.

Piscis.

Luna existēte in pīcib⁹ bonū ē sumere medi-
cinā et potionē. Et quicqđ ptinet ad geminationē
vt amicitias tractare: rōnez ponē: vrorē ducere.
Et ea facere que ad aquā ptinent vt molēdia et
aque ductus. Iter p aquas icipere et fūdere ecclē-
sias et alia edificia. malū est pedes medicari et
omnes partes eorum.

Aries habet caput

Taurus collum et guttur

Gemini scaphlas et manus

Cancer pectus et pulmonem

Leo stomachum

Dominis

Virgo epar intestina et circa ventrem

Libra renes ancham et vesicam

Scorpio secreta nature

Sagittarius coras

Capricornus genua

Aquarius tibias

Pisces pedes

Taurus

Virgo

frigida et sicca

Capricornus

Cancer

Scorpio

frigida et humida

Pisces

Aries

Leo

calida et sicca

Sagittarius

Gemini
Libra
Aquarius

calida et humida

Et nota ea que dicta sunt de flebotomia de rī signis zodiaci debent intelligi solum sī motum lune: et non aliorum planetarum quo ad tempus electionis pro sanitate conseruanda: non autem ad tempus necessitatis igitur nec signūz nec horum considerare: quod indigenti nulla lex est imposita. Indigens igitur aut expectare debet: sed minuere in nomine domini nostri Iesu Christi dum necesse est: et oportet. versus.

Ar li de vena bene fundunt vena sagitta.
Can ca pis vir media cetera dico mala.

Flebotominandum est omnitempoore si necessitas erget: et maxime luna. iij. viij. xj. xiiij. xvij. xxij. xxvij. Or tunc minutio melior est q̄d alijs diebus. Item sanguinem minuere utilissimum ē ab viij. kl. Julij usq; ad. xv. kl. Augusti: quod tunc crescit et augmetatur sanguis. Dies caniculares titulatur a. xv. kl. Augusti. usq; ad nonas Septembris in quibus non est flebotominandum: nec potio est accipienda. flebotomia nō est utilis ab viij. kl. Octobris usq; ad. viij. kl. decembrius ut noctis humores quos estiuūz tēps contraberat: Autumnus deperdat et sicca colera usq; ad scđz autumnum securus eris.

Sanguinez non minuas nec de ante comedas: neq; potionem sumas viij. et. xij. die Aprilis et kl. Augusti: et ultima die decembrius presertim et ultima die Junij: quod tunc vene nimis plene sunt. Ideo in hominib; et pecudibus flebotomie incisis vel alijs animalibus vulneratis periculum est: homo etiam qui in istis diebus natus est vel fuerit: aut morte mala: aut maximo labore peribit.

Item die Januarij ultimo et Februarij vult primo: homo qui natus fuerit post mortem suis nūq; putredine soluetur. Et nota qd homines sani de mane habent vrinam albam. Ante prandium rubet. Post prandium candidam. Et ante cenam calidam. Lauendum est etiā summe ne aliquis in subnotatis diebus minuat: quod pericula et hoc eueniunt infra scripta. Si certo kalendas Januarij aliquis sanguinem trahit: aut moritur infra annum: aut visus: aut alijs sensus ei minuerit: aut febre capietur. Si octavo kalendas Februarij: aut mortem: aut spasmum cordis: aut paralism patiet. Si pridie kalendas Martij: aut moritur: aut spasmum: aut paralism: aut febre;

incurrat. etiam si quis quoenam die alio a predicto i martio invenitur ille in agosto febricitabit. Si tertio idus Aprilis: aut statim: aut quarto die morietur: aut patietur febrem: aut spasmum. Si tertio vel quinto kalendas Maij: aut moritur aut febres incurrit: aut dissolutionem mentis habebit. Et si primo nonas Maij: aut moritur: aut emigraneam patietur. Si tertio idus Junij: aut epilepsiam: aut elephantiam incurrit. Si octavo kalendas Julij: aut moritur: aut in extasi vertitur: aut in iccore dolebit. Et si quinto nonarum Julij: aut moritur: aut obliuiosus erit: aut viscerata in frigore sustinebit. Si nono kalendas Augus-
tii: aut statim: aut quinto die moritur. Et si eodem die potionē sumptis ante trigesimam dies morietur. Si tertio kalendas Septembris: aut infra annūm morietur: aut frenesim patietur: aut visus oculorum eius extinguetur: aut scabiem: aut pruriginem: aut sudore fetidum sustinebit. Et si tertio nonas ipsius Septembris: aut moritur: aut spasmum habebit. Si duodecimo kalendas Octobris: aut moritur: aut ebetudo sibi occurrit: aut icterius erit.

CSequitur de duodecimi mensibns.

De Januario

Mano claris calidis cibis potiaris
Ne tibi languores sint aptos sumere liquores.

Nec minui cogita: contraria feru la vita

Balnea sint grata huc potio sit moderata.

Februarius

Signitur occulta februo sebris tibi multa
Si comedis betam necno aucam vel anetam.
Potio sumatur: in pollice tunc minuatur
Frigida vitentur sed balnea sana videtur

Marcins.

Marcins reserat humores: gignitq; dolores
Sume cibum pure coctanā si placet vre
Balnea sint affa nec dulcia sint tibi cassa
Vena nec habenda nec potio sit minuenda.

Aprilis.

Se probat in vere vires Aprilis habere
Luncta renascuntur porcina aperiuntur
Hincq; scalpescit corpus sanguis quoq; crescit
Ergo soluatur venter crux at minuatur.

Maius.

Maius secure laxari sit tibi cure.
Scindatur vena sed balnea dentur amena.
Cum validis rebus sint balnea seu speciebus
Potibus astricta sit salvia cum benedicta.

Junius.

Qui vult solamen iulio p̄bet hoc medicame
Aena non cedat: nec ventrem potio ledat
Somnum compescat: et balnea cuncta pauescat
At venerem vita sit anetum salvia tuta.

Augustus.

Quisq sub angusto vinat moderamine iusto
Rare dormitet: frigus coitum quoq; vitet
Nec minui cogita: contraria fercula vita
Potio vitatur: ac lotio nulla paratur.

September.

Fructus maturi septembre sunt valituri
Sed pira cum vino: panis cum lacte caprino
Atq; diuretica potio tibi fertur amica
At venam pandas species cum semine mundas

October.

October vina prestat: valetq; serina
Necnon ancina caro conuenit et volucrina
Quantum vis comedere: sed non precordia lede
Quāuis sit sana tamen est repletio vana.

Nouember.

Ista non embre datur tibi regula medo bibas
Si vita queritur mel et zinziber comedatur
Balnea cum venere tunc nullū constat habere
His vir senescit ydropis q̄uoq; crescit.

December

Sane sunt mēbris calide res mēse decēbris.
Caulis vitetur: capitalis vena seccetur
A frigore caput tegas ut sanus bene vegas.
Ne nimis egrotes cinamoma repuntica potes.

Aries in prima constitutiōe cepit videre: hoc
est q̄ hominis caput habere dicitur.

Taurus: habet collum et guttur.

Semini: spatulas vsq; ad manus.

Cancer: pectus et pulmonem.

Leo: stomachum.

Virgo: repar et intestina: et circa ventrem.

Libra: renes: anchas: et vesicam.

Scorpius: circa verebunda: et vasa seminaria.

Sagittarius: coras.

Capricornus: genua.

Aquarius: tibias.

Pisces autem pedes.

Cet ita membra humani corporis per signa su
per celestia dividuntur.

Cluna exstante in signo membra patientis nul
lum medicamen facias illi membro.

Aries ē signū mēnsis martij. Malū ē mederi
in capite tunc qui in capite percutitur; aut mo-
ritur; aut remanet iesus.

Taurus est signum mēnsis apilis. Malum ē
mederi oculis collo t gutturi; ac gargarismū facē

Gemini ē signū mēnsis maij.
Malū ē mederi spatiū brachii
t osceū malū; et scutobotū ā

Licer ē signū mēnsis Junij. malū
ē mederi pectori. spleni. pulmo-
ni; et oculis

Leo ē signum mēnsis
Iulij. malū ē mederi;
uomaco; cordā; crucis
lumbis t doris.

Virgo ē signū mēnsis
angu. malū ē mederi vē
tricostis t diafragmati
et lumbis; et doris.

Libra ē signū mēnsis septē
t octō. malū ē mederi ifero-
ritus vētrū. Sicut fer-
ri anchora er platis et que sūt
vīser ad padiunda.

Scorpiō ē signū mēnsis
octobris. malū ē mederi
virilib⁹ mederio; siestū
et rulue vesicæ; et ano.

Sagittarius ē signum mēnsis novembrie; et ma-
lū ē mederi copioribus et posteriobus.

Capricorn⁹ ē signū mēnsis dec̄embri. malū
ē mederi genib⁹ et eorum nervis.

Pisces ē signū mēnsis februarij. Ma-
lū ē medicari pedib⁹ et nervis eoz t do-
lorib⁹ podagre; et bīs similibus.

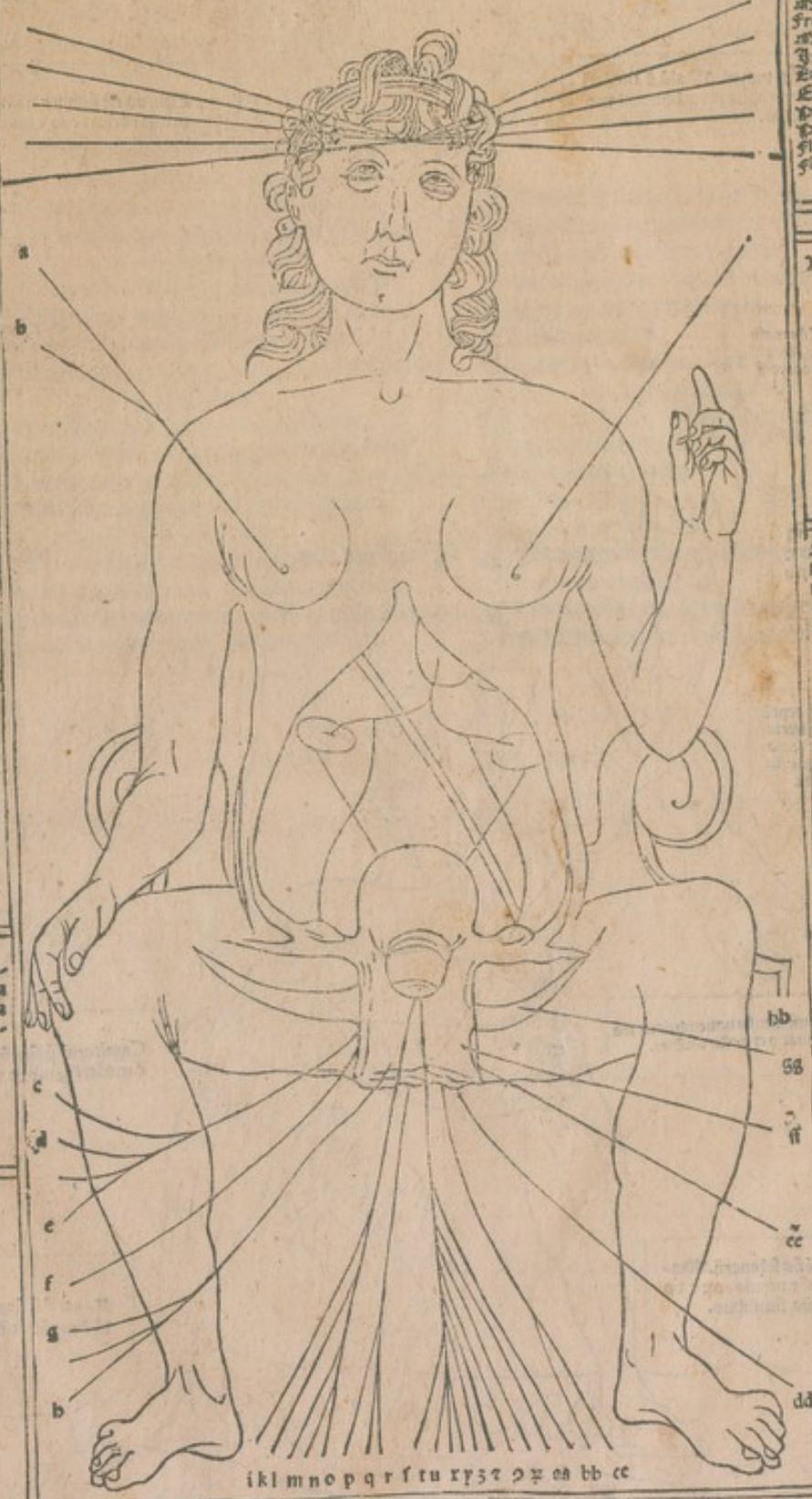
Aquariō ē signū mēnsis Januarij. ma-
lū ē mederi tibib⁹ et cruribus.

Zitargia
 Leptuica
 Latus capillorum
 Lampbilargia.
 Zou i frōte aī t retro
 Omnis calor de hōre
 de ambulatorio t de
 venositate quevagatur
 de loco ad locum.

Ongues mali

Secundina est quedam
 membrana in qua la-
 cer puer in matrice.

Hetericia. siccitas bu-
 mor lepra morbe pa-
 ralis ex frigida causa
 vel calida frigida cōtri-
 cito pororum.

Norāda sūt aliq signa acceptiōis ipsius mulieris primū. signūz ē q̄
 expte coitus cognoscis. Si in mulier q̄i sūt in coitu cū viro post coi-
 tu frig⁹ sentit t dolores i rem⁹ signū ē acceptiōis. Itē si color faciei
 ultra modū t scđz moē solitū ē mutat⁹ signū ē acceptiōis. Itē si ali-
 qua cibaria cūplicat sic terrā v̄l carbōes hgnū ē acceptiōis. Itē fīs
 sc̄e v̄t̄ mascul⁹ v̄l femia ē accepta si color faciei ē rubē leuis t vē-
 ter i dext̄a p̄c̄ rūficit t rūndat t lac de māmilio spiliū t bñ coctū
 t digestū excret; t si ponat sup aliq̄d corporis bene pollutum t tersum
 enō diuidit scđm partem sed constabūt tunc est masculus.

Zitargia
 Leptuica
 Latus capillorum
 Lampbilargia.
 Zou i frōte aī t retro
 Omnis calor de hōre
 de ambulatorio t de
 venositate quevagatur
 de loco ad locum.

Ongues mali

Sequibordianae in tra-
 scriptis circulis de cōcep-
 tione qđo mulier voln̄a
 p̄c̄e ie h̄ere. Sheat mu-
 lier cōp̄e volētes vide-
 at ne manit sit bōrofa
 nimis nec nimis siccā
 nec fēnsa nec nimis fri-
 gida seruato ordine mē-
 ti uali pregnacionis nec
 babūdas varijo liquore
 buo v̄l albi s̄z sanguine
 is t nec plurimis t nec
 paucia sitq̄y mulier faci-
 lis digestione exferunt
 tur corpus intenperie.

Diaphragma ē pellīcula
 dividens nutritiū a spi-
 ritualiū

Hetericia. siccitas bu-
 mor lepra morbe pa-
 ralis ex frigida causa
 vel calida frigida cōtri-
 cito pororum.

CQuando mulier dolet vbera. R. plātaginēm
et contūde bene et super vberaliga: vel recipe ce-
pe et pista et cōcute cum antiqua arungia sed pri-
arungiani mitte in aquā ut sal extrahatur et po-
stea emplastra super mamillam.

b

Si mulier lāctans puerum deficit lacte bibat
medonē et ceruſiam iuuenē et principaliter caue-
at ne bibat vinum: ſimil excoquā ſeniculū cū ſe
mine ſuo in iuueni ceruſia et ſuau et bibat illud et
comedat et illad ſemen ſeniculi et abundabit in
lacte copioſe. *Sera. Loli. Yſaac. Haly.* Idly-
nus li.ij. caplo.iii. Itē accipiat pulegu et miſce
cū vino et da bibere nutrienti pueru omni die et
hēbit lac copioſe. *Macer.* Itē mēta de mane co-
mesta prodeſt mulieribus pueros lactatibus.

c

Ad expellendū fetū de muliere notiter ſceptū
R. castoreū et coque in vino vel in bratina et bibe
mane et ſeror exire ſcribit masculus. Si aut ſemel
la fuerit nullo mō expelles eam.

d

Contra hoc quādo ſecundina post partu non
educit tunc pulueriza lapide qui agates appella-
tur et da in potu. Item fac ſubfumigationē cum
pennis gallinarum et fac eam decūper ſedere. q
ad ſe recipiat fumum et curabitur. Item ſemen
plantaginis post partū mulier bibat in potu aſ
ſidne et deducit ſecundinam.

e

De conceptiōe Embrionis primo mense fit
coagulatio ſanguinis: ſecondo expreſſio corporis: ter-
tio mense fit coniō corporis et anime: quarto ac-
cipit vnguſlas: quinto accipit ſimilitudinē patris
vel matris: ſerto facit neruorum contracionē: ſe-
ptimo medulla cōſolidat: octauo oſſa et nerui co-
firmanſ: nono naturā mollet et ifans oīum reruſ
beneficijs impleat et tenebris ad lucē veniet.

f

Ad libidinē excitandū. Accipe ſucci verbene
duos ciatos et grana piperis. ij. et ſel hircinū vſ
alterius animalis quantū tibi videſ hec tria cuſ
melle ſimil cōmife et ſummi poſſit et ſerua et cum
opus fuerit da cum vino bihere. Item renes cer-
ni decoquantur cum vino bono et biſe quādo vo-
lueris et videbis mirabilia.

g

De eritu fetū in quo mēſe habeat bene ſuuz
eritu vel egressum. Si enī in octauo mēſe habet
egressū ſic raro viuit. cā huius ē oī ſetus na-
turaliter tendit ad ortū in ſeptimo mēſe: ſi tūc in
octauo gescit a labore quē habuit in ſeptimo. Si

vo in nono mēſe erit ſanus ē: q̄ geuit a laboribus
ut dixi: h̄ ſi ſtatiz in octauo exierit non viuit. Rō
q̄ debilitat̄ ē p laborē ſeptimi mēſis et nō geuit.

b

Per quē modū puer erit de vtero nota: qui-
busdā. n. mulieribus plus accidit dolor: qbusdā
minus accidit q̄ fetus aliquādo p̄tēdit manū vſ
pedē in egrediēdo: et hec oīa nocina ſūt: et ſicut
obſtetrices diligēter intrudūt fetū: et ex iſto ma-
tutus dolor generat per quē plures mulieres niſi
ſint valde fortes debilitat̄ vſq; ad mortē: ſic tūc
mulieres bene et expte in hoc ope debēt h̄ aberi:
q̄ quedā obſtetrices vtunī quodā vnguēto quo
vngūt vnuā mulieris: ſi tūc fetus erit liber. et ſci-
as: q̄ fetus naturaliter caput protendit in eritu et
hoc valet.

i

Ad mēſtrua puocāda viola cū myrrha pon-
tur in vno vase et repletū vas aqua pluiali ponat
tur ad builiendū: ſed vas ita obſtruat q̄ ſumus nō
poſſit exire ſicq; coquāt cōtinue per ſeptē horas
et excipe olla de igne: et mulier recipiat ſumū ſeu
vaporē per inferiora quāto calidius ſuſtire po-
teſt hoc medicamē facit et ad eas q̄ nūq; habue-
rūt menstrua. Accipe abſinthiū et rutam et decoq;
in vino: et addē quinq; grana piperis et bibat.

k

Cōtranīmū flutū mēſtrui Corter Juniperi
tritus cū vino vel aceto: et fructus eius appositus
vel comedus cōpescit mēſtrū. Itē lac aline ſu-
māt cū melle et felle leporis vel cū lae aline cū yſo
po ſumptū decoctū cōpescit mēſtrū. Itē cinere
rane viridis in ſacculo ſecū portet: et in hil amit-
tit de ſanguine kir. Et ſi volueris p̄bare ligă pul-
uerē p̄dictū ad collū galline: et poſt vnu diē iterſi
ce eam: et nō exibit ſanguis de ea.

l

De purgatiōe matricis petroſiliū potui ipo-
ſitū: et da bibēdū mulieri matricē eius bene pur-
gat: *yſaac. haly.* vel et recipie radices violaz vna
cū folijs: et coq; bñ in ceruſia: et da mulieri mane.

m

Ad expellendū mēſtrū poſt partū. R. costā
de capite caponis: et cōtere in puluerē: et bibat in
potu: et calide bibat de illis radicibus videlicet
Millefolij et hec ad expellendū mēſtrū quan-
do fluit de muliere cōtra debitū modū: videlicet
poſt aīos q̄nq; in aīo. vel pone myrraz ad po-
mū ſciſuz: et poſtea claudc econtra: et pone ſup ip-
ſum quando coquitur: et ibidem aſſetur: et poſtea
ſumas et da ei comedere cum myrrha: vel ponat
abrotanum ad ſothulares: et ambulet in eis: et ſa-
nabitur.

b iiij

CAdedela mulieruz in puerperio verbena illa radir valet mulierib^z in puerperio si ipsam circa se seruauerit: q^z remouet fantasmatu: z verationes magnas nō patient: quiete bona habebit: z infanti si collo alligat siue manibus nō fatigabit graudine aliquali: sed frue^t quiete. q^z et dormire nō possit habeat circa se verbenā: z dormiet bene z quiescēt. sif si remote equitare volueris lig^t sub coma eque verbenā cū artemisia: z nō fatigabit equus in equitando.

*at mulier
facili pa
riat*

CDe facili partu mulieris. R. radicē Jusquiam i^t alliga sinistro femori mulieris: z dum facis fac nodū vt faciliter relegari possit: vt mox dum pariet statim soluas nodū: iō vt vitalia seu intestina nō sequant. Itē hoc remediu multas liberauit in partu. R. lauri foliū z cōmasticatū sup vmbilicū pone: z statim pariet cū admiratioe. exptū ē.

CAd mellicratū tali mō fit. R. vnu coclear de melle flytili: z tria aque tepide z misceant insimul sic detur mulieri bibere. Que mulier in partu labo rat. Accipiat myrrā z teratur: z in vinum mittat z sic bibatur z liberabitur.

Cmodo cōtrario. Si semella fuerit concepta mulier tñc est gravis z pallida: z venter ē oblongus in dextra pte: z in sinistra rotundus: z mamilla in sinistra pte turgescit: z lac magis idigestum luidū z aqueū: z fusu super corpus politū dividitur pars eius aperte sicut aqua: z si lac sup vri nā eiusdem mulieris fusu natet: z sic de alijs. Itē experimentū scio: verū ē: z expertū. Si cōcepit vel nō def ei mellicratū bibere: si tūc circa vmbilicū corrosiones habuerit cōcepit: si vō nō minim. Ipoc. amphi. lr. pticule quinte.

CDe tpe apto ad impregnadū marime adueniente vel determinate pregnationē cū corpus nō ēpleni cibo: neq^z deficiēs est cibo: z vino nō ultra modū sūpto. Incipiēte igit purgatiōe minus apta ē cōceptio: s^t cū minuit i viro: z muliere: corporis. n. tēperātia adiuvat. Galie. iij. teg. ter. cōmenti. xxv.

*mulieres
nō sunt
apti ad p
grandum*

CWingues mulieres minus apte sūt ad pgnā dū seu concipiendū: eo q^z pudenda nō cōueniūt: z parū locū relinquit: nec valde temnes apte sūt. Si igit aliquid impregnant a malis humorib^z et purgent: z ad hoc nil melius q^z Theodoricon Nicolai z ierapig. z dyamargariton hoc est cū cognoueris in proximo menstrua venire.

CSi er nimio calore sit sterilitas q^z signat paucitas mēstruoz cū dolore crīstens: z vlcera pudendor: z calor totius corporis dabisq^z ei que medio-criter infrigidat z humectant: vt lactucas: malvas: butyrū: portulacas: atriplicē. Itē aut os matricis sit apertū dicta stipita: fomenta: z medicamenta: sicut carnes granatoz lentisci: r adīc rnbī mirtus z galla. Si tunc torqueatur matrī curā cum mollificatiōnē.

CAd cōcipiendū: viscū q^z in queru nascit tere cū vino: z da ei bibere: z hec deficiēt mēstruoz: z cōpict. P̄dlynus lib. xvij. caplo vltimo. i fine. Itē vluua leporis comedat in cibo. Itē aqua de coctiōis lactuce mane da mulieri infecūde: z ea de die ad cōceptionē conuertit: z quādo est ipregnata euomet: z retinere nō potest. Similiter si ler montanū datū apri vel alijs animalibus ad manducadū quādo coire voluerint: z statim cōcipient post coitū: z puluis testiculoz verris datū mulieri post menstrua.

CSi et pinguis humoribus non sit cōceptio purgef cū theodoricon z ierapigr: dabis quoq^z supi^t cōtrariū antidotū in quo mittiſ euforbiū: piper: z thys. Cū ait emēdatio facta fuerit mēstruū bene exētibus cōmisseant cessante pgnatione q^z si vētōtis cōceptionē phiberet his signis scitur in fractiōē h^z matricē. his igī cibis educāt: primo minuāt dabisq^z ei anisuz: ciminiū: rutā: anetū: semē feniculū: fenu greci: z similia.

CSi vō exēlūsione matricis cōtingit ipediri cōceptōe. Apēriaſ cū calida. i. cū apozimate i quo decocta ē malva: z semē lini: fenn greci: butyrū: oleū: z mel: cū fortiorib^z z camomillā: in vluua mitte terbētinā: vitru: fucus: cassia: z sic de alijs.

CAllia bona de cōceptiōe si mulier vel vir bibat spumā quā lepus habz circa os quādo rodit herba statim cōcipiet. Itē testiculus dexter mustele teraf cū vnguēto ypericon: z cū lana pessarizetur z coēat: z statim cōcipiet kir. Itē da ei bibere de lacte eque: z illā hora cōmiserere cū ea: z cōcipiet Albertus magnus lib. xiiij. cap. E qui. in fine.

CAd durū partum da dragmas. iij. diptami cū aqua fenu greci Dias. P̄dlynus li. xxvi. cap. xv. Et nidus prundinis in aqua lotus: collocatus: z bibitus: z fenu greci appositū eius melle. pdest v̄l diamargariton bibitu multū pdest. P̄dlynus xiiij. cap. xiiij. Serapio cū aqua ciceris vel fastellis bibitu z muscelino pbatū est. Itē lac alterius

mulieris bibat et artemisia ad eius vmbilicum liget aut ponat: et statim pustus erit habebit.

De facilis pustu huc est quando fetus est mortuus folia iuniperi cum aqua: et melle decocta: et bibita fetum mortuum educunt: et secundinam sanguinem eam post partum ejiciunt Haly. Item lac alterius mulieris cum oleo bibitum fetum mortuum educit. Item iaspis habet bonam virtutem ad fetus edendum. Item lac caninum cum vino et melle bibitum statim expellit fetus. Ites myrram cum vino bene tritam et calefactas: bibat mulierum prodest. Auctio Serapio.

Ad probandum virginitatem. R. semen portulace: et sparge super carbones: ita ut illa fumum ad se recipiat: et si est corrupta videbis mirabilia. vel recipe apium cum radice sua: et appone capitella nesciente.

Nota si propter humiditatem conceptio fieri non potest signa sunt hec: quoniam humectantur in coitu: menstrua sunt tenuiora: et si multus his sic ea fiant dicta superiora membra laborant: et fricent turvomitum sumant: siccis cibis vtantur os matris cum stipticis confortetur: scilicet cum apozimate lentisci: myrre roseae: balauistic: cimicorum rubi: et gallarum: matrice secca: tamen existente contraria humida fiant: sicut balnea ynguenta: et huiusmodi cibi humidum vinum temperatum et paucum.

bb

Ad purgationem mulierum que post partum purgari non possunt. R. semen linii: et contunde properte: et huc decoque cum iuueni arungia: et da ei ad bibendum. Si vulva mulieris ex coitu inflatur sedeat in aqua in qua malua est decocta et liberabitur. Item si mulier nimis luxuriosa fuerit betonicam et solsequum cum aceto bibat et cessabit.

cc

Ad restringendum menstrua seu compressionem eouidem experimentum verum tres rubrum de plantagine hoc est tres radices cum foliis decoque in aqua fluviali: et da potare mulieri patienti flum: et statim stringit absq; dubio. Ad idem aqua rosa potata de sero et mane stringit superfluum flum matris: et hoc faciat mulier que nimis fluxu patitur et ebdomadam integrum.

dd

De coitu. Nota q; inordinatus coitus impediret fetus conceptum: hoc est quando semella cum viro est in coitu: et si ipse masculus inordinate iacet similiter et semella: ut si in latere iaceret super semellam: et unum puerum generauerit in uno latere curuum: et in uno pede claudum et tortuosum

et ca huic est: q; inordinate processit coitus ab eis.

ee

Cul mulier abortiu[m] non patiatur. R. cancrum fluviale contere eundem: et da mulieri in vino veteri bibere Ptolemy. ccij. cap. vj. Nota abortiu[m] dicitur qd adhuc non est perfecte productu[m] in natura hominis: sed aliquo modo in maslam carneam vel materiam lacteam: illud autem accedit eis q; plurimum: vel q; in arteria menstruorum corrupta est vel per prauum motum per quem matrix rumpitur vel per alia mala: et talia: vel q; frequenter exire laborat in septimo mense.

ff

Quomodo fetus nutritur in matrice Iporcas dicit mamilles habere quandam colligantiam cum matrice per quasdam venulas quas abscedunt obstetrices: et per illas lac fluit ad vmbilicum puerorum: unde falsum est q; dicunt quidam q; puer nutritur per os: q; sic iter corizaret quod falsum est.

gg

Ad cognoscendum si fetus in muliere est sanus vel non si mulieri impregnante lac fluit de mammilla significat debilitate fetus: q; lac sicut Aristoteles et Iporcas amplius. pticule quinte: est proprius fetus: sic quando fluit de mammilla signum est q; fetus est et non nutritur: sic fetus debilitat. Sed si mammilla est indurata: tunc puer est sanus: et ratione q; menstruum convertitur in lac: et tale lac ultius sufficenter nutrit puerum: et non fluit ex quo oritur fetus seu pueri fortitudo.

hh

Ad probandum sterilitatem videlicet utrum mulier sit sterilis vel vir. R. urinas amborum in duo vasorum separatum: et in illis surfures fermentos: et in cuius urina vermes sunt ille vel illa sterilis est. Ad experimentum sterilitatis. R. septem grana ordei: et septem grana fabarum: et septem grana tritici: et pone in ollam: et mingat super ea: et si creuerint infra septem dies non est sterilis. si autem non creuerint est sterilis Albertus Magnus lib. et tractatus. ij. cap. i. prope finem.

ii

Cul mamilles non crescant. R. herbam que vocatur vulinaltem: et contunde bene: et super mamilles pone. Item recipe papaver: et decoquas in aqua fluviali: et intingas lineum pannum et superpone mamilles per tres dies: et hoc quanto calidius sustinere potest.

b. 4

Cequuntur problemata de membris generatiis de matrice: et testiculis seu de secretis mulierum.

Quare aialia coeant.
Rn. fm Arist.ij. de aia. super illa littera naturalissimum operum re. q; ppter obseruatione spci: q; si coit? non esset oes sensus dudum defecissent.

Quid sit coitus.

rni. fm Auerroyz. q;

coit? e inectatio ma-

ris et scie per instru deputata a natura ad e speci
ficatu et conservadu: ergo dicut theologi q; quā
do coitus fit ppter generationē sibi similis: tunc
nō ē maxime peccatū. **Q**uare coitus tempat?
fit valde cōueniens. rni. fm Auicē. tertio canonis
et cōstantinū in suo libro de coitu: q; primo coit?
alleuat corp' aia et hilarat: itā remouet: caput
et sensus confortat: et austert multas egritudines
melancolicas: q; expellit fumū spermatis a cere
bro et expellit materiaz apostemosam: et ergo fm
Auicēna vbi supra ex dimissione coitus ē tenebro
sitas oculoz et vertigo capititis: vnde spma viri yl
tra debitu tps retētu auerti in venenū. **Q**ua
re distempatus coitus et nimis assiduus sit valde
nocivus. Rn. per pdictos: q; destruityis: corp'
ericea q; dicit Arist. in lib. de generatione aialiu.
Lururia est emissio pura humiditatis et cere
brū cōsumit ut expertū ē: iducit et febres acutas
fm Auicēna et maxime abbreviat vitā. fm Arist.
de longitudine et breuitate vite. et Albertus idem
declarat de passere q; ppter nimiu coitu vint tri
tres años. **Q**uare ut p; per sensu mulieres p
coitu sunt fortes et multu formose. Rn. per Ari
sto. q; calor spmatis qui expellit a viris p coitum
in eis recipit q; calor hz ista opari. **Q**uare me
lacicis et colericis ultra alias cōpletiones uni
versaliter magis noceat. Rn. q; eos multu expe
cat cu p se sunt secca: ergo eis ethicam inducit.

Quare flegmaticis et sanguineis: vt dicit Au
icēna valet coitus q; in eis ē multu d̄ tali materia
q; necessario expellitur a natura. **E**t Aristote
les dicit q; oē aial pingue sit pauci spmatis et leis
q; nutrimenti trāsit in pinguedinē: et ergo dictū
Aristotelis intelligit de ericio qd modicū hz sper
matis: q; totū vadit in spissitudinē. **Q**uare se
melle oīuz brutoz nō appetūt coitu post ipregna
tionē. Rn. hz Albertū q; tūc matrē ē firma clau
sa et menstrua tūc sūt retēta: ergo et tūc retinetur
appetitus. **Q**uare tūc mulieres et eque post im
pregnationē appetat. vt dicit Arist. viii. de aiali
bus. Rn. de mulieribus. fm Galienū recorda
banſ et armabanc ad coitu: et q; mulieres recordā
tur ad delectationē in coitu precedēte post ipre
gnationē appetūt. Sed de equa rūdēt q; ē aial
valde multū comedēs et digerēs: et ergo multum
seminis hz et menstrui in ea generant: et calefaci
ens vulnā appetitū et libidinē inducit. **Q**uare
repleto corpore nō ē cocundū. rni. fm Arist. q; p
bibe digestio. **Q**uare nō sit bonū vētre fame
lito et manico. rni. q; tūc nutrimentū debilitat et ra
ro factū procreat mēbrū. **Q**uare nō sit bonū
p; balneū imediate. rni. q; tūc pori adhuc sūt ap
ti: et calor per totū corpus dispersus: et ergo coit?
sequēs balneū multum frigescit. **Q**uare post
vomitū et solutionē ventris minime valeat coit?
rni. q; valde periculōsum ē habere duas purga
tiones. **Q**uerit quod sit tps aptissimum ad coitu
rni. digestiōibus celebratis: scz spaciū mediū iter
media noctē et aurorā: q; fm Constantinū valde
sanū ē dormire post coitu. **Q**uare aialia agre
stia sunt valde furibūda ante coitam ut bruta: ut
p; de cornis: q; tūc maxime crocitant: et de asinis
q; tūc marie solēt insanire et discernere. Et dicit
et Lōstantinus auctoritate Ipocratis. rni. q; tūc
oīa mēbra sunt accēsa et appetitu venereo: et na
tura laborat ad expelliēdū supflū que incēsio dis
ponit ad iram: et ad furorem: ut p; per Arist. in pro
emio libri de aia: et ergo post coitu statim sūt mā
sueta et mitigata sicut agnelli. **Q**uare homies
tpe coitus et nō fremat. rni. q; verecūdia que fm
Aristo. et prima sensus rōnis nō dimitit: sed ta
men ut p; sensibili oīa vir tpe libidinis: et coitus
magis dispositus ē ad irā q; alio tpe. **Q**uare i
coitu sitt tanta delectatio. rni. q; coitus ē opus des
pectū in se in tantū malū ita q; oīa aialia abhor
rent ipm: et si non eēt tanta delectatio in eo: ergo
natura i tali delectatione igeniose egit. **Q**uare
decisio seis tpe coitus facit delectationē. rni.
fm Arist. ij. de aialibus. delectatio causat exco
icatione cōueniētis cu cōueniēt que bene ē in cō
iunctione seminū ppter eoz dispositionē adinuicē
Alier rni. et melius: et naturaliter: et q; semē qd de
cidit ē talis sic sua caliditate facit titillationem in
virga virili: et q; tal' virga est venosa: ergo et hoc
magna delectatio recipit. **Q**uare frequenter
coētes nō habēt tantā delectationē: sicut rro
coētes pp tres causas. rni. **M**odo q; seis mea
tus ē bene largus et amplius: ergo semen ibi facit
meatū cui' meat' facit delectationē. **S**eda cā ē
q; in talibus loco seis aliquando emittit sanguis
crudus et idigest' vel alia materia aquosa: et hec
nō est calida: ergo nō facit talē delectationem.
Altrū in viris vel in mulieribus sit maior dele
ctatio in coitu. rni. hz dictū medicorū. q; maior ē

cur timpa
tris coitus
ist unlate
cōuenies

go sequitur
quicommuni
et coitus
dimissione
et spmatis
retentione

quot annos
resinat pafir

cur mulieres
et coitu fortes
et formosi
fiant.

aut
nocumini coi
tus milato
cicis, et colo
rictis

cur brutoz
et spmatis pos
imprudēcio
rem nō ap
petitū coitu

in viris int̄esse generaliter semē eoz est calidū. Sed maior ē in mulieribus ext̄esse: qz p̄priū semē emittit & aliud recipit: & ergo delectatio coitus ē minor: vt dicit Arist. vii. ethicoz. in p̄incipio de aialibns. Quare pisces ēt nō coeūt cuī nullus p̄scator vicit eos coire: vt dicit Arist. in iij. de generatiōe aialium. rñ. fm Arist. ibidē q̄ imo vere coeunt: sed qz eoz coitus velox est: ergo nō p̄cipit per visum. Utrū coitus possit fieri p̄ os: vt dicunt quidā de cornicib⁹ q̄ rostris suis de osculādo coeūt & cōcipiūt: vt dicunt quidā de mustela q̄ cōcipient & pariat p̄ os. vnde Arist. arguit ita. quicqđ itrat per os hoc itrat in stomachib⁹ & digerit. sed si coitus fieret p̄ os: tūc digerēdo cōsumeref nec ad matrē p̄ueniret. Sed beata virgo cōcepit per aurē hec nō fuit naturalis sed miraculose. Quarē vnde generet semē viri & q̄ sint hic opiniones opposite medicoz & philosophoz: sed dicendum ē q̄ est humor supfluvius cōueniens & gestiōibus viri & mulieris assimilatus: & ab aia ligillādo fusus diversis formis & figuris. sed alij dicunt q̄ spermā fit ex cerebro fusum: & de coitiōe de albatuz: & ergo scđo de generatiōe aia liū debet cōcipi qđ est supfluvius humidi multi qđ vt sanguis p̄ totū corpus distribuit. Quare se men viri fit albū cū tamē semē mulieris fit rubetū rñ. qz melius decoctum est: & qui in testiculis de albatur quorum caro est alba vt in māmillis. Quare flutus spermatis non sit mensurabilis tempore sicut menstruum. rñ. quia ipsum nō est venenosum vt menstrū: ergo natura ipm nō rejicit: sed ad generationē seruat: alij rñ. qz nō generat in tantā quātitatē in viris: vt menstrū in mulierib⁹: ergo mēstruāli impulsōe nō indiget. Utrū sp̄ma decidat a mēbris vel ab hūorib⁹ rñ. q̄ aliqui dicunt q̄ a mēbris & pbāt: qz videm⁹ q̄ pater claudus generat claudū filiū: & pater trūcatus generat trūcātū filiū pater habēs cicatricē generat filiū cicatrizatū. vt dicit Arist. de partu aialium: & hoc nō fieret nisi decisio fieret a membro. scđo rñ. fm veritatē q̄ decisio fit ab humorib⁹: qz fit ab yltimo nutrimentō: mō nutrimentū nō est membrū vel mēbrōz: sed ē humor: sed qđ ipsi de patre trūcato & filio. rñ. fm Arist. in iij. de generatiōe aialium. q̄ fit ppter imaginationē m̄ris de claudio patre existēt in coitu q̄ generet claudū filiū: vt pz. Quare imaginatio maris de clando generat claudū filiū: vt dicit q̄ vna mulier imagiabat vnū ethiopē depictū in lecto suo & cōcepit ethiopē. rñ. fm Arist. q̄ imaginatio de clando facit boiem claudū: & de lepra facit boiez leprosum sic in p̄posito virtus imaginativa ē superior formatiue fetus: ergo p̄cepit sibi fore tale ſi

lii quale fuit imaginata. ¶ Utrum semē viri igitur
diat in naturā vel in matricē fetus. rū. primo fin
medicos q̄ sic: qr tam semē patris q̄ matris ut
rat substantiā embriois fetus & p̄baſt: qr alī ma
teria & efficiens coincidet qd̄ est contra Arīſt. iij.
phīſicoꝝ. cōſequentiapz: qr semē viri est p̄cīpū
effectus illius: puta vt domiſicatoꝝ domus. Itē
ex alio eadē est materia nutrīmēti & generationis
vt patz ſedō de ala. p̄ Arīſt. qr eisdē ſumus & nu
trīmū. Sed ipma nō dicit cē materia nutrīmē
ti. fm auerroym in libro Colliget ergo nec gene
ratiōis: vnde & fm veritatē ſciendū quādo ſeia
ambo claudunt in matrice: tūc ſemē viri diſpōit
ſemē mulieris ad receptionē aic quo factō cōuer
tī ſumū: & c̄b̄ alat p̄ poros in atricis: & ſic p̄ ſolū
materia mēſtrū ē materia fetus. ¶ Utrum
ſemē viri vel mulieris ſit aiatū. rū. phūice & me
dicinaliter q̄ nō formaſ aiatū: ſed virtualiter: qr
mediāte ſpū ſibi intrīſecus qui ē datus opaſ vi
tam. ¶ Quare matrī ita aude trahit ſemē viri:
vt dicit auerroys in li. Colliget: q̄ vna puella ſe
dēs in balneo: vbi vir paui ſympatizauit cōccpit
& ipregnata fuit ex cōtractiō ſemis. rū. fm auer
roym q̄ ibi matrī a tota materia: & forma ſpeci
fica attrahit ipm ad p̄priā perfectionē. ¶ Qua
re mulieres habet ſemē rubēū: ſez mēſtrūz. rū.
q̄ ē ſuperfluū ſcēde digeſtiōis qr celebrat in epa
te & epar eft mēbrū rubēū: & ergo ipſum ſiliēru
beū. Aliter respōdet qd̄ mēſtrū ū ſanguis co
ruptus & idigetus: ergo h̄z colorem ſanguinis.
¶ Quare mēſtrū ū quarūdā mulierū fit līndū
vt cuius. rū. aliquādo ppter infinitatē. aliquādo
pter numīa frigiditatē & terrefrictatē: aliquādo
pter ſuī aduertētē. ¶ Quare in mulieribus
generant mēſtrua. rū. per oēs medicos & philo
ſophos: qr frigide respectu viroꝝ: ergo totū non
poſſit cōuertere in ſanguinē: & ergo multa pars
trāſit in mēſtrū: & dicit a mense qr oī mense a
muliere debite etatis & ſana expellit: & dico debi
te etatis: qr ante. xiiij. ānos nō fluūt. & dico ſana:
qr aliq̄e mulieres infirme nō patiunt mēſtrūz.
¶ Quare mēſtrua fluāt & expellanſ a mulieribꝝ.
rū. qr est materia venenosa: qr dicit arīſt. primo
de generatiō alalū. si mēſtrū cū ſluſ tāgit ar
borē vel ramū crescentē arefcit. Itē arīſt. dicit
ſi canis guſtauerit de mēſtruo tertia dic rabidus
efficeret: & ergo natura oī mēſle expellit a mulieri
bus: ergo retentū in mulieribus ultratp̄ ſdebitū
facit molā. fm arīſt. & inducſ ſincopes & extasies
paſſiōes & iſfirmatates. ¶ Quare aīc tredecimūz
annū nō fluāt mēſtrua. rū. qr inēcule ſunt: & ad
huc valde calide ſūt ita qd̄ bene digerūt totū ci
bū: & ergo mēſtrua nō generant ante illud tps: &

p cōsequēs nō expellunt: z hoc ē verū nī maliciā vel bonitas cōplexiōis ipeditat. **Q**uare mulieres vctule post qnquaqinta ānos nō patientur mēstrua. rñ. qz tūc sunt steriles. Aliter z melius rñ. qz tūc natura debilitata ē: z nō pōt ipm expellere: z ergo cōgregat in se materia malaz: ita q efficiunt imūde q suo anhelitu iſciūt pueros: z ergo catarrus z tuſſis in eis humidat z alia multa mala: z ergo fm cōſilium medicorū ſūme abſti nendum eſt a vetus. **Q**uare mulieres ſūt ita venenose z nō iſciūt ſeipſas. rñ. qz venenū non agit in ſeipm ſz in aliud obiectū. Aliud rñ. z me lius qz mulieres cōſuetuſ ſūt in tali materia: ergo eis nō nocet: qz dicit Albertus: q quedā puella q ad eū ducebat i Colonia comedebat oēs araneas z fuit ei cibus aptissimus z aristo. de regimine p̄cipū ad alecrādrū de puella que nutrita fuit veneno z a regimine in die alexandro missa fuit. **Q**uare mulieres ipregnate non patiunt mēſtrua. rñ. qz tūc mēſtruū trāſit in lac: vnde nutria tur puer: z ergo si mulier ipregnata pati mēſtruum hoc ē signū abortionis. **Q**uare mulieres lactātes pueros: nō patiunt mēſtrua. rñ. vt iā qz mēſtruū trāſit in lac: z dicit medici q mulier ipregnata lactās aliū deſtruit puerū in vtero z illū extoricit qz nutrimentū qd yni deberet non pōt ſufficere duobus: z maxime ſi et alio viro ſit ipregnata Plynii lib. vii. caplo. xvij. in principio. **Q**uare qdā mulieres nō lactātes: nec ipregnate nō patiunt mēſtrua. rñ. et grādi ſfirmitate ſez et defectu virtutis expuliſſe. Vnde fm medicos in tali eāu bene hz minuere de ſapheña. i. ve na apud collū: qz hec vena iſiſa mēſtrua nimia iſluſtia cōſtringit z ipsa retēta ad flum pduct. **Q**uare in primis tribus mēſib⁹ mēſtrua adhuc mulieribus fluūt. rñ. qz ppter puitatē z nouitatē adhuc nō premunt: qz adhuc nō poſſunt ſumere tantā materiā. **Q**uare oculus mulieris mēſtruoſe inficit ſpeculū: vt dicit arist. de ſomno z vigilia. qz nubes ſanguineæ generant in ſpeculo. rñ. valde naturaliter q ppter talē modū quādo mēſtrua fluūt in muliere: tūc fumus venenosus resoluūt ab ea qui ascēdit caput mulieris pe tens ibi exiſt: z ergo tūc mulier dolet caput co operiens ipsum multis velis z peplis: z qz oculi ſūt porosi: ergo ibi petit exiſt ille fumus z inficit oculos. ita qz vene ſanguineæ apparent in eis: z oculi ſunt guttulosi z lachrymosi: z ſit aer cōtiguus oculis ab oculis inficit: z ille aer iteruz alium vſqz ad ſpeculū obiectū: z qz tale mēſtrū ſt p̄litū ideo faciliter inficit: z ergo dicit Alincēna q oculus mulieris mēſtruoſe proiecit camelū ad ſteam. **Q**uare femelle brutorū: ſez pſciū z vo

lnerū nō patiunt mēſtrua. rñ. per arist. z albertū qz in grossibilibus mēſtruū trāſit ad pilos: z pſciū ad squamas z aub⁹ ad pēnas: z quicqz vult cōſiderare bene pōt cognoscere q iter bruta aialia femelle frequentius ſūt birſute q masculi z pſciū femelle magis ſquamose z aiculatū femelle magis plumose. **Q**uare mēſtruū recipiat nomē a mense. rñ. qz mensib⁹ ſpacium tpiſ mēſuraf: z motus lunē: z qz luna motū ſum pſicit in. xxix. diebus z. viij. horis mō luna habet dñum ſup humidā in ſcō metheoroz. per arist. z in posterioribus: vbi dicit nulla crescit in fine lune: z qz mēſtruū eſt humidū: ergo a mense facit denotionē vel capit. Dicūt enī rustici q ōē humidū crescit in luna crescente z ipsa decrēſce te decrēſcit. **Q**uare quedā mulieres patiunt diuins flurū z quedā brenius vt in ſex diebus z quedā in ſeptē diebus: cōtinue aut p tres vt frequēter in inueniibus. rñ. qz ſunt frigidiores: z ergo in eis plus generat de mēſtruo: ergo lōgori tpe expelliſ: ſz alie ſūt calidiores: ergo in eis pauca generant. **Q**uerif vbi reſeruat mēſtrua ante flurū. Dicūt aliqui qz in matrice: ſed illud auerroys in li. Colliget: reprobat z dicit matris eſt tñ locus generationis ſed tale mēſtruū nibil facit ad generationē: ergo rñ. ſicut dicebatur de fluru emorroydarū z eſt quedā vena circa spinā dorsi z reſeruat ipsa mēſtrua: z huius signūz ē q mulieres h. b. b. eſt iſto tpe maximas pūctiōes i dorſo. ppter expulſionē eius a natura. **U**trū mēſtruū de quo generat ſetus z qz oī mēſte expelliſtur ſic idem. rñ. qz nō qz ipſiſ ſcipitū z indispoſitū ad generationes: ſed primū ē valde purū: z diſpoſitū ad generationes ſicut ſanguis eſt valde elatus z aptus generationi. **Q**uare mulieres tcm pore mēſtruoſe ipregnate generat pueros leproſos z imbecilles. rñ. qz vt patuit qz hec materia ē venenosa modo p philoſophū in libro de cāis ſitudo cauſe reluet in effectū. **Q**uare mulieres uniformiter in eodē tpe mensis nō patiuntur mēſtrua: qz quedā in nonilunio quedā in plenilunio z quedā in defectu. rñ. qz hoc ē ppter diuerſas cōpleriōes mulierū: vnde licet oēs mulieres respectu viroz ſūt flegmatice: tamēiter ſe ē vna magis ſanguinea: z ſic de alijs. **N**odo lumatio q libet habz quatuor quadras: z ille habet quatuor cōpleriōes. **P**rima ē ſanguinea. **S**eunda co lerica. **T**ertia melācolica. **Q**uarta flegmatica. **Q**uare mulieres ſanguineæ patiunt in prima quadra ſanguinea. **R**u. fm Galienū in lib. am pho. z fm Gilbertū in ſer principia tale addituz tale facit ipm magis tale talis: ergo quadra lunc ſanguinea augmētat ſanguinē: ergo tūc ſic expelli

signū aber
tionis

ad provocādū mēſtrua
et enī ad retinendū

Cor oculis
mulieris
mēſtruoſe
inficit ſpi
culum

tur: Quia noua luna regrit iuvenes mulieres q̄ sunt magis sanguineas iuxta versus. Luna vetus veteres: iuvenes noua luna regrit. Quare ut frequenter oēs patium in fine mēsis seu lune menstrua. r̄n. q̄ est ppter defectū lumen: ergo eius frigiditas operat frigiditatem mulierū: et sic p̄t ut breuer ista questio. Quare mulierib⁹ ille fluxus magis sit in hyeme q̄ in estate: ut ipse sciuit. r̄n. q̄ in hyeme opera ad mēbrorū augmentū: sed in estate p̄ sudore multū de tali sumit: ergo tūc minus fluit. Quare in tali fluxu mulieres patiuntur dolorē. r̄n. q̄ eōsimilis dolori sanguineo pfectiōis vīne guttātum et paulatim: q̄ sicut stranguria fit ex potu indigesto vias vīnales multū subtiles ledēt. ut fit post balneum. Sic materia menstrualis que ē terrestris et idigesta multū vias per quas trāsit offendit. Quare post fluxus mēstrui faciliter mulier cōcipit. Sed hoc ē verū quādō ē coēns cum viro. r̄n. q̄ tūc est melius disposita ad cōcipiendū: q̄ tūc est mēdificata a mēstruis ad generationē nō requisitis: et ergo paucē inueniunt steriles et infēcūde sed sūt multū plisi catiue: ut legi in Erodo. Cū iudei eēnt in Babilonia q̄ in b̄reū tpe augmētabā sup babilonē Nō fuit alia rō q̄ veri iudei nō coēut cū eis nisi pri⁹ sint purificate et mēfudate a mēstruo: et tūc sūt apte ad cōcipiendū. Quare colores mulierū mēstruosarū mutant in palliditatē. r̄n. q̄ tali tē pore recedet calor ab oībus mēbris et yadit iuuādo naturā ad expellendū mēstrua. Quare priuatio calorū in facie facit palliditatē. r̄n. q̄ mēstrua sunt crudi humoris: ergo ipsi flūctib⁹ h̄z discolorare faciē et pallidare. Quare mēstruātes abhorret capere cibū. r̄n. q̄ natura plus laborat ad expulsionez q̄ ad indigestionē: ergo si caperet cibū crudū remaneret crudus. Et crudū abhorret crudū. Quare viri coētes cū mulierib⁹ mēstruos efficiunt ranci. r̄n. quia vir ille per anhelitū ad mēbra specialia et instrūmēta vocis attrahit aerē a muliere infectū: qui aer attractus facit rancitatem. Quare aliique mulieres sunt steriles: et nō concipiunt. r̄n. s̄m medicos q̄ ppter multas causas. aliquādo et pte viri: primo ita q̄ frigide nature ē vir tūc sūt semē est inceptū generatōi. Sed oē semē eius aquosuz et statiz a matrice fluit nō faciēs ibi morā. Tertio propter breuitatē virge vīrlis vel ineptitudinē: quia tūc semē nō pīscif ad locū debitū. Quarto q̄ se mē viri et mulieris sunt indisposita: ac si vir mēla colicus ēt: et mulier flegmatica. Arist. in primo de generatione alalū et ij. de alasticū agēs et patientis debet ēē pportionata. als actio impeditur. Quare mulieres pingues raro cōcipiunt. r̄n.

q̄ habet matricē lubricā a qua semē receptū elabitur nec retinet. Alter r̄n. et melius q̄ mulieres pingues habet orificiū matricū valde strictū qđ semē ipedit intrare: et cū itrat tunc tarde itrat: ita q̄ semē in tpe eodē infrigidat: et inceptū fit genera tōi. Quare mulieres valde calide raro cōcipiūt. r̄n. q̄ semen extinguit in eis et cōsumit: ac n̄ pauca aqua ad magnū ignē funderef: et ergo videamus q̄ mulieres matrē colētes appetitū lascivie et libidinis matrē cōcipiūt. Quare mere trices et nō cōcipiant. r̄n. q̄ per diversa scia eaz instrūmēta cōcipiē obfuscant: et lubricant q̄ semen earū nō retinet. Quare ut dicit experientia alberti: mulier bibēs saluia coctā cū vīno albo anno illo non cōcipit. r̄n. q̄ saluia ē multū frigida et frigiditas ut patuit impedit cōceptionem. Quare mulus sit sterilis q̄ nō concipiāt illud pbleuma multū laborat Arist. in de generatiōe animalium improbadō Empedoclen et Democritū: et tūc ponit positionē ipsaz dicēs q̄ generatur mulus ab equo et asina mō equis et asinus sūt aia lia sterilia: ergo generatū et iphis efficit totaliter sterile. Aliā ponit Aristo. rōnem q̄ semē equi est valde calidū ut probat pulchre: sed semen asine magis est frigidū: ergo quādō ista semia admiscetur et eis generat mulus bene: hec sunt monstra diversa generatiua in animalibus diversarū specie rū mulus et asino et equa: et econtrario burdo ex quo et asina: yris ex capris et porcis: thitir et one et hyrcos: mustiria et capra et arietē. Sed que fieta cētaurus ex boe et equa. Andoniceauros ex boe et asina. Iterū ypoceaurus ex boe et eqna. Quare quedā mulieres cōcipiāt masculos. respo dēt s̄m Constātinū et Aristo. quādō semē cadit a dextro testiculo ad dextrā pticulam matricis: tūc generat masculus: q̄ hec ē pars calida: et ergo s̄m Alberti calor operat ad masculinitatē: et ergo s̄m Alberti Dextre p̄ vētris magis tu mens est signū masculi in vtero. Sed alij respondent cū semē patris vincit semē matris: tūc generat masculus. Sed cū semē matris vincit semen patris tūc generat filia. Quare quedā mulieres cōcipiāt femellas. r̄n. q̄ semē cadit ad finis tē latus matricis qđ est frigidū rōne splenis adiacētis qui splen operat feminatē. Quare ut exp̄tus est Albertus mulier iacens in dextro latere post coitū cōcipit masculū. in sinistro femellā. r̄n. s̄m cū q̄ mēstrua reclusa flūnt ad illam pte matricis in qua iacet mulier: et talis fetus formatur. Quare mulier habeat matricē. r̄n. h̄z Averroym in libro de Colliget: q̄ est locus p̄prīus generatiōis: et est situata in mediū mulieris sicut cloaca in medio ciuitatis: et sicut ad cloacā flūnt imū

*quod sicut cellule
in matre
eum aliqnt mulier
plures pueri
ut gemellos
pariat*

*grana ferme
glossy*

dicia ita ad matricem eōfluit sanguis menstruosus et imundus. Quare aliae mulieres parunt filios graciles: aliae breves et spissos. respo. Et aueroym ubi supra: et est fm Galienum qd puer format fm qualitatē matris: t que habet matri cē longā et strictā ēt pueri erūt longi et stricti et gracieles: sed aliae p oppositū: ergo et pueri p oppositū generatur. Quare aliquando mulier plures concipiāt pueros: aliquādo scz gemellos. respon. fm Aristotelem in libro de humana natura in matrice sunt septē cellule et receptacula seminis et tot generaliter possunt generari pueri in quod cellulas peruenērūt semen: et si diuīsimi fuerit: sed tamen tres sunt in dextro latere in illis pos sunt generari. Similiter tres aliae sunt in sinistro latere in quibus possunt generari tres filie seu femelle: sed et alia est in medio eorum ubi autentici dicunt generari hermosroditū idest hominez habentem vtrūq serum: scz vulvam et virgam: et ergo si pariet ultra septē pueros hoc potius miraculosum est qd naturaliter. Quare gemelli sunt homines semi non ita fortes sicut alii. vt dicūt leges ipsos in ducllo reputando p medio homine. respon. naturaliter qd semen et materia que deberet transfire in unum puerū tamen hoc trā sit in duos: ergo ex hoc debilitatur: et aliquando non dum viuit vel frequenter moritur. Quare vt dicit Arist. impossibile est gemellos esse diversi serum: et ita qd unus fit masculus et altera femella: scz sg due vltres masculi: due vltres femelle. rī. naturaliter non est possibile qd una pars seis cadit ad dextram partem matris: et alia in sinistram partem sed semper cadunt ad unam partem dextram vel sinistram. Quomodo generatur hermosroditus. respon. per talem modū qd in matrice sunt tres cellule principales una in dextro: alia in sinistro: tertia in medio in qua dicunt semen clausū generari hermosroditū per talem modū qd natura semper intendit genera, re masculum: et nūq femellam: qd femella est vir occisionatis et monstrum in natura: vt patz in libro de animalibus: ergo quādoqz formatur masculus quo ad omnia membra principalia: sed tandem propter indispositionem materie: et inobedientiam qualitatē seminis non possunt perficere masculum: tunc generat femellam: et ergo dicunt qd hermosroditus sit impotens et membro virili: et de hoc patet. Quare natura non generat duo membra virilia vel duo feminea: sed unum virile et aliud muliebre. respon. qd in natura ponetur frustratio: qd est contra Aristotelem primo celi et quarto methaphysice qd deus et natura non facit frustra. Utru sit habēdus

pro viro vel muliere videtur qd consideranda est quantitas unius membra super alterū: et dicunt cō siderare fm qd membrum sit potēs in actu vene reo: et sic fm muliebre: tunc est mulier: si fm viri le tunc est vir. Utrum talis debet baptizari in nomine viri vel mulieris. respon. qd nomine viri ratio nomina imponuntur ad placitum: ergo fm dignus debet imponi: modo vir dignior est muliere: qd omne agens prestantius est suo passo: vt patet per Aristotelem. iij. de anima. Utru ipse debet stare in iudicio loco viri vel mulieris. respon. fm viam iuris qd primo debet iurare anqmittatur ad iudicium quo membro possit vti: et fm hec est admittendum et si vteretur ambobus membris: fm tamē occasioñ ipse esset cremandus et sic semper queritur problema. utrum possit pcedere ad sacros ordines. respon. fm iaz dicta. Quare natura facit monstrum: vt patet p Aristotelem. iij. phisicorū. qd sic: nam priuatur suo fine monstrum: vt patet per Aristotelem et indis positione materie vel effectu sit constellatiōis specialis: vt temporibus Alberti in Colonia generabatur puer ex applicatione lateris dextri omnes sere aperiebantur: et applicatiōe lateris simi stre econuerso claudebantur. Item albertus dicit qd in quadam villa vacca peperit filium semihominis: tūc rustici suspicabantur de pastore coisi se euz vacca volebant eum cremare. Sed astro dicit veritatem non fuisse. Item verba alberti nos vidimus equum habentes menspedes anteriores: posteriores portabat circa collū: et os nō territ super terram. Item hec verba asserere albertum nos vidimus bicorpum et corpora in nullo iuncta erant nisi in dorso et habebant duo capita quatuor brachia: als et quatuor pedes et ibant ad quācūqz partem vertebantur. Item verba alberti rauauerunt nobis quedam sincere digne qd viderunt talem hominem in quo erāt duos homines coniucti in dorso: et unus fuit iracundus: et alter mansuetus et vicerunt duos annos vnū prius moriebat: alter tādiū virxit donec ex fetore fratri moriebat. Queritur quomodo hoc sit. Respondetur per talem modū cum semen funditur ad cellulas per generationem duorum gemellorum: tunc contingit qd intersticium et pelvis medians inter illas duas cellulas rumpatur et sic semina confluant: et ita in dorso ramificant et coniunguntur habentes dua capita distincta. Utrum hec sit unus homo vel duo. Respondeatur fm aristotelem qd respiciendum est ad cor unde qui duo habent corda duo sunt homines. Quare aliquando generatur puer cū magno capite vel cū sex digitis in una manu vel quatuor

tū. Respondetur sīm Albertum super secundo
phisicorum q̄ propter superfluitatem vel defi-
ctum materie. Unde quando materia superfluit
tunc generatur caput aliquando magnuz vel sex
digiti in manu vel in pede. Sed quādō materia
deficit: tunc aliquando generatur membrum mi-
nus q̄ deberet esse. Aliquando generantur mē-
bra pauciora q̄ deberent esse: et hec Albertus
et Averroes distinguunt in.ij. phisicorū. de quā
titate continua et discreta. Quare ex inordi-
nato coitū: scz laterali vel stationario sepius gene-
rantur pueri indispositi et menstruosi. Respon-
detur: qz tunc semen inordinate locatur in matri-
ce. ergo inordinate formantur: vnde aliquando
generantur gibbosí pueri et q̄ plures defecti ba-
bentes. Quare mulier fit monstru: et dicitur
q̄ non fit homo. Respondetur et scđo phisico-
rum nomine occasionatum est monstru: sed mu-
lier est vir occasionatus: ergo est monstru: pro-
bator mino: qz natura nunq̄ intendit generare
semellam: sed semper masculum. Sed qz natu-
ra semellam generat hoc est causaliter propter
materie dispositionem: et inobedientiam. vt di-
ctum est. Quare quidaz puer totaliter assimili-
latur patri: et quidam totaliter matri. responde
t. quando semē matris vincit semen patris: tūc
puer totaliter assimilatur matri. Si autem semē
patris vincit semen matris: tunc totaliter assimili-
latur puer patri. Sed si semen in parte vincit: et i
parte non: tunc in parte puer assimilatur patri: et
in parte matri: sed si menstruum et materia fetus
trahit ad se semen operationis spermatis: tunc
erit similitudo ad matrem: et potest esse tempora-
liter: aut in membro principaliter: non in secunda
riis: tunc puer erit similis in complectione cordi et
serui. Sed in alijs membris patri: aut eōuerso
etiam puer erit similis in complexione: et corde pa-
tri: et in alijs membris similis matri. Et sic vide
mus pueros aliquos fratres multum assimilare
patri: et alios etiā videmus pueros totaliter ma-
tri assimilari: et alios totaliter patri: et alios partim
matri: et partim patri. Quare pueri ut frequē-
ter assimilantur magis patri q̄ matri. responde
t. q̄ hoc est propter imaginationem matris de dis-
positione patris in coitu. Quare pueri ut fre-
quenter assimilantur anis et atavis q̄ propinquis
parentibus. Respondetur per Aristotelem quia
virtus auorum est impotentia in cordibus paren-
tum generantiz, aliquando propter similitudi-
nem nutrimenti: et tunc fetus formatur in simili-
tudinem aliquorum auorum. Quare ut dicit
Aristoteles similitudo puerorum ad aulos nō ex-
tendit se ultra quatuor generationes. responde

sīm Albertum qz omnis virtus quatuor gradib⁹
mensuratur: ergo generativa. Sed Aristoteles
dicit q̄ aliquando puer assimilatur auro cuius a
populo et seculo nō est recordatio. Quare pue-
ri sunt de diversa dispositio: quādam magis du-
ra et quādam magis molli. respondetur q̄ pro-
pter dominium diversorum elementorum: et qz
ossa sunt et parte menstrui magis terrestris ergo
semper dominatur sed medulla et cerebrū de p-
te eius magis aqua: sed spiritus vitalis natura-
lis et animalis ex pte magis aera: et calor natura-
lis et parte magis igni. Quare fetus success-
sive fit fortior. respon. qz in primis sex diebus se-
mina habent colorem lactis: sed in nouem sequē-
tibus ab illis sex diebus: tunc semina habent co-
lorem rubeum: qz tunc transmutatur in natura
sanguinis spissi et coagulati nō fluentis. sicut mas-
sa carne: qz ex propinqua dispositione ad carnē:
sed in.ij. diebus post illos. ix. sequentib⁹ illa ma-
teria condensatur et solidat ut possit recipere or-
ganizationem et formationem: qz res iuxta nō te-
net impressionem: vt patet per Aristotelem. ij. de
anima. et sic singulis diebus usq; ad partum alii-
ter disponitur: sed quomodo per singulos men-
ses regatur a planetis hoc est in libro Boetij.
Unde nota sīm Galienum in primo mense fe-
tus sit purgatio sanguinis. in scđo mense expre-
sio sanguinei corporis. in tertio formantur vngu-
le et capilli. in quarto monetur fetus: et ergo tunc
mulieres naucent. in quinto tunc recipit simili-
tudinem patris et matris. in certo neruorum con-
strictiones. in septimo ossa formantur. in octavo
natura incipit mouere ad exitum et fetus dei be-
neficio compleetur. in nono ipsum a tenebris in
lucem producit sīm cōmūnem cursum. Utru
puer in utero stercorizat vel non. respōdetur sīm
intentionem medicorum et philosophorum q̄ nō:
et ratio est qz non habet primum digestionez que
est in stomacho: qz cibus non venit ei per os: sed
per umbilicū: et ergo nō vrinat s; sudat qd̄ videt
esse parue quantitatis et reseruatur in panniculis
matricis et secundina: et in alijs: et in partu pueri
exirent in magna quātitate. Quare sīm cōmū-
nem usum et cursum pueri ereant in nono mense
respondetur qz tunc est totaliter perfectus vel qz
tunc regat planeta beniuolus: scz Juppiter qui
est amicus nature. Nam sīm Arist. est humidus
et calidus: et ergo temperat malitiam saturni fri-
gidi et siccit: et ergo omnes pueri nati in hoc mēse
ut frequenter sunt lani. Quare pueri exirentes
octavo mense omnes moriuntur. respon. qz illo
mense super puerum saturnus habet dominium
qui est contrarius et planeta maliuolus: qz frigi-

*cur puer fuit
clitrius fuit*

dus et siccans; et utraq pars contrariatur yice: dicitur etiam, saturnus quasi satur annus per contrarium; qd per eum esurimus. Quare pueri exentes septimo mense ut frequenter moriuntur et dicuntur illi pueri exentes septimo mense ut fetus luna. respondetur qd luna est frigida: et habet dominium super puerum: et ergo habet ipsius necare. Quare puer exiens statim flet. respondetur qd propter subitam mutationem aeris et in frigidationem que frigiditas maxime ledit suam teneritatem. Quare ut dicit Christus. secundum post septimum mensum laborat ad exitum. respondetur qd tunc ligamenta quibus matrici alligatur illa incipiunt debilitari: qd propter sui magnitudinem consumitur nutrimentum ipsorum ligamentorum. Quare puer cum exire ponit digitum suum ad os. respondeatur naturaliter: qd puer exire de matre: ut de calido lauacro. ergo intrans aerem frigidum ponit digitum ad os propter caliditatem ovis. Quare ut sciunt mulieres puer exiens et clamans in utero sit signum malum. respondetur qd est signum qd non viens exhibet: et ergo dicunt Theologi: qd tunc cognoscit se privari intuitu diuino propter parentiam baptismi: ergo clamat. Sed aliter respondet: nam si non matrem patet nec clamaret: ergo clamor est signum passionis et mali. Quomodo puer ereat. respondet qd primo capite premisso: et si aliter exire per crura

vel per brachia interficit matrem: et seipsum. Quare mulieres comedentes infecta cibaria ab ortu. respondetur qd ex illis generatur semen infectum qd anima abhorret: et proicit ab agro nature. s. matrice qd non est apta qd ei forma nobilissima infundatur. s. humana. Quare coeca et lactatio et saltus ut aliquae pestile bene sciunt abortivum faciunt. respondetur qd per tales motum ligamenta embrionis solvantur et laxantur: et per consequens abortivus sequitur: qd materia diutius retinendi non potest. Quare iactus fulminis et tonitruis faciunt abortivum. rident qd vapor ibi adustus qui faciliter ledit matrem infantum per omnia tenella intrans per poros ipsum occidit. Imo Albertus dicit qd si puer actualiter vivit in utero materno per fulmina tonitruis interficitur. Quare mulieres inuenies: et non antiquae abortivum faciant. respondetur qd corpora inuenient mulierum sunt magis porosa et rara: ergo vapor fulminis citius intrat faciendo abortum. Sed mulieres vetule sunt compacte: ergo non se quitur occasio in eis. Quare ut dicit Christus. minimum gaudium facit abortum. respondetur qd tempore gaudii calor vadit ad exteriora: et sic matris propter paucitatem caloris facit abortum. Eadem ratione timor facit abortum: qd tunc calor vadit ad cor relinquens matrem.

*ignomodo
fetus erit*

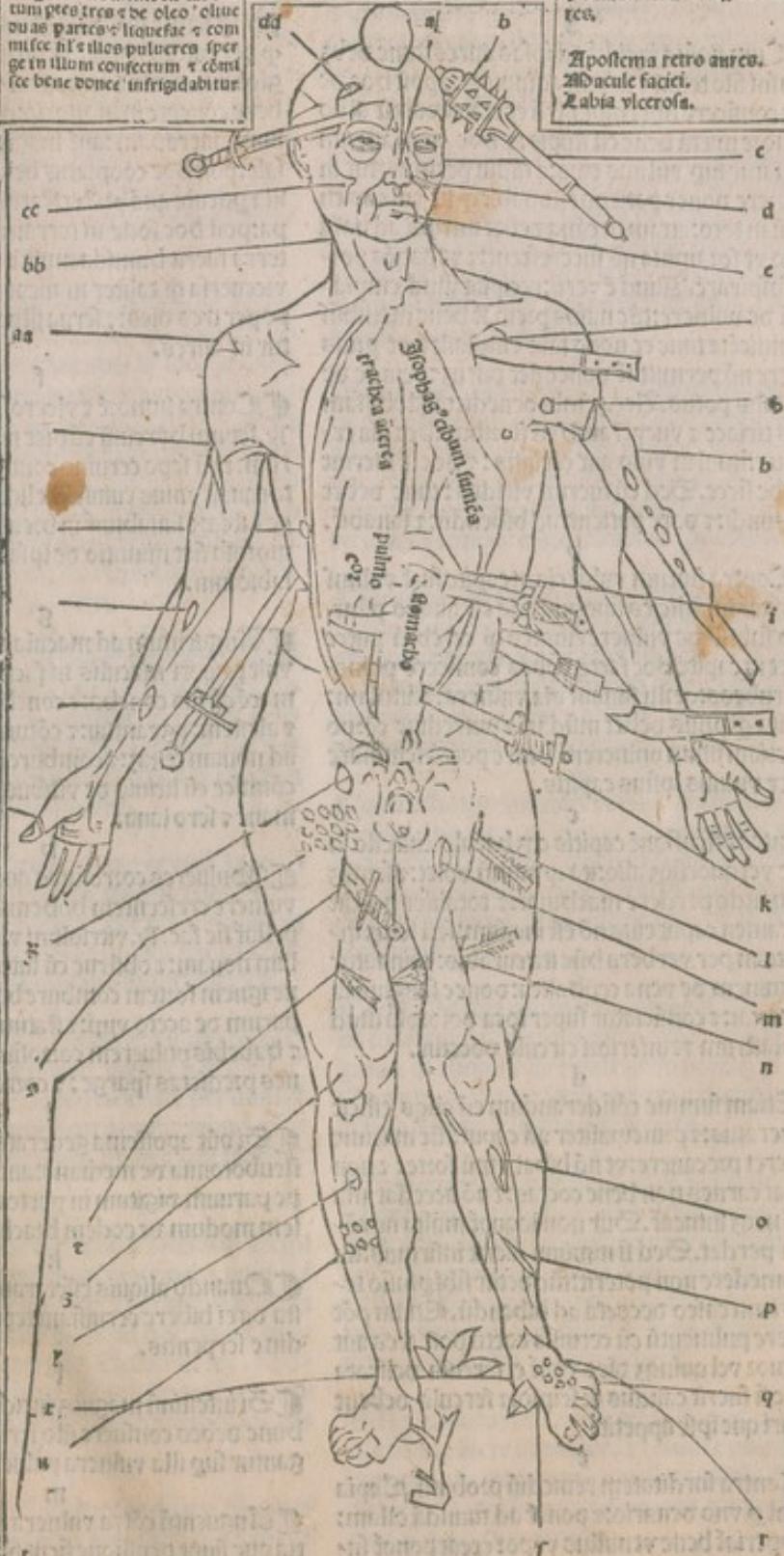
Löttra casus de alto ut si aliquis de alto ceciderit et san-
guis ex lesionie in ipso coagu-
latu*s* fuerit et ut tunc sanguis
i*lli* spengatur et dissoluatur
in homine. Recipe tres car-
bonic*s* vinos quercitino*s* et ex-
tingue eos in vino bono
albo et mane calidum hoc se-
pe bibatur.

vnguentum album ad oculos & qui oculi sunt sanguinolentis & fluentes. Recipit pulvremen tuum quartam partem et de budo ro qm in malo mensie est laboria tum pecto treu et de oleo clavicula as partes & liquet a com misto hi illos pulverem sperge in illorum confectionem et absit sic bene donee infrigabilibus.

*Albula in oculos.
Surdita s.*

Mafus incisus vñqz ad au
tæc.

Apostema retro auric.
Mucule faciei.
Zabia ulcerosa.

Lötra ictione vene ma
ghe in collo ita q; san-
guis cessare nō potētū
sumat illa vena pulcre
ad inuicē vt sanguis nō
possit extire hoc peracto
spurge & deute pulueret
rubescit illud vuln⁹
& pō sup eo emplastrū
& gmittatur iaceat ad di-
em qrtuz illud debet sic
ri ex clato ovi & thur cu
stupio mutum posseb
medetur sicut glia;

De variol t variole vo
cū vescie sic pueri solēt
bēre frequenti^t qinq^s
antig hnt t hnt duob^y
mōis. uno mō sit albe
alio mō sit rubee. si al-
be ferunt iuoluat totū
corpus in pānā lineūz
Regre residuum tū
littera L

Lötra vulnera q̄ sūt
telo sagittata tunclig-
nū de ipo telo n̄ d̄
etrabi alias ferz ne
sciretur incunari. sed
si lignū fuerit etra-
ta & ferrū inter̄ re-
finetur tūc debet que-
ri spatula sine acutis
cūs tē.

Si vero fuerit apocaim iugib⁹ circa pubes tūc minuatur de vena virginali hoc ē de vena que ē sub talo et dicitur vena mētria struosa mulierum seu venavirginalis.

Contra tumore*t* inflatur*a* vulner*p*. Rebus studi*in* successione*l*olii*t* cardo*d*is cu*f*irina ordeceant*ta* tunc tumores*t* inflature*p* et cu*f*inungaf*seu* epilastre*st* in circuitu*vulneris**t* bocu*s*ter*c*rabuntur.

Remediu de palisi
vnguentu. Acci. arte
meia cu semic suo
millesfoliu cu semis
suo et semivrtice et
qui amu cu radice et
mine et accipe ceram
atungia. Requiere
littera D

Recipe sursum tritici et
e requaatur deinde adda-
tur arista et fiat pulmen-
tum ei pinguedine et hec
ponit ad loca tumorosa
et siatur sibi at hec si pdc
rit subi tibi peccatis carnis i
e capite evideat si aliquis op-
sa fuerint cōfracta i capi-
te. Requie i littera A

Apostēla sol; i trib⁹ locis
euenire i corpe hīano re-
tro aureo i collo hoc ē
i fgiōe aiata t c̄ fia fleu-
romatia b̄ cephalacavtri-
us aḡ brachij pl̄mū d̄ p̄c-
fana iusta virtutē teorio
ve siū ē s̄ iquā pl̄mūnat

Hec sicut pessima medico cu-
are volenti. Ara et ad regio
at aperto forni. Absa et
in aliis quinque ipso et acr

*Incisio vnde ubi sanguis
cessare non vult*

Contra fidū aut pſundū
vuln^o, si hīdī vñ^o mul-
tum ercenterit tēc dc-
bet, cōdūr̄ loder in pulse-
rez t sp̄ḡi sup tale vul-
nus. Et iā recip̄e substā-
tiā quā pgamenis tēc dc p-
gameno excoquunt t po-
ne super tale vulnus t ēr-
clarum ouī cum canape-
to stupis mirtūn t em-
plastrum cēcō faciūz

Si aliquis vulneris fructu ferit, profunde et sanguis non crinit cum tamen instrumentum sit illa exceptum; tunc debet iacere super ipsum vulnerum sanguis imundiciem et riegit ante et eius adhuc purgatio et imundicie non erierit debet tamen sustinere in vulneris et tamen tali amboletu eisibz rotundum. Relicuum requiri in littera. E

Contra verrucas, accipe
ster^o-caninuz et ira in q
vinauit et decoque i via
ppia et emplastre super
verrucas secum renouado
et voler. Itē bec idem
curat payni vagit verbo
bopencice noua kosib,

a **C**um nasus incidit ad ipsas aures: tunc debes consu filo tenui et subtili adinuicere: et post hoc debet confidere sibi emplastrum ex claro ovi cum albo liquore mixtum bene cum stupis: et hoc emplastrum ponatur super vulnus eius: et tardius permittatur in vulnere donec patiens estimabit quod sit vulnus curatus in toto: attamen cana debet intrudi ad nasum ideo ut foramina non succrescent: et ut patiens possit suspirare. Aliud est versus recipiat illud emplastrum de vulnere: tunc nasus premat bene manibus adinuicere: et tunc ex novo tale emplastrum ut prius iacere non permittat donec fiet durus: deinde detur talis potus. Acc. zembi benedicta globosam spes tiriace et yueyrauth cum floribus: hec oia ex coque simul in vino aut ceruisia: et hoc si fuerint herbe sicce. Sed cum fuerint virides: tunc debet contundiri: et dare patienti ad bibendum: et sanabis.

b

Contra florum vulneris in capite sue vel vulnus et terga imidicies siue putredo cum aliquo paniculo subtili de vulnere eius: eo quod cerebrum putreficeret in capite hoc facto debes confidere pulvres rubeos: quod illi sanant oia vulnera: et fistulam: sed ita quod prius debet midari a putredine corporis etiam istum puluerem secure potes seminare super vulnus ipsius capitatis.

c

Contra offensione capitis cum baculo cultello la pide vel quoctusq; alio: ita quod multus dolet: et sensus aliquando perdere machinas: et totaliter perdidit sed tamen caput eius non est incisum: sed solus in fractu in per verbera hunc ita curabis: ministratur sanguinem de vena cephalica: donec sanguis sanguis exeat: et conficiatur super loca dolorosa istud emplastrum ut inferiori circulo docetur.

d

CEtiam summe considerandum est alijs efficit vulneratus: et principaliter ad caput: tunc maxime deberet precauere: ut non bibat vinum forte: et non sumat carnes non bene coctas: et non accedat mulier nec intueatur. Sunt non loquacis multa ne rationem perdat. Sed si nimium fuerit infirmus: ita quod comedere non poterit: tunc detur sibi pessimo tenuis cum caseo decocta ad bibendum. Etiam pot sumere pulmentum cum ceruisia coctum post tres aut quatuor vel quinq; dies denique sercula delicata et hoc si fuerit calidus in scipio: et sercula debent ei dari que ipse appetit.

e

Contra surditatem remedii probatum. Capitur sal pro uno denario: et ponatur ad mundam ollam: et cooperias bene ut nullus vapor erexit ponatur su-

per ignem: et suffletur ignis recenter sub olla: ita quod per calorem magnum sal liquefiat: et confluat in globum. Et tunc remouatur et infrigidetur: postea bene concute in mortario: post hec profana raphanum: aut rapam: aut maguderum: et repleat illo sale: post hoc coopiatur bene illud foramen cum illa pticula quam prius extirpata de rafano vel de rapa: post hoc fode in terram in mundo cellario si terra fuerit humida multus et fortis: et coopiatur viceversa quod taliter maneat per triduum: et tunc recipere per tres dies: et serua istud in vitro: et sic fundatur in aures.

f

Contra tumor et yleerosa labia vnguentum. Rx. sepum byrcinum cum pice noua: et arnogia acurum: et cum sepo ceruino conterant simul in quantitate equali unius cuiuslibet liquefac ad ignem: et vngue labia: et sanabuntur in breui: et si fuerint labia tumora fiant minutio de ipsa lingua: et cessat tumor laborum.

g

Cunguentum ad maculas faciei� batuz. Qui vult priuari maculis in facie existentibus. Rx. limacem cum sua concha: et concham ranaz: et alumen: et alestem: et gyantku: et cōtunde illa simul: et scute ad nouam testaz: et combure bene: et illos cineres commisce cum liruio de vitibus factor: et ex illo facies manje et sero lana.

h

Contra pulueres corrosiuos qui carnem stipulam de vulnere crescentem bobemice de vienam apella sic fac. Rx. vitriolum viride: et impone in olam nouam: et obstrue cum luto sapientie: et impone ignem fortem combure bene: postea effunde parum de acetato vini: et statim post hoc contunde et habebis puluerem corrosiuum: et illum super carnes predictas sparge: et coerodet eas.

i

CSi autem apostema generatur sub brachiis fiat flebotomia de mediana: aut pulmativa: aut pro paruum digitum in parte opposita: et simili modum de eodem brachio.

k

C Quando aliquis esset transitus gladio vel basto da ei bibere ceruisia tepidam cum pinguedine serpentis.

l

CSi intestinum magnum incidit: aut stomachus hunc debes consuere filo sericeo: et subtili et spergantur super illa vulnera pulueres rubei.

m

Cunguentum contra vulnera tumentia: sed non fistula que sunt percussione sicut plage: ut puta fistib?

z baculis: vel gibusq; instrumentis. R. duas li-
bras plantaginis: z duas libras garbei: z millefo
lii: vitrioli albii. i. quartale: Salvia: z vitergi:
quatuor libras contunde bñ cū. iiiij. lib. arungie: z
et. iiij. lib. zincari: ista ola simul bñ decoque z mi-
scere bene cū spatula interius vt bene cū aruina tē
perent: postea exprime totū simul per pānu z te-
re herbas que māserūt post expressionē: z illa cō-
tunde cum arungia z serua.

Oleum ad vulnera que in pedib; fuit quasi scu-
rabilita que boles cōter habet: z illa vulnera ba-
bē foramina p̄funda illud oleū sic fac. R. lignū
juniperi: z icide in ptes minutis: z recipe ollam
vnā z fode i terrā: z pone sup eā aliā ollā mltis fo-
raminibus p̄foratā in fundo: z loca eā sup illam
in terra sepultā loco cacabi: z ipone in eā partes
de iunipero incisas: z sic tūc circulīnias ollas cū
luto sapie: z pone ignē fortē in circuitu ollaz: z sic
stillabit oleū qd valet aurū z argentū: z precipue
ad vulnera predicta sananda.

Si alicui clau ferre vel ligne vel qdūq; aliud
acutū ad pedē intrauerit hoc sic curabis. R. sari
fragā: z contude: z pone sup locū in quo sit talis
clavis. Idē faciūt flores sabe suppositae aut ster
cora mirilegi: z exhibit clavis ferreus vel qdūq;
instrumentū fuerit in ipsa carne.

Cōtra pruritū magnū cū litiuio ex vitib; paruis
vngē loca fricandoz sanaberis sine dubio vñ
tice decocte cū vino z collate per panniculum in
balneum corpus tali brodio illūtū fricādo ces-
sat. Sed prius liniatur quādo sudari incipiatur.

Si telū vel sagitta fuerit in pede: z lignū nō ē cr-
cerptū ericiap̄ per te: z si ad vtrāq; partē vuln̄
penetrati fuerit: tūc debes laborare per illud fo-
ramen tentā extrahere sicut in vulnerib; vñus
est: ita vt attingat vna tenta aliam z sanctur sicut
z alia vulnera.

Si vñ tam profunde fuerit intrinsecus qd recipi
nō valeat: tūc recipiat genziana: z debz poni ad
foramen vt fiat vulnus aplū: z forame magnū vt
sagitta eo facilis extire possit ad hoc capiat apo-
stolicon magnū dimergās. Stein vuorez. z po-
lipodium z cōtude bene adinuicē: z ex illo fac em-
plastrum z pone super vulnus z extrabef sagitta
Aliud emplastrum.

Et si tale vulnus sitū aut profundū multū cruen-
tauerit. Accipe thys albū sanguinē draconis vi-

num nigrum fel vnd plutstein. i. lapidis emati-
tis: hec oia cōtunde insimul: z fac emplastrum cū
clarooui: z illud confectum super stupas ponat
z vulneri applicetur.

Contra vulnera fluentia z dolorosa. R. angul-
lā z ecoque z accipe pinguedinē z cōscruta ut mū
do vasculo: z ecoque gallinā nō itingendo cum
aqua pinguedinē z cōgrega ipsius pinguedinez z
accipe sucum saluie: rute: absinthij: z marubij: z
mente silvestris: z tēpera insimul: z vnge quādo
vis cicatricem z sanabitur.

Anguentū bonū ad sanguinē retinendū: vbi fue-
rit vena incisa. Conifice thus: z aloë: adinuicez z
admisce clarū oui hanc tēperationē optime com-
misce: z ex illa fac emplastrū donec vene z vuln̄
adinuicē claudent: z hoc fiat donec vulnus sana-
bit in toto semper emplastra noua p̄parando.

Cōtra putridas carnes z mortiseras. R. argillā
de fornace bene cōcrematā: z tempa cuz aceto z
appone cucumeres equaliter sumendo: z sine vt
buliat: z tūc cola per pāniculū hoc facto recipe
tertiā partē illius cocti z pmisce cum oleo: z fauo
mellis z vtere bis vel ter z sanaberis.

Contra inflaturam faciei vel als ybicliqz. R. sca-
biosam z decoque eā vñq; ad cōsumationē modi
ce aque: z cū hac aqua madida bene inflaturaz z
pannū itinetū suppone inflature pdicte quo lie-
cato iterum madida z fac sicut prius z in triduo
sanaberis.

Contra struma que in collo generat. Accipe su-
cu raphani: sal: vñsi: acetū: z cōfice totū in sim-
gmate in aliquo vase z mittas ita per noctē stare
illo vngē apostema seu strumam z decidet peri-
bit illa struma si sepius hoc feceris.

Cōtra panaritū hoc est qñ quedā pustule albe i
circitu vulneris generant bothonice: pizymiet
R. arūgiā antiquā nō salsam z vermes quosdaz
qui multos pedes habet z sunt oblongi z parui
z ab aliquibus cētipedes vocant̄ seu appellantur
hos vermes contunde valde bene cū aruina anti-
qua z emplastra super dolorem.

Ad solidanduz ossa confracta. Accipe libricos
ventris z cōtere in puluerē z cōmisse puluerē de
lumbricis factum cum oximelle: z emplastrum i-
de fac z ossibus fractis superpone z mirabiliter
consolidat ossa confracta.

Anguentū contra omnia vulnera qd cito generat carnes & replet. R. de olco oline quatuor loth faui mellis. iiij. loth. gumi arabicū: & thns vernū de quolibet. i. loth. & molle sicut farinā: & misce si mul totum: & liquefac super ignem modicū & mo ue continne in olla ne comburetur & operare illo vnguento quando vis.

aa

Contra incisionē cerebri vel iecoris vel visceris bec enī oia sunt mortifera & sanabilia. Si vo intestinū magnū aut stomachus incisus fuerit hūc debes cōsuere filo sericeo & subtili: & seminent su per talia vulnera pulueres rubei de quib⁹ patet alibi hoc facto curant̄ vulnera bmoī berba sanguinaria cū salvia: & si noll̄t curari: tūc cerebrū ēncisum hoc taliter cōsiderare debes & vulneratus rōnem pdet: & oculi ei⁹ tubei erūt oia que cūq̄ comedet nō valebit retinere. Et nō poterit sedē habere lingua ei⁹ magna effici: & palpat su per caput & laniabit emplastrū de capite suo.

bb

Cōtra offensionē capitū q̄ sit multipliciter. Aliquādo. n. cerebrū penetrat: & aliquādo solū cutis offendit & inflatur cerebrū vulneratū: & sic mo do si cerebrū vulneratū erit: tūc videri bene debet ne ossa essent in vulnera: hoc facto excipiant & imponant ad vulnera ei⁹ sericens pāniculus. Si vo sericiū nō habeat tūc pāniculus ali⁹ subtilis. et parvus. Et idē pāniculus illinī debz prius mū do lardone pro eo vt tertio die facilius de vulne re ercipiat: post hoc videri dū ytrū cerebrū fuerit incisum & vulneratū: qr si cūclaro oī supponeret: tūc siccaretur in vulnera & assumeret cere brū secū: & ex illo homo morte intraret. Idē debz pāniculus illinī quin facit ipsa putrefieri & in mūdiciā effluere ab eisdem.

cc

Mota q̄ prius vulnera singulis diebus bina vi ce debet ligari: & hoc cito facere nō prologando & primitus lesus non dū spaciari nec deambulare: & cū tam ipsa vulnera sanē ceperint: tūc semper mūdus pāniculus dū iponi ipsiis vulneribus qr per hoc subito curant̄ & succrescent.

Si aliquis hō ceciderit super caput: ita q̄ colluz ei incurvat: & post hoc loqui nō pōt. Illi statiz os aperiat & ponat lignū inter dētes eius ne claudere possit: & debet calcare super humerum eius & trahere caput eius fortiter: vt ad locum priorem caput & colluz situetur: post hoc vngatur dialtea & sanabitur a timore.

Ista residua deficiunt in aliquib⁹ marginibus figure precedentis ybi consimiles littere alphabeti comprehenduntur.

Atūc ercipiant: & post hoc curari debet sicut p̄scriptū est de sanatiōe vulnerū & cōficiā emplastrū de apostolicō & ponat sup vulnerū: qr istud extrahit totā mūdiciā de vulnera & cito curabit.

Bz impone in aquā & p̄mitte per. iiiij. dies stare: & si vis potes calamētū apponere modicū: & sic isū de in saccū & ex prime sucū illū: & accipe malum campestrē: & coque simul cū oib⁹ supradictis herbis in butyro & cola per sacculū: & tūc recipe cerā & resinā: & galbanū: & liquefac oia insimul: & tunc cōmisse cum oībus supradictis.

Laqua intinctū & decoctū in lentibus sta calidū & cū lingua canis exptum est: qr attrahit statiz māteriā. Si fuerint rubee inuoluans in pānū rubēt circa oculos tm̄ ytere repensius seu recuperatius ne erat p̄ oculos: & circa gulā cū gargarismis.

Dvitere & resinā: scūpīcē albā castoreū nouū recēs & oleū oline: & accipe medullā cerui vel equi iūne nis & vīnū vel acēti coctana si habere poterit: & hec oia simul contulde valde bñ: & post hoc pōne i mūdā ollā: & cū aceto vel vīno bñ decoquas ad bonā horā: & tūc per pānū ex prime: & in pūridem pōne: & ex hoc mane & vesperē locum dolorosum vngē bene.

Eqd in vulnera continetur malū: & post hoc infunde sed modicum vīnum ad vulnerū: qr illud mūdat vulnera & putreficeri non permittit.

Cunguentum contra siccitatem membrorum. Quando aliquod membrum ericeatur in homine sic conficiatur.

R. Lattum integrum: et impone ad ynam aunciam et assa aunciam yna cum catto et pinguedinem que inde stillauerit collige et seruare cum eodem membra que ericerari incipiunt perunge. Si vero totus homo ericeatur seu omnia membra hois: tunc recipe cattulos iuuenes et excoque eos in caldari et sic ille humectetur in caldari illo seu in bedio in quo cattuli sunt decocti et sanabitur deo iuuante.

Confectio vnguenti attractivi.

R. sepum cervinum seu arietis castrati vel hyrcinum et liquefac in patella et appone parum de creatura munda: et modicum de resina: hoc est quartaz partem resine respectu septi: et oleum olive et contundere totum bene in mortario.

Cunguentum fuscum contra vulnera fetida ybi nolunt crescere carnes.

R. oleum olive: et lardum sub uno pondere: et pone ad patellam ut simul buliant paulatim: postea pone tertiam partem de resina: et tunc recipe pulueres thuris: et myrrae nigre: et sit de myrra plus quam de thure: et coque hoc totum simul: et sic postea appone parum de galbano: et inducare debes cum cera modica.

Cunguentum dyaqilon et vnguentum prutenicum pruskamazth.

R. litargirium et contere finiti. Lenobrium: et insperge in oleum olive: et pone in patellam eream et mette bulire semper mouendo cum spatula: et quando videbis quod incipiet rubescere: tunc appone modicuz de cera plus quam de galbano et effundere super aquam mundam: et si vis habere pulchrum tunc appone serapinum et erit multuz delectabile.

Cunguentum album sic fit.

R. cerusam: et thus album: et appone de galbano modicum: et lapillos albos: qui in cancro reperiuntur: et contere omnia in puluerem et liquefac cum aqua rosacea et contere bene usq; ad consuptionem aque: et comisce eis oleo olive: et fac bulire.

Cunguentum retentuum ad vulnera fetida. **R.** mel: et liquefac in igne: et aquam rute comisce

illis simul et habebis.

Cunguentum populeon quando vulnera sint flantur.

R. nodulos de populo de tali arbore: et contunde illos cum noua arungia que tunc temporis haberi potest: et serua et cooperi bene in puride vel in olla vitreata: postea recipe folium insquami: et acrimonie: plantaginis: et millefolij trifolium: et marrubium: balsamum: mentaz: et menta equina: zembz: seniculum: et omnia illa simul equali pondere accipe et contunde: et pone in vinum et mitte stare per aliquos dies: et tunc exerce herbas predictas quando tibi videbitur conueniens et appone confessum quod prius feceras de modulis populis: et armina nova: et comisce simul: et pone ad caldariorum paruum: et buliat simul totum: et postea facculum funde seu cola.

C Syrupus vulneratorum.

R. tormentillam: agrimoniam: diptamiz illam herbam: et myrram rubeam: et coque bene in cerisia antiqua: et cola per panniculum lineum: et quod infrigidabis da infirmo sero et mane ad bibendum.

Cunguentum ad paralism sic laboratur siue sit in capite siue in alio membro.

R. sumiperium: et armina galline: et contunde bene simul et pone ad patellam ut liquefiat et cola et sint ambo sub pondere equali.

Cad paralism et fiat ignis bonus et sic vngatur.

R. medullam de ossibus equi: et liquefac in patella et vnde locum dolentem ybi regnat paralisis. Et nota quod viris debet esse ex ossibus equi: mulieribus vero de ossibus equi.

Contra paralism cui stat in oculis.

R. vinum bonum: et fauum mellis: in eadz mensura: et radices celidoniae: et seniculi: si vis eis herbis: et coquere illa bene: et postea calesce circa ignem et colat et emplastretur super oculos.

Cunguentus ut quasi uno die vulnus sanetur.

R. lanceolam illam herbam: et illa est consimilis plantagini: sed planiora habet folia et longiora: et contunde eam cum noua armina: et postea in patella dissolue et fac emplastrum: et pone super vulnus: sed pulueres sentias facies de eis: et cum eadem herba potes humectare inflationes in circuitu vulneris.

CAnguentum rufum et valebit maxime quando aliquis lenans graue pôdus offendit se vel infatur ab intus vel habet spatulas ab intra. Rx. herbas quasdam rubeas. Rubea tinctorum vel vngulosa maior: bethonice: Lseruene: korz venyc: et ablue bene: postea vno post ablutionem depone corticem superiorem: et pone ad butyrum: qd in Adao mense est laboratum si habere potes et coque simul valde bene: sic tamē fac q̄ berba butyrum preualeat: et appone radicem vnam vel duas de acrimonia. Et nō potes habere butyrum maj: tunc recipe illud butyrum qd est laboratum in vna septimana ante nativitatem beate virginis Marie vel qd est paratum ante festū sanctorum Philippi et Jacobi apostoloruz: etertia die vel prima.

Contra combustionem ignis vel aque. Rx. surfurcs siliginis: et cōbure in noua testa hoc contere bene et contritum da in circuitu manui vel pedi et sanaberis.

Cremedium bonum ad paralisi. Ange locum ubi turbaris in calida stupba vel circa iguam vino cremato vel et si pes vel manus incuru: et a paralisi taliter fac et sanaberis. **C**anguetū sanatiū: et qd facit crescere carnes. Rx. sepum ceruinum: et plantaginem cum semine et radice. Si autem semen plantago non habenerit sic q̄ esset in mense Adao: tunc recipe radicē cum solis contunde simul cum oleo olive: et decoque super lento igne: sic vt buliat per integras horam primitus: postea appone resinam et cōmīscē hoc totū simul vt buliat ita diu donec illa refina liquefiat: sed non amplius: postea colla p̄ pānum ad nouam patellam: post hoc recipe tria vñ quatuor coelearia de vino bono: et infunde in illud confectum: sic iterum tere ad bonam horam et postq̄ illud vīnum consumetur: tunc iterum fūde tantū de vino ut prius: et sic semper extere et effunde modo predicto: et hoc fac ita diu donec nō erit vnguentum album sic abiectum: et donec ad herebit mortariolo: sicut bitumen: et postea appone ceruse dimidium alterum loth: et hoc si fuerit vnuz quartale: tunc de cerusa appones: et hoc illuc insparge et contere bene: et serua in pīride: et vtere eoquādo oportū fuerit.

Canguentum dialtee contra siccitatem. Rx. medullam de ossibus caninis: et medullam de ossibus equinis: et antiquam aruinam: et herbam que crescit in segetibus et vocatur Ermoda etilus: et est hec herba precise sicut cepe: et omnia illa simul bene decoque: et contunde: et liquefac i patella: et colla ad pīridem: et membra que exiccatar sepe inungantur.

Contra calenum.

Rx. zinziber: balsamum: et zeduardi: et flores muscati: et longum piper: et lapilloz cancri: de quolibet vnum lotbonem: et contere hoc simile valde bene et da infirmo ad bibendum in vino: et preci pue in balneo.

Ad idem.

Hec est quedam brevis medicina que a solo deo venit. Accipe sicum feniculi: petrosilij: apij: et in fructu istarum pone micam panis: et pone super renes: et super vesicam: et non tm̄ vīnam prouocat verum et lapidem frangit.

Ad idem.

Idem facit paritaria comesta vel bibita cu vino vel puluis eius cum albo vino potatus.

De calculo frangendo.

Hec quedam veneranda optima et perfecta ad frangendum lapidem medicina. Rx. radicem feniculi: et satifragie: petrosilij: equaliter de omnibus. Item radicem bardane sue lappe ad quantitatem omnium istarum rerum: et hec in partes minimas dividantur et ponantur in tanta aqua quantum videbitur sufficere biliaturqz vñqz ad consumptionem tertie partis aque: et post hoc summat patientis mane et sero ad quantitatem medio crisi ciati: et si aqua predicta nimis amara fuerit biliatur de liquiritia cum aqua predicta quantum videbitur: et si maluz patientis recens est erabitur ad octo dies. si vno antiquum fuerit ad qudecim dies.

Ad arenas expellendas.

Talis enim cura supradicta est seruanda nisi q̄ loco satifragie due vel tres ptes plātaginis opponantur et operandū est in prati predicta.

Canguentum contra combustionem.

Rx. olei rosarini. 3.ij. cere. 3.ij. cerusat. 3.ij. claris oui vīnis: hoc totum optime verberetur et incorporetur: et fac vnguentum: et vngatur ex eo locus combustionis quotidie et mirabiliter prodest.

Canguentum ad scabiem.

Recipe aloepaticum: oleum laurinum: argentum viuum: et salviā: et fiat vnguentuz: et cum illo scabies perungatur.

Allud experimentum probatum.

Rx. auri pigmenti. 3.ij. argenti viui. 3.ij. plumbi vīti 3.ij: et ducant fortiter: et misceant cu oleo et aceto vīni: et ex illo scabies perungatur.

Experimentum magistri Petri hispani contra oēm maculam oculorum.

Recipe feniculū: verbene: ruta: rosaru: eufragie fileris motani: bethonice: celidonic: capilloz venoris: ana quassa bene: et spone in albo vīno p̄ die naturalē. Seco die distilla p̄ alembicū: et qd pri-

mo stillauerit quasi argentum: scđo quasi aurum: ter
tio quasi balsamus habet: et hoc serue in tribus
ampullis: et cū opus est def nobilibus et delicatis
pro balsamo. alijs vō pro auro et argento.

Cisti sunt pulueres optimi super omnia
vulnera que sequuntur.

R. vinū nigrū: hoc ē rubeū nimis et plutstein cu-
iuslibet. i. loth: gum arabici. iiij. loth: muscatū: et
thus albū cuiuslibet. j. loth sanguinē draconis: et
mumiā. j. loth. ista oia cōtūde adiuicē: et fac pul-
uerem ex ipsis: et illos serua ad necessitatem quā-
do indigeris.

Apóstolicon tale vnguentum sic fit.

R. nigrā pīcē: et pīcē arabicā cuiuslibet. j. libram.
R. et galbani: et serapini: armoniaci: oppopona-
cis: colofonie cuiuslibet. j. loth: et ceram. vij. loth.
Esra media librā: hec oia misce adiuicē: et co-
que modicū: et postea accipe masticē: et albeā: siue
olibanū: et cōtere bene in puluerē: et terbētā cu-
iuslibet. j. loth: hec oia misce adiuicē: et pmitte li-
quefieri valde bene: et exprime per panniculū sup
aquā frigidā: post hoc exerce de aqua: et vulne il-
lud bene in manibus ad ignē cū oleo: ut sit modi
cū molle: hoc éplastrū sanat vulnera fistulā apo-
stema: et omnem flum immunduz in carne ces-
sare facit et sanat.

Vnguentum bonum ad vulnera sananda.
Accipe pīcē arabicā. i. pīcē nō tēpatam: cerā sim-
plicē oppoponacū flores iris cuiuslibz medii loth
et holynoz. Aristologia rotida: thus albū cu-
iuslibet mediū loth: litorgirij. iiij. loth. Ista oia ex
coquātur in uno quartali aceti fortis valde ita be-
ne ut molle fiat. Et postea ista videlicet: cerā: pi-
cē: et pīcē arabicā: i. ii. libras olei: illa oia pmitte
successive liquefieri innicē: et sic excoquē vides be-
ne ne cōburant in aliqua pte: ideo debes interi
ptinue miscere et mouere: post hoc resinas abiice
et refrigerā modicū pone ad pīcē: et isto vnguen-
to vngaf pāniculus: et ponaf sup vulnera: et hoc
ēbit: et curat sanguinē malū de ipsis vulneribz.

Vnguetū ad vulnera qd̄ cito generat carnes.
Accipe de oleo oliu quatuor loth: fani mellis
tres loth: gum arabici: thus verū de quolibet
mediū loth: et mōle sicut farinā: et misce sī totū: et
liquefac sup ignē modicū: et misce pītine sine mo-
ne in olla ne comburant: et operare illo vnguento
quando vis.

Vnguentum qd̄ dicitur gratia dei.

R. terbētē. lib. iiiij. refine: lib. j. olibanī: masticis
ana. 3. j. myrrē. 3. ij. cere virgineē. 3. iiiij. bdeli. 3.
j. verbene: pimpinelle: bethonice: cum adhuc re-
cetes erisst: ana māipulsi. j. et decoquāt in vino
albo vscq ad cōsumptionē tertie ptis: postea co-

lef et colatura sup ignē ponaf ad buliendū. Et i-
pone cerā resinā: masticē: olibanū: myrrā: bdeli-
um: quoqz bene cōmisceanē semp agitādo euz
spatula: post hoc ipone terbentū: et aliquātuluz
de oleo oliue: et iterū agitetur cū spatula: donec i-
frigidetur: et qd̄ natat colliget: residuum vō valet
podagricis.

Cel et predictum taliter potest labozari.

R. succi verbene: pimpinelle: bethonice: brune-
te. i. cōsolide plātaginis lanceole: ana lib. 5. suc-
api. quar. iiij. refine. lib. j. terbētē lib. v. masticis:
olibanī ana. 3. j. myrrē. 3. j. cere virgineē. 3. iiiij. et in
vino odorifero buliant̄ luci. et valet h̄ cancrū: et h̄
morbum venenosum: et puncturam: valet et ad
oe vulnus recens et sanat apostemata in costis:
in epate: in splene: et in principio foris éplastref.

Vnguentum bonum ad gingivias.

R. aluminis vnū loth: et mellis. ij. loth: et illa duo
simul cōmisceanē: et cū illa dentes et gingive iun-
ganē et curabif putredo eorum.

Ad vulnus sanandum.

R. myrrā: thus: attramētū cuiuslibz. j. loth: et ad
ampliandū vulnus appone medullā sambuci et
vnū loth: et illa oia simul cōfice in puluerē: et spar-
ge modicū ad vuln: post hoc calefac bene et sup-
pone vulneri: et trāsiet adiuicē sub illo et sanabit
sed debes cōprimere vulnus bene duobus digi-
tis adiuicē: et sic postea quarta die elige multuz
pulchre: post hoc sanetur velut alia vulnera.

Ad idem puluis bonus.

Vulneris pīp et puluere carbonis quercini et
suppone die uno vel duobus et sanabitur.

Aliud antidotum ad vulnera sananda.

R. mel: et vermes lōgos qui in fimo crescūt: hec
duo cōfice in puluerē: et sparge ad vulnus et sana-
bitur: et hoc vtriusqz ana: et cōburi debet in testa
noua: et vuln: sanabit sine osuz floru simūditiaz.

Contra dolorem capitū.

R. thus: myrrā: pīper: salviā: acetū: oleuz: et illa
oia simul cōfice et decoquas bene: et tūc cū illo
caput perunge et liga lintheo.

Vnguentum ad vulnus qd̄ dicitur lupus.

R. albū thus: et tere modicū ad modū pulmenti
et cōfice optime cum claro oui adiuicē: et tūc
line supra pāniculus canapēt: et si istud habere nō
potes: tūc recipe barbā ionis: et forma ex ea épla-
strum: et tali dolori superpone.

Antidotū éplastri boni et optimi sup vulnera.

R. thus: et aloë: et contūdanē adiuicē cum claro
oui: et istud ponaf super vulnera vbi vene fuerint
incise et cruentat multū. Istud tādiū pmittaf sup
vulnera donec vene et sanguis adiuicē creuerit
si tamē magis indigeret: tunc laboref hīmōi me-

dicina et emplastrum erit novo et superponatur vulneri totiens donec crescat adiunctum pamphili et malum simul contrite et super vulnera posite curat vulnera sanguinolenta et fluctuosa et fortius et melius quam aliud emplastrum. Si autem cum arumia contunditur et super vulnera ponitur sanat summe bene vulnera.

CAliud emplastrum super vulnera.
Serpilium romanum, i.e. romischköl contundatur cum vino et super vulnera ponatur sanat multum bene. Itē absinthii concussum et recenter super vulnera positum sanat ipsa vulnera.

Conguentum bonum ad omnia vulnera.
R. aruinā leporis: et aruinam porci non castrati sine apri: et hoc totū simul cōfice quod densius fiat: et cana illud et post hoc in melle decoque: deinde recipere absinthium: vel succū absinthij et tēpera cum predictis ad horā vniuersi diei: et hoc vnguentum sernabis quādiū placet.

Cad mundationem vulnerum.
R. cōsolidā maiore talē herbā et depone superiorem corticē: medietatēqz eius abīscē: residuum vō contūde: et misce cū aqua: et pone super folium nigrī oleris. Sūuareköl et superpone vulneri et sanabitur in octo vel nouem diebus.

Conguentum ad vulnera.
R. oleum olive. iiiij. loth. faui mellis. iiij. loth. gummi arabici: et thus vetus: de quolibet mediū loth et molle sicut farina: et misce simul totū et dimitte ut liquefiat sup ignē modicū: et cōmisce continue iolla ut nō cōburat et opare illo vnguento qm̄ vis.

Contra scabiem seu pruritum.
R. aquā in qua porcus vel sus mādatus ē a carnifice post interfectionē illaz cū dormire volueris calefac et lana pedes et ea et pone ad aquā candē usqz genua et inuolue pedes in pannū et de mane cū surgis dyalteā et populeon: et illa duo vnguentū simul cōmisceant: et vngae pedes scabiosos: et cōtere seu frica bene pedes cū pilis qui sunt in sero

pha depositi in aqua predicta: et sic cū vnguento predicto perunge et sanaberis.

Contra emplastris.
Emplastrum bona fuit et rosas et violas: cera: pice: melle: et oleo olive: illa fac bulire simul: et exprime per pāmū et intinge pānos: et pone ad pītidem et serua ad placitū tuū qm̄ indigueris.

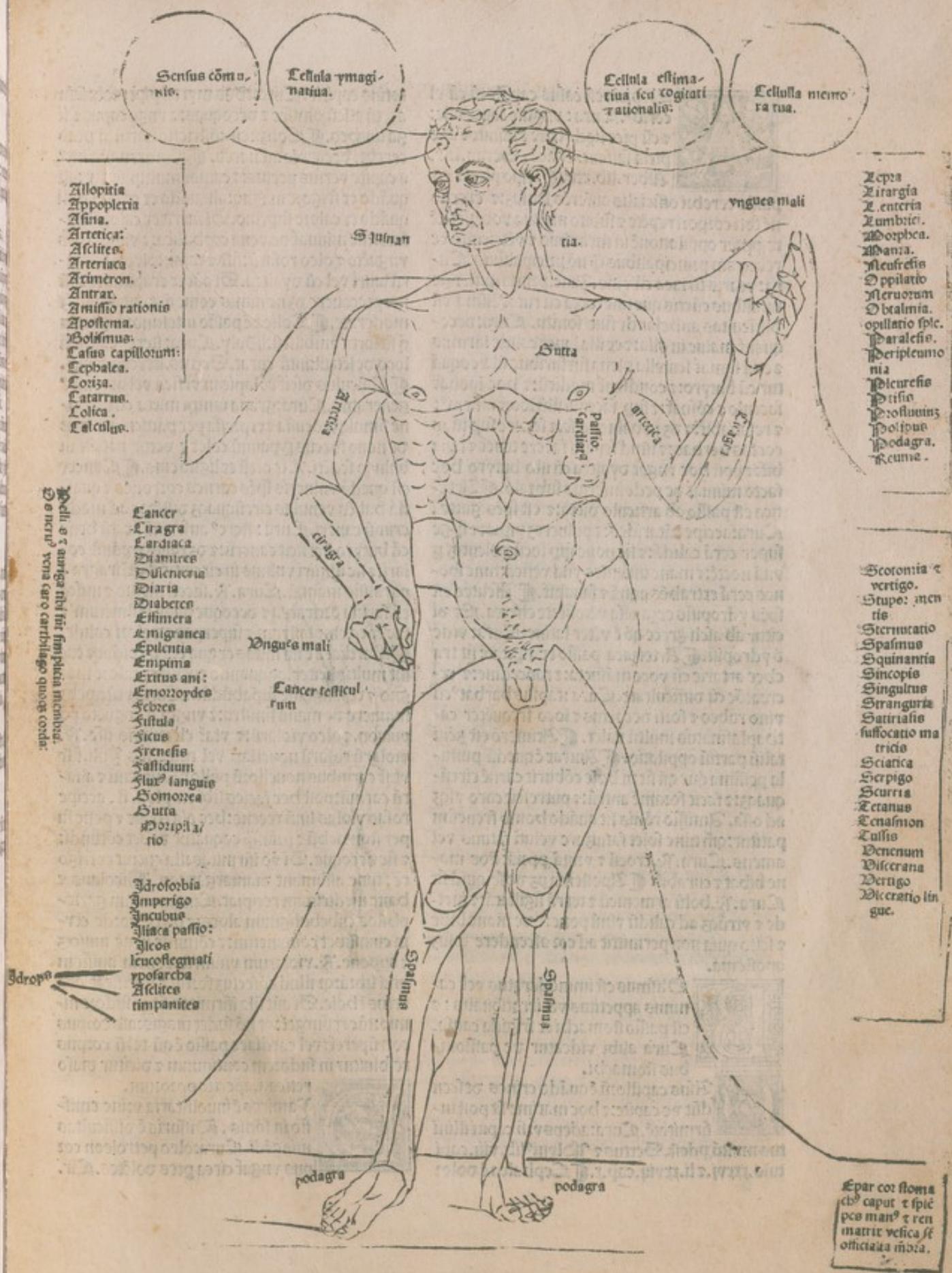
Conguentum Ipocratis.
R. anguillā et decoque in qua: et supnatātē pīguedinē collige et cōgrega. post hoc. **R**. aquā pingue et gallinā et decoque sine sale: et simili modo pīgue dinē supnatantē collige: et tūc. **R**. succū salutis: rute: et absinthij: et elebori: qd̄taet in terra: et herbas que vocat lingua canis. Ista oīa simul cōmiserit: et qd̄cūqz vulneris fuerit vnetū nō idiget cōplastro.

Conguentum fuscū laborat sic.
R. masticis: galbani: terbētine: aī. 3. j. et cōficiant sic oleū olive in caldari sup ignē mittat et addat cera: et hīquefacta ponat colofonia: deinde gumi serapini: et terbētine: deinde masticis: et olibani: et hoc cū spatula semp agite donec coctū fuerit: deinde infrigidatū vñsi serua.

Conguentum album.
R. ceruse lib. iiij. litargirij. 3. j. olibani. 3. s. masticis. 3. j. vnaqueqz res pīteraf: et puluis ceruse cū paucō oleo olive distēpere: postea addat litargirij: deinde mastur: et olibani addat et cū pistello paulatim agite quāto melius pōt et vltima vice de aqua rosas parū addat: et tādiū ducatur donec spissum vel liquidū fuerit et serua vñsi.

Contra paralismū.
R. anserem: et pone in eā anguillaz in frusta setam seu diuisam: et assa: et eū illa pinguedine vngue locum vbi turbaris.

Contra paralismū.
R. murilegū nigrū: et ipone in eū simapi: et sitr assa et pinguedinem que inde stillauerit collige: et locum paraliticū perunge.

*Pellit a se amicis nisi sit simplicia membrum.
O nesciu*p* vena caro cartilago quo*s* corda*

Lepra
Eirargia
Lenteria
Zumbriæ.
Morphea.
Anania.
Neustrephis
Oppilatio
Meruvorm
Balminia
opillatio spic.
Paraflesie.
Periplemnia
Plicurefis
Pistis
Profluvius
Polypus
Podagra.
Cemicus.

Scotonia &
 vertigo.
 Stupo: men-
 tis
 Sternutatio
 Spasmus
 Squintantia
 Sincopie
 Singultus
 Stranguria
 Satirialis
 suffocatio ma-
 tricia
 Sciatica
 Serpigo
 Scurria
 Tetanus
 Enclismion
 Cullis
 Venenum
 Discrana
 Vertigo
 Dicretio lin-
 gue.

Epar cor floma
ab caput t spie
pes man⁹ t ren
matrix vesica st
officialia m̄dia.

Alopicia est casus capillorū cū vī
 cerib⁹. Lura: vngule capre vste:
 & cū pice ligdā trite & illinit: allo
 picia sanant. Avicē. Serap. lir.
 Alber. lib. iiiij. **C**apoplacia est
 passio cerebri officialis auferēs sensu: & ereditio
 nē toti corpori repete & subito magna voce p̄cedē
 te ppter oppilationē in mactibus & vētriculis ce
 rebri tam principalibus q̄ nō p̄ncipalibus. Lura:
 vtaris turiaca cū vino. Avic. prim. aqnti. & ge
 nitalibus cūctis que sūt cocta cū ruta. Asma est
 difficultas anhelandi sine sonitu. Lura: deco
 quanf malue in olla: & ex illa laue calide ifrimus
 & etiā sumā scutella plena furfuribus illa coquā
 tur cū butyro: & condit⁹ modicū: & hoc iponat
 facculo & cōsuat: & sup facculū locet infirm⁹:
 & resanabif: & dū in balneo esse: & sedere sup istas
 coctas herbas: & istud sepius facere tenet & sanab
 it: & post hoc vngat dy altea cū isto butyro hoc
 facto minuat de pede inferius sub talo. **C**arteria
 est passio ab articulo dicta: & est sp̄s gutte.
 Lura: accipe tatarides: & puluerez pipis: & sp̄ge
 super cerā calidā: & sic pone sup locū dolente: p
 vnā noctē: & mane inuenies vnā vesicā: tunc ipo
 nes cerā extrahēs aquā & sanabū. **A**scites est
 sp̄s ydopisis ex grossa vētositate effecta. Et di
 citur ab ascli grece qđ ē vēter latine. Lura: vide
 d ydopisi. **C**arteriaca passio ex aspitate sit tra
 chee artarie cū voce māsuetā: & raucedine: & ex
 creatōe cū difficultate. Lura: tapsus barbat⁹ cū
 vino rubeo & forti decoctus & loco frequēter ca
 thaplasmatus multū valet. **C**rimorō est geni
 talium partium oppilatio. **C**antrax ē quedā pustula
 la pessima que qđ fit in hōie cōburit carnē circū
 quaqz: & facit foramē antrū: & putreficit caro vlsqz
 ad ossa. Ammissio rōnis fit quādo homo frenesim
 patitur: qđ tunc solet fatuizare veluti fatuus vel
 amens. Lura. R. croci & vrinā ppiā: & de ma
 ne bibat & curabif. **C**apostema p̄ de se quid sit
 Lura. R. bolū armenicū & terrā sigillatā: & inci
 de & vtrūqz ad calidū vinū pone: & de mane bibe
 & scito quia non permittit ad cor ascendere ipsuſ
 apostema.

Bolisimus est immoderatus vel ca
 nimus appetitus vel irrationalis: &
 est passio stomachi ex frigida causa.
 Lura alibi videatur de passioni
 bus stomachi.

Bals capillorū ē quādo crines descen
 dunt de capite: & hoc maxime fit post in
 firmitatē. Lura: adeps vrsi capitū illini
 tus multū pdest. **S**extus & Idlyni lib. viii. capi
 tulo. xxxvij. & li. xxvij. cap. i. **C**ephalea ē dolor

totius capitū. **L**urathus myrrā piper saluam
 acetū alleū & misce & decoquas: & vngē caput & li
 galintheo. **C**loriza est cōstrictio nariū a poro
 cerebri decurrēs ad nares. **C**atarrus ē fūr⁹
 a capite versus pectus: & cauſat multipliciter: ali
 quādo ex frigore magno: aliquādo ex crapula: ali
 quādo ex calore supfluo. Si fuerit ex calore sup
 fluo tūc minuaf de vena cephalica: & vngaf si os
 vnguento & oleo rosarū: silf & caput: oleo baccha
 rū lauri vel cū dyaltea. Si aut ex crapula: tūc su
 me precauere dū ne nimis comedat aut bibat: s̄
 moderate. **C**olica ē passio intestinū gravis
 q̄ fit iuxta vmbilicū. **H**aly. Lura: sterc⁹ caputū
 loco dolēti illinitū curat. **S**extus. stercus canis.
Calculus dicit cē lapis in vesica vel in remb⁹
 generatus. Lura: grana innipi mittit cū medo
 ne simuloz cōcussa & expessa per pāniculū: & iter
 de nouo succus p pannū coleſ & detur patiēti in
 balneo sedēti. Lir oleū ex ligno eius. **C**ancer
 est quedā vulneris sp̄s carnes corrodēs & quas
 dā habēs venulas circūlāqz distētas ad modū
 criniū canceri. Lura: sterc⁹ anserinū frātū bene
 cū butyro iterficit cancerū: & dū prīns p pānicū co
 larū: & sic illiniri vulnus in circuitu. **C**iragra ē
 paralisis manū. Lura. R. succū mellis & misce
 cū farina ordeacea & decoque quasi pulmētum &
 fac ex eo emplastrum & superpone dolori calide.
Cardiaca ē ifrmitas ex qua cor trepidat & eue
 nit multipliciter. aliquando cuenit ex calore ma
 gno & ex sanguine supabūdāti. Lura: & tūc deb̄
 minuere de manu sinistrā: & vngē cū vnguento po
 pulcon. & oleo violarū: & vtā electuario isto. R.
 violarū rosarū nouellaz vel titiradijs Juli. silf
 vtā carnibus nouelloz pullorū & iuueniū & alia
 rū carnū: post hec facies sibi emplastrū. accipe
 rosas violas linū recens: hec oia coque & pone su
 per stomachū & prīnsq̄ coquatur debet cōtundī:
 & sic decoque. Si vō ifrmitas illa cuenit ex frigo
 re: tunc assūmant diamargariton. **N**icolaus &
 banc medicinam recipiat. **L**inamomum gario
 philos cubebe lignum aloes: & os de corde cer
 ni cuiuslibet conūctim: & cōtundē bene inuicē
 & appone. R. violarū vnum fertōrem anisum
 vnā librā: q̄ illud cōfectū fortiter fortificat oēs
 artus i hōie. Si aut illa ifrmitas fit ex sudore ni
 mio: tūc repurgat: vt nō sudet magis: als corpus
 corrūperet: vel cardiaaca passio ē qđ totū corpus
 resoluitur in sudorem continuum & dicitur diafo
 retica. i. apertio pororum.
Vamires ē iuolūtaria vrine emis
 sio in sōni. **D**issuria ē difficultas
 mingēdi. Lura: oleo petroleoi cor
 pus vngaf circa p̄tes dolētes. Lir.

Disenteria est fluxus ventris sanguineus cū corrione & ulceratione intestinorū. **Lura:** lac usine bibatur stomacho ieiuno. **Hali.** & **Plini.** li. vigesimo octavo. capi. nono. **D**iarrha ē fluxus ventris simplex quādo fluit humores diuer si de ventre. **Lura:** stercus canis sola ossa cōmē dentis constringit ventrem fortiter & hec magister anicēna docet. **D**iabetes est immoderata renū attractio vel est immoderatus fluxus vīne hoc ē quādo totiē mungitur quotiēs bībitur. **Lura:** pone agrimonā ad saccuz & excoque eūz vīno antiquo dōce tertia ps̄ ebūlierit, & adhuc appōe modicū s. il cocti & bibe illud & sanaberis.

Fimera ē febris et distemperan tia spirituum procedēs vltra diē tertium sū sui naturam nō se extēndens. **Lura:** contra effimerā diversam vene aperiant ut in tabula de minutōib;. **E**migrānea est dolor medie p̄tis capitū sive interioris. sive exterioris. **Lura:** cōtra emigrānē sciaticā colicā & iliaticā. recipe calcē vīnā ciminū tartarū olibanū baccā lauri sinapi & mel crudū & fac cōfessionem emplastri & superpone dōlenti loco. **E**pilepsia ē morbus cerebri officialis auferēs sensu & erectiōem toti corpori cum perturbatiōne motus marime ppter opilationē in ventricu lis cerebri non p̄ncipalibus. **Lura:** detur sum⁹ Liconic in aqua & melle mixtus ad bibendū infirmo curat: Auctor pādectarus. **E**mpūma ē spiritum suum in cōcautate pectoris exultens aut pulmonis vel empūma ē p̄ssio quādo sanies excreatur. inde empūma. i. saniez expuentes quia empūma grece sanies latine dicitur. **E**xitus ani est quādo quoddā intestinū bois egreditur p annū. dum vadit ad secessū. **Lura:** recipe alo es epaticā & liquefac postmodū infrigidato inunge intestinū & trude yiceuersa & si ampli⁹ exierit iterum inunge quoisq; manebit. **Sera** & **aucen.** **E**morroides sunt quinq; venule existentes in ano per quas solet fluxus fieri vel emorroides est aptio vene inferioris que eūz anno exīt. em. a chīm. n. grece sanguis dicitur latine. inde emorroides. i. sanguinis fluxus per inferiora talis infirmitas aliquādo generatur ex sanguine supfluō. **Lura:** cōtra hāc infirmitatē minuatur subtalo. si aut talis passio fuerit recens & primo oratunc recipe oleuz oliue serenissimū & madidetur secundū panniculus & popatur sup dolore eundem.

Febris est calor innaturalis mutatus in igneū & ē multiplex ut superius circa imaginem videri pot. **F**ebris cōtinua ē

que fit de flegmate putrefacto. **Lura:** accipe sequiū cū radice sua & in partes incide minutas & cū aceto bene decoque & da patiēti de mane et de vespere. **F**ebris tertiana est que fit de colera putrefacta similiter in corpore. **Lura:** reci. pīm pinellā & benedictā albā & has herbas decoque pariter cum aceto ad bonā horā dici & tunc colā per pannū & da bibere pacienti de mane & vespere. **Lura:** contra quartanā reci. petrosilium & eum radicibus decoque pariter cu aceto ad bonā horā dici & tunc colā per pannum & in vitrum infunde & cooperias per noctē mittens sic stare & mane iterū p pannū debet colari & da patienti bibere ieiuno stomacho & intinge pannū in eadē aqua & caput eius circūliga. **F**ebris effimera patuit de se. **Lura:** sucus cubebe mitus eūz oleo rosa & inunctus pulsibus & super cor illinitus oēm calorem febrūz mitigat. **F**ebris ethica idem ē q̄ ptis plātarius habuit quēdam patientē viribus defectum & posuit ipsum i balneuz aqueū in quo fuerunt resoluta cornicis oua & post balneū fortificatus crinit. Item cib⁹ optimus ethicus: terantur pupille alarum galliarum & trite distemperētur cum lacte ouino & adstantur vitellā ouorum & parū polente frumenti & buliat ad spissitudinem & adde pax de zucharo. **F**ebris acuta idēz est qd̄ febris occulta. febris autem continua hoc habet remedium. Ad mitigandum feruorez in febre continua. **Lura:** folia canlis coquuntur cum aceto veteri & terā tur cum oleo rosa & emplastretur super stomachū multū pdest. Et idē pōt fieri eūz folijs salicis: & folijs albarū vitium rosarū & similib⁹. **F**i stula dicitur esse quoddam vlcus quod nō plenarie reseruatur & ante reseruationem cicatriz illi⁹ vulneris clauditur & sic illa sanies que prius de vulnero plenarie non eruit facit sub cute latum locum. in superficie vō vulneris valde strictus habet foramen. **Lura:** excoquatur anisum i acetō & illud bibat patiens & fistula cessabit in eo. Item fistula multa foramina habet & nec recta sed obliqua q̄ medicina intrare non possit etiāz nū melius est q̄ sterlus caprinum temperatum cum melle & tepide suppone: quia omnem tu morem soluit: putredinem extrahit. & iniciatos vermes occidit: & purgat & sanat fistulam & cancrum: & dolorem mitigat. **F**icus est quoddam vlcus qd̄ solet crescere in ano vel in virga vel in naso vel in oculo. **Lura:** contra ficum in oculo. recipe medullam de ossibus bouiniis et vitellum oui & oleū: hec omnia in patella coquas & exprime per panniculum & yngre morbum & su

per pannum pone et superpone doloris donec sanetur. Alia contra sicum vbiq[ue] sit. Recipe piastaginis manipulos tres et millefolij et mentastriana manipulos. iiiij. hec omnia contundantur et sucus exprimatur. et addantur quatuor grana peristriti: et viij. grana masticio ieiune patiens habet hanc potionem nouem diebus et continue renova medicinam. **C**renesis est apostema natum in miringa cerebri de ebullitione sanguinis vel calore vel vtriusq[ue]: miringa vero pellicula circumdans cerebrum et est in aure que si rumpere tur perpetue surdus efficeretur. **L**ura: Uena in medio frontis aperiatur. **F**astidium est infirmitas repagnans comedioni et appetitu[m] destruens bonum. hec infirmitas sepius generatur ex laguore nimio ipsius stomachi et omnium membrorum. Aliquando ex nimia sede peruenit et superflua sumptione potus. et interdum peruenit similiter ex frigore magno. Tunc ille sumat zucharium rosaceum: et etiam innat illum qui habet superfluam: et stomachum confortat vel etiam sibi datur diaaradon abbatis. Si vero euenit ex frigore modo: tunc ei detur diaconitatem. **G**ali. Autem. aut zinziber conditum: quia illa inducunt aliquo modo calorem et faciunt appetitum bonum. **F**latus sanguinis est multiplex de ore: de auribus: de naso per anum: et sicut illa omnia diuersas sortitur medicinas. **L**ura: contra flatum sanguinis per anum. Recipe semen plantaginis et concute in liquefactum butyrum tepidum: et statim super hoc incute oua et appone modicum de croco: et hoc non contrito: et da ei comedere. **C**ontra flatum sanguinis de naribus. **L**ura: vena cephalica incidatur.

Gomorræa est inuoluntaria spermatitis emissio. **G**utta est quedam passio in scapula quando homo brachiū leuare non potest: et si leuat tunc cum magno dolore. **L**ura: recipe absinthium et coque in melle sine malaretur et contundatur et fiat emplastrum ex illo et dolori supponatur.

Orripilatio est erectio crini p[ro] timore vel dispositio in qua iuenerit corp[us] diversitate in frigore et purgatione in cute et lateribus: et antecedit eam pigritia et fractio est quasi maneris eius.

Drosorbia dicitur passio melacolica in qua holes abhorret aqua mundam: et etiam sonu eius. **I**mpetigo et serpigo sunt infectiones cutis de colera subtili mixta cum humore grosso. **I**n-

clubus est fantasma in somno comprimens corp[us] et agrauans motum et loquelam perturbans.

Ciliaca est passio intestinorum gracilium cum stipatione ventris frequenti vomitu et dolore vehementi tanq[ue] si intestina terebello perforarentur. **I**leos est idem. Et notandum quod interdum iliacum sit ex siccitate nimia: tunc vrina sit rubea et tenuis: et tunc magnum calorem patitur infirmus. Ille curatur sic. **V**ngatur oleo violaru[m] et vnguento populeo: post hoc detur ei crisatra. **I**llud sumatur mane et sero semper iria coclearia cum aqua calida: post hoc sumat sucum rosaru[m] et scandonee mixtum cum vino calido valet sibi contra idem: hoc facto minuat subtalo in pede exteri.

Cidrops est error virtutis nutritive in toto corpore sequens mutationes virtutis digestione et epate. Et sunt eius quatuor species scilicet yposarcha. Asclites: timpanides: et lentoslegma. **I**n timpaniti et ascliti solum venter inflatur et pes sint posteriora macerantur. In alijs autem speciebus totus corpus inflatur. **L**ura: contra idropisim recipe enulam campanam et contunde et succum eius expime per pannum et colligatur in testam ou[re] et distemperetur cum fauo mellis: et da infirmo omni die plenam testam de succo: hoc facit diebus luna decrescente vel deficiente quia est homo in ventre decrescit. **I**mpetigo est seca scabies in cute vel in corpore. **L**ura: due vene in fancibus oris incidentur.

Epra est morbus corrupiens formam et compositionem membrorum et finaliter soluens continuum: proneniens de materia melancolica spissa per totum corpus. **L**ura: recipe oleum de ligno fraxini frustratim inciso: et fac ad modum aque rosacee et vngatur corpus sepius multum prodest. **L**itargia est apostema in posteriori parte cerebri subtus carnem: vel litargia est apostema fleumaticum cum febre impudi cerebri natum: et cum mentis obliuione: et litargia alia vera: alia non vera. vera litargia est quando homo semper dormit. Non vera in qua homo non potest dormire. **L**ura: capilli proprii vesti confiantur cum aceto: et modica pice: et naribus apponatur: potenter excitat litargicos. **C**lienteria est flatus ventris: in quo comesta et bibita egrediuntur in eisdem qualitatibus et quantitatibus in quibus intromissa sunt propter debilitates certe stomachi et intestinorum superiorum. **L**ura: Recipe sebum hyrcinum ceruissam litargirum corticem glandium: emethiob: sanguinem draconis cuiuslibet unum lotum misce adiunquem: et hoc mitum trudas super liem: et sparge desuper modi-

cum puluerem concrematuz: et sic trudas ad corpus viceuersa et sanabitur eger. Si autem homo fuerit inflatus multum: ita quod lien subintrare non potest: tunc accipe allei. i. librā et decoque illud in medio quartale aque: et tunc super vapores illos ponatur eger: ita ut possit humectare corpus ei⁹ siue posteriora: quod post hoc corpus demollitur: et sic lien poterit bene imponi viceuersa. Cum vero ibit ad sedem tunc intrudat intestinum digito: et hoc secō recipe pulueres crematos de cornu cervi thus et masticem isti pulueres super seminenter lieni et posterioribus et sanabitur. Et isti pulueres etiam reformat matricem mulieris si super scuientur secretis ipsarum. Deinde accipe thus et colofoniā. Iste duo sparge super carbones ignis locans infirmum super illum fumum quod irret corpus ipsius et sanabitur lien. **L**umbri sunt vermes qui nascuntur in intestinis hominis seu alterius animalis. **C**ura: comedere zeduariam icium⁹ attamen primitene ad unam horaz in ore: et post hoc glutire debes: et tunc incontinenti moributur omnes. Sequitur aliud remedium contra lente riā passionem quando quis magnas sedes patitur et homo estimat ut viscera eius eriret hec infirmitas interdū fit ex comedione nimia et ferulicis malis: et talis egritudo mortificat hominem sepius. Et sic interdū detur ei zucharum rosaceum diaaradon abbatis vel rosatam nouellaz. Et ad huc vngatur oleo rosarum et emplastrum conficiat et rosis: et ex pomis quercinis mastice et margaritis: hec omnia condiantur et ercoquantur in aceto: et fiat positio super corporis eius. Si aut illa infirmitas ex furore processerit: tunc sibi vnguentum ex menta: et balneuz ipsius aqua in qua cocte sunt rose vnguegrise que cum costo: et scias quod hec medela multum prodest.

Morphea est defedatio cutis maculosa: vel morpheus dicitur esse casus crinium et barbe: et est differentia inter Allopiciam et morpheam: quod allopicia est casus capillorum et crinitum capitis. **C**ura. Rx. ona formicarum et ebolum. i. atib contundere: et succum: et acetum bonum: et aurum purissimum puluerizetur: et cuiz eo verura. i. locus perungatur. Item fel coprinum et sanguis vespertilionis perimetur caput aut barbam curat. **A**nania est insania vel alienatio mentis. vel sic: **A**nania est corruptio anime sine febre. **C**ura: ferula eius sint levia sicut caro caprina: et pulli et noua oua assature molles et bibat vinum limpha tum: et cum aqua permixtum balneetur et cōmiseretur cum mulieribus: quod per hoc ira sedatur et insania mitigatur et inciditur ei vena circa pe-

dicam paruaz: quod talis minutio firme bene curat vel etiam alia minutio communis. **M**elanolia vero a nigro felle est dicta.

Nervozus oppilatio dicitur esse passio quando nervi oppilantur. **C**ura: nervi adipe seu pinguedine accipitris sepius inungit debet. **C**ura: fresis dicitur esse dolor lumborum.

Btalmia est apostema nascent super albedinem oculorum. **C**ura: vena in utroq; pede supra pedicā maiorem incidatur et multum profest. **O**ppilatio splenis vel epatis est quando epatis vel splen oppilatur vel obscuratur et non perficit opera digestionis. **C**ura: recipe sterlus vacce fuscum et fuscum vrtice tria ona olei optimi sulphuris cōfice hec et fac emplastrum et est optimum: spleneticis: epaticis: ydropticis: et hoc absconde quia donus dei est pensare volenti. **A**ralesis est nervorum mollificatione cum ablatione sensus et motus.

Cura: recipe stercora pullorum. **E**ccone cum adhuc sunt in nido contundere et cribra per pannū subtile: postea recipe aringiam porci et liquefacere: et impone puluerem et fiat vnguentum cum quo vngue locum dolentem. **P**aralisis viscerum est que causatur in visceribus. **C**ura: recipe hyrundies immenes: deinde excoria et viscera eorum bis mandentur: et imponantur viceuersa: et hoc assari debet: et mundare et comedere per tres dies. Aliud recipe ter quantum ad manum potes capere de bacchis lauri viridibus et tātu de salvia: et decoquas bene in bona cernisia triticiali: et bibe interim stomacho. **P**erilepmonia est apostema canalium pulmonis vel perilepmonia est collectio circa pulmonem: fit autem de humore collectio in partibus pulmonis. **P**leuresis est apostema calidum lacertorum seu panniculorum seu velaminum costarum. Et pleuresis a pleura costa dicitur: et inde tunc sunt punctiones laterum. **C**ura: contra laterum punctiones ercoquantur mel cui lacte caprio et madefac in illo pāniculī: et hoc superpone lateri languenti et cessabunt punctiōes.

Cystitis est humiditatis cōsumptio quā cōsumitur corporis et ericcat: et ita quilibet ericcatus poterit dicari ptisicus: et febris ethica id est. **C**ura. Rx. rosaz et polipodii et coquendum vino bene: et bibe sero et mane. **P**roflumum est moderata mēstruorum emissio. **C**ura: stere gatti cui resina et rosa supposita plumbum mulieris reprimit et cessare facit. **P**olipus est supflua in naribus caro ex grossis et viscosis humorib⁹ facta. **G**olisim⁹ est iher

*empti ad
opilationem
recpanis, splenit
ad hysteropenam.*

mitas per quā homo semp cōtinue comedere ap-
petit et tamē saturari aliquo cibo non pōt. Si vō
saturaſ statiz euomit more canino: et post hoc sta-
tim elurū ut prius et talis ifirmitas iterdū puenit
ex frigore magno: et tūc paruz sitit. Si vō puenit
ex frigore nimio tūc sēp lingua siccat: et multū bi-
bere pōt. **C** Podagra est passio pedū cū dolore
calcanei et pollicis. Lura:friceſ dolor ſepe cū te-
ſticularis vulpinis: et adeps vulpis idē facit et cum
pelle eius inuoluatur.

podagra
creatio

A decorative initial letter 'E' from a medieval manuscript, intricately entwined with a vine and leaf pattern, enclosed within a rectangular border.

S

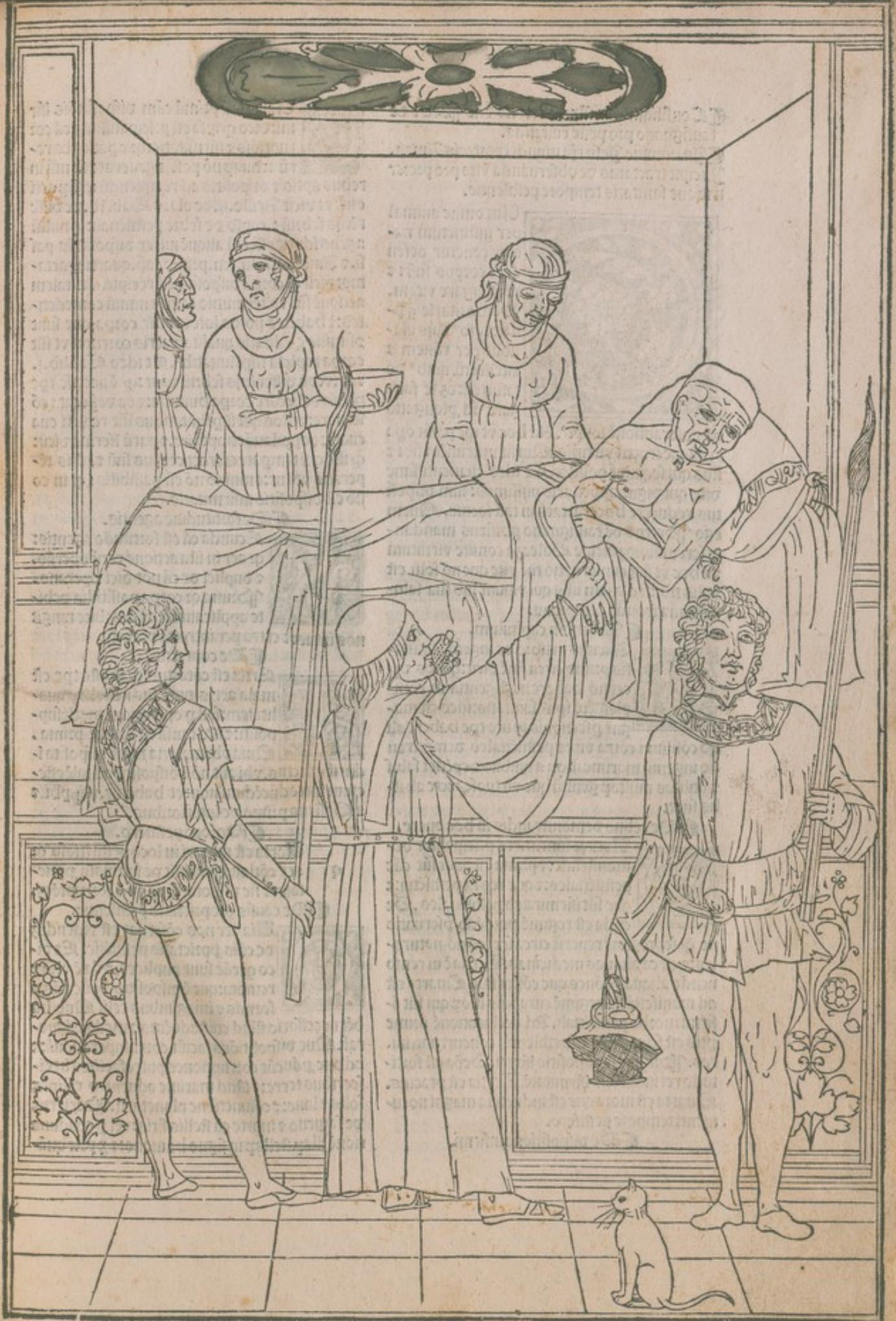
Lura: vena in occipite tangat. **S**ternutatio
est motus naturalis cerebri fortis et validus propter
expulsionem nocinoꝝ. **S**pasmus est eritudo ner-
uorum contra h[ab]es nervum contra suam originem. **S**qui-
natio[n]a est apostema gutturis viam anhelitus impedi-
ens et cibi. Lura: due vene sub lingua minuantur.
Sincopis est defectus caloris naturalis vel est
ablatio sensus in toto corpe sive in maiore parte: pro-
pter debilitatem cordis. **S**ingultus est quasi spas-
mus stomachi repleti aut inaniti ab humore ali-
quo viciati propter expulsionem nocinoꝝ. Lura: ali-
quid inopinatum et antrum inopinata et subito patie-
ti nesciandum est et cessabit. **S**tranguiria iterpre-
tatur guttatum urine emissio. Lura: i[n]thus cum pule-
gio coquas in vino et bibat in balneo. **S**atiria-
sis est continua erectio virge cuius appetitu ad coitum.
Lura: sup renes v[er]cosas p[ro]de et extra he[li]c[on]e sanguine.
Suffocatio matricis est ascensus matricis ad
superiora propter humores corruptos. Lura: te-
sticuli vulpis in oleo veteri cocti et possarium mu-

Lieribus impositum curat matricem suffocatam.
CSciatica est passio scie, i. anche unde homines
cogantur claudicare. **S**erpigo est quedaz spe-
cies scabiei. **S**curria est quando urina ex se in-
sensibiliter emittitur.

Teranus est maior contractio neruorum a cervice usq; ad dorsum.

Thenas non est appetitus et voluntas nimis aegerendi cum modo aut nullo effectu. **T**ussis est violenta concomitio spiritualis virtutis ad expellendam superfluitatem in spiritualibus. **T**umor testiculorum est quando testiculi tumescunt. **T**ortiones ventris causantur et ventositate.

Nenuz est materia subtilis aquo
sa horribilissime qualitatis a tota
substantia premēs corpus huma-
num. **C**ulcerana est infirmitas
per quā homo cruentem emittit p-
osteriora. Ulceratio lingue fit
quando vlegra seu pustule in lingua generantur.
CVertigo est infirmitas capitū. **L**ura: omni
hora dum vadis dormitus recipe tres guttas vi-
ne: et pone ad nares probatum est: qz multum va-
let. **F**etor oris fit multipliciter aliquando eue-
nit et putrefactione dentium. Aliquando ex pu-
trefactione intestinorū: et alio modo fetidus anhe-
litus appellatur. **L**ura si fit ex putrefactiōe den-
tium vel oris: tunc debes lavare os: quanto meli-
potes et cessabit fetor oris. **P**ost hoc recipe hac
medicinam videlicet duos lothones vitrioli al-
bi: et mellis quatuor lothones primitis contūde
vitriolum bene: post hoc cōmīscere cum melle et vi-
nge cum eodem gingivulas bene una cum dentibz.
Si autem fuerit fetor ex stomacho: recipe pillu-
las aureas unum quent: et da patienti: et similiter
detur ei clusa cum vino calido: et post hoc dentur
ei isti pulueres: cinamomum: gariosilus: piper: ci-
minum: agreste: et ericum: cuiuslibet unum loth.
hec omnia simul contundere: et da ei manducare et
sanabitur a fetore.

Consilium clarissimi doctoris dñi Petri de tausignano pro peste curanda.
Con nomine Iesu xp̄i mundi creatoris Amen.
Incipit tractatus de obseruanda vita pro preseruatione sanitatis tempore pestilentie.

Un omne animal per instinctum nature conetur defendere corpus suū: et prolongare vitam. Homo marie q̄ p̄ualet oīb̄ alijs alilibus per rōnem et intellectū quib̄ do tatus est: d̄z se fatigare ad plongatio nē et p̄seruationē sui p̄i. Ad hoc vt ip̄e possit op̄ari aliquē fructū virtutis. Qui sit nutrimentū sibi et illis qui sequuntur politice. Et ideo clementissime dñe qui digne appellaris p̄issimus: sum dispositus reducere h̄c tractātū in tali forma. Quem ego Petrus de tausignano p̄fiscus mandante serenissimo p̄ncipe Haleazo comite virtutum ad hec vt fiat conseruatio tue vite que nō solū est utilis tibi: sed etiam illis qui vivunt sub tua saluberrima fronde compilauī.

Consummatum capitulum.

GAlienus in libro de ingenio sanitatis primo circa finē dicit: q̄ nos decet nō habere negligentiā in complemēto ipsi sanitatis: ideo est magna p̄fectionis in isto tpe habere aliquod cōsilium cōtra vires pestilētiales demonstrando ingenio marime illoꝝ a quibus depēdet salus et utilitas multarū gentiū que virtuose recte ab illis sunt.

Contra rebus demonstrandis in hoc opere.

Sunt uero fuit. n. res principaliter demonstrāde: et prima est quo sūt cāe pestilētiales: et que res sit pestilētia: et que sūt infirmitates pestilētiales. Se cūda est regimē p̄uidēdo p̄seruatiōne. q̄ sc̄ regimē reperiſ circa sex res nō naturales: et circa aliquas medicinas. Tertia ē in remo uendo aliquas q̄ones que cōter fūt. Quarta est ad manifestādū regimē curatiōis illoꝝ qui sūt infirmi morbo pestilētiali. Ad declaratiōne prime p̄tis est sciendū q̄ ad pestilētia concurrunt. iiii. res. Prima est dispositio infirmi. Secunda est fortitudo rei inducētis infirmitatē. Tertia est p̄tactus. Quarta est mora que est inductiua magni nocimenti tempore pestifero.

Contra dispositione infirmi.

Tantū ad primā cām dispositiōis infiri mi: dico q̄ ipsa est principalissima cā cor ruptiōis et infirmitatis: q̄ op̄ationes re rū actuaz nō possūt generare se nisi in rebus aptis et dispositis ad recipiendū ipsaz acti onē: vt dicit Aristo. iij. de aia. et Gal. i li. de diffe rentiis febrū: caplo de febre pestilētiali: q̄ nullū agens iducit effectū aliquē nūli et dispositiōe pas si. et Alicē. iiiij. cañ. sen. primo cap. quarti tractātus: dicit q̄ corpora disposita ad recipiendū talem actionē sūt vtētes nimio coitu et nimiu comedentes: et habētes poros latos: et silt corpora que sunt p̄similis qualitatis qualitati aeris corrupti ut sūt corpora repleta supfluitatib⁹. Et ideo Gal. lib. j. cap. v. de diff̄entiis febrū dicit: q̄ ē necesse tpe pestis desiccare corpora humida: et ea desiccata cōseruare: et illos qui supfluitatibus sūt repleti euā cuare: et oppiliōes aperire. et parū iferius dicit: q̄ ille qui temp̄ate exercet corpus suū et cibis tēperatis vtitur: omnino nō est passibilis: q̄ in eo nō est dispositio infirmitatis.

Contra fortitudine agentis.

Secondā cā est fortitudo agentis: q̄ aer in ista actionē dicit operās. et dupliči de cā p̄t dici operans. Tertia q̄ corpora passibilia debiti applicant ipsi: et indebitē tangit nos intus: et extra per introitū porozū.

Contra contactu.

Ertia est cōtactus: q̄ in isto tpe est mala aeris p̄prietatis nō solū p̄ qualitatem: sed p̄ operationē modi suppositi: et ista causa est fortior prima. Quia ubi materia rep̄it disposita inducit effectus. ubi autē nō ē dispositi ad talē effectum introducēdū non: vt habetur. viij. pbi. et a Galieno primo de interioribus.

Contra loco pestifero.

Marta est morari in loco pestilētioso q̄ aer cōtinuo dimitit de sua mala p̄prietate: et sic disponit corpora ad corruptōes.

Contra causis proprietatis pestilētie.

Xia aer nos cōseruat est videnduz de cāis p̄prietatis pestilētie. Et di co q̄ cāe sunt duplices. p̄tia ē v̄lis et remota: que ē dispositio adueniēs a formis et imaginibus celi. Quo ba bet necessario illud cui⁹ adiūtus a medico ignorat. Que dispositiōes faciūt corrumpere aquā: et adiūc p̄ducūt corruptiones putrefacites in visceribus terre: et istud marime aduenit p̄ celisp̄ solis et lune: et cōiunctione planetarū. Presertim de saturno et marte cū stellis fixis: vel p̄ coadunationē illarū stellaz in signo humano: et p̄prie quā-

do habuit in domo: vel per revolutionem anni in vñ
danijs sicut dicit Petrus de Abano in cõ
silio suo differentia nonagesimatercia. Alie sunt
cæc pticulares que sunt vapores corrupti pmixti
cū aere vsq; ad minimas ptes: levati a terra pu
trida: vt ē quādo aperiumt cauerne vel clausure
aeris: vel qn aliae res sunt posite in aqua: vt linu
canepa: et similes res: vel vt sunt corpora mortua
nō sepulta: vel arbor male pprietas: vt nux: fi
cus: et similes res. Possent assignari alie cause
quas obmitto breuitatis cā.

Cque res sit pestilentia

Ideo dico q; pestilentia ē vna mu
tatio facta in aere: et talis muta
tio pot est dupler. Primo i qua
litate. Secundo i substâria. De prio
quando aer efficiat ravidus sine
aliqua primaz qualitatū firmiter
candarum. Que hñt intatū ericcare metes ho
minū q; generatiōes: et vita corrūpunt: ut acci
dit illis atbenaz. Sicut a Galieno habeb primum
de differētia febrū: de hoc tñ hic sermo nō est.
Secunda est mutatio in substâria ppter cōmitionē
vapor̄ corruptor̄ ad minimas ptes ipsius aeris:
vnde totū aggregatū dicit corruptū et mala p
prietate respectu generatiōis būane. Et ista mu
tatio dicit ē in substâria: nō q; solū sit in substâ
ria: sed in qualitate: stat q; aliquādo aliqua muta
tio sit in qualitate: et sit pia: tamē ē in substâria:
q; ista mala pprictas sequit odio substâria acci
detis illius aeris: et ista est de qua loquitur. Et vt
pot cōprehēdi p supradictas auctoritates: et mo
do isto potest dissiniri.

Consimilis proprie pestilentie.

Pestilentia ē putrefactio que adue
nit aeri similis putredini aque q
balineat putridū. Lerte aer sic in
rossat: et corripit ex puluere isto
ū vaporuz maloz pmixtor̄: sicut
corripit aqua p appositionem lini
vel eius simile.

Cque sunt infirmitates pestilentiales.

Dico ergo q; infirmitates pestilentia
les sunt duplices. sc. pticulares: et cõ
munes. Particulares sunt que nō
rnomet tpe adueniunt multis. Et
tales adueniunt per administratio
nem sive rerū nō naturaliū in qbus hoies idisse
rēter peccat: vel adueniunt plus q; alteri. Et istud
est q; aduenit carbunculus vel qn affligit vnu: et
nō multos st̄ates in bona dispositiōe. Lōis ē du
pler. Et ideo unus est vsus: vel cognoscit in vna
regiōe: vel ciuitate: vel appellatur Endymiacus
quasi venies ex latere dextro: et est maxime ppter

aqua illius loci vel vñtu vt appareat in aliquibz ci
uitatibus vel locis in qbus generatur Botia sub
mēto et in alijs locis timefunt crura. Quā ponit
Galenus in. viii. de iteroribus q; nūq; vidit ta
le infirmitatē sicut cōtinet in libro de aere et aqua.
Sed de p̄dictis hic nō loquit. Alia ē infirmitas
pestilentialis cōis: et ppter dicit epidimia ab epi
q; ē supra: et alia q; ē supra alias. Que sic diffini
tur: infirmitas epidimialis ē facta subito et in vno
momēto tēporis. Lōis multitudine boium: q; nō
tali epidimia egritudines apparēt diverse. Nam
aliquibz insunt carbunculi cū febre. aliqbus dissi
terie. aliquibus glādule: vel apostomata. Aliquā
do variole. Aliquādo morbilli: et appellat subita
ad differētia vndimialis que venit paulati. Om
nis alia sunt posite ppter ad differētia febris pesti
lentialis: et illud sufficiat p primo capitulo presē
tis tractatus.

Secundū capbz in quo cōtinet regimē curatiūz.
Icto de plo restat dicere de ideo
videlicet de regimine. Et istud de
bet fieri circa sive res nō naturales:
et aliquas medicinales. Regulariē
operādo p ingrediē istaz rerum cī
sciendū q; meo visu hoies deficiunt tribus mōis.
Primo modo p viā olsatiōis venenoze que ag
gredit mēbra picipalia: scz cor: cerebrū: et epa.
Et isti moriunt cū signo pestilentiali: vñ per infla
tionē: glandulā in emētorijs illoz mēbroz prin
cipaliū. Et tñ quādo cor offendit signū appetet
sub ascellis. Et quādo cerebrū post aures. Et qn
epa in inguibus. sc. dextro. Et qn in splene in in
guine sinistro. Et adhuc adueniunt carbunculi in
alijs pribus corporis. Et istud cōuenit qn est ma
ior putrefactio et adustio humorū ad intra corpus
quos natura inquātu pot conat expellere. Ideo
q; appetet carbunculi iurta mēbra picipalia: ut ē
in pectori indicat pcius. Quia est signū q; tales
humores sunt adusti: et putrefacti circa regiones
cordis. Secundario ē p viā suffocatiōis naturalis
caloris facte a cā humida et aquosa putrefactibili
li. Et certe nos videm⁹ et vidimus humiditates
coadunari in nostris corporibus p̄serriz in capi
te p quas sunt apostemata in gula: que appellant
squintātē: et ex illis moriunt. Aliqñ descedunt mul
ti catarri qui subito suffocat hoies. Aliqñ gene
rant multe surditates: et grauedines capitis. Et
colligatiōes oculoz: generant et multe pigritie.
Aliqñ paleres: et aposteres: et epilepsie: que in p
senti Floretē regnat. Tertia q; vermes genera
ti ex malis humoribus p putredine illoz veniunt
ad ptes supiores corporis: et ibi faciunt lesionē mor
dendo intantū q; corpora sincopizāt: nihilominus
recuperat: et si nō subito auxiliant moriunt: ita p

dolorē sic p̄ fumos venenosos elevatos ab illis q̄ coerūpūt et resoluit spūs; istis talib⁹ mōis et alijs q̄ reducunt ad istos: est ī operādū p̄ actus preui hnos: qui cōtinētur in sex reb⁹ nō naturalib⁹. que sūt aer: cibus: potus: somnus: et vigilia: motus: et quies: inanitio: et repletio. Et accidētia aie de qui bus particulatim est videnduz: et primo de aere.

De signis quando aer est pestilentius.

Sane aer efficiet pestilentias q̄i vermes et reptilia apparēt vel variole q̄ res cōiter p̄cedūt sine morbo pestilentiā. Tūc q̄lib⁹ dū rectificare aerē vel ire in loco in quo non appent si gna sita. Et securius ē ire ubi nō sint: nec in p̄terito fuerit. Lā est q̄ reliquie que remāserūt post epidimia habēt corrupere illos qui se trāsserant ad illū locū: sicut fermētū qđ circūdāt a farina: hab̄z disponere farinā ad fermentationē: ita et aer iam pestilentius b̄z disponere corpora: ideo nō est revertēdū ad loca in quib⁹ fuerunt epidimia. vel pestilentie. Imo est infestēdū in oībus locis circa rectificationē aeris.

De rectificatione aeris

Cerca rectificationē aeris. Primo in quātū possum⁹ ē exiccadū ipse aer i do mībus que ihabitāt: sc̄i cū igne tacto et lignis querens: vel fermentorū bñ sic eoz lauri: myrtili: iuniperis: et alioz odoriferū li gnoū. Suffumigef camera a manē et sero cū ma stice: ture: et myrra: terbētina: sandaraca: cip̄issō: squināto fauina: acoro: et similib⁹. Aspergaf domus et marīne camera cū acetō vini odoriferi: et aqua rosata. Et cū multis citris suspēlis pro camera: et ferre in manū: et olfacere pomum landani: cuius hec pmittio. By. landani. 3. i. been albi et rubei. ro. ru. ana. 3. ii. storacis liquide. 3. iii. mire foliorū mente. Gariofoloz: ana. 3. i. campho re. 3. i. misceant et incorporen̄t cum aqua rosata: et succo buglossae et mellisse et fiat pomum.

De regimine cibi et potus.

Ibus dū ē talis substātie. Pāis recens vni⁹ vel duoru⁹ dierū et bene fermentatus: vel de spelta munda a cortice. Cōfectus cū pulvere aniso rū et sale bene coctus. Potus vīnū albī clarū: et politū et medio sapore: nec rubētū: nec fumosū: ut spūs et humores nō calefiant: nec nimis puū. Sz si possibile est vīni vetus: q̄ magis depuratū est: magis desiccāt et minus recedit ab aquositate. Et dū vīni faquare cū aqua cocta et plus in estate q̄ in hyeme ē bibēdū. Et nota q̄ potare aliquantulū vīni maluatici antēb⁹ homo domū exeat: vel alterius vīni potētis est vtile: q̄

multi sumi etic cant. Et spūs confortansur et cor roboran̄. Et aqua que decoquit deb̄z esse curſina: et loco petroso: vel bene arenoso: vel et fonte claro. Et sapor: debet intendere ad dulcedines.

De regimine sāporum.

St sciendū q̄ oīs sāpores debet ē et limonib⁹: vel et arancijs vel granatis acetosis pmitti cū istis aromatibus: quāp hec est descri ptio. By. cinamomū boni. et electi: ziberis gario filoz ana. 3. i. Been albi et rubei. 3. i. coralloz alborū et rubeoz ana. 3. i. cardamomi 3. ii. croci. 3. i. zuchi albi ad pondus oīlū. Et fiat puluis subtilissimus cribellatus p̄ sircū. Et minor q̄titas sumat in hyeme q̄ in estate. Simō ē aliquā ipedien̄s: vt est frigiditas stomachi. Lōiter ē vti arancijs: granatis: et citris. Et de semic illoz qui hñt singulare pprietatē in isto oīmode recipiant: vel in forma trazee vel in decoctione carnū: vel aliquo alio modo: nisi patere lēsionē calculi. Ubi p̄tinue ē necessitas q̄ vic sint late: et aperte.

De aceto.

Emp ē bonū vti aceto nisi sit ipediens: et cōficere cū eo sāpores. Ide ter q̄ in strictura pectoris: als frigiditate stomachi. Sed acetū dū esse boni vini albi: vt esset maluatici vel rubole tc.

De quo deb̄z ē ferculū.

Ferculū dū esse et spelta: milo: riso lentib⁹: remota prima aqua: panis et panis eliratus: b̄z odii ciceris rubei cū cortice. Radices feniculi: apij: ferculū cōfecti ex ouo ē bonū. Pāste malū ē. Et oīa alia fercula cōia: exceptis istis. Ferculū spinaci oz petrosiliorū boraginis scolo pendrie: et habēti a singulare virtutē: sc̄i ruta: m̄ rubiū: isopus: et scabiosa tc.

De capparib⁹ et fructibus vtileis.

Apparis cōditi cum acetō marime in principio cene. Supponēdo ali quid ex aromatibus p̄dictis marie i hyeme. Cepe comedēdo cū acetō i modica q̄titate est vtile. Pā gene rat humorē corrōdente venenū: b̄m. Aquicēnā. ii. caſi. oīa alia agrumina sūt cuitāda. Oua cocta i prunis: vel in aqua remoto albumine sunt valde vtilia. Pisces oīs sūt emādi ppter humiditatē suam: et presertim illorū qui habēt squamas magnas. Et ita anguille p̄t vti aliq̄bus vicib⁹: parvis piscibus fluminis vel lacualis vel maris. Sz est bene squamādus: et cōsciēdo interiora: postea ablucere et fricare cū anisis: et acetō: et assari: et non

frictari cum oleo: et comedantur cum aromatibus superdictis. Et in hysme in maiori quantitate quam in alijs tripibus. Post comedionem piscium vini poterit poteris. Et simul cum comeditione comedere aliquas nubes: anelanas: vel amigdalas. Vacuitati opz ppter suam citam corruptionem. Sed post assumptio ne ouie ciborum et potum pot sumi aliquantulum casei qui confortat virtutem digestivam. fructus oes sunt malii: quibus loco fructuum est bonum sumere post cibum cornadros cofectos. et est multum utile ut continetur iij. caui. Nota quod in principio prandij est bonum comedere tria folia ruta: duos fucus liceos: et unam nucem insimil: et est medicina spalis contra pestilentiam: et contra quolibet venenum. Intantum quod illi qui timent toxicari deberent valde yti.

De repletione et inbanditione diversitatibus.
Ieo.n. q̄ quilibet caueat sibi a ni-
mia comedione et potu. Sed vñ vti-
panco cibo respectu soliti: et sic et po-
tu: q̄ supfluitates multiplicant pro-
pter numia comedione et potu. Di-
versitates in banditione sunt male: ideo quilibz bz
cotentari de vna banditione. Et si plure preparer-
tur comediat de illa sufficienter que melius pot di-
geri. Euacuatio est puocada: et beneficium vetriss: si
natura p se non operat. vñ cu suppositorio: criste-
rijs: vel pillulis: cuius descriptione iterius dicaz
vie virinales teneant apte cu diuerteticis: et pori cu
fricationibus factis stomacho ieiuno: purgatio-
nes cerebri debet percurari per nares: vel p palati-
um: et est euacuandum corpus ab omni supflui-
tate quantum possibile est.

De flebotomia.
Sanguis in corpore fuerit vicēs
erit slobotomādūs ut declinet ab
oimoda cōplerione. Et vniuersa-
liter visus diminuendi istis t̄pib⁹
est utilis: si semel in mēse ⁊ parum
in vice. Et ybi aut̄ alij humores sint vincētes: scz
melancolia p̄ viā adiustionis: vel colera admitta
sanguini ē intendēdū circa ipoz ericcationē. i. cir-
ea euacuationē: ⁊ si et̄ corp⁹ nō sanū nō esset intē-
dēdū cū euacuatiōib⁹. Sed abstineat se a rebus
supradictis.

Con somno et vigilia.
Euenit est a nimia dormitio
ne marime de die: nec est post
cibi immediate: si non est completa
vel mediata pria digestio: nec
est bonum dormire supinus. Sed i
primo somno supra latus de
strui: per duas horas: deinde
supr: a sinistris: postea reuertere supra dextrum.

**Ultimo somnis sit cuj capite bene elevato: et sit
bene cooperatus: bonum est vigilare per duas aut
tres horas post cibum.**

C. De motu & quiete.

Cuendū est qñ actualis est epidimia
a forti exercitio & maxime in aere de-
tecto. Sed si fiat aliqd exercitū fiat in
aere nō apto stomacho ietuno. Et an-
teq; veniat actualis epidimia: sat & corp' suū: qz
tunc magis laudatur exercitum q; quies.

De accidentibus anime.

A Bira: tristitia: et tiore: sollicitudine cogitatione cauedu est: sed gaudet dum est: et delectandum: cum sonno: catu: historijs: et bis similibus.

Co*itum carnali.*

Abstinendū ē ab actu coitus: ⁊ si
nō in totū pro maiori pte. Et iō
tūc nō est bonū vroē ducere: nec
nouū matrimonii pcurare. Si-
militer ⁊ politice cōversatiōes: ⁊
marime illi qui sūt corrupti: vel magis apti cor-
ruptioni.

Pe medicina istis temporibus preparatis.

Sunt medicinae prepande. Id
ma est administratio pilularum posita-
rum ab Alucena. iiii. cas. cap. de pter-
natiōe a pestileta cuius descriptio
huc est. R. aloes epatici. 3. ij. myrrae
croci ana. 3. j. cōficiant̄ cū suco mēte et fiant in for-
ma ciceris. Et assumat̄ oī die vna in mane an̄ ci-
bus: et habet resoluere et desiccare phibēdo putre-
dine. Ea si ille qui assumit̄ est aptus inflāmatiōi
tpe estino addat̄. 3. j. terre sigillate et reformatur
cū aqua rosata: sed in alijs tibibus fiat ut dictū ē.

Cœtyriaca.

Ecclida est assumptio tyriace bene
sermicitate ex deccē annis in hac re-
giōe de qua h̄z sumi in omni ebdo-
mada. 3. i. in estate cum aqua rosa-
cea. In hyeme cū bono vīno odo-
riferō: vel sumat cū suco ro. vel aqua citri: t̄ an ci-
bum p̄ ser horas stomacho ieiuno: t̄ ab oī reple-
tione remoto.

Con metridato.

Sexta medicina est metridatū: et in quolibet casu plus quam tyriaca et in qualibet septimana sumatur. 3. i. et quando hore ieiunare. Et debet sumi stomacho ieiuno: et ab ore replete remoto: et sit fermentatum ad minus per unum annum.

C De coriandris.

Carta medicina est assumptio coriandrorum colectorum de mane. Ex quibus sumat coclear vnu. Deinde iu mat tertia pars vnius ciati vni odo riferi. Similiter assumptio zucbari rosati tempore et hora magni esus.

Contra vermes.

Quinta medicina est contra vermes: et dico quod illi qui sunt dispositi ad generationem vermu: sumant oī mane vnu ciati vni in quo bulitu fit absinthiu usq ad consumationem tertie partis decoctionis.

Sexta medicina preparatoria videlz syrups auctorum.

Sexta medicina et ultima est syrup bic descriptus ab auctoribz et pluribus vicibz suis exptis eo: quod redit corpus mudi a superfluitatibz: et per consequens desiccat. Confortando cor; cerebrum: et epa: et oī alia membra. Et qualitas que hz sumi in vice ē. 3. 1. 5. Lurbec descriptio. R. corticiū citri: radices capparis: berberis: sandalorū: vitriusq spodij: ana. 3. ij. gariofilate: bugulose: mellisse: boragin i cicoee: ana. 3. j. acetose epaticc: marubij: ana. 3. 5. lactuce filiuestris. 3. ij. seminū cōium: violarum ana. 3. j. tinij: epitumij: sene: polipodij: ana. 3. ij. suci absinthij: suci sumi terre: suci ehebulorū: ana 3. j. diagredij. 3. ij. zucbari albi libras duas. Et si at syrupus et acetosetur: cum acetosu ciconiorum qd sufficit et vtere eo te.

De modo sumendibas ser medicinas.

Modus administratiois hz ser medicinarū est talis. In prima die sumatur syrup: in pulsu aue marie. i. in aurora et supra dormiat p vnam vel duas horas. Secundo die capiat. 3. j. tyriace. Tertia die capiat coclear vnum coriandrorum. Quarta die decoctionē contra vermes. Quinta die. 3. i. pillulae supradictar. Sexta die gescat. Septima die capiat aliquod predictor. Et non est malū si oī ebdomada capiat. 3. i. illarū pillularū. Et illa die quo capiuntur pillule non capiat aliquod predictorum.

Capit. 3. j. in quo mouentur quedā dubia.
Primū dubiū est. Lū oī inferiora regant et gubernent p superiora marime p solē et lunā: ut pz primo metheororu. Et cum necessario iste mudi inferior sit cōtinue subiectus imp̄issionibz superioris mudi: ut oī virtus inferioris gubernet p superio-

rem. Qualiter hec cācē supiores possūt cēcācē inferiorū cārum. Ad qd respondeat. Nāres supiores semp intendūt cōseruationē inferiorū: vt habet a philosopho primo metheororu. Sed p accidens aliquādo sūt cācē corruptiōis et mortis: qd mouent in suis circuitibus per varios et diversos motus et ppter hoc habet diversas cōiunctiones et aspectus. Qua de cā ipsarū influētē sup causas inferiores faciūt simili alterationē: et hoc contingit qd illud qd debet cōsernari ab influentijs non conseruat. Sed disponit ad corruptionē p tales influentias alteratas ut patet.

Qualiter epidimia potest puenire a putrefactione aeris.

Secondū dubiū est. Lū aer sit simplex et putredo sit quoddā mortu: nec aliud qd indebita mortio humidi cum siccō. Qualiter epidimia pōt puenire a putrefactiōe aeris ē: quod aer est plen⁹ ignis ut Aris. quia pīcula problematum: probleumat. xvii. Lū respondeat qd aer simplex nō corrūpi in se. Sed per admixtionē vapo: terrenorū vel aquosorū corrūpi. Et qd ignis nō habet cōmissionē alteri elemēti nō corrūpi. H̄ oī alia sic ut pz quarto metheororu. Omne elemētu corrūpi. p̄ter ignis. Ergo cui aer qui nos circūdat non sit purus neqz simplex ut ait Ause. primo cañ. sen. ij. caplo de aere. Nos dicimus qd aer est quasi vna aqua maris vel lacum qd nō sit purus neqz simplex tamē pōt corrūpi. Et de isto nō loquitur philosopbus in p̄ allegato problemate: s̄ de puro aere in loco proprio.

Quare magis uno tpe cātūr pestis qd alio.

Ertiū dubiū est ppter quid ē qd epidimia plus aduenit tpe estino et autunali qd alijs tpi bus. Lū aer tunc sit calidus et siccus: et per consequens remotus a putrefactiōe. Ad qd sic respondeat: qd qnqz sunt cācē ppter quas citius accidit in estate et autuno. Prima est qd aere eristente subtilitate a caliditate p̄cedenti ē magis aptus recipere oēm impressionē vapo: et humorū mortuū et cōgregationē ipsorū. Quare sequit qd citius et levius causa p̄tredō. Secunda cā est qd caliditas p̄cedens que propter suā siccitatē prohibebit p̄tredinē et nimis elevata et adducta usq ad finem. Tertia cā est qd cum venti multiplicantur asportant secum malos vapores elevatos et malis locis remanendo in aere cā corruptionis pestilentie. Quarta cā est qd corpora pluribus superfluitatibz multiplicantur et virtutes naturales sunt debilitate propter diversitatē tēporū resolventis calorē naturalē per motū intrinsecū et extrin-

eu. ut appet in omni primo tertij pnothicori. Quinta ca est: qd tunc multi fructus snt qui bnt disponere corpo: a ad putrefactionem propter nimum usum eorum.

De aliquibus aibus que tempore pestis no habitant in aere epidimiato.

Artu dubiu est ppter quid e q tempo epidemicie aliue aues consuete habitare mites et volare i altu: habitat planiem: et volat iuxta terram: et sic econuerso. De habitibus planiciem: tunc tps. Sunt aliqui serpentes: mures et similia. Respoderetur qd qm aer pri corrupit q aqua ppter formam celorum vel imaginum que hnt de hoc facere necessario. Aductus quar ignoratur a medico in quantum medicus: aues que volendo au fugere corruptioem habitant mites et volant in altum et veniunt ad planitem et volat ppc terram. Sed qm in terra genera tur corruptio: et putredo prius q i aere: tunc aues et serpentes asueti habitare illam planicie fugiunt putrefactionem et corruptionem terre: et vadunt ad mites et ibi habitant: et volat in altu quem pnt. Et aliqui apparerent aues que recedunt a montibus et veniunt ad planiciem. Et post aliquot tps reuertunt ad mites et dimittunt planiciem. Et qm primo corruptio aduenit mites. Deinde per tractu temporis accedit in visceribus terre: q aer est subtilioris substancie et levioris alterationis q terra. Deinde per continuationem corruptionis et alteratiois: et fit in terra. Ideo epidimia incipit primo in aere subtiliori et fortiori et citius agreditur in grossiori et debiliiori.

Contra corpora citius offendunt tpe epidimie.

Antiu dubiu est. Contra corpora citi offendunt tpe epidimie. An corpora que habent poros latos. An que habent strictos vel frigida: seu calida: siccata: vel humida. Ad cui dentia quinti: setti: octau. Est sciendu q aliqua sunt corpora que habent poros latos naturaliter: vt sunt calida et humida. Et aliqui habent poros strictos: vt sunt frigida et siccata. Adhuc aliqua sunt q habent repletionem et oppilationem que reddunt poros strictos. Et aliquando habent oppilationem aliquam. Et circa hec dico q quatuor sunt notanda. **P**rimu est q corpora que habent poros strictos naturaliter que no sunt oppilatae et sunt melacolici: vt aliue vtile: minus ledunt tunc tps aliis corporibus. Quia remissa caliditas cordis et paucis aer per poros attrahit: q pori sunt stricti et q ille paucis aer paucis tpe retinet: q non sunt oppilati nec repleti. Etiam illi q habent qualitates conditionales phibentes corruptionem: ac putredinem: vt est frigiditas et siccitas. **S**ecundo dico q

corpora que habent naturaliter poros latos: et essi ciui stricti p oppilatioes: vt sunt corpora repleta qm sunt robusta: nibilominus plus offendunt. Et aer pestilentiali aliis corporibus. Ratio e q multu aer e attractus ad intra sic ppter spirationem et expirationem: et sic q oppilata sunt longo tpe retinentur: et no sit depresso illo r ab aere. Et adhuc sumi capinosi no purgant. Et q habet qualitates conditionales cōformes huic corruptio: videlicet caliditate et humiditate: et phibet debita transpiratio que e ca corruptio. **T**ertio dico q illi q habent poros naturaliter strictos et oppilatos minus offendunt q corpora prius dicta et oibus aliis ab his magis ledunt. **P**rima pars e manifesta p rōnem primi dicti: et p rōnes que dicentur i quarto dicto. **Q**uarto dico q corpora que habent poros latos naturaliter et sunt oppilata magis offendunt q corpora dicta in primo dicto. Sed minima q corpora dicta in secundo et tertio dicto. Ideo prime partes sunt manifesta p rōnes primi dicti et est manifesta rō secundi dicti: s; tertia pars sic pbae q corpora tertij dicti habent oppilatioes p quas phibet transpiratio: ergo fit corruptio p ppi calidi: et interceptio caliditatis medie e epidimialis: et iō leuiter intraret epidimias. **Q**uinta rō est in corpore tertij dicti. Aer est attractus et retentus longo tpe et spatio: et virtus que hz contra operari e debilis: ergo general putrefactio in talibus corporibus: sufficiat ergo iste rōnes contra aliquos. **C**onibus de causis e manifestu q corpora calida et humida q hnt poros naturaliter latos et oppilatos magis offendunt. Postea ista que habent naturaliter strictos: et adhuc oppilatos sunt magis offensi. Ultimo illa que habent strictos et no oppilatos sunt offensi.

Contra aliqua corpora in epidimia moriuntur: et aliqua non.

Ertu dubiu e ppter qd est q aliqua corpora in epidimia moriuntur et aliqua no. Lu cae sint vles. Et quare unum mori in una familia: alii vo no. Et aliqui moriuntur in una domo: et vicini no. Aliqui in una strata: et in alia no. **R**endeatur q ppter diversitate si firmoru complexioni et compositioni naturali et actuali reptarur in illis: et ppter diversitate caru agenti que adueniunt p diversitates et aspectus. Residuus inuenies in rō nibus none questionis.

Cquare in presenti boles et no boles moriuntur. **E**ptimu dubiu e: quare i presenti boles et no boles moriuntur: et in anno pterito moriebant boles et no boles. **R**ideat q istud accidit

Prōnes p̄petatis singularis q̄ tūc adberet aeri
pter quā p̄petatē generat̄ putredo in corpib⁹
bosuz: z non bosū. Et ita anno p̄terito poterat ec̄
vna p̄petas singularis in aere que habebat re-
spectum supra bones z non homines.

Quare iuuenes robusti z fortis moriunt̄. anti
qui vō non.

Mtaū dubiū ē ppter qd̄ robusti ac
fortes moriuntur. Antiq̄ vō nō. Et
dicendū q̄ antiqu sūt sine oppilatiōe
sine possūt esse cū suis poris strictis
naturalr̄ z non oppilatis. Iuuenes
fortes z robusti hēbūt poros naturalr̄ latos z op-
pilatos. Jō citi⁹ corrūptūr z moriunt̄ ex ista pe-
stilētia: q̄ in inūculis plus de humiditatib⁹ z su-
p̄fluitatib⁹ abūdat que diminutio calore natura
li b̄st cāre oppilatiōes. Et in pueris abūdat hū-
ditas: z regimē lordiatū q̄ res faciūt oppilatiōes.

Quare moniales z incarcerati non moriunt̄.

Non dubiū ē ppter qd̄ moniales z
incarcerati nō moriunt̄. Et aliquā oēs
moriunt̄: z aliquā nō. Rūndē sic q̄
illi q̄ habitat̄ aerē cooptū: z nō sati-
gat se in aere detecto: nec habitat̄ cū aliquo q̄ ha-
beat ip̄m corrupere magis cōseruant̄. Sz alijs
vel aliqua ipsarū corrūpat cōiter oēs se corrūpt̄
q̄ oēs iſimul cohabitat̄: z viuūt z anhelat̄ z uno
met regimē z aere p̄ticulari: c̄t p̄ rōne p̄ticipatio
nū aspectus vni⁹ loci q̄ monasteriū pōt eē edifi-
catū sub tali ascēdēte q̄ in vno tpe aer illius loci
est magis corruptus q̄ aer alterius loci. Jō qn⁹
vn⁹ morif in vna habitatiōe: alijs debēt recedere
lato citi⁹ quāto sūt generati ex uno patre. Q̄ se-
pe filij sapiūt naturā patris. Jō si vn⁹ lfirmat̄ alijs
sūt dispositi ad infirmitatē. Pibilominus aliquā cō-
tingit q̄ vn⁹ morif in vna familia: z nō oēs ppter
dispositiōes p̄ticipationū reptarū in illo: z nō in
alijs: istud sepe aduenit in vna contrata: non in
alijs: ista dico de cūntatibus.

Quare patientes podagras non moriuntur.

Decimū dubiū ē: ppter qd̄ ē q̄ pa-
tictēs podagras nō moriunt̄ istis
tpib⁹. Cui rūndē q̄ i podagris
sunt pauci humores ac oppilatiō-
nes: ob quā cām humores prauī
descēdūt ad extrema: z extrīseca z ibi generat̄ po-
dagras. Jō nō sūt dispositi ad se infirmandū.

Quare epidimia venit vt plurimum post
guerras.

Mdecimū dubiū ē propter quid
est q̄ epidimia vt plurimus venit
post guerras z post famam tc.

Responde q̄ tēpōe guerrarū
regimen est inordinatū. O q̄ quā
cām generant̄ prauī humores in
corporibus dis̄positis ad corruptionē. Ac etiā p-
pter superiora que disponūt sepe guerras: z sepe
disponūt ad pestilentia: nechon post caritudines
venit pestilentia: q̄ tēpōe fertilitatis corpora ni-
mis replenit ob quā cām generant̄ oppilatiōes.
Deinde corruptiōes: z hoc sufficiat de tertio ca-
pitulo tc.

Capitulum. iii. de modo curatiōe

Unc sequit̄ quartum capitulo. In
quo tractatur de accuī curatiōe.
Unus intentio est triplex. Prima
est circa virtutē. Secunda circa
febrem. Tertia est circa aposte-
ma. Primo circa primā intentio-

nem est sciendū q̄ in febribus apparēt
virtus multū debilitata: z istud accedit q̄ spirit⁹
marinis resoluunt̄: ac etiā completiones mēbro-
rū principaliū sunt alterate: z marinis complectio
cordis ab humoribus venenosis: qui querunt̄ eoz
a forma specifica: z alia membra principalia. Jō
insistendū est in dando cibos copiose: boni z ma-
gni nutrimenti: qui leuite: digerant̄: qz leuite pos-
sint digeri: z sp̄s multiplicari: vt sūt fashi: pul-
li: z pdices: z similia. Condiantur qz tales cibi cū
aceto: agresta: suo malorum ranciorū: limonii:
vino mali granati: z similibus que habēt phibe-
re corruptionē infirmi. Capiātur etiā tales cibi:
ultra appetitū: qz vt plurimum in t. lib⁹ deficit ap-
petitus. Come dat fin appetitū: si nō deficit ap-
petitus. Et minus q̄ tempore sanitatis. Est etiā
vtendū confectionibus: electuariis: aquis: z pul-
veribus: ac et alijs cordialibus que cōiter ponun-
tur ab auctorib⁹. Ab extra sūt membr̄: a confortā-
da principalia nō dimittendo. s. cor: cerebrum: z
epar. Etiā alia membra vt stomachus: renes: et
marinis confortat̄ mēbrum in quo ē talis humor
venenosus: z istud fiat cū medicis appropriatis
membris confortadis. Aer camere sic rectifice-
tur p illis quistant in camera: sicut pro egrō as-
p̄gedo cū ramis z frondulis: z rosis madefactis
i aceto cū sādalīs cū p̄fumigis et myrra: tbure
silaloē: storacem: z silib⁹. Nonēdo linteami
na madefacta in aceto cum cortinis: z sepe reno-
uando: c̄t muri camere aspergantur sepe aqua z
aceto: z sint super lecto z banchis multi citri tc.

De corporis evacuatiōe z de clisteri faciēdo.

Secunda intentio est marime in de-
siccando: et euacuando corpus: cu
sleubotomia: vel solutione veris.
Quia si materia vincens fuerit sa-
guinea incontinenti est incipien-
duni a fleubotomia. In quo est apo-
stema. Ad hoc ut humor venenosus non sparga-
tur per diversas partes corporis atiam consentien-
te virtute copiosa fiat fleubotomia: et si materia
vincens sit alia a sanguine: prout colerica vel me-
lancolica est euacuanda cum solutio appropriato
illi. Et si illa materia fuerit sanguinea etiam alijs
humoribus superabundantibus. In primis fiat
fleubotomia. Consequenter desiccentur humo-
res eradicando si fieri potest. Et si aliquae reliquie
remanerent sunt digerende cum syrups appro-
priatis. Sed primo eradicentur: et ipso interme-
dio fiat clistere commune: et aliquatum acutum: et
multum est utile ut continuo. s. bis in die. Sumi-
liter syrus descriptus ante. Et posset isto ca-
su dare vina vice. in maiori quantitate alijs casibus.

De cura apostematis.

Sexta intentio est circa apostemata
et ad cprugicos spectat. Et est scien-
dum quod apostemata que apparere tem-
pore pestilentie: que sunt perniciosa
et mortalia sunt ista. s. antrar. carbū-
culis glandula: vel patracas: ignis persicns: et pru-
na de quibus dicetur per ordinem. Et primo de
antrace que dicitur ab antro quod nascitur in locis
absconsis cordis: vel quod per antrum vadit ad cor
quod est in medio: et sic diffinatur. Antra est apo-
stema paruum ad modum pustule in principio fra-
dulellum et venenosum: quod corrumpt particula
a qua elevatur adulterando illam: et partes que
propinquuntur tumefiunt ad formam sanguinis
combusti: qui acquirit eam malitiā in prima adu-
stione: et mortali rubidine: et cum ulterius accē-
ditur: et ordet augmentatur venenum et malitia.
Et acquiritur unus color citrinus: etiam si ulte-
rius acceditur quod locus efficiatur siccus: tunc au-
gmentatur gradus malicie: et instanti quod corrum-
pit subito partes ad quas pertingit. Et facit pū-
cturam ut ignis: et efficitur nigrum ac obscurum.
Et si cum eo crierit liquor et erit in superficie mē-
bri similis illi qui fuit in corpore combusto ut can-
terizato ab igne: ob quam cām sequitur quod antrar ē
et tribus manieribus: ut p̄z cum isto apostemate.
Adiungunt seva accidentia: ut est tremor cor-
dis: sincopis: debilitas pulsus. Et iste accedit quod
vapores malii levati veniunt ad cor. Inde parus
differt a carbiculo: quod est de materia sanguinea
non adiustayel tenigrata. Primo in illa est alia.

quis liquor: qui per adiunctionem eracuitur adhuc
nō est tātē venenositas ut est Antrar. Et appel-
latur carbunculus quasi carbone lucente et non
mortuo. Circa ipsum sunt notāde tres res. Pri-
ma est color: locus: et dispositio partis: unde co-
lor niger est peior omnibus alijs. Deinde viri-
dis. Deinde citrinus. Deinde rubeus. Unde
locus est peior iuxta aliquod membrum principa-
le: quod extremi alibus partibus: unde dispositio pa-
rtis est peior illa que est desiccata quod humectata.

De cura antracis.

Antra cura antracis est euacuandus ut
dictum fuit in interioribus secundum con-
sensum virtutis: ac etatis. Secunda
ratio est euacuanda materia defusa
ad illius partem cuius appositione ve-
rose. simul eius scalpellatione: et cum sanguisugis
et fiat cauterium cum ferro ignito. Et evite cau-
terium cum cera ardenti: quod congelatio cere pro-
hibebit evaporationem malorum vaporum: imo
sparguntur per membrum. Adhuc potest fieri
cauterium potentiale ex medicinis cauterizanti-
bus: ut est vitriolum: viride es. Arsenicuz. Salt-
vinia: et capitellum factum de calce et sapone: vel
de aqua fortis: et similibus rebus. Etiam bonum
est emplastrum factum de scabiosa: cum ipsa in
paucō tempore mortificat. Similiter istud empla-
strum est bonum. R. vitelluz vnius ouie: et cum il-
lo permisce de sale quantum potes: et debes inno-
uari de una hora in alias. Nihilominus ego lau-
do plus cauterium acetale: et debent administrari
res que operentur contra venenuz. Similiter
detur hec medicina omni die. R. suci scabiose. 3.
ij. terre sigillata: boli armeni loti asi. 3. 5. misceā-
tur et potetur in mane. Similiter coaguluz bibi-
tum expellit venenum a corpore: matime coagu-
lum legoris. In vīce. 3. i. eius vīno odorifero. Si
militer sucus cītri. 3. ij. cum vīno bono. Simili-
ter terra sigillata: ambra: corallū: metridatum: et
tiriaca.

Dura circa accidentia que vēniunt a prauita- te materie.

Estio est notandum circa acciden-
tia que vēniunt a prauitate materie
et a caliditate ipsius. Et etiam a ca-
liditate medicinarum quā facit cau-
terium: vel a cauterio actuali et par-
te infirma circumstantis ut mortua eius aliquo fer-
ro: yl: ut quod cātūr dolor et ē causa inflāmatiōis: et
apostemationis. Ideo debet expectari quousque
naturaliter euellatur: et sciat circa partes suas
non dimittendo aliquid cornis infirmē: et corru-
ptio nō vadat ad partes sanas. Et est bona sca-

rificatio ut malibumores possunt etire. etia^z vētosa cuellit de profundo sanguinem corruptum et venenosum ut non revertatur a circumferentia ad centrum. Fracta cute et extracta materia venenosa in eius evacuatione. Laueat sibi medicus a malis fumis: et non tangat cum manu: quia una materia distillata subtilis est contagiosa intatum qd medici postea infirmantur. Immo apponatur medicamē qd absterget et mundificet. Sicut medicamen factū ex farina ordei et melle cu^z paucō salis apponendo solū. **A**d idē. R. sarcacole mellis. a.i. partes, equales misceantur et mirabiliter operatur facta mundificatione admīnistrat generatiūm carnis. Et si est concavitas capiatur basilicu et teratur et impleatur cōcauitas et fieri generatio carnis. **A**d idem. R. arti stologie rotunde: centauree minoris: pentafilō: consolide maioris. ana partes equales: et distilletur aqua ad lambicum et reseruetur tempore et ēmirabilis in reservatione carnis. **A**d idē emplastrum ex coriandris recentibus et vīis passis recentibus cum melle est bonū. **A**d idē radicē anfodilli cum fece vīi. Similiter bertonica cu^z pinguedine emplastrata. Et ista sufficiāt in cura carbūculi et antracis.

Quare dicitur patracchia glandula sine in buffo et similia.

Seundario est notandum de patracchia sine glandula vel buffone. Et dicitur patracchia: a patracchio bovine qui primo inter epianos inuenit. Et dicitur buffo sine bubo ad si milititudinem illius animalis. qd hic vocatur: qd tale apostema accidit in locis emūctorijs absconditis: vt illud animal cōtinuo stat. Sed differunt qd patracchia fit de materia venenosa. Bubo autem non. ideo sic diffinitur. Patracchia est apostema venenosum perdens qd operatur circa pulsus cordis cum sincopi et tremore: multiplicatur tempore pestis in locis predictis: vt in collo. Ea istius est causa diffinitionis: que etia^z est dicta supra. Et differt a carbūculo: qd materia sua quis sit et sanguine non est tātu adusta: vt in carbūculo: et est signum alterius malitie: qd occidit in tribus vel quatnoz diebus: et aliquando in paucioribus: et aliquando in quinqz: et si peruenit vscqz ad septimum potest sperari. Aliquando generatur et materia flegmatica: et aliquā hūida cu^z sanguine pmorta. Similiter ē differentia qd carbunculus nascitur in extremitatibz: et in alijs partibus corporis exceptis emūctorijs. Et etiam in principe non cātūr eschera vt a carbunculo.

Codus curationis istorum.

Urea curam istius apostematis. Sciendum est qd dupler ē intentio: scz ymneralis et particularis. Universalis sit fmi tentio. Scda ita qd sitale apostema est sub asellis dextre fiat fleubotomia ex alia pte in brachio: et ex vena cōmuni. Si post aurez fiat fleubotomia ex vena capitinis illius lateris in manu. Si in inguinibus ex safena illius lateris. Cura particularis est dupler ad hoc vt materia extrahat sensibiliter cum rebus que habent extrahere et re soluere vapores illius: et hoc fit cum appositione ventosarum et scalpellatione: et sanguifugis: vt cu^z cauterio actuali vel potentiali: vel cum omni alia re cum qua melius fieri potest. Primo si apponitur ventosa cum igne: deinde fiat scarificatio: et de nono reponatur ventosa vel sanguisuge bone vel habeatur gallus et depiletur circa pudibūda apponatur loco per horam: et in alia hora apponat alter: et sic fiat per totam diem et venenum ita attrahitur a corde galli. Ideo gallus subito moritur. Scda est qd siant emplastra que habeant atrahere et resolnere sensibiliter. Quorū hec sūt descriptiones. R. medulle sermenti. z. iiii. simpis: seminis vrtice: aii. 3.5. vitrioli. 3.ij. Cantardarum numero. et misceantur et cōponantur cu^z melle dispumato. Ad idē. R. capitellum factū et calce vīa: sapone: et cum salina est bonuz. Ad idem. R. radi. nasturci: agrimonie: aii. 1.ij. bee buliat cu^z oleo de lilio: et melle: aii. 3. iiiij. Ad idē. R. cantardarum numero. et puluerizentur: et buliat cu^z oleo veteri vscqz ad spissitudine et apponat loco. Aliud. R. cartomi: nucis: rācide: seminis caulis: cepe: stereoris columbini: aii. 3. j. misceat et puluerizentur: et fiat emplastrum: similiter apposito istius capitelli est multum vtilis.

Cad frāgendum et euacuādum apostema. Ingulares medicine que frāgunt apostema: et euacuat materiā sensibiliter sunt iste. v3. Species gumme: vt est galbina: euforbiū: arsenicum: nasturtiū: vrtica: semē sīnapis: nūces rācide: cantarelle: cordumemī: salis gēme: baurach: piracion: sternus anium calidorum: vt est columborum: accipitrum: et falconū. Componantur onines iste res cum gāmis et sucis vel melle: vel stereore anium: vel capitello: vt lituio fortis: quo vtuntur tinctores: vel alchimiste. **A**lia circa hoc special in materia insensibili resolnaf. R. baurach: salis armoniaci: allei: piperis nigri: ana partes equales pistentur et misceantur cum suco seabiose: et fiat emplastrum.

Alud bonū Cinoglossa viridis et siccata trita inter duos lapides similiter consolida maior m̄i rabiliter operatur. Et hoc vidi per experientias q̄ resoluit venenū. Similiter operatur vinceto siccū sine antiforata: q̄ habet proprietatem singularem.

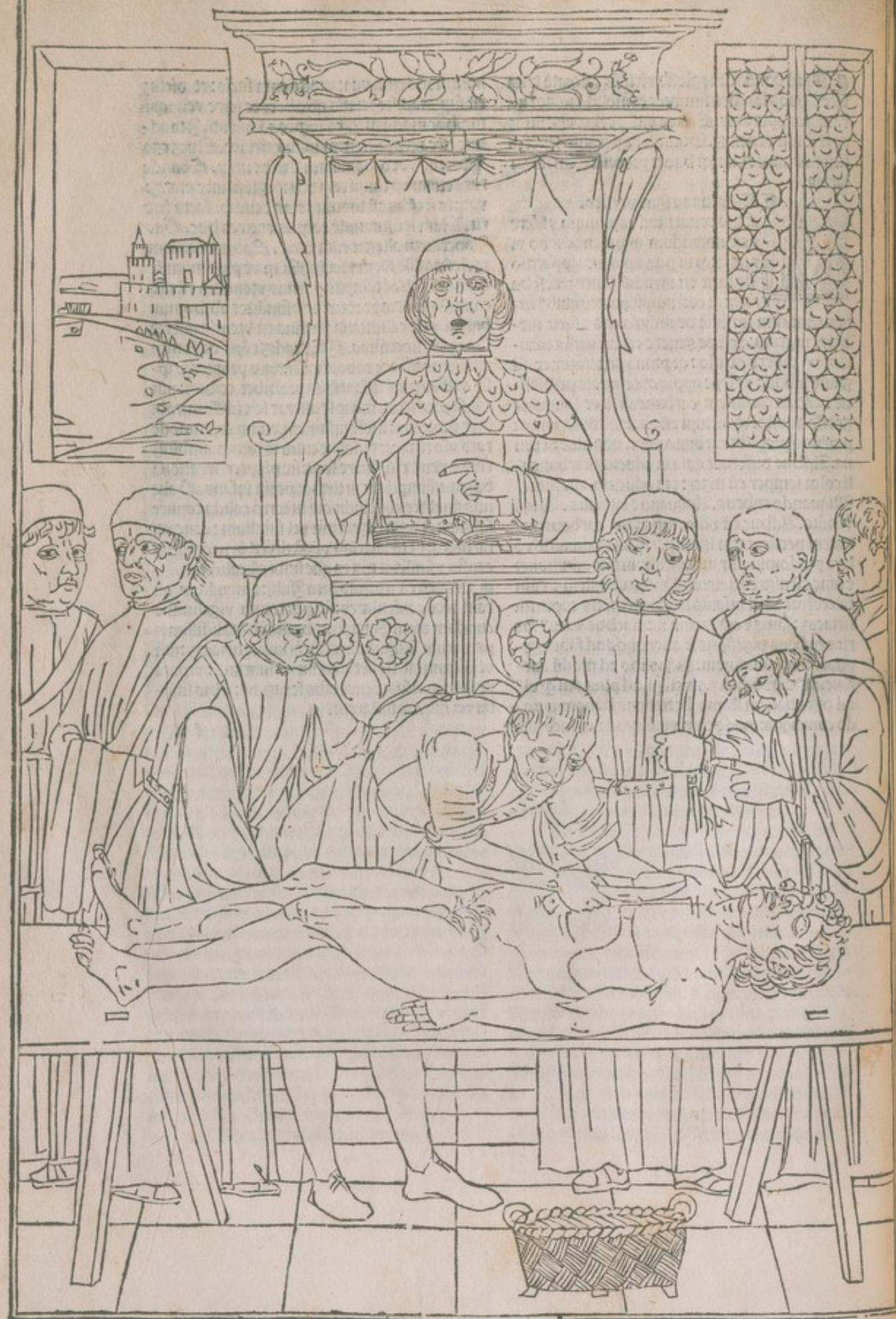
De pruna et igne persico.

Odo restat istud capitulum videre et est notandum q̄ dicitur carbo vñ prima: q̄ in principio sue apparitio nis facit vnam adiunctionem et escha ram: q̄ corruptit partes quib⁹ superuenit cum sordidie deambulando et facit mēbrum nigrum: et est de genere carbunculi et nibilomin⁹ differt ab illo: q̄ pruna generatur ex sanguine subtili: ut sepe appetat tempore pestilentie. Materia autem carbunculi fit ex sanguine grosso adusto: ut dictum est: adhuc differunt q̄ pruritus precedit carbunculum. non autē in pruna. Adhuc differunt quia in aduentu carbunculi color semper est niger: et in aduentu aliorum. Aliquando rubens. Aliquando citrinus. Aliqñ viridis. Adhuc est differentia inter carbonem: et ignem persicum: q̄ ignis persicus est quando cōlera predominatur melancolie in tali adiunctione: et tunc est nigredo circumstans quātitatem et cum tali colore: vel insanis laudat tempus capiendo tiriaca: sanis et egris cum stomachus vacu⁹ fuerit et tu bene digesseris: et aliquando ad fabe egyp̄tiae magnitudinem: aliquando ad modū auelane. Et ad p̄dus. 3.5. vel. 3.1. ad plns. fm q̄ pl⁹ ad digestionem stomachi tempus habes: et modo cum aqua: modo cum vino: modo cū suco gra-

nati: modo cum vua: modo cum sucis: ut dictu⁹ est sup̄a: appropriatis qđ tibi et te scire relinqui tur. hoc modo medico logico et sapienti. Ita adhuc circa exhibitionem ipsius tiriace. Quaz ego Petrus voco dominam medicinaz. Comide rare etiam op̄z anni tempus: regionem: et etatez: vtputa si estas est maxime cum calidio: facta fuerit. Nam leditur inde corpus ut circa hoc. Ga. Iopocratem allegat cum dicit. Sas ante canem molestas esse farmacias. Et q̄ ut plurimum se bres infert hoc tempus partius extendit est isto calidissimo tempore tiriaca: similiter ab homini bus magne caliditatis partius est extendit nisi fors cogat necessitas. Et eadez rōne q̄ fortior est virtus tiriace robore infantium propterea ipsam Galienus infantibus prohibet exuberari: nisi causa predicta: cum ipse assertat se vidisse mirabiliter mortuum fuisse infantem unum ex immode rato vñ tiriacea: dissoluit enim in totum ambitu⁹ eius et ventrem fluere fecit: sic propter irrationalitatem assumptionem tiriacea periret infans. Galienus finaliter concludit qui in terra calida conuer sabitur: ut puta nigrorum vel similiū: cane vti farmaca. vñ tiriaca nisi ut dictu⁹ est in necessarijs causis et sufficiat tibi ea que inibi est caliditas.

Quocirca a primo ortu Iulij: et inquitum durant dies caniculares: sc̄z per totum vigesimūscundum diem Augusti: et hominib⁹ calidissimus per totum Augustum exuberari inibet tiriaca: nisi ut dictum est si esset necessitas maxima: vtputa pestis: morbus venenosus ferarum: et his similia vel maiora instarent.

f. ii

Incepit anothomia Mundini.

Via dicit Sal. se primo terrapentice Methodi. auctozi tate Platonis op? in aliqua scia vel arte tradit tribus de c?is. **P**rimo vt quis satifaciat ami cis. **S**ecundo vt ex ercitet q? exercitio utilissimo q? est p i collectu. **T**ertio vt remedie obliuioni: que est ex senectute. **H**inc ? q? his tribus de c?is p?mot? pposui meis scholaribus in medicina q?d? op? c?ponere. Et q? cognitio ptii subiecti in medici na q? est corp? humanu: que loca dispositionum appellat: e? vna ptii scle medicine: vt dicit Auer roys primo sui Colliget. caplo de diffinitio me dicine. **H**inc ? q? iter cetera nobis cognita cognitio corpis humani et ptii ei? q? ex anothomia surgit. pposui tradere: nō hic obseruas stilu altu sed f?m manualem operatione? vobis magis tra dam noticiam.

Studio itaq? corpe vel hoie mortuo p decollatione vel susp?sione? supino. Primo notici? toti? debemus h?re. Seco ptii: nā cum ols nostra noticia icipiat a notiori bus nobis. et que s?t c?fusa s?t notiora: et totu? c? fusi s?t ptibus: a cognitione toti? debem? icipere. **C**ircum totu? aut q? debem? cognoscere ? in quo h?o d?iam h?z ab alijs aialibus. H?z aut d?ia? in trib?. s. in figura vel situ ptii: et in morib? sine artib?: et in ptibus q?nisd?a. In figura nāq? h?o est stature recte: et hanc habuit. ppter quatuor c?s. nā corp? humanu? h?z iter cetera aialia materia? levissim? sp?nosam et aeream. Et i? ad supiora ele uabili. Seco iter cetera eiusd?e qualitatibus calore h?z amplio? cui? est sp ad supiora eleuare. Terti? forma h?z pfectissim? que c?i angelis et intellig?tiis que totu? vniuersu? regat c?dicat: et i? sursum ei? sensus vniuersi e? debet. Quarto r?one finis sui fuit eiusd?e stature et figure recte: q? ipse finali ordinat ad intelligere ad q? deserviunt sensus et mati me sensus viuis: vt appet in p?emio methaphilice et i? in ipso debuit viuis situari: et cerebru: et p?nus caput situ tali vt possit oia diversa sensibilita? app?hendere. Et q? ad pl?a visibilia se extedit q? sit situat in alto: q? appet q? custodi?tes c?nitates vt possit a lo?e b?n? videre statu? sua spectacula in loco al to: vt in turribus et hm?i: vt dicit Sal. nono de

iuuam?tis m?bro?i. Et ppter hoc i? ibi dicit: et Aliic. iij. ca?i. in principio q? necessitas i? situado caput superius in hoie nō fuit ppter cerebru: nec ppter aures: nec ppter os: nec ppter nares: s?z pp oculos ppter c?m dicta. Et sic ex pte appet oiu? quatuor c?z q? h?o fuit stature recte: ppter q? vo ca? antropos vel pl?tenus. i. pl?ata reuersa: et microcosmus. i. minor m?ndus: q? sursum et deo: iuz b?z sicut m?ndus et vniuersu. Et e? hec pria ofia. Seco e? er morib? vel ex arte. Adores. n. iter ce tera aialia magis h?z mansuetos: nā e? aial politi cu? et civile. Arte omnia natura caret. non enim habet artem insitam a natura: vt aranea: apes: et hm?i: ad hoc vt p?cipiat oem arte. sieni h?re et ali qu? l?tit? a natura: omni alia careret arte: vt dicit Sal. iij. de iuuam?tis. Dissert e? ab alijs in pti b?: nā nō h?z ptes multas: quas h?nt alia aialia in triseas: nā nō h?z ptes q? s?t a natura date vt arma ad def?d?d? sicut s?t: cornua: rostra: vngues lo?e: et istis caret: q? h?z organu? organoz q? e? manus: qua sibi p?t parare o? gen? armoz ad def?d?d? ut e? dicit Sal. i. de iuuam?tis: et i? caruit a natura illis: vt oia possit h?re. Caruit ei? ptiibus q? pilose: p?nose: et squamose s?t ppter ead?e c?m: et q? nō h?z materia? multu? supflu? terrestre: q? materia e? illaz ptii. Caruit et cauda ppter ead?e c?m et q? c?i sit stature erete gete opaf sedendo: cauda. n. sessione? pbibz. hec sufficiat de anothmia totius.

De pti? nāq? h?z s?t duplices. s. sim pl?ces et c?posite: de simplicib? non pon? disticta anothomi? q? corum anothomi? nō appet in corpe deci so h?z magis in liqfacto in gurgitib? aquaz. Sed pon?do anothomi? m?bro? organicoz de c?sis? loquar f?m q? simile aliquo? in ali quo m?bro? organico d?siatur vt de carne in anothomi? coxe: et de ossib? in anothomi? dor? et pe d? et de nervis in anothomi? cerebri et nuche.

De m?bris aut officialib? sci?d? q? in ?plib? ipoz q?t? ad anothomi? facta in mortuis ser s?t vid?da: vt dicit c?metator Alexadrin? c?metoli bri sectaz. s. que ipoz sit positio: que sit eoz sub st?ta: et p?nus conclusio q? sit eor? qualitas: n?er?: figura: et c?tinuitas eor?. H?z qualitu? ad anothomi? ipoz facta in viuis s?t c?nsiderada duo que e? in mortuis vel mortuor? anothomi? p?nt quodam? appere. priu? e? que s?t iuuam?ta ipsius et opati?es. sec? e? que s?t egreditudines q? in ipso pos s?t c?tingere: et si cur? aliquam appropriat? h?c ant q? sit illa ostendaf. **D**imisio aut et n?serus ptii corpis e? q? ptes qued? s?t que extrema vel extremi tates dicunt. Qued? v?o strisce et p?nde: et illa

rū quedā sūt q̄ ordinant̄ immediate ad cōseruatiōnē sp̄i: quedā immediate ad cōseruationē idiu-
 meni. Prima sūt mēbra genitalia. Secōda sūt que i
 vētribus cōtinent̄. Tres aut̄ sūt vētres in corpe
 nostro. s. supior̄ q̄ continet mēbra alata vt caput.
 Inferior q̄ continet mēbra naturalia. Medius q̄
 continet mēbra sp̄ualia. Primo tñ icipiā ab ano
 thomia vētris inferioris: qz illa mēbra fetida sūt.
 Et iō vt ista primitus abijcian̄ ab eis icipiēdū ē.
 Secundario qz oīs nostra cognitio et speculatio q̄
 et manuali cōsistit opatiōe a notioribus nobis in
 cipit: talia aut̄ cū sint posteriora sūt nobis notio-
 ra. ¶ Primum aut̄ qd̄ ē videre et hoc vētre ē sba
 et cōplexio eius: qz positio eius ē satis nota: qz fuit
 posit⁹ isra alios vētres pp iperfectionē eoz in ē
 brorū: q̄ cōtinent̄: qz mēbrū quāto min⁹ p̄cipiat
 de nobilitate et p̄fectiōe: tāto magis locū ifimum
 obtinet in genere membrorū: sicut ē in mūdo in
 genere entiū. Itē q̄ continet mēbra deputata ad
 expurgādū et ad cōtinēdū feces et supfluitates
 granis q. s. p̄tendit deorsū: et sp̄aliter q̄ sūt acce-
 pte: p̄ sursum. Est itaqz sba cius carnosa: vt ite-
 stina et pelliculosa: et carnosa tñ magis: et ex hoc
 appet φ̄ ē cōplexiois calide et būide. Et cā qua-
 re fuit hm̄oi venter carnosus et pelliculosus. et nō
 ossuosus ē: qz hm̄oi vēter h̄z cōtinere mēbra que
 pp̄ter assūptionē cibi vt stomach⁹: et pp̄ter reple-
 tionē et retentionē fecū: vel ex fecib⁹ in cōcamū: vel
 ex aquositate vel ex vētolitate: vt ydrospis̄: vel p̄
 pp̄ter ipregnationē vt matrit⁹ d̄z aliquā tumescere.
 Si aut̄ vēter ēt ossuosus nō posset tumescere.
 ¶ Secōdū q̄ op̄z videre est nūerus ptū q̄titas et
 figura. ptes. n. sunt duplices. s. intrinsece et extri-
 sece. Quedā sūt directe. quedā collaterales extri-
 sece. directe sūt q̄ dñr correspōdere ori stomachi
 et p̄ in qua senti⁹ os siue cartilago epiglotalis:
 que alio noīe noslatur poinū granatū: de qua si-
 loco appebit: postea ē pars stomachalis que ē su-
 pra vmbilicū vel distans ab vmblico p̄ quatuor
 digitos. ¶ Tertio est ps vmbilicalis: et est vbi est
 vmbilicus: cū quo ē allegatio fetus in matrice cū
 venis matricis. Et pp̄terea in itrisecis appet ve-
 na quedā que cōtinuat̄ cū ipso et p̄trah⁹ p̄ zirbum
 epatis in chiliz. s. yenā ista tñ primata ē sanguine:
 qz frusta ē post partū a pp̄ria opatiōe: et pp̄te-
 rea cōtinue euaneat̄: et iō minor appet in senib⁹
 φ̄ in iumenib⁹: sicut ēt euaneat̄ artaria que cūz
 dicta vena descēdit ad vmbilicū fetus. Et qñ est
 in vmbilico descēdit iserius: et peruenit ad artari-
 am adorti iuncta sp̄odiles renū et yliorū: vt isra di-
 ces: et qñ excarnas mirach p̄p̄ vmbilicū hāc cō-
 sidera artariā que ē ad modū nerui vel chordae.
 ¶ Quarto est ps que vocat̄ sumē isra vmbilicuz
 per quatuor digitos et ē pars in qua qdā vene ter-

minant̄ ad cuti⁹ p̄ quas pueri existētes in matrice
 emittūt aquositates. Et iō vt dicit Avicen. tales
 vene et talis pars notior ēt inō natis φ̄ i perfectis
 p̄z quarta tertij caplo de cāis. Ego hoc mō mul-
 toties mōstrauit: qz i perfectis frustrā ab hac ope-
 ratioē. ¶ Quito ē pars que vocat̄ pecten in qua
 erūt mēbra genitalia. ¶ Partes vō laterales
 sūt duo: yp̄ocūdrium de-
 xtrū et sinistrū: dextrū vbi locatū ē epar: et yp̄ocū-
 drium sinistrum vbi locatum est splen et ylium de-
 strum et sinistrum similiter.

Is viss ptes magis intrinse-
 cas discernas: p̄z enim quedā
 sūt cōtinētes. quedā vō cōtent̄.
 Cōtinētes cōi noīe vocat̄ mir-
 ach. Mirach aut̄ componit et
 quiqz p̄tib⁹. s. cuti: pinguedine:
 pāniculo carnosos: musculis et chordis corū: et si-
 phac. Lū rasorio igāt incide p̄trabendo a scuto
 oris stomachi directe v̄sqz ad ossa pectinis leu-
 ter incidēdo cuti: postea iuncta vmbilicū fm lati-
 tudinē incidas p̄trabēdo a dextris ad sinistras
 v̄sqz ad dorsū. Postea excoria et hēbis p̄cio cu-
 tum: post aut̄ appebit statim pinguedo maior tñ i
 porco φ̄ in hoie. postea locat̄ ē panniculus car-
 nosus qui non est nervosus vt alij. neqz ē carno-
 sus: vt musculus: s̄z ē p̄mīt̄ ex carne: et pāniculo
 p̄z cū sūt chordae et musculi. ¶ Musculi sūt octo
 vt dī Gal. scerto de iuamētū mēbroz: capitu-
 lo penultimo: nā duo sūt longitudinales: quoqz
 fila p̄tendunt fm lōgum a clipeo oris stomachi
 v̄sqz ad ossa pectinis. iō vocati sūt lōgitudinales. et
 isti nō h̄nt magnas chordas nisi ligamētales: p̄z
 istos sūt duo trāversales supiores: vn⁹ a dextris
 alter a sinistris: et ambo oriūt̄ a supiorib⁹ iuncta
 costas: et desinūt i chordas circa ossa pectinis. sic
 φ̄ dexterā chorda tēdit inferi⁹ ad sinistrū: et sini-
 strā ad dextrū. et p̄ oppositū sūt p̄cedētes inferio-
 res ad supiora: quoqz ort⁹ est ab ossib⁹ pectinis: et
 anche et desinūt in chordas: cū ad locū ybi finiū-
 tur coste dirigūt: ita φ̄ chordē eoz cruciāt ad in-
 vicem ad modū isti⁹. ¶ figure. ¶ Ultimo post
 istos sūt latitudinales: quoqz fila p̄tendunt fm la-
 tu vn⁹ dexter: et alter sinist̄. et ort⁹ et apparentia
 eoz ē magis iuncta dorsum versus sursū: et isti cūz
 lōgitudinalib⁹ veniūt intersecātes se ad invicem
 ad angulos rectos. et hic ē infier⁹: quātitas: posi-
 tio: suba: figura: colligātia: et cōtinuitas. ¶ Ju-
 uamētū eoz ē dupler. s. cōe et p̄p̄rum. Lōe ē du-
 plēr. s. principale et secundariū. Principale ē: vt
 cōtinētes subam ip̄ius mirach mēbra intrinse-
 ca meāt̄ur a nocūtis extrinsecis: et calitas eoz
 reverberat̄ ad iuncta. Secundariū iuamētū ē: vt

adiuinet ad expulsionē eoz qne a pectore expelluntur: et ad expulsionē feruntur: et secū cū mirach etiā adiuinet: vt dicit Galen in eodē sc̄to. Iuuamētum sp̄ale ē: qz musculi lōgitudinales sūt facti ad atrabēdū principaliſ. Sc̄do ad expellendū. Et qz hec opatio in intestinis matre regrit. tō isti musculi fuerūt magni. expulsione aut̄ operant̄ per cōtractiōem villoz suoz: qz cōtractis exprimunt mēbra que cōtinēt et p cōsequēs expellūt qz in eis cōtinēt. Itē hoc faciunt ḡfā dyafragmatis cum quo cōtinuāt qz descedens a pte posterioz deoz sum cā sit: quare intestina et mēbra que cōtinēnt sunt quasi inter duas man⁹. et iō qz isti musculi cōtrahūt cōprimis dyafragma: sic qz illa mēbra exprimūt qd̄ i eis ē. sicut aliqua res cōtentā iter duas man⁹ expelliſ p cōpressionē manū adiuincem. qd̄ lat⁹ infra declarabit̄ i anothomia dyafragmatis. Musculi vō latitudinales sunt facti ad expellendū et pp̄ hoc matre immediati⁹ approximant̄ intestinis: et expulsionē faciunt p cōpressionē ptis a qua v̄z fieri expulsio. Et expulsio debet fieri a supiorib⁹ ad inferiora. Hinc est qz isti musculi magis fuerūt positi superi⁹ qz inferi⁹. Transuersales vō facti sunt ad retinendū. Retentio aut̄ fit per villoz transuersales: vt appareat tertio de virtutib⁹ naturalib⁹. qua retentioe op̄portebat facere ne supfluitates reascenderent superi⁹ ad locū supiorē: vñ venit. et ne cito descederet: s̄z cōtineret ut totū iuuamētū ergeretur iō nō fuerūt tñ̄ duo transuersales superiores sed et inferiores. Sz qz magis requirit retentio ne regrediatur supins qz descedat inferius. et iō maiores fuerunt transuersales superiores qz inferiores. Et etiam ad hoc facit dyafragma: vt postea dicetur. Eleuatis autem et abscisis musculis istis apparet siphac melius est: tamē vt in vna pte reseruāt̄ isti musculi propter illud qd̄ postea oportet videre. Istud siphac ē pāniculus subtilissimus: et valde durus: et iste fuit factus vt p̄b̄eretur ne musculi cōprimeret membra naturalia cum ea continerent: et propter hoc fuit nervosus et durus: vt possit dilatari et constringi quando illa dilatantur et fuit subtilis ne ea aggrānaret et fuit durus ne faciliter rumpere tur: nam ex eius fractura accidit passio que dicit ruptura seu crepatura. Intumescit enim hoc mirach cum rum pitur hoc siphac. Sunt etiam eius alia duo iuuamenta que Aluicen. ponit libro de animalibus capitulo de anothomia stomachi. s. et per contractionem eius versus dorsum cum quo alligatur expellat illud qd̄ in stomacho: et intestinis et in matre continetur: et hoc facit simul cū dyafragma te cum quo continuatur: vt postea patebit. Alind

iuuamentum est vt alliger intestina dorso: et ab ipso vniuersaliter oriātur panniculi omnīū membrorum aliorum in eo contentorū. Alia ueritas ē Galie. quinto de iuuamentis membrorum ē qz prohibet intestina a ruptura quando inflatur a ventositate. Et ex his apparet que sit substantia ipsius mirach et complectio eius: apparet que sit eius positio: quantitas partiū: et numerus: apparet que sint iuuamenta ipsius. Restat aut̄ vide re de passionib⁹ eius: potest aut̄ venter pati omne genus eruditiniſ. f. mala complexionez: malam compositionem: et solutionez continuitatis. de cura male complexioniſ nihil dicam: qz non habet proprium in sua curatione qd̄ ex anothomia dependeat. mala aut̄ compositio que est tumor preter naturam in ipso est duplex: quedam est apostema: et quedam non. Prima non habet aliquod proprium nisi qz in eruptione eius si rupta ad intra et extra hec est peior qz si rumpat ad vnum latus tñ̄: et causa patet: qz natura non habet supra qd̄ se fundet in consolidando vulnus. Mala autem complectio que non est apostema ē inflatio ipsius ventris: que accidit in ydroptisi ascite vel timpanite. Nam in ascite aquositas cōtinetur in concavitate ventris inter intestina et siphac: sicut in timpanite ventositas cōtinetur: et facit intumescere mirach. In curatione eius debes sic procedere cum his que ponunt autores. Modus autem qui matime depēdet et anothomia est extractio aquositatis per incisionem. Modus autem est ut partem siphac quā modo incidisti reducas super intestina: ita qz stet sicut i vino: et postea ydroptico situato supino debes cūtem trahere superi⁹: et postea rasorium habere et perforare vñqz ad siphac: ita qz incidatur etiā siphac: et tunc statim debes habere canulam et ponere in foramine et extrahere de aquositate quātuz sustinet patiens: semper tamen sis memor qz melius ē infra sustinere qz exquisitissime enācure: et specialiter in ydroptisi ppter debilitatez virtutis: postea dimitte cutim qz redibit ad locuz suum et recuperiet vulnus: et ex aqua amplius nō eribit. Ispam vō quando vis extrahere plus retrahere cutim sicut primo. Istud tamen volumus non facies nisi a lateribus: non in medio: qz vulnus factū in medio non ita cito consolidat ppter siphac ē grossus et solidus ibi qz in laterib⁹. Se cūdo ppter chordas vuln⁹ ē patiū ducere spasim. Tertio qz aqua meli⁹ egredit̄ qz grauis ē tēdere deorsū. Si vovēter patias solutionē p̄tinuitatis: tñ̄ illa solutio ē penetrās i p̄fūndū: aut nō. Si at ū tē ē cura difficult̄. Si sic tūc p vuln⁹ aut egredief̄ aliqd̄ p̄tētis aut nō. Si sic: aut illud qd̄ egredief̄

Ezibus aut aliqd interioꝝ. Si zirbus tūc dū sui
 cū syrico vel ligare iuxta cutim quantū possibile
 ē. et postea abscondi: qz totū de ipo quantū contin
 git aer corrūpitur. et si intromittatur corrūpitur:
 et putrefacit alias ptes. et iō dū abscondi: et post il
 lud dū intromitti. et filū dimitti extra: et dimitte
 re labiū aptum: qz natura consolidabit zirbum et
 expellet illud: qd ē cū filo alligatum: et hoc facto de
 bes cōsolidare vuln? Si vō illud qd egressuz ē:
 ē itestinū tūc aut itestinū ē vulneratū: aut nō. si nō
 ē vulneratū: et neqz substātia alia ē ei inoluta qz ci
 ti? pōt dū itromitti. Si vō aliqua suba vt puluis
 ē ānera vel et sanguis dū lauari cū aqua calida et
 stromitti. Si vō ppter morā vētositas sit iclusa i
 eo: et hoc stumescat et nō possit itromitti: tūc ea
 taplasima resolutiuū vel spōgia madefacta in de
 coctiōe resolutiuā desug ponī dū: et detumescet: et
 sic itromittat. Si aut nō possit detumesceri neqz
 stromitti: tūc dilatē vuln? mirach donec itestinū
 itromittat. Cū aut itestinū fuerit icissū: tunic si
 ipz fuerit ex grossis itestinis debet labia ei? sui cū
 syrico sic labia aliorū mēbroꝝ. Si vō sit ex itestinū
 gracilib?: tūc nō sustinet futurā nisi sit pfun
 da valde: et talis ipedict opatiōe eius. Et ppter
 hoc melius ē vt dimittat et teneat cōiuncta labia
 vulneris cū capitib? formicarū magnarū. debet
 ens labia itestini iūgi: et debes b̄e formicas ma
 gnas et facere qz mordeat labia cōiuncta vulneris
 et absidere caput statim: et sic facere donec labia
 sunt imcta: et tūc itromitte itestinū vt pri? hoc fa
 cto ad curādū vētris solutionē redi: Et istud vul
 nus curari dū cū reditiōe labioū in vnu: et redu
 eta otinenē invnū futura facta cū syrico hoc mō.
 Nā in pria sutura recipere totū mirach erva pte:
 et opposita vō pte dū dimitti siphach: et reliqua
 de mirach in pte in qua dimissū fuit siphac debz
 assū: et ex alia parte siphach dū dimitti: et sic p̄t
 ad hoc vt labiū siphac iūgat et reducat labio mē
 bri carniformis: vt fiat certior et firmior cōsolida
 tio vulneris: et eodē mō vuln? hoc si p scipstū nil
 sit egressū: et hoc de anothomia mirach qd est mē
 brum continens sufficiat et.

Dicit videre de anothomia cōte
 tor: hec mēbra sūt nūero. x. Prī
 mū qd occurrit ē zirb?. Scōm ite
 stina. Tertiū stomach?. Quar
 tuū splen. Quintū epār. Sēxtū mi
 sinteriū. Septimū renes. Octauū vesica. No
 nū testiculi: et vasa spmatica et matrix in muliere.
 Decimū ē virga cū collo vesice. De zirbo at p̄
 mo qd opz videre ē locus eius: loc?. n. ei? in boie
 est qz coopit stomachū ab anteriori pte: et oia ite
 stina: et l̄ in alijs nō coopiat oia itestina: hoc sūt

qz hō iter cetera alalia eiusdē quātitatis ē debilio
 ris digestiue virtutis: et qz intestina nocuū ex
 teriorib? sūt magis disposita ppter cutē ei? subti
 liorē et minus pilosaz. Et hoc et pōt patere sūt
 qz sit eius iuuamētu. Iuuamētu. n. eius ē p̄cipia
 liter cōfortare virtutē digestiā stomachi: et inte
 riorꝝ reuerberādo calorē naturalē ad stomachū.
 Et ppter ea dicit Gal. quto de ingenio sanitatis
 qz qdā miles in bello fuit vulneratus cui epiplet
 i. zirbus fuit absclusus tñ et vulnere sanatus ē: et
 quotā postea nō potuit digerere. Et ex his con
 sequēter p̄z tertiu ingrendū de ipo. s. de suba ei?
 substātia eius nō sūt simpler: s̄z cōposita et fabri
 cata et substātis que h̄nt calefacere: et ppter ea
 fuit cōpositus ex triplici suba sicut dicit Gal. s.
 de iuuamētis mēbroꝝ. s. ex pāniculis subtilibus
 duob?: et adipe seposa. Et arteriis et venis. Et
 ex pāniculis. Primo ut ibi pāniculi cōtinerent
 alia: et qz iste zirbus debebat ē extēbilis leuis
 et densus vt caliditatē reuerberat: et ad hoc aut
 magis pōt suba pānicularis et aliqua alia. Scōd
 in ipso fuit adeps qz calefacit cū sit valde p̄p
 in qua calidati vel in potētia ad calidū. Tertio ar
 terie et vene que multū calefaciūt. Et hoc patent
 reliqua duo. s. qz sit nūerus partū ei?: et qz sit col
 ligātia eius: nā b̄z colligantia ad mēbra ad que
 terminat ut ad stomachū vel ad splenē: et ad itestinā:
 et spāliter colon ppter cāz que diceat: b̄z et col
 ligantia ad mēbra a quib? orif. Oritur nāqz a pā
 niculo carnosō iter dyasfragma: et cā quare id est
 tur ē: qz ad pāniculū illū terminat due extremi
 tes pāniculi siphac: que debet itestire zirbū: et sic
 qz ibi ē vena magna et ē arteria a quib? iuxta sto
 machū orūm̄ vene pue: et arterie cōtinentes zir
 bū. Tertio ibi ē misinteriū seposum: a quo oritur
 adeps seposa replēs vacuitates illius cōtexture.
 que aut ipsius egritudo ē declarāda p anothomi
 om p̄z et his que dicta sunt supra.

Leuato aut zirbo quātū ad pte:
 que coopit intestina et nō plus: ne
 moueas alia mēbra a suo loco sto
 tim tibi apparēt itestina. Circa qz
 primo notabis positionē et nūerū.
 sūt. n. plura involuta et renoluta: et nō fuerunt
 vnu itestinū rectū: ppter duo. Prīmū qz dato
 in quibusdā brutis tñ sit vnu itestinū rectū
 vel recte pcedēs. In hole aut et in alijs alalibus
 pfectis fuerūt renoluta: vt dū cibis cōtineretur
 in stomacho et in itestinis: qz si nō cōtinere ē opo
 teret qz al al cēt in cōtinua assumptiōe cibi et in cō
 tinua assellatiōe. Et cōtinuatio illa spediret occu
 pationē in alijs pfectiorib? opatiōib?. Scōd
 cā sūt qz si itestinū fuisse totū vnu rectū nō que

libet pars cibi fuisse cōtaeta a superficie intestini: et iō nō ericcasset totā intestinū totā humiditatez cōtētā i cibo. vt iſi ſubtilia remaneat de cibo itea cū ab intestinis: et ut tota hūditas ericcaret or dinavit natura ipa ēē inuoluta. et hoc statim appet q̄ ſunt plura nūero. q̄ ſer tria ſubtilia: et tria groſſa. Incipiam ergo ab vltio qđ vocat rectuz vel lögū: cuī extremitas ē orificiū qđ vocat an⁹. Sz ut anothomia alioz nō deſtruat ligare opz intēſtinū iſtud circa mediū ei⁹ i duab⁹ p̄tib⁹ et in me dio ligature incidere: et inferiorē pte dimittere et ei⁹ ſupiori aſcēdere ſcarnado. Et nota circa iſtō intēſtinū multitudinē venaz miseraicaz q̄ veniunt ad ſugēdū ſi aliqd ē de hūditate in chilo vel de ſupfluſtate remaſit. et iſtud intēſtinū iurta ylia ſinit: ybi incipit intēſtinū colō. Et dī colō: q̄ plu ra cola bz vſ cauernositates vſ cellulaz vſ came ras in qb⁹ ſterc⁹ figurā accipit: et in ipo retinet pp bas cellulaz. Circa qđ intēſtinū debes pſidera re locū: q̄ multū circa ſinistru renē inuoluti hec ē cā quare ei⁹ dolor et pte loci nō diſtinguit a do loze renali. Postea vō aſcēdes et cooperiē ſple ne ſcīpit circa exterioz declinare vſis ptem de rtraz et cooperit ſtōachū: et pp coopturā quā ſacē ſupra ſtōachū accidit: q̄ qñ ſupfluſtates deſce dunt et hoc intēſtinū q̄ ſtōach⁹ ei ſcopat et do loz et rugit⁹ tlc tpis appet circa ſtōachū: et tūc ſtatiſm hō appetit aſſellare: et aſſellat. Qd nō cōtingeret ſi ſtōachō cēnt hūditates q̄ faceret hūc rugitū et dolorē et hoc p̄z q̄ accidit hiſ q̄ purgātur q̄ ſincopis eis accidit qñ appetit aſſellare. Uel hūores in intēſtinō hoc cōtinēt q̄ debet euacuari: q̄ tūc illi hūores in intēſtinō illo cti ſtētes alterat ſtōachū: et os ei⁹: et alteratione oris ſtōachi ſegf ſincopis. Sz dubitat aliquis rōnabiliter de loco hui⁹ intēſtinū cū ſit de groſſis deberet ēē inſeri⁹: et nō ſup: a alia cui⁹ oposituz appet. Dicēdū q̄ iſtud intēſtinū ſuit locatū ſupe riens iurta ſtōachū pp tria. Primum q̄ iſtud ignobilis ē oib⁹ gracilis⁹. et iō ſub mirach iter oia gracilia debuit ēē poſitum exteri⁹. Scōm q̄ iſtud intēſtinū p̄tinet feces: et aliqui indurāt: et de ſe priuata ſit oī hūditate et caliditate naturali: ut a mēbris vicinis adiunaret ordinariū natura ut immeſte locare ſupra ſtōachū: ut cooptetur a girbo: a quo et ſtōach⁹ ſcopif: q̄ et zirb⁹ ipm bimectat et calefacit: et ppter ea appetet q̄ nō eſt aliud intēſtinū cū quo alligat⁹ ſit zirb⁹ ſicut cū colō. Tertia cā hui⁹ locatiōis: et q̄ iſtud intēſtinū pro prie ē factū ad p̄tinēdū et expellēdū ſeces: fz ma gis ad expellēdū. et iō inter alia intēſtinā ad ipsuz pprie debuit peruenire colera q̄ bz expulſiō ſti

mulare mō q̄ hoc p̄ ſic locatū ē colera ad ipm ſubam peruenit p̄ter illā q̄ ad pcamitatē intēſtinō rū peruenit. Ma ſupra ipm in pte dextera exiſtit penuila epatis i qua exiſtit chibis ſellis cū quo al ligat⁹: et hoc appetet ad ſenſū. Et ppter ea tale intēſtinū in tali loco appetet citrū ſit amaz in gu stu et nigz. Et nota circa hoc mirabile opatiōe nature. Ad illud qđ obiſſif ſoluſ q̄ intēſtinā nō iudicat ſupiora rōne locū: fz rōne colligatiōe quā bz cū ſtōachō vſ ſuſido ſtōachi: mō intēſtinā gra cilia rōne colligatiōe ad ſuſido ſtōachi ſit ſupiora alijs: et er loco iſtī ſuperioris intēſtinū appetet: cā quare i dolore colico auget dolor tpe affiſptiōis cibi: q̄ tūc iſtud intēſtinū cōprunif a cibo: fz tpe famis nō. Sz intēdit dolor renalis et hoc ē vnuſ ex ſignis diſtinctiōis iter vnuſ dolorē et aliū: et er loco et colligatiō dicti intēſtinū appetet nobis duo. vnuſ vtile in cognitiōe. aliud i operatiōe et cognitiōe: q̄ qñ fit colica paſſio incipit i parte ſinistra: et in illa magis moleſtat: tūc q̄ intēſtinū illud fri giſius ē illic cū nō tangit a chibis ſellis. Scōdō q̄ in maiorī q̄titate ē locatū circa renē ſinistru: et eſt ſtrictiō: tamen illa colica que ſit in parte ſinistra non tam diu moleſtat: tum quia fit a cauſis facili oribus: tum quia eſt cauſa eius in loco viciniori ad expulſionem. Et nota hoc quia per experien tiā viđi multotiens. Quātūz ad opus vō cōſert. Primo quia in colica ea que admiſtrantur ad extra debent magis applicari et approrimari circa hypocondriū dextrum q̄ ſinistrū fz vtro biqz conſerat. Secundo quia quando fit cliftere melius eſt corpus declinet versus dextrum: ut intēſtinū colon non comprimatur ab alijs: po ſtea in eſt clifteri quando voluntas eſt ut egrediatur clifteri vertat ſe ſtatiſm ſinistrū: et po ſtea paulatue ſuper dextrum ſicut in expulſione que debet fieri per poſitionem admiſtratā per ſuperiorē partem: econtra quādō incipit mouere: hoc eſt de loco et colligantiā ei⁹. Subtantiam vō eius conſideres groſſam et ſolitam. ppter ventoſitatem generataz in eo: muſto tempore contineat que in eo fortissimū inter dum generat dolorē que cum fiat in ſubtantia groſſa et ſolidia appetet ac ſi intēſtinū terebello perforetur. Et et in hoc ſitatur dolor hui⁹ do lozi renalī. Quarto conſiderare debes figuram eius et formam que appetet et dictis. celluloz enim eſt intēſtinū et in cellulaz iſtis quia via et trāſitus multis obliquaz ſupfluſtatibz: et fit cau ſa more ſupfluſtatiū que in eo figuraz recipiunt ad modū illaz cellulaz: et iō ſterc⁹ figura bz quā ſcīs: figura marime appet i ſtercore deſiccato: et

*Sigra diſtinguitor int
dolorē renalē et colicū*

recto. et in febris et in alijs egritudinibz in qbz
eiciuntur squibae: et humores flegmatici reti-
nentur: et sūt materia cōcurbitini. nā in cōcauta
te cellulari: et humor flegmaticus melacolicus: qui ē
sufficiens materia ḡnatiōis vermiū si iter vna cel-
lula et aliā cōtineat paucus humor qui nō sit suffici-
ens ad ḡnatiōem panniculū cōtinuātē vnu vme
generat i una cellula cū alio i alia cellula ḡnato.
Opatio iuuamētū et egritudo ip̄i et p̄dictis pz.
Hoc autem intestinum ē continuatum pte supio-
ri cū monoculo sive ceco qd̄ dicit monoculus nō
qz nisi vnu h̄eat orificium: p qd̄ attrahit ad ipsuz
et per ipm expellit: qz hoc est ipossible: s̄z b̄z duo
orificia: vnu per qd̄ attrahit: alterz p qd̄ expellit.
Istud aut p qd̄ expellit nō ē sicut in alijs oppo-
site locatū cōtra primū: s̄z ambo locata sūt iurta se
iuvicē: et infra hec orificia p̄det lacuna hui⁹ in-
testinī ad modū sacci: et iō alio noie vocat sacc⁹: et
sic appet ei⁹ figura: et colligātia: et locus ē: qz lo-
catū ē in latere dextro supra et iurta terminū au-
che sive scie: et infra renem dextrū. Suba ei⁹ est
eadē cū suba colon: egritudinē ē patit silez. Ju-
uamētū ē vt ps succi que venit ad ipm in eo reti-
neat: et revoluaſ et vt reuerberet v̄l desensum p-
hibeat sitū ip̄i succi ab intestinis supi⁹: et ista in-
testina supiora sūt gracilia et sūt tria. Nā huic i-
testino cōtinuāt intestinū yleon qd̄ circa ylia lo-
catiōem b̄z et sitū et revolutiōem: et in isto fit ylia
passio in qua ē dolor vehementē circa ylia: et sic
appet loc⁹: colligātia: passio: et dolor. Suba ei⁹ ē
subtilio: et iō gracile vocat sicut pp primā cāzyo
catur yleon. Eius iuuamētū ē: qz factū ē vt conti-
neat succū. vt qd̄ vtile ē possit erlugari: iō multū
iuvolūtū ē: et ad ipm pueniūt plures vene mis-
raice qz ad aliquod aliud intestinū: et ab eis et a mis-
terio debes ipm et carnare. et qn ad pte ei⁹ supio-
rē iurta stomachū puenisti: tūc iuuenies qz cir-
ca pte sinistrā ad spōdiles declinet et valde est in
cōrnatū cū misenterio: et iō eis cautela incide ne
frangas aliqd: et post incisionē iuuenies iuuamētū
intestinū qd̄ taliter vocat: qz vt plurimū iuuenit
vacuū b̄z dispositis. Et cā sue vacuitatis ē du-
pler. s. rectitudo ei⁹. nā ē rectū sic intestinū vlti-
mū. Scda cā ē multitudo colere pure que pncit
ad intestinū hic: vt chisti fellis per canale qui cō-
tinuatur cīl intestino duodenū cū quo istud imme-
diata cōtinuat. Et dicit istud primū intestinū
et vocat duodenū: qz ei⁹ lōgitudo vt in pluribus
ē duodecim digitoz ad qd̄ intestinū canalis qdē
a chisti fellis peruenit. et iō caue qn et carnas ne
istud canale incidas: s̄z incide itestinū duodenū
b̄z inferi⁹ et liga: et tūc incipiēdo sicut incipiūt au-
ctores h̄es sex intestina. Primum ē duodenū.

Scd̄ ieuamētū. Tertiū yleon: et ista sunt gracilia:
et supiora. Quartū monoculū seu cecuz. Quin-
tū colon. Quintū rectū. Hoc. n. ola intestina vi-
debis eē inuoluta cōtinuata alligata dorso sicut
alligata sūt ola viscerap quoddā membrū qd̄o
catur euchar⁹ v̄l misenteriū a miseraicis que in
ip̄o sunt dispse. Et vulgares Bononiēs vocat
ipm interligio. i. interiora tenens.

De misenterio vel alio nōle eucharō.

Hoc autem intestinum ē continuatum pte supio-
ri cū monoculo sive ceco qd̄ dicit monoculus nō
qz nisi vnu h̄eat orificium: p qd̄ attrahit ad ipsuz
et per ipm expellit: qz hoc est ipossible: s̄z b̄z duo
orificia: vnu per qd̄ attrahit: alterz p qd̄ expellit.
Istud aut p qd̄ expellit nō ē sicut in alijs oppo-
site locatū cōtra primū: s̄z ambo locata sūt iurta se
iuvicē: et infra hec orificia p̄det lacuna hui⁹ in-
testinī ad modū sacci: et iō alio noie vocat sacc⁹: et
sic appet ei⁹ figura: et colligātia: et locus ē: qz lo-
catū ē in latere dextro supra et iurta terminū au-
che sive scie: et infra renem dextrū. Suba ei⁹ est
eadē cū suba colon: egritudinē ē patit silez. Ju-
uamētū ē vt ps succi que venit ad ipm in eo reti-
neat: et revoluaſ et vt reuerberet v̄l desensum p-
hibeat sitū ip̄i succi ab intestinis supi⁹: et ista in-
testina supiora sūt gracilia et sūt tria. Nā huic i-
testino cōtinuāt intestinū yleon qd̄ circa ylia lo-
catiōem b̄z et sitū et revolutiōem: et in isto fit ylia
passio in qua ē dolor vehementē circa ylia: et sic
appet loc⁹: colligātia: passio: et dolor. Suba ei⁹ ē
subtilio: et iō gracile vocat sicut pp primā cāzyo
catur yleon. Eius iuuamētū ē: qz factū ē vt conti-
neat succū. vt qd̄ vtile ē possit erlugari: iō multū
iuvolūtū ē: et ad ipm pueniūt plures vene mis-
raice qz ad aliquod aliud intestinū: et ab eis et a mis-
terio debes ipm et carnare. et qn ad pte ei⁹ supio-
rē iurta stomachū puenisti: tūc iuuenies qz cir-
ca pte sinistrā ad spōdiles declinet et valde est in
cōrnatū cū misenterio: et iō eis cautela incide ne
frangas aliqd: et post incisionē iuuenies iuuamētū
intestinū qd̄ taliter vocat: qz vt plurimū iuuenit
vacuū b̄z dispositis. Et cā sue vacuitatis ē du-
pler. s. rectitudo ei⁹. nā ē rectū sic intestinū vlti-
mū. Scda cā ē multitudo colere pure que pncit
ad intestinū hic: vt chisti fellis per canale qui cō-
tinuatur cīl intestino duodenū cū quo istud imme-
diata cōtinuat. Et dicit istud primū intestinū
et vocat duodenū: qz ei⁹ lōgitudo vt in pluribus
ē duodecim digitoz ad qd̄ intestinū canalis qdē
a chisti fellis peruenit. et iō caue qn et carnas ne
istud canale incidas: s̄z incide itestinū duodenū
b̄z inferi⁹ et liga: et tūc incipiēdo sicut incipiūt au-
ctores h̄es sex intestina. Primum ē duodenū.

De stomacho.

Vlo de intestinis pcedas evideas ter-
tiū mēbz: puta stomachū: de quo de-
bes videre illa scr: que de alijs. Primo locū pnotabis ei⁹: et circa locū no-
tā primovbi ei⁹. Secundo situzvbi eius est: qz cū
fit cella cibi stomach⁹: vt dīc Gal. quanto de iuuamētū
stomachi: et caplo scđo. et ibi h̄etur totū qd̄
diceat de stomacho. Et dēcē ē de intestinis: et b̄z
ab Aliebate tertio sive theorice dispōnis regal.
caplo. tr. Est ergo loc⁹ ei⁹ i medio supioris et se-
rioris: dextri et sinistri: anterioris et posterioris. s̄z
tu hic dubitabis quare stomach⁹ nō fuit positus
iurta os. Dico qz cā fuit dupler. Una ē qz iurta
os dberēt eē mēbra abelit⁹ pp attractiōez aeris.
Scda qz mēbra fecū receptia debet eē cōtinuata
cū stomacho. talia at ifra: dyfragmate dberēt eē cō-
tēta et iōvides qz stomach⁹ supi⁹ b̄z cor mediāte di-
fragmate. iferi⁹ misenteriū et itestia. a dextris b̄z

epar quo apprehenditur quinq^s suis pénulis: sicut manus que apprehendit et capit quinq^s digitis: et a sinistris h^z splenē: quo calefit: rōne arteriarum ei^z: a pte anteriori h^z zirbū: a posteriori musculos dorsi: et venā magnā: et arteriā: que trāsit supra dorsum: ut postea videbis: et iō loc^z eius ē in medio: quia est sicut cella cibi cōis oibus. Situs aut ei^z ē: qz l^z sit locatū supra dorsum: pars tñ ei^z superior declinat versus sinistrū: inferior vō ad dextrū. Et cā isti^z situationis fuit ppter cās que dicetur: nā epar debuit ēē in latere dextro eleuātū: et cū sit magnū totā concanitatē dextre partis superiorē occupauit. splen at nō: et iō i dextro nō potuit ps superior collocari: h^z ilinistro. Pars ergo inferior debuit ad partē dextrā declinare: quia in parte sinistra inferiori iuncta renes ē intestinū colō grossum multū involutū iustis iuolutionibus: et sibi occupat magnū locū. Sed in pte inferiori dextra sunt intestina gracilia et subtilia: que parvū et modicū occupat locū: et iō stomach^z. Q̄tum ad partē inferiorē d^z declinare ad partē dextrā: ut repleat cōcavitatem ibi exirentē: et cedat locū colō: et ex hoc appet primū: quis. s. loc^z sit ei^z. s. stomachi. H^z tu dices quare stomach^z nō fuit locat^z directe supra spōdiles dorſi. Dico q̄ cā huī potuit ēē tripler. Alia que dicta est: ut cederet epati i pte dextra: et repleret vacuitatē in pte sinistra. Alia cā fuit: qz si stomach^z ēē directe locat^z supra dorsum tūc orificia duo. s. infelix et supius cēnt directa. Et iō in hoc: cum sit stature recte stomach^z nō bñ cōtinaret cibū: sed descederet ab eo statim: ut ergo hoc nō contigat: sic fuit situat^z. Tertia cā huī fuit q̄ quantum ad os eius supius et partē supiorē debet recipere melacolia et splene que ēē in pte sinistra: et quātu^z ad ptem inferiorem d^z recipe coleram ab epate qdē ēē in pte dextra. Et ex hoc appet. s. quis sit locus ei^z. s. stomachi sūm colligatiā: colligantia cōsequēter appēbit mēl^z: qz colligatiā h^z cū splene: cū epate et cū corde: et cū cerebro: et illud cōsequēter declarabif: qz appēbit q̄ cū splene h^z colligatiā ppter venas que apportat melacoliā ad os stomachi: et ppter venas que veniūt ad latus sinistrum stomachi ad nutriedū: sicut cū epate h^z colligatiā rōne venaz reliquaz cū cerebro. pp neruū q̄ venit ad os stomachi: et expādit marime circa pte supiorez stomachi. Si corde vō h^z colligatiā rōne arterie magne que sub ipso ē. Et his pōt appere tertiu. s. cui^z figure sit: qz est figura rotūde: qz talis figura magis ē a nocūtis remota. Itē qz oium altiaz ē capacissima. stomach^z aut multa d^z cōtinere: h^z nō ē pfecte figura rotūde. sed arcualis magis: pp cām dictam:

qz ps supior^z ei^z est declinans ad sinistrū. Inseritor vō ad dextrum ad modum cucurbitae retorte: vel sarracenice: vez oia que dicentur de stōaebō mēl^z apparet p anothomā mēbroy sequentium. Idz ē quartū. s. que sit quātitas stomachi qz magn^z valde est cum inter dū ipm opz recipere et cōtinere magnā quātitatē cibi: vez qdē nō ē semper in magnitudine sui vltima: sed equatur magnitudini cōtentū. qz extensibilis et corrugabilis. Quinto aut̄ videas ptes et numerū ptiū ei^z: ptes aut̄ eius sunt duplices. s. vniuersales et integrales. Quedā vō q̄titative et determinate. prime sunt due tunice ei^z. Prima intrinseca ē neruosa. Se cida et extrinseca ē carnosa. vez ē q̄ prima ē spisfioz scđa: qz illa primo d^z cōtagere cibum. et ideo vt nō ledet ab eo debuit esse spisa. Itē pp aliud qz stomachus ppter illā tunicā est extensibilis: quia requiritur interdum propter multam quātitatē cibi: sed exterior h^z requiraf: ppter digestione fuit subtilior: qz digestio stomachi innatur s mēbris vicinis circūstātib^z: h^z extensio et cōtinētia cibi nō. Et iste tunica nō solū diversificatur i suba: quātitate: et loco. h^z situatione villoz: quia i prima cū in ipa sit appetit^z: et appetit^z immedia te ordinet ad attrahendū villi fuerint situati ad attrahendū: tales at̄ sūt longitudinales. et ideo ea sunt villi longitudinales: et qz attraxioni statiz cōiungitur retentio: qz oē qdē attrahit: attrahit et retineat: qz attrahit vt in ea mēbrū voluptetur. Hinc ē q̄ in bac ēē tunica fuerū positi villi transversales qui deseruunt retentiō: vez ē q̄ illi sunt locati in pte nō interiori illi^z tunice h^z exteriori. In scđa vō cū ipa ordinet ad digestiōez et digestiō seruat: qz ei cōsequit^z: et cōsequēti expulsiō substātie fuerū positi villi latitudinales. et ex hoc appet quare intrinseca tunica fuit neruosa: et carnosa nō fuit intrinseca pp villos lōgitudinales qui debet ēē in tunica intrinseca q̄ ē: vel d^z ēē principiū appetit^z. Itē alia cā ē qz intrinseca ordinata ē ad sentiendū: extrinseca ad digerendū et ad alterādū. Nūc at̄ sensatio melior sit qz sensibili immediate occurrit sensus vñ mēbrū sentiens: alteratio vō pōt fieri p mediū et digestio: et hoc ē qdē exp̄sse ponit. Unic. caplo de mēbris. prior. sen. pria. Et natura qdē intrinsecā tunicā. s. stomachi fec̄ neruosa. extrinsecā vō carnosā: potest nāqz digerētis opatio ad id qdē digestū ēi pōtētia sine occurru puenire: sentiens vō id qdē sentit nō pōt sentire nisi obniado ei sensus. s. tactus. Aliie vō sūt ptes ei^z q̄titative et determinate: ut ps supior et orificiū ei^z iferi^z qdē d^z portanariū. ps ei^z supior h^z nāz angustior pte iteriori: qz iferio nō d^z fieri digō et cib^z vō pteiri*i*. in superiori nō.

Orificia tñ hæc pñtum conueniunt et differunt. Et
conueniunt: qz ambo posita sunt a lateribz: et nō sunt
posita vel facta in ultima eminētia pñtis inferio-
ris et superioris: sed pñ inferior: descendit magis
qz portanaruz vel pilleret: ut cibz non delecte-
dat: sed cõtineat in ea ut in bursa quadra sicut su-
perior supeminet ori stomachi: ut qñ stomacho
replete hō inclinarerit: nō reascedat cibus ad me-
ritz os: et specialiter qñ multa repletur stomacho.
Et hoc pot videre: quare ex superflua quantitate ci-
bi dy a fragma cõprimitur et cibz nō egreditur.
Itē conueniunt qz ambo orificia sunt in stomacho
in loco in quo cõtinuat vel alligatur dorso. nam
os stomachi ē recte in principio sue alligationis
dorso alligati: et ppter a alligati ē os stomachi
ad spōdilem: ubi finitur et terminat dy a fragma:
z ita ē tertia decia eo qz i duodecia ē costa ultia
mendosa ad quam determinat dy a fragma. Et ex
hoc appet tibi: qz qñ vis exteri alterare cõforta-
re vel aliter opari circa os stomachi: optimus
ē i do: so circa. iij. et. viij. spōdile hoc facere: et spe-
cialiter qñ predicta impugnat ab epate et sple-
ne. dummodo arteria adorti nō impedit qz i dor-
so ē. Sequuntur aut spōdilibz: que vocantur spon-
diles renū alligati stomacho: usq ad portanari-
um: tñc vō alia pñ inferior a spōdilibz obliquat
versus sinistrā: et iō conueniunt illa duos orificia.
Differunt et qz superi orificiū qd vocat os sto-
machī ē magis latū qz inferius portanarium. Et
hoc fuit: qz per os stomachi aliqui cibus grosse
sube et dure debet descendere et indigesitus. Et
iō os stomachi debnit eē latū. Sed pñ orificiū in-
ferius tm res subtiliata et digesta dñ egredi: et iō
non fuit ita latū et hoc de pñtibus eius. Et qui
bus appet sertū: qz dñ inquiri de stomacho. s. q
fit eius suba: qz appet qz cū nervosa tunica sit ma-
ior in eo qz sube nervosa sit a dñio. Et hoc appa-
ret que sit cōplexio eius: qz frigida et sicca. Appa-
ret que opatio vel innamētū: qz dupler: vñz ad
appetendū cibū pñ toto per tunicā intrinsecam:
alterū ad preparandū cibū ad nutrimentū totius:
et hoc per tunicā extrinsecā carnosam et membrana
coadiuantia. Et ex his potes videre qz pot pa-
ti egritudines olim generatibus pñt cōpati alia
mēbra ola principalia: ut epat. cor. cerebrum: et
ex cōsequēti totū corp. Curatio tamē eoz prie-
er anothomia non dependet multum qz aliorū.
Et hec de stomacho.

Splenis anothomia pfecte vide
re nō pot nisi absidas costas ali-
quas mendosas et latere sinistro:
quas nō perfecte eleues: sed vt suf-
ficit operi tuo quibz abscisis locus

splenis tibi apparent: qz parieti sinistro stomachi
adheret quātū ad cōcauū ei. quātū vō ad cōne-
xum alligat dorso et siphac pánicul subtilissimis
ortis a siphac. Apparet scđo qz loci ei nō est ita
in alto sicut loci epatis: figura ei ē quadrāgula-
ris: qz in boie est quasi ad modū quadrāguli pñ
figurā stomachi: cui cōcauitatē circūstantem in
parte sinistra bz splen replere. Tertio vide qua-
titatē ei: qz in boie satis proportionabilis ē in qua-
titate respēciū alioz mēbroz. Colligantia vō eius
ē: qz colligantia bz ad cor epat misenterū: zibz
et stomachū. Colligantia vō bz ad oia ista mēbra
pter cor: p venā quevenit a porta epatis ad sple-
nem que colligantia appet. nā si er carnado p-
cas videbis qz a pena cōcaua epatis peruenit ve-
na magna ad splenē a qua defecēdit vñ ramus in
medio trāitus eius iseri: ad misenterū ad ipm
nutriendū: et portat sanguinē aquosiorē et humili-
diorē: postea qñ ista vena approximat spleni: ut
rum vñs ramus ramificatur ab ea: quivadit ad
nutriendū partē sinistrā inferiorē stomachi. po-
stea vō peruenit ad splenē et cōcauitatē eius. Et
ramificat in concavitatē ipius in duos ramos. s.
inferiorē et superiorē: descendit inferiorē inferius
ad nutriendū zibz: quātū ad partē sinistrā: bz
superiorē trāiens per cōcauitatem splenis ra-
mificatur in duos: quoy vñ peruenit ad partes
superiorē sinistrā stomachi ad nutriendū superiorē:
alter vō circa orificiū peruenit stomachi: ad
portadū melacoliā: que mulgedo psluit ad os
stomachi: ut icitet appetitu. Quod vō remanet
magis in splene ipz nutrit. Et ex hoc appetet ti-
bi cū qbus mēbris colligantia bz splen mediante
vena. colligantia aut bz cum corde per arterias
que ad ipm veniunt ab arteria adorti que in dor-
so ē infra dy a fragma: a qbus arterijs stomacho
multū calefit in latere sinistro: vel a splene rōne
istaz arteriarum: et hec fuit vna cā quare arterie
multe: et magne veniunt ad splenē sicut alia cau-
sa fuit. vt calore arteriaz sanguis grossus qui est
nutritur splenē subtiliter et digerat: qz splen hēc
subam rāram in quam dñ recipere humorē grossū
melacolicum. Et ex his appetet tibi quintū qz
debes videre de splene. s. que sit eius substātia:
que ē rara et spongiosa ppter qz appet sertum
sez cui cōplexio sit: qz in compatione ad cu-
tum calide et humide: licet cōstatiliter sit frigide et
sicce: ppter nutrimentum. iuamentū p. Et ex
his tibi appet qz cū recipiat humorē melacolicū
et cōtineat grossū et inceptiū evacuatiōi qz frequē-
ter replef oppilat et apostemat: et resoluētia for-
ta tñc multū resoluit subam ei si sint fortiora:
dato qz rōne humorē cōpetat. Et hec de splene.

Deepate.

Par manifeste vides eē locatū
in dextro latere amplectēs stoma-
chū supius eleuatū valde: et non
decipiat te q̄ i afalum mortuo mul-
tū locat sub costis: q̄ nō ē sic: cuz
sit sub dyafragmate. et dyafra-
gma extremis costaz cōungit: sed hoc euénit q̄
mēbra spūalia multū emannerāt: et iō vacuitatem
ez̄ replet epar: cōprimēdo dyafragma: et iō de-
bes trahere iferius et afal siue corp̄ eleuare. Et
cōsidera sedo p̄titatē eius maximā in boie: cū sit
afal calidū et humidū. Tertio recipicias ptes ei⁹
quaz quedā sūt struse integræ: quedā vō extrin-
sece magis: strusece integræ sūt gngz p̄enile ei⁹
Iz̄ in boie nō s̄p̄ sint abinuicē separe: et q̄libet illaz
p̄enulaz ē cōposita ex renis diuisis et disp̄his p̄ eas
in modum retis cui⁹ retis vacuitates replete sūt
carne: que ē p̄prie s̄ba epatis: que ē sanguis coa-
galatus: et in his venis cōtinet chilus: q̄ diuisus
ē ad mīma fm mīma alterat et cōtagi⁹ ab epate: et
iō sit vt quasi totū epar cōtagi⁹ totū chilus: et hoc
ordinavit natura vt melior fieret et p̄fectior puer-
sio chilis in sanguine: q̄ alteratio q̄ sit fm minima
melior siue p̄fectior ē. Sed tu dices quare natu-
ra nō sic ordinavit in stomacho: sed in stomacho
posuit et cauitatē vñā. Dico q̄ hoc fecit q̄ in sto-
macho nō d̄ fieri p̄fecta digestio: sicut in epate.
Itē q̄ in stomacho affumunī cibaria grosse sub-
stātie que nō possent p̄ strictissimas vias penetra-
re: sed ad epar s̄ba tm̄ ligda dicif puenire et pene-
trare. Et ista decoctio: et si fiat in toto epate ma-
gis tamen sit in pte supiori. Et ppter ea pars illa
solidior est et magis compacta. C Partes eius
extrinsece sunt partes eius quibus mediabitibus
babet cuz alijs colligatiā: nam cum cor de hz̄
colligantia p̄ venā chilis que oris a gibbosa pte
epatis: et per artarias: vt videbis in anothomia
cordis et vene chilis: hz̄ colligantia ad dyafra-
gma cui suspendit: et ad sp̄ciles siue dorsum cui
alligat p̄ pāniculū eius: Pāniculus aut eius est
duplet. I. coopiens circumvoluens, et suspendens.
Primus ē s̄bam suā velas. Secōs ē suspēdes ip-
sus ad dyafragma supi⁹. Et primo pati⁹ dolorē
et tēsinū. Et quo pati⁹ q̄siq̄ dolorē et tēsinū: p̄ se-
cundū pati⁹ dolorē aggrauatinū a mā aggrauatē
Quedā vō sūt ptes que sūt orte ab eo: et iste sunt
duplices vene et canalis chistis sellis: et de canali
hoc postea videbit. Vene aut sūt: duplices: scilicet
chilis que oris a gibbositate epatis: et cōcaua siue
porta que oris a concavo epatis. De anothomia
chilis postea a videbit. C Porte aut sūt gngz ra-
mi intratē epar sicut sūt gngz p̄enile iam dictē

Epatis. Egregie^{tes} vo extra epar sunt octo: due
que: in qbus nō labores ad discernēdū: qz suffi-
citetibⁱ si sequētes discernes. **S**ex aut̄ aliorum.
Prima vadit ad dextrū stomachi ad itēdēdū tu-
nica exterior^o: ei^z spāliter pte inferiorē. **S**econdā vo
vadit ad splenē cur^o anothomia iā vidisti in ano
thomia splenis: z illa ē satis magna z bñ disser-
nibilis. **T**ertia tēdit ad latus sinistrū z vadit ad i-
testinū rectū ad exsingādū būditatē a cibo si qd
remāfīt inmatia. **Q**uartavadit ad superiorē pte de
xtrā stoāchi ad nutriēdū ipz i opposito ei^z: q ve-
bat a splene ad latus sinistrū. **Q**uita ps dūndit:
qz yna vadit ad dettrā ptem zirbi ad nutriēdū
zirbi: in opposito illi^z q veniebat a splene: q ve-
niebat ad nutriēdū sinistrum zirbi. **A**lia vo pars
vadit ad colō ad singgēdū qcqd ēn ipo. z ad nu-
triendū ipm: z ppṭere a in pte dettra marie cōti-
nuaf zirbus cū colon. **T**ertia vo ps vadit ad iein
niū: z reliquū ei^z vadit p intestina gracilia: sciz
ylion vscz ad cecū: z in isto sūt plures vene mis-
eraice qz in aliquo aliq: z ppṭere iste ramus erit
tibi manifestus valde: z hoc de tertio vidēdo cir-
ca epar. **Q**uartū qd debes videre ē forma ei^z z
figura: uā figura ē lunaris: qz cōcavitatē bz z gib-
bositatē: ppṭer qd apostema factū in gibbo eius
dz ē figure lunaris. **Q**uito appet sba ei^z: qz ad-
ditio in eo ē caro ppṭria qz ē sicut sanguis coagula-
tus: z iō ē eius cōplerio calida z humida

copyr.
epatus

Cæ splenc.

Inametū et opatio ei⁹ pz: qz eius
opatio est chilū sanguificare. Et
qz ydrops ē pprū noctumetū san-
guificationis manifestum ē: quia
ydrops est propria passio epatis.
Quo aut̄ aquositas vel vētositas
huius pueniat ad totū: vt in yposarcha satis pz
qz p venas. Quo aut̄ pueniat ad cōcavitate ven-
tris vt in asclite et timpanite declaratū est supra l
anthonomia ventris et mirae.

¶ Deckt fellis.

Istis sellis locis ē qz in cōcano epatis l
k pénicula media ei⁹: ⁊ cā hui⁹ fuit: qz cole
rā quā cōtinet vñ trāsmittere ad stetina
pter cām dictā supius: nūc ait agil⁹ coleram
hāc trāsmittit ad stetinā: qz si ēēt locata in gibbo
epatis. **I**tē nisi sic ēēt: tūc nō cōtāgeret itestinum
colon ppter innamētū dictū. **S**ed tu dices quō
verificat dictū **B**al. qnto de innamētis m̄brop
capso. iiii **H**ypurgatiū colore ē in loco medio ve
nax q̄ portat sanguinē ab epate ⁊ venaz iferiorz q̄
attrahit ⁊ educte chilī ad epat. **D**icēdū q̄ il
lud hz veritatē de loco collī kistis sellis: qz initii
colli ē in medio epatis: vt p̄ ad sensum: ⁊ debuit

Ibi eē initū sui ortus cū in medio epatis cōpleat digestio humor. ergo tibi dū sanguis depurari a supfluitatib⁹ oīb⁹: et in collū chistū sellis ibi debuit eē vel hēre ortū: līz bursa sine vesica chistis sit locata: vt dēm ē. Sc̄d qd̄ debes videre ē colligātia ei⁹. Colligātia at̄ ci⁹ appetet p̄tib⁹ suis quas discernes eleūādo chistū sellis a pte inferiori: et tūc manifeste vides q̄ b̄z duplē p̄tem. s. vesicam p̄tinēt et collū suū deferens et deportans: et istud collū v̄sqz ad distantiā quandā ē vnū: et postea bifurcatur: et vn⁹ ram⁹ ei⁹ penetrat in epar i medīū sui vel meli⁹ orīf a medio loco epatis: ad attrahendū colerā ab epate. alter ram⁹ magn⁹ descēdit ad intestinū duodenū: vt vidisti supius: et iste bifurcatur: qz ab ipso ram⁹ pius ramificat: qui vadit ad fundū stomachi ad cōfortādū digestiū: et iste fuit pius vt expulsiua supflue nō irritaret vel stimularet: et istud ē verum: vt in plurī bus. Aliqbus vō iste ram⁹ ē maior eo qui vadit ad intestinū p̄dicta. Et ex his ad sensu poteris videre solutionē cuiusdam questionis que cōsueuit heri tertio de virtutib⁹ nālibus qd̄ Gal. dicit q̄ per idē collū chistis sellis attrabit colerā et expellit: qz videſ q̄ tūc expellat ad locū: et ad membrū a quo attrahit. Dicēdū q̄ istud ē idē collum v̄sqz ad quandā distantiā: postea vō bifurcatur. Et ex hoc appet tibi que sit colligātia chistis sellis: qz colligātioz b̄z cū epate: intestinis: et stomacho. Itē b̄z colligātia rōne neruoz venarū et arteriarū cū alijs eo qz ad ipm̄ preter predictū canale perueniunt vene et arterie: quas potes videre ad sensum ad ipm̄ nutriendū: qz ex eo nō nutrit q̄ peruenit ad cōcanitatem ei⁹ fm̄ Gal. eodem tertio sicut ad ipm̄ perueniunt nerui: qbus medi antib⁹ b̄z sensum. Et his apparet tertiu. s. quis sit numer⁹ p̄tiū ei⁹: et quartū. s. que sit ei⁹ quantitas: et quintū. s. que sit figura ei⁹: qz figure oblonge cū rotunditate: suba eius ē pelicularis. Iuumenta ei⁹ patent ex dictis: qz fact⁹ ē ad attrahendum colerā rubēā: et superflua ab epate ad expellendum eā ad intestinā: vt dēm est. Et ex his potes videre que sint infirmitates que ab ipso possunt cōtingere: et sūt valde nocētes: qz oppilatiōnes. Illa at̄ oppilatio pōt eē duplē. s. qz vele est oppilatio sc̄a in collo ei⁹ cōmuni: v̄l in aliquo ramoz ei⁹: si sit facta oppilatio in collo ei⁹ cōi: tūc cū colera nō expurgat: ab epate permisit cū sanguine per totū corp⁹: et si ipa sit colera subtilis et corp⁹ sit aptū ad febrē ipa ē cā febris putride colerice. si vō sit grossa: tunc est cā yetericie: et tunc egestiones poterūt eē colorate: tñ magis v̄l min⁹ fm̄ q̄ plus attrahitur de colera ad intestinā. Interdum tñ ē q̄ oppilatio illa fit tm̄ in canali: qui

permenit ad intestinā: et tūc colera attrahitur ad chistū sellis et nō pōt expelli ad intestinā: qz clausus ē canalis: et tunc putrefiet et causabit febrem tertianā: vel cōtinuā: et egestiones nō erūt tincte sed v̄ina sic. Qñqz vō erit oppilatio in canali q̄ puenit ad epar: et tūc egestio nō erit ticta: nec ad chistū attrahet colera. Et iō in eo nō continebitur: et per cōsequēs nō putrefiet in loco p̄cipuo et iō colerā generat: et ictericia: vel febrem continuam. Et nota bñ has oppilationes: qz multuz valet ad curā: et multotiens cōtingūt. Et ex his bēs perfecte anothomiam epatis. Et his expeditis potes eleuare splenē et abscindere epar: sed nō in totum. Sed circa zibū ei⁹ vbi est origo ve ne chilis dimittit partē quandā: vt alia videoas q̄ reseruauim⁹ ad posteriora de epate et vena illa. stomachū at̄ dimittit: s̄ eleua misenteriū: qz ei⁹ anothomiā vidisti in anothomia intestinorum.

De vena chili de renibus.

Uibus oībus eleuatīs tibi apparebit vena magna: que ē ramus chilis descēdēs. et arteria magna que ē ram⁹ adorūt descendēs: et qñ illa vena chilis ē indirectio renū ab ipa ramificatur due vene: que vocātur emulgētes: quaz vna vadit ad renū dertrū: altera ad sinistrū. Orificia tamen illarum nō sunt indirecto: sed vnū ē alti⁹ et superi⁹ alio: et hoc ne vn⁹ ren sp̄ediret alii⁹ in attrahendo. Superi⁹ at̄ vt in plurib⁹ ē orificiū vene qd̄ venit ad renē dertrū. Inferius vō eius que venit ad renē sinistrum. lic̄ sit aliqui econverso: et cā illius fuit: qv̄t in plurib⁹ ren dexter dū eē magis ad superi⁹ eleuatus sinistro. et hoc quia calidi ē eleuare: ipse aut̄ calidior est sinistro. Item qz monoculū intestinū ē locatū in dertra parte sub renē. Itē epar erat eleuatum superi⁹. splen vō in lateris sinistro magis descendebat. V̄z si alicui esset magnū epar: monoculū eēt paruum. colon vō in parte sinistra eēt eleuatu: et pars sine ren sinistro esset calidior dextro: et esset contrario mō: hoc tñ raro est: quelibet h̄az emulgētū vadit ad renis cōcauitatem: et iō debes vñā caru: excarnare: et melius ē vt excarnes leuiter illam: que venit ad renē dertrū: ppter cām que diceſ: et in ea ponas tentā: et videbis q̄ ad cōcauitatē et cauernositatē renis venit cui⁹ iā appet tibilis locus. qz locus eius ē quasi iurta epar. Sed tu dices quare nō sūt ife riūs iuxta vesicā: dico q̄ cā fuit vt bñ attraheret aquositatē ab epate: qñ. n. mēbris attrahēs ē ppe illud a quo dū attrahere attractio ē melior. Colligātia et ei⁹ cū epate appet: qz magnā venā recipit ab epate mediāte vena chili: vt p venā illam aquositatē v̄inalē que amodo ē supflua corpori

postq sanguis egressus est ep̄at attrahat et expel lat; sed cu bac aquositate et attrahit sanguis; qz fm Gal. de iunamētis caplo. iiij. de virtutib natura lib ad m̄bra ad que attrahit supfluitas aliqua p canale latū attrahit simul cu supfluitate iunati ua. s. sanguis; et hec ē cā quare ad splenē et ad re nē simul cu supfluo pprio vnicuiq attrahit sanguis. s. ad vtrāqz velicā. s. fellis et vīne pura. supfluitas attrahit sine sanguine. Et ex hoc appet tibi q si vīna ad renes puererit cu sanguine mixta et venit ad vesicā depurata et separata a sanguine: oꝝ ergo q in renibus depurat et coleſ. Colat aut: qz ad cōcauitatē puenit renū quā videre debes sci dēdo renē in pte gibbosa eius nō cōcaua: et p longum p̄trahere vſqzquo cōcauitatē videas: statiz tūc appet quidā pāniculus: sine pānus rarus: et ista est vena emulgēs rarefacta ad modū collatō rī: et p has porositates pōt vīna trāſire: sanguis aut nō. Et iō colat vīna et distillat iferius in re ne ad orificiū cui cōtinuāt porū vīritides: qui de scēdit iferius vſqz ad vesicā et vīna descēdit per ipsū ad vesicā. Et ex hoc appet tibi q bz colligatiā cu vesicā: sicut bz colligatiā ppter arteriaz que venit ad ipsū pueniūt cu corde et cerebro rōne neruoz qui pueniūt a nucha ad terendū pāniculū eius quo mediāte sentit: et sanguis remanet in rene: et attrahit in sba eius: et nutrit renem. Et ex hoc appet tertii. s. qz sit numer? ei? ptiū. Quia primo nūer? discretus ē sub duob?: dextro et sinistro. Et cā qdē fuit q si nocumētū accideret vni opatio phical per alterū. Scđa cā fuit vt totā supfluitatē aquosā: que multa ē plus q aliquā alia scđe digestiōis bene et cōplete possēt attrahere. Et ex hoc appet q nō fuit tm vñ? ren. sicut vñ splen: et vīna chīstis fellis. Sed tu dices quare nō fuit vīnus et magnus potens attrahere totam aquositatē: ad hoc r̄sideret. S. caplo hallegato: qz si ēt tm vñ? magn? tūc corpus humanū rectum nō ēt equū in laterib⁹. sed iequalis qd ē verēdū et enōrme. nūerus aut ptiū p;: qz bz sbaam pprī am cōcauitatē pāniculū et collatorū. Quarto no des q̄titatē et figurā. nā figure ē oblōge: vt in ipo distincta cēnt duo orificia p̄dicta. Appet ēt qnto que sit sba eius: qz carnosa et solita multum: vt ab aquositatē mordicativa nō ledere vel dissolvaſ appet iunamēta renū. Et ex his notes hic q in renib⁹ ex quolibet genere egritudinis accidit difſcilis egritudo. Primo et morbo cōplexionali vt et supflua caliditate dyabeteſ que fm Gal. se pto de iterorib⁹ assimilat liēterie stomachi: qz to la aquositas subito attrahit et expelliſ sine digestione a renibus. Idatū ēt morbi cōpositionalem pprī et spāliter in nūero vt lapidē arenā et pilos.

Lapis vō arena & plli vt plurimū generantur ex
eadem materia: & in eodem loco. nā materia boyg sūt
humores grossi: qui densant & inspissant a calidi-
tate renū. Et iterdū est q̄ pax inspissant: & tūc fi-
unt pili qui generantur subtiles & lōgi: q̄ materia
illa p̄ porū aliquē strictū repellit paulatim: & cōti-
nuata a poris cutis expellit paulatim: & continue
mā pili & capilli: & q̄ illa mā plus adurit genera-
tur arena que cōgregata generat lapidē. Et ille
lapis ē rubeus q̄ ren ē rubeus. Et iste lapis si sit
ita magnus: q̄ nō possit egredi porū virtutē: vel
nō frāgit difficulte & quasi ē impossibl̄ cure: q̄ nō
nisi p̄ incisionem a qua penitus cancas. Si vō sit
puis & frāgilis difficulter curat: & expellef cuz
fortissimis dolorib⁹ cū trāseat p̄ mēbra valde se-
sibilitia: & ingrediat p̄ cauernositates vesice: q̄ sūt
ita stricte. Sed fortitudine virtutis aperititur et
dilatatur: & nō ē longinquū q̄ aliqui scindantur.
Patitur et renes solutionē cōtinuitatis quātū
ad venā coz ex qua accedit flurus sāguinis cum
vrina. Et nota q̄ hec solutio hui⁹ vene que ē cā
bui⁹ flurus sāguinis pprie dī intelligi q̄ sit facta
& fiat in pte illa in qua vena sit subtilior: & rarioz:
& hec ps ē ps pānicali collatoriz: vt appuīt tibi
ad scđū: & iō q̄ illa solutis cū deberet phibere sā
guinē descēdere: nō phibet. Et iō sāguis egreditur
cū vrina. Et sit mict⁹ sāguis verū ē q̄ dicunt
aliqui alij q̄ istud accedit ex vena soluta supra re-
nes. & dicūt q̄ cā est: q̄ vena debilitat in cōtinen-
do. Sed tene primū dictū: q̄ rōnabilit⁹ magis est
& sensui magis p̄ & concordat. Patitur et quarto
egritudinē cōposita vt apostema: & tūc ē dolor si-
rus ppter sbam suā solidā aggrauatu⁹. Ac si la-
pis cēt infatus in loco: & in dolore hoc multū cōi-
cat cū colica. Sed differētia distincta ipsorum dicta
ē supra. His cōpletis nō eleues renes: h̄z quā-
do veneris ad vasa sp̄matica vt videoas ortū eo-
rū: & iō dato q̄ vesica sit octauū mēbrū cōtinuati-
one. tamē p̄tēmittas anoth omīa vasorum sp̄ma-
ticorum & testiculorum.

Contra yasis spmatis et eorū differentia et cōvenientia sc̄.

DEbet ergo scire quod membra generatiois in viris et in mulieribus in aliquo differunt: et in aliquo conueniunt. Conveniunt primo in vasis sanguinaticis quantum ad ortum eorum: quod ut dicit Apuleius secundum casum senatus et rex de anatomia matris: vasa sanguinatica in viris et in mulieribus oritur in utra renes sita. sed quod vasa quae sunt in parte sinistra ortum habent a vena emulgueantur in sinistra et destra ortu habent supra renes. sed rene a vena chiliatur: et arterie ab arteria adorti. Et quod haec vena ortu habet

a corde et ab epate ut infra videbis pot cognoscere quomodo vasa spmatica sunt decisa a corde: quod non imediate sed mediate. Et hoc in viris et in mulieribus potes videre: id autem cœnatur magis in loco originis. in locis tamen ad que terminatur in viris et in mulieribus multum differunt; quod in mulieribus terminatur ad matricem in loco exteriori ubi sunt testiculi: et immo proprie loquendo extra matricem revolutionatur et cœterum. Et cœnatus cōtexture carnibus minutis gladiolis replens: et propter ea non sicut vere testiculi: sicut in viris: immo sicut testiculi leporis: facti propter predictam utilitatem ut gerarent humiditatē quādā salivalem que fit cā delectationis in mulieribus: postea vasa hec subam per neutrāt matricis et ad cœnatum ipsius ptingunt. Et sunt ora ipsi⁹ et vocantur cotilidones: quod eis mediatis alligata fetus matricis que fit fluxus menstruorum. Et quedā puenunt ad os matricis nervosūz ad portadū humiditatē salivalem iā dictam et ab his venis ramificatur et orūm due vene: a quolibet latere una: quod in mirach penetrat et ascendunt: et quanto plus ascēdunt minus occultantur: et extra iuxta cutē magis approximantur: donec pueniat ad māmillas. Et iō in mulieribus quā facis anothomiā mirach usq ad bas venas cōserua et considera hūc locū: et hoc in muliere: quoniam in porcha vel in alio aīali hūste māmari: illas in mirach iste vene orūm in matrice: et manifestat in mirach. Et post bas venas ascēdit a profundo pectoris iuxta vel indirecto pomi granati una vena que venit ad māmillas ad decoquendū sanguinem: qui debet ouerti in lac: et non videbit nisi una: et in porcis propter gātibus valde appet. Et tunc appebit tibi colligātia matricis: et māmillaz per venas illas. Et quare ppositio vētose in māmillis restringit fluxum menstruorum. Et ut continet hic sermo si facis anothomiā in muliere post vasa spmatica debes videre anothomiā matricis ei⁹: sicut in alijs membris videoas. Primo locū et colligātia. Seco figurā. Tertio quātitatē. Quarto subam. Quinto numerū partis eius. Secro iuxamēta et noctamēta eius. Locū ei⁹ videbis: quod est situata in cœanitate albatimi: et est circūdata cœanitas illa spōdili bus allanis: et caude a pte posteriori: et a pte anteriori: pars que dicitur pecten sine femur: quod ipsa immediate ē locata iter itestinum rectus quod est sicut calcitra eius a pte posteriori: et vesicā ex pte anteriori: et spāliter quātum ad collū eius: quod eius collo supponeret collū vesice: licet cœanitas eius altior sit cœanitate vesice. inter dorstrū aut et finistrū est in medio posita directe. Seco videoas colligātia eius: quod magna ē: quod colligātia hūz quasi cum oībus membris superioribus: quod eis corde et epate

mediatis vénis et arterijs: cū cerebro rōne nervorum multorum: et per consequens cum stomacho rōne vtrorūqz: cū mēbris qđ in medio sunt ut cū dyfragmate renib⁹ et mirach: quod mediatis bis cū predictis alligat⁹: et spāliter cū māmillis: ut dī. Id est cū eis sit colligātia mediatis alijs vénis: que orūm a vena cibili ascēdente que oriuntur sub surcula. ut infra dicetur. Et id est colligātia eius cū mēbris inferioribus ut vesica p collū ei⁹ et itestino colon. Colligata autē est anchis et iuxtrā ambabus scie que sunt ligamēta grossa: et fortia alligātia matricē ad anchas: que iuxta matricem sunt lata: et grossa et iuxta anchas subtilia pcedētia sicut cornua a capite aialis. Et iō vocata sunt cornua matricis. Figura eius est quadrāgularis cū quādā rotunditate hūs collū longum iserius: et cā huīs figure fuit exigētia loci: et utilitas sine necessitas propter quā fuit creata: que postea dicent: quod propter talem figurā hūz distinctionē cellulaz. viij. que dicent inferioris. Tertio videoas de quātitatē eius: quātitas eius propter mediocris est sūm quātitatem vesice: variatur tamen rōne aliarū: quod maiorā et minorā rōne coitus: et imp̄gnatiōis: quod mulier que fecundavit hūz matricē maiorē qđ sterilis. Seco rōne coitus quod mulier vtēs coitu: maiorem hūz matricem virgine: vel cōtinētis ut accedit in viris mēbro pudēdo: eo quod operatio magnificat mēbrū: sūm Bas. sexto de iteroribus. Tertio rōne eratis: quod inuenis maiorē hūz matricē qđ bēat puerā et senilis. Quarto rōne cōplexiōis et humilitatis toti⁹ istapotes colligere ex sen. secō. c. pallegato. Et propter istas quatuor cās muller quā anothomizāti anno pterito. s. anno tpi. M. ccc. xv. de mēse Januarij maiorē in duplo habuit matricem qđ illa quā anothomizāti anno eodē de mēse Martij. Potuit et ēē una cā quā ponit Alnic. s. quod prima erat tūc mēstruata et in pte mēstruatiōis et imp̄guat et ingrassat matris: diversificat et matris rōne gātatiōis: quod matris aīali plurimū gātatiōni maiorē est qđ matris vnius generatiū. Et propter centies erat maior matris porche quā anno thomizāti anno dñi. M. ccc. vi. qđ vñq videri in semina humana: potuit tamen esse alia cā: quod erat pregnās et bēat in vtero. tuij. porcellos: et in ea monstrauit anothomiā fetus sine pregnantis quā tibi narrabo. Quartovideoas eius subam. Substātia ei⁹ est neruosa et pelliculosa: ut possit dilatari ad fetū cōtinendū: et iō est frigide et sicce cōplexiōis: et subam eius spissa multū que subtilia in dilatationē necessaria. Quinto videre debes nūerum ptei⁹ eius: ipsa. n. hūz ptes exteriores et iteriores. Exteriores sūt latera eius in quib⁹ sūt alligati te sticuli: et vasa seminaria iā dicta. et cornua eius: et

collū cuius extremitas ē vulnū: et circa collū nota
q̄ ipsum est longum in quantitate palmi: vt vir-
ga: latū: et dilatabile: et iō pelliculosum: et rugosum
rugas h̄sis ad modū sanguisugārū: vt titulatio ei
et virga in coitu ḡtingat: et in extremitate vulne
sunt due pellicule se eleuātes et deprimētes orificiū
dictū: vt prohibeāt ingressū aeris et rerum
extrinsecāz in collū matricis vel vesice: sicut pel-
licula p̄pucij tuef veretrū: et iō vocat eā Alietas
loco p̄allegato prepucia matricis. Partes intri-
secaes videre potes eas scidēdo per mediū: et tūc
videbis os eius: et cōcauitatē eius. Et os est ner-
vōsum multū factū ad modū oris catuli nup na-
ti: vel vt p̄prīns loquar ad modū oris tince anti-
que: et in superficie eius est velatū velamine sub-
tili in virginib⁹: et in violatis rūpitur: et iō sanguini
natur. Cōcauitas vō eius h̄s septē cellulas: tres
in pte dextra: et tres in pte sinistrā: et vñā in summi-
tate sine in medio eius: et iste cellule nō sunt nisi
quedā cōcauitates in matrice existētes in q̄b⁹ po-
test sperma coagulari cū mēstruo: et cōtineri et al-
ligari orificijs venar̄. Et his oibus appent una
mēta matricis: q̄r principali est facta ppter cōce-
ptionē et cōsequēti vt totū corpus supfluo san-
guine idigēto mūdificet: vel purget. Et hoc in
bole: q̄r alia alalia flūrū mēstruoz nō patunt: q̄r
tales supfluitates consumunt in eis: in pellis: pi-
lis: yngues: rostra et pēnas: et h̄mo: bō aut caruit
bis. Et et his p̄z q̄ multis passionib⁹ ē submis-
sa: et multa mēbra per cōpassione ei cōpatiuntur:
que sunt passiōes ei p̄prie. accidētia et cas: et curas
longinquiū esset narrare: et etra p̄priā intentio-
nem: sed quere in locis p̄allegatis appropriatis:
vt in tertio caſi. trī. ſen. a Serapione. Rasi: et Jo-
āne nostro paſſiōes que eidē cōpaſſiōes exiſtunt
ſunt tot quot ſunt mēbra: quib⁹ ē colligata: ſine lo-
caliter alligata: que ſint illa iā dictū est et vidisti.
Cūnū tñ et anotomy potes ppendere qđ po-
nit Sal. ſerto de iteroribus. s. q̄ luffocatio ma-
tricis nō fit q̄r matrē corporaliter moueat vasa ad
collū gula et pulmonem: q̄r hoc est ipſiſſible: ſed
hoc cōtingit ſine accidit q̄r ipsa nō poteret pelle-
re vapores per ptem inferiorē: ppter aliquā cāz
mouet et cōſtringitur in pte inferiori: vt expellat
ad ſupiora. Et ſuisti vapores per colligatiā iam
dictā perueniāt ad ſtomachū per cōpassione et ar-
teriā adorti faciūt ſingultū et eruptionē frequen-
ter: et tūc mulieres dicūt q̄ habēt matrē in ſto-
macho. Si vō hi vapores perueniūt ad pulmo-
nē et impediāt operationē eius dyafragmatis. s.
anbelitē dicūt mulieres q̄ habēt matrē in gu-
la: q̄r gula ſine trachea arteria eſt ordinata ad
anhelitū immediae. Si vō illi vapores perueniāt
ad cor qđ faro cōtingit suffocationē patiūt cum
ſincopi: et tūc dicūt mulieres q̄r matrē eaꝝ que-
nit ad cor. Ulerū eſt q̄r hec ſuffocatio fit per com-
paſſione ad dyafragma: ppter alligatiā quā h̄s
ipsa matrē cū dyafragmate: et cū lūbis. Nō enī
ipsa puenit ad ipsa mēbra ſed vapor: quō aut pos-
fit et p̄ quas vias puenire potuisti videre: q̄ ſit cu-
ra et cū q̄bus q̄ras ab auctoribus: q̄r anothomia
ſibis p̄cipaliter dat noticiā locoz. Et iā nar-
raui anotomy vasa ſp̄maticoz mulieris: et vi-
ſa eſt cōtinentia ipſoz in viris et mulieribus q̄tū
ad origine. Sed differentia eſt q̄r cū in viris te-
ſticolii ſint ad extra ſicut ſunt in quolibz aliat: qđ
d̄z eē morosū in coitu: ſicut ſunt oia quadrupedia
pter eritiū vasa ſp̄matica itra mirach nō termi-
natur: ſed egrediunt mirach et teſticolis copulā-
tur vt duob⁹ ſuſpēſorijs: q̄r mēbra nobilia ut ſint
tuta a nocumētis extrinſecis debet eē velata pā-
niculis. Ista vasa nō cōtentia in ſiphac cōtentia et
velata ſunt pāniculis vel pāniculo orto a ſiphac q̄
noiatur dīdimus cui⁹ orificiū ē in fine illoꝝ clau-
ſum ſm naturā exiſtens. In pcessu eius ſm q̄tī-
tate vasa ſuſpēſorū dilatatur et exiſtit: in fine eius dilatatur
ad q̄titatem teſticoloz. Et in parte illa vocatur
bursa teſticoloz ſue oreū: et ſic appet cui⁹ figure
ſit iſte dīdimus et cui⁹ q̄titatis ſit. Et q̄titas nu-
merus ptini eius: ſb̄: pſitio: ſue colligantia: et
appet et iuamētum eius: q̄r ſactū eſt ad cōtinen-
dū et custodiendū teſticolos: et vasa ſp̄matica pue-
nientia ad eos. Egritudo igil ſp̄alis eius cuius
cognitio et cura declaratur et anothomia ē di-
latoſi orificijs eius ppter naturā que cā eſt ut illa que
cōtinent intra ſiphac dēſcendat in oreū: et talis
dēſcēſus dicit hernia: et q̄r illud qđ dēſcēdere po-
test eſt vētoſitas: vel aquoſitas: vel ſteſtinū: her-
nia tripler eſt: vētoſa et aquoſa: et ſteſtinalis. Ear-
nosa aut nō eātū er dēſcēſu alicuius. Curantur
autē he paſſiones p̄ emplaſtra cōſtrictua et ligati-
oſi ſm q̄ ponūt auctores. Sed illa q̄ eſt ſteſ-
tinalis q̄r p̄ceſſit cyrugia p̄prie cura: et modū vi-
deas: q̄r ſuppiñat bō et ſteſtina reſtrōmittūt: ſine
ad p̄priū locū reducātur. Postea teſticolus du-
citur ſupius donec ſit in altiori loco in quo poſſit
eſſe: et illū locū ſigna: q̄r tūc directe eſt ſupra osse
femoris: q̄r in loco illo d̄z fieri inciſio vel pfora-
tio et nō ſupra locū illū. Quia tūc pforaretur mi-
rach. et aliqđ ſteſtinoꝝ. Nō eſt d̄z fieri iſra locuz
illū: q̄r remaneret poſt cōſolidationē illa eminen-
tia magna ppter naturā. In ſignato loco d̄z fieri p̄
foratio: et iſta ſit a quibusdā cum rasoio et citi⁹ et
pediſit et vadut circūcircā et carnādo dīdimū
et et teſticolum ab oreo. Postea ligant in parte
ſuperiori et abſcindunt dīdimū et vasa ſp̄ma-

tica cum testiculo: et consolidant postea. Et ista cur a cito fit. Et quidam sunt qui solum excarnat vndicum et non testiculum: et sunt et ligant in parte superiori: et ponunt medicamina fortiter costrictria et sic dimittunt. Et fit ista perforatio cu[m] caustico rumpente: et adurente cutim in loco illo: postea ponunt arsenicum q[uod] corrodit et causticat et costringit: adurendo et continuo partes vndim: coruptas extrahunt: postea vero consolidant.

De diversis vasibus spermatis etc.

Expedito vndimo debes videre q[uod] ponunt auctores. scilicet yasa spermatica sunt duplia. scilicet preparantia et defterentia. Id preparantia sunt que descendunt a locis predictis. scilicet testiculis: et circa partem superiorem testiculorum inoluntur et sacrum quasi ibi faciunt. Non enim substantiam testiculorum ingrediuntur. et ista yasa sunt venosa et nervosa. alia vero sunt que ipsis continentur nervosa magis: et quanto plus ascendunt a testiculis magis sunt nervosa et ascendunt usque ad locum ossis femoris: ubi incipit vndim: egredi. Et tunc profundantur interius iuxta loca vesice vel colli eius: et tandem procedunt ad yingas: et ad meatum virge peruenient in loco quo est in foramine ossis femoris: et tunc per meatus q[uod] sunt ibi duo sicut yasa spermatica sunt duo emittunt sperma q[uod] apportatur a testiculis: q[uod] ab eis generatum fuit in alijs vasibus: et illud sperma emitunt in canale virge: et postea virga extra emitunt. Verum est q[uod] illa foramina non poteris videre nisi quando anathomizas virginem. Et et his tibi de testiculis hominis et vasibus spermaticis appareat figura et substantia: q[uod] testiculi sunt glandulosi: et apparet numerus: quantitas: positio: colligantia: et iuamentum eorum. Et ex his appareat egritudo: q[uod] quando incidentur vel apostemantur vel oppilantur vasibus: vel alia de causa materia spermatis non peruenit: q[uod] cessat coitus: sicut interdum propter oppositas causas sit emissio spermatis. in voluntaria: et maritime contingit. propter spasmodum: vel propter mollificationem predictorum vasorum.

De vesica et que circa eam dicuntur.

Is completis eleua renes: et vade excarnando ynu poru vritide vel abos: et videbis q[uod] terminant ad vesicam iuxta medium eius: et non est perforas vesicam directe uno foramine magno: sed foraminibus ma-

gis paruis et obliquis: a lateribus precedenter inter tunicam et tunicam vel iter tunicam et cooptorium. Et hoc fuit factum ut quae vesica repleret virina non redeat vasa ad renes: imo quanto plu[m] impletato plus foramina illa clauduntur: quae pies unius tunice ad parietem alterius sucooptorij applicatur. Sci de ergo vesicam et videbis magnam eius coextensitatem que nervosa est: et videbis eius collum carnosum et musculosum: ut tibi determinatis quae op[er]e: et b[ea]tum vult expellat virinam: et quando est necessarium retineat re: retineat ea. Et quod musculosum est eius collum si incidatur vesica in collo eius coextensitatem potest: si vero in fundo: non. Collum autem eius foratum est foramine p[ro]p[ter]o per quod emittit virinam ad canalem virge: et extra egreditur. Nam illud collum statim continuatum est cum proprio virge ut potes videre: et sic ipsius vesice appetit locus: qualitas sine colligantia: numerus: substantia: et iuamentum. Egreditur potest pati omnium generum vel modorum: yna tam patitur que dicitur litiasis: nam in concavitate eius potest generari lapis ex humoribus mucilaginosis congregatis in ea et condensatis a caliditate superflua. Et hic lapis curatur cum dissolventibus ipsum vel per incisionem. Nam hic lapis situato homine debite ne possit se mouere sedendo: donec enim digito posito manus et cum manu alia posita super femur coextendit ad colum vesice et conductus ibi retineri: et postea debet fieri incisio in collo: et cum trabectorio violenter extabitur: hec si lapis est magnus. si vero parvus: non possit per canalem virge extabatur donec per compressionem facta cum digitis et collo vesice coextendit usque ad vaginalis: et si non egreditur cum trabectorio non potest donec educi.

De virge continuante: et que circa eas narrantur.

Virgo vero est virga continua cum collo vesice carnoso continuato multis ligamentis et chordis: que oritur ab osse pectinis: cum nervis ortis a nucha: et ideo valde sensibilis et extensibilis est: continua etiam cum marinis venis et arteriis ortis a vena descendente: et arteriam in loco ubi bifurcatur ad duas anchas: quia ad lingnam et etiam virginem venient maiores vene et arterie quod ad aliud membrum eiusdem qualitatis. Et ideo in locis piton involute sunt iste vene et arterie: et sunt magne: et ibi est locus sine principium virge: et propter hoc hec vene sunt sicut radices virge: et propter istas virga est tota cavernosa: et sine cavernositate replentur ventositate generata in predictis arteriis: et quae venter repletur erigitur virga. Et ut melius anatomiam eius videas: debes separare ossa femoris: et eleuare virginem cum vesica:

in intestino recto vel sine illis: et dividere vngas per longitudinem: usq; ad eius cahalem: et tunc in principio eius apparebunt duo foramina predicta: et apparebunt etiam cauernositates eius. Et ex his vides qualitatem eius: quia quantitas sive longitudine eius est unius palmi: sicut longitudine colli in matrici apparet etiam substantia eius: quod nervosa est: preter extremitatem eius que vocatur prepucium. Apparet etiam numerus partium eius: apparet positio et colligantia: figura vero oblonga: quia virga est in homine absoluta et non applicata ventri: sicut in quadrupedibus: et causa fuit: quod homines in coecundo: non coniunguntur in dorsales: sed amplerando: et si cum virga eleuatur intestinum vel extremitatem intestini recti: cuius anothomiam dicimus supra: tunc cognoscet in illo intestino sive extremitate eius: que dicit anus musculos mouentes sive aperientes et strigentes. Et considera quinque venas emoroydales que in extremitate eius sunt magis profunde: sicut in quibusdam periodis determinantur aperiuntur: et sunt flatus emoroydarum. Et in his completa est anothomia membrorum naturalium que in primo ventre continentur.

De excoriatione mediij ventris: et quod circa hunc dicuntur hic.

AIs expeditis incipe excoriare venter medium: usq; ad principium collum: quia usq; ad principium capitum sunt membra spiritualia. Et nota quod sicut prius: ita iste habet duplices partes: scilicet continentem et membra contenta: membra continentia sunt membra pectoris: et membra pectoris sunt duplices partes: scilicet intrinsecum et extrinsecum. Externiores quodam sunt directe: et quedam laterales. Directe sunt sine vocatur partes furculae: et iste sunt due furculae. Superior et inferior. Laterales vero partes vocantur latera pectoris dextrum: scilicet et sinistrum. Intrinsecum autem partes sunt quinque: scilicet cutis: pinguedo: que note sunt mamillae: musculi: ossa: et cartilagini.

De mammillis et carni figuris et.

Mammillaz primo videoas figuram: quod figuram habent circubite et rotundam: quia debent esse capaces sanguinis qui debet conuerti in lac. Item quod ut ibi ponit Gal. sunt scuta cordis. et ideo debuit habere figuram tutam a noctu-

mentis: talis autem est rotunda. Habet autem ut papillas fetus nuper natus posse sugere lac. Et his secundo videoas substantiam: quod ipse carnes habet glandulas: quia sanguis superfluus ibi decoctus in eis debet conuerti in lac: et ista conuersio est per infrigidationem eius: et ideo carnem habuerunt glandulas. Tertio videoas quantitatem: tam primum scias quod in muliere sunt maiores quam in viro: quia in muliere sunt facte propter duo. unum est ut generent lac in viro aucto non. et ideo in muliere fuerunt magne. Item in muliere sunt facte magne ut caliditatem quam recipiunt a corde ad eos reducant reverberando. et hoc est magis necessarium in mulieribus: quia minus habent de caliditate circa cor quam viri. Quartu nota numerum: quia duae fuerunt in homine sicut in omni animali quod generat unum vel duo. In animalibus aut poligenes sive plura generantibus plures sunt mamille. Quinto vide locum et colligatiem: primo locu: nam in homine sunt situate in pectore: et in alijs animalibus non sunt situate in pectore. et causa quare in alijs animalibus non sunt situate in pectore est una quam dat Gal. capitulo pre-allegato: quod mamille sunt facte propter generationem lactis. Lac autem generatur ex superfluitate sanguinis bene digesti. multa tamquam qualitas talis superfluit in alijs animalibus transit in cornibus seu in generationem coenulum et dentum et hominem. Aliam causam dat Aristoteles in libro de partibus animalium: quia alia alalia habent coleas. scilicet tibias anteriores quasi adiunctorum complicatas. et ideo percutiunt strictum. propter quod mamille eorum in pectore eorum non potuerunt locari: et ideo habuerunt iuxta anchas posteriores. Si sint animalia generantia unum tantum: vel dispersas per ventrem: si generant: plura: ut in porcha et in cane. homo autem cum habeat pectus latum habuit mammillas locatas in pectore: quia cum hoc habuit iuuentuta. nam lac debet in eis generari ex sanguine subtiliato: et bene digesto. mensis autem digestio fit circa pectus in mammillis propter calorem existentem in eis fortiorum: quam in oibus alijs animalibus et propter eandem causam natura ordinavit venas: que veniunt ad matrem. ut ibidem dicit Gal. procedere tortuose ad hoc ut sanguis continue subtilietur: et bene digeratur. Secundum iuuentutem fuit: quia sicut scutum cordis et in homine cor debet bene tueri: quod est sine pelle. Tertium iuuentutem est: quia caliditatem sine calorem recipient a membris spiritualibus: et receptum reverberat ad ipsum: sicut vestimentum: ut et ibi ponit Gal. Et ex his apparet colligatio eaz: quod ipse colligate sunt cum corde et epate per venas

genua lac

ascendit a qua iuxta furcula ramificatur rami:
qui descendit supra dorsum: inter costas tendit
ad mamillas. Colligatur et cum matrice median
tib? venis que ascendunt a matrice ad mamillas
de q? d?m est supra. Ex iuuentis autem po
tes videre vocumenta.

De quadam ossa musculorum et eorum meatibus?

Rost mamillas sunt musculi: mu
sculos autem oes pectoris in anato
mia ista discernere non potes: Is
tum non discernatur: quia sunt: tamen de
bes scire quod istorum musculos quodam
sunt tamen dilatantes: et quidam di
latantes et constringentes. Dilatantes tamen sunt duo
musculi diafragmati: qui sunt in interioribus pecto
ris: sunt et duo musculi qui sunt in collo. s. diafrag
ma dilata in parte inferiori: ubi est spacioitas
magna. sed illi quod sunt in collo dilatant coeacitatem
superiorum que est parva. Sunt et musculi qui sunt in
dorso ubi est origo costarum: et incipiunt iuxta origi
nem prime coste. Sunt et multi alii musculi parvi.
Musculi vero qui sunt dilatantes et constringentes
sunt musculi qui iter costas sunt locati: qui iter quasi
bet duas costas sunt duo musculi: quorum unus habet
villus latitudinales: et ali? transversales. Rost
musculos sunt ossa. Ossa autem pectoris fuerunt plu
ra: et non unum continui: ut possit dilatari et constringi.
nam? et in continuo motu. Sed ad motum lo
calem et voluntari? requiriuntur musculi mouentes
et regratur ossa que sunt sustentaculum motionum:
Et hec est causa quare iste yester non fuit tantum musculo
sus ut primus: nec tantum ossuosus ut ultimus. Ista
ergo ossa fuerunt duplia. s. coste et ossa thoracis.
Coste sunt duodeci. Septem vere: et quinque mendosae.
Tunc sunt que cum ossibus thoracis sunt continuate ad
cooperiendum et comprehendendum pectus. Et causa quare
una costa non attingit alteram in extremitatibus: et
illa que dicitur est: ut pectus possit melius dilatari et
costringi: ossa tamen thoracis sunt septem continuate se
pream costis veris. Inter tamen ista ossa et costas sunt
cartilagini? continua? vnu? et ali? Et et bis
at cartilaginebus cum ossibus suis componit vnum
membrum quod vocatur furcula pectoris: quia ad
modum furcula est bifurcata et figurata: et in extremitate
eius directa est quedam scutalis cartilago voca
ta pomum granatum. facta ad custodiendum os stoma
chi. a lateribus autem in costis mendosis sunt carti
lagines: ut mollis cum duro melior fiat coniunctio
ver? est quod oia ista melius apparebit si incidat pe
ctus: ubi sunt tenacitates costarum: et a latere dextro et
sinistro; et tunc apparebit tibi oia que sunt inter?

De panniculis pectoris.

Membra autem contenta in pectore sunt
panniculi: cor et pulmo: et orta ab eis. pa
niculi autem sunt tres. s. mediastinus quod di
uidit concavitatem pectoris per medi
um ab anteriori ad posterum: ppterum dividit pul
monem per medium. Et iste panniculus non est nervosus
nec continuus: et non ut alijs. Et iste est factus per una
metum coe. s. ut si nocita fuerit per dextra vel sinis
tra pulmonis non coicet nocumetum alteri parti:
factus est ut suspedit pulmonem ad pectus. Ita est
factus ut si per quam aliquam fiat empasma: hoc est quod
aggregat sanies in pectore: ut illa sanies non re
gurgitet ad alias partes: postea est pleura. Pleura autem
est panniculus suba durus et nervosus: in quantitate ma
gnus: coepiens oes costas interi? et i? colligati? et
hunc cum osibus membranis continet in coeacitate pecto
ris. Tunc autem sunt coepire membrana predicta: et ut
ab ipso panniculi predicto membro ortu habeatur: ut
ponit Avic. En prima. primi canonis capitulo de
membris. Passiones omum modorum et genorum pot
er pati: marime tamen patitur passionem apostematas
que vocatur pleuresis: verum est quod pleuresis est
duplex. s. vera et non vera. Non vera est illa que
fit in musculis qui sunt intra costas eius acutum
est visus cutim extrinsecum. Tunc fit in hoc pani
culo: et ex substantia eius potes videre quod illud a
postema: ut plurimum est colericum ppter quod ipsi
consequitur febris acuta: febris recte loci conse
quitur: quia ppterque et vicinus cordi fit febris
illa acuta ratione humoris calidi. Vide etiam quod
ad tale apostema ppter sensibilitatem pannicu
li consequitur dolor pungitius et lateris: quod hu
ic panniculo attrahitur magis latera quam pars an
terior: sed per anterior magis appropriatur pan
niculo mediastino: et ppter dolor consequens
per ipseum est anterior: iste lateralis. fit et
quia comprimit pulmonem: et impedit dilationem
eius malitia ambelitus: tunc sequitur tumescens: quod
eminencia apostematis stimulat et aliqua virulenta
et erugo que emanat ab hoc apostemate per
porositates panniculi: et hec est causa quare in
pleuresi fit screatus in principio rubeus: postea
albus: aut saniosus secundum quod materia maturatur.
Et ideo apparet in principio subrubeus incho
antem abbreviat: ut ponit Hippo. primo amfori
simorum: parotismos et consistentias. et causa est: quia
tunc significatur quod materia est subtilis: pannicu
lus est ratu? et quod virtus est fortis. quoniam autem
ista materia virulenta et saniosa per pulmonem
expellatur et screatur in anathomia pulmonis de
clarabitur. Te, tuis panniculis est diafragma.

qui potest etiam dici musculis: eius situs in corpore est in fine pectoris: et costarum altius existens in parte anteriori quam posteriori. Namque quantum ad partem ei carnosam est continuatum cum cartilaginibus costarum medosarum. Et in parte posteriori eis spodili duodecima et spondilib renu: et ei utilitas sunt ex situ ei. Primum ut diuidet spualia a naturalibus: ne a cibo hora digestois et a sece vapores eleuati perueniret ad membra spualia: quod impedit mentem et rationem. Et ex hoc satis apparent: quod si erititudinem patitur: ut apostema: ledit mens: id alio nomine vocatum est eufrenum: quod frenum est mentis: si enim vocatus est dyazonona ab Aristotele: quod zona zingens per medium: non per directe latitudinaliter cingat. sed oblique: ut deinceps et cetera suae utilitas huius obligatus fuit illud quod dictum fuit capitulo de anatomia mirach: quod ex hoc cum mirach corporum tur hora copulsionis superfluitates in intestinis ac si esset inter assides torcularis cuiusdam. Quattuor ad partem medianam eius: que est nervosa et paucicolligata colligatum est cum pulmone: ut ipsum moveat motu ambulatorio mediastibilia nervis: quod ad ipsum veniente a cerebro et nucha. Et ex hoc apparet quare diversificatum est diafragma ab alijs musculis: quia alijs musculi in loco ubi ossibus applicantur sunt chordosi: et alijs carnosum diafragma vero est ex contrario. Ceterum est: quod diafragma principali bus mouetur pulmonem et non costas: namque at omnes musculus quantum ad chordam ei deinceps continuatur cum membro quo deinceps mouere: et enim aliud quantum ad partem ei carnosam. Et ex his apparet quod sit figura ei: quod rotunda oblonga. appet etiam que sit sua ei: quod musclosa et chordosa: appet est quantum sit figura ei. Tertium est ut dividatur inter membra spualia et naturalia. Tertium est ut innescetur intestina in mirach ad expellendos: que in intestinis sunt contorta. Et ex secundo inveniatur appetus per ad apostema eius segregatur alienatio metis: sicut ad frenesim. Signa distinctionis pquire a Gallo. quinto de interioribus capitulo de passionibus diafragmatis.

De corde et operatione eius.

Huensis panniculis appetbit tibi pulmo in cuius medio erit cor et latum penum pulmonis: ut ab ipso aere attracto refrigeretur calor et spuma qui in eo generatur: et tempore eius cordis primo appetitus situs et locus: quod est in medio anterioris et posterioris dextrarum et sinistri quantum ad cuspide ei declinans versus sinistrum. Quantum vero ad radicem ei versus dextrum: ut possit bene insufflare calorem et spumam versus dextram partem: que calidior est debet sinistra. Et in medio su-

perioris et inferiores amotis extremis: et sic fuit locatum: quia sicut princeps et prima radix oium membrorum. Que sit colligatio eius: inter appetitum sic appetit quantum sit ei: quod non numerus magnus neque parvus: maius tamen est in hoie quam in aliquo alto alatu eiusdem quantitatis: quod plus habet de calore in quanto: sic figura tibi appetit: quod est figura pinealis vel spiramalis: quod habet figure deinceps quam excedentis caliditatis: quod propria figura primi calidi est figura piramidalis. Est et alia ratio: distinctio ventriculus ei et ortus ab ipso. Quarto debes videre numerum proprium eius: et hoc tibi appetit quod sit subiectum eius: et coplerio et inveniatur. Numerus vero proprius eius est: quod parvus ei quodammodo sicut extra subiectum eius. Quedammodo sicut de subiecto eius. Extra subiectum eius sicut casula cordis: et orta ab eo: que postea appetit. Casula eius nervosa sive pellicularis est dilatata multum: facta ad tuendum cor a nocimis: et non protagaf ab alijs membris in hora sue eradicandis. Et ceterum quod non est continua cum corde sicut ne cor i sui motu impeditur per aggregaciones: sicut et alia cetera ut contineretur quodammodo aquositas: quia humectaretur cor: et rogaretur ne per superfluum continetur ei motus eradicaretur: et id semper in hac casula repicit aquositas: et id si exsiccatur hec casula vel privata tali aquositate ad mortis deuenit: sic si sit superflua in iectigatio et tremore et tardiacardia passionem cadit cor: ut ponit Gallo. quanto de inferioribus capitulo secundo. prius at centrales cordis: quodammodo sicut extrinsecus: quodammodo intrinsecus. Extrinsecus sicut pinguedo additamenta cordis: sive auricule cordis: et orta ab eo pinguedo statim appetit in superficie exteriori cordis per finem potius quam cristata ex parte aggetis: quod pinguedo generaliter a frigido aut calido diminuto. cor autem calidissimum: quando genita est per finem: ut cor propter vehementer et continuum motum non ericcat. Additamenta cordis sicut quodammodo prius pingueculares: apte ad dilatandum et costringendum: genite ad hoc: ut quod in corpore nostro generaliter multi de sanguine vel de spuma in ventriculo sinistro dilatetur: ut continetur sanguinem multum vel spumam multum qui interdum generatur. Sed tu obiectes sicut obiectat Gallo. loco pre allegato. Quare natura non fecit cor ita magnum quod posset continere omnem multitudinem sanguinis et spumae: sed fecit illa additamenta: dico quod causa fuit: quia si cor fuisset valde magnum esset causa debilitatis virtutum propter dispersionem spiritus. Et propterea animalia que habent cor da magna sunt timida: ut lepus et cervus. Secunda causa fuit: quia cum non semper generaret in nobis multa qualitas spuma et etiam sanguinis cum cor fuisset magnum: ut plurimum coenamitas cordis eritis vacua: sed quia iste auricule per se faciliter contrahunt quod non sunt replete: ibi non erit va

*figura caloris
corporis*

*angus capsulae
cordis*

*in quo generatur
pinguedo*

entas. Itē enīat pōderositas. Que aut sit orta
a corde subsequēter apparet. partes aut intrin-
secc cordis sunt ventriculus cordis: dexter. s. et si-
nister et medi⁹. Scinde igit̄ cor primo in pte de-
xtra et incipe a culpide ei⁹: sic q̄ alii parietē non
tangas: s̄z a latere vētriculi medi⁹ diuidas: et tūc
occurret tibi statim vētriculus dexter: z videbis i
eo duo orificia: quoy vn⁹ ē v̄sus epar: et ē orificiū
p q̄ ingredit̄ vena chilis: et ē orificiū maximum:
q̄ p hoc orificiū eorū attrahit sanguinē ab epate: et
ipm expellit ad oia alia mēbra: et q̄ p istud orificiū
bz plus trahere q̄ expellere: ordinavit na-
tura vt clauderet hora constrictio: q̄i d̄z ex-
pellere: et apire q̄i corū dilatatur et attrahit tria
hostiola: q̄ apunt ab extra ad intra: et q̄ p idem
orificiū fit et expulso sanguinis pfecte decocti: et
bz nō tot⁹ expellatur: q̄i aliqua portio ei⁹ expellit
ad pulmonē: alia p̄s ei⁹ transit in spiritū: ordina-
uit natura ne illa hostiola cēnt multū depresso:
et vt pfecta clausione nō claudat. Nota tñ duo:
Primo q̄ sensus tibi declarat q̄ vena chilis
bz originē suā a corde: q̄i cū suba cordis est cōti-
nuar: et ipm nō ptransit: et ē marima iuxta corū sicut
stirps arboris. Et scđo aduerte q̄ ab ista vēa an-
teq̄ concavitatē cordis ingrediatur orif. vena q̄
circuncircā radicem cordis circulatur et ab ea
orientur rami disp̄si per subam cordis: et ex hac
vena nutrit̄ cor. et sanguine hui⁹ vene: postea
vō versus pulmonē ē aliud orificiū vēne arteria-
lis que portat sanguinē ad pulmonē a corde: q̄
cū pulmo deseruit cordis bz modū dēm: vt ei re-
cōpenset: cor ei transmittit sanguinē p̄ hanc ve-
nam: que vocatur vena arterialis: quia portat
sanguinē arterialis: q̄ bz duas tunicas: et habu-
it duas tunicas primo. q̄ vadit ad mēb̄z qd̄ ei-
stis i cōtinuo motu: et secundo q̄ portat sanguines
valde subtile et colericis: vt igit̄ nō euaporet: et vt
nō scindat hec vena: ipa bz duas tunicas quare
ē dēcā vena arterialis: et in orificio isto v̄l. isti⁹ ve-
ne sūt tria hostialia q̄ apunt ab intra ad extra: et
claudat̄ ab extra ad intra pfecta clausione: q̄ p
hoc orificiū coetñ d̄z expellere a se hora cōstricti-
onis: et nō d̄z retrahere aliqd̄ hora dilatatiōis.
Hoc viso scinde vētriculū sinist⁹: ita q̄ in me-
dio remāeat pies i quo ē vētriculus medi⁹: et tūc
statiz tibi appebit cōcavitas vētriculi sinistri cu-
ius pies ē dēsior et spissior piete vētriculi dextri.
Et hoc scē natura p̄ tria. Primo q̄ bic vētriculū
d̄z cōtinere spiritū. dexter vō sanguinem:
sanguis at̄ granior ē spū pp qd̄ rōe cōtentorum
plus aggranaret pars dextera q̄ sinistra. et iō cor
nō fuisse equalis stature: vt illa cēt equalis pōde-
ris fecit parietē sinist⁹ grossiore et recōpenſaret

sua gravitate granitati sāgnis. Alia cā ē q̄ v̄z cō-
tinere spū: q̄ facile ē resolubil. Ut igit̄ nō resol-
uat pies fuit spissus: tercia cā ē: q̄i bic vētriculus
generare v̄z spū er sanguine. spū at̄ gūaf ex san-
guine a forti caliditate subtilitate: et euaporante,
fortior at̄ ē calitas: q̄i ēi mā: et subo densiori qua-
re pies hui⁹ vētriculi fuit spissus et dēns. In cō-
cantate at̄ ei⁹ circa radicē sūt duo orificia: v̄nūz
ē orificiū arterie adorti q̄ d̄r adorti: q̄ immediate a
corde orta: vel, q̄ ē p̄ncipiū originis oium arteri-
arū q̄ sūt in corpe: et p̄ istā trāmittit corū spū supra
sanguinē in ip̄o s̄hiatur ad oia mēbra q̄i con-
stringit: et ppter ea ordinavit in principio utrū ori-
ficiū tria hostiola dēsa valde que pfecta clausiōe
claudat̄ ab extra ad intus: et apunt ab intus
ad extra: et orificiū hoc ē valde p̄fundū. Aliud ē
orificiū arterie venalis q̄ dicit̄ arteria: q̄i vaporē
portat. d̄f venalis q̄i bz vñā tunica: q̄i natura
nō fuit multū sollicita de custodia ei⁹ q̄ p̄ spūz tā
sit qd̄ ē vaporē capinosus vel aer q̄ attrahit cor a
pulmone: et q̄ per istā venā cor attrahit et expellit
natura i orificio: hic posuit tñ duo hostiola: que
perfecta clausione nō claudat̄. Et sūt hostiola
ista multū eleuata: vt apodient parietē cordis
q̄i expellit et trāmittit spū ne per ipm spū expellet.
Et ista sūt mirabilia opera nature sic mi-
rabile ē op̄ vētriculi medi⁹. Nā ille vētriculus
nō ē vna cōcavitas: s̄z p̄linres p̄cavates parue-
late magis in parte dextera q̄ in sinistra ad hoc
vt sanguis q̄ vadit ad vētriculū sinist⁹ a dextro:
cū debeat fieri spū cōtinue subtiliē: q̄ subtilia-
tio ei⁹ ē p̄paratio ad generatiōes spūz: et natura
trāmittēdo aliqd̄ per mēbra v̄l. vñā aliquā nūq̄
trāmittit illud ociose: s̄z p̄parando illud ad for-
mā qnā d̄z suscipere: vt frequēter ponit Gal. in
libro de inuamētis: vt in qnto de venis miserai-
cis. Et hoc de partib⁹ subalib⁹ cordis. Aliae sūt
partes: que sunt orte: et illa sunt quattro. s. vena
chilis: vena arterialis: arteria adorti: et arteria
venalis. Et duovadunt ad pulmonē: cui⁹ ano
thomiam statiz videoas.

De pulmonis substantia et numero partium
eius: et quæ vasis componitur.

Edictis aliquas apparere pōt sba
pulmonis et numer⁹ p̄tū ei⁹: nā ipē
cōpositus ē et triplici vase: et carne
molli: et pāniculis: et vase triplici. s.
et vena arteriali: que orif er dextro
vētriculo cordis: que portat sāgine nutriturum
pulmonē. Seco et arteria vēali q̄ orif er sinistro
vētriculo portas vapores capinosos ad pulmo-
nē: et apportas aerē ad cor a pulmōe. Tertio est
trachea arteria: que ad pulmonēm portat aerez

et ab ipso ad extra ducit: et hec vasa conueniunt oia i
hoc qd primo qm ad pulmonem enenerit in duos ra
mos dividuntur. Unus vadir ad pte destram eius: al
ter ad sinistram. Et quilibet eoz iterum dividit in du
os ramos magnos: quoz vni vadir ad ptem su
periorum pulmonis: et alter ad ptes inferiores: po
stea oes vadit se dividendo usq ad ramos capil
lares et minimos et adiuicem continuant et interunt
sicut rete: et cōponit sicut rete sbam pulmonis: et
sicut vene epatis sbam eius: et scias qd rami tra
chee arterie sunt iuxta ramos vene arteriales: ut
eibent ab ea et iuxta ramos arterie venalis ut ae
rem transmittant ad arteriam venale: ut cum portet ad
cor: et a corde ducat ad arteriam tracheam. Iste tamen
vie vel rami qd sunt iter bas sunt ita stricti ut sint
inuis sanguinis: et puij aerij intrati et exiuti: et iō si
dilatans insufflare pot fieri exitus sanguinis sine ru
ptura a pulmone. Et cavauitate et vacuitates huius
retis replet caro mollis ipsi pulmonis: et hec est
psedua eius. Tertia vero ps eius est paniculus eius
rarus: ad quem terminant orificia boy vasorum: vero
est qd orificia vasorum trachee arterie sunt maiora
orificiis aliis vasorum: et aptiora. Idcirco qd orta sunt
et stipite maiori et latiori. Sed qd sunt cartilagi
nosa et non pelliculosa: et iō cum sunt duriora magis
possunt stare apta. Et ex his nota ylterius via per
quam a pectoro ad pulmonem et tracheam arteria ex
pellit scretatus vel sanies sive sanguis emanans a
pectoris: ut in pleuresi vel a cavauitate eius: ut in
emothoica passio et empinate: qd qm materia in
his locis est congregata ipsa dividit ad minimam: et
et fortitudine pectoris expellitur ad pulmonem
qm pulmo dilatans orificia trachee arterie magis
aperiuntur: et per illa exsugat in arteria predicta: et non
per alia orificia aliis vasorum: qd non sic sunt lata: neqz
dilatans ora anhelitidis: et tunc ex vasis illis: ille hu
mor vel liquor expellitur ad vias latiores. Et ex il
lis ad mores donec ad originem perveniat carne pul
monis: et tunc est tussi etra expellitur: et tussis est adiu
nat ad penetrandum hunc catarrum in canales iam di
ctos. Et ex his appet qd expurgat hec materia: et
dato qd non perveniat ad cor: sed si expurgaret per
alia duo vasa bene de necessitate perveniet ad cor.
Hec oia habet a Sal. quanto de iterioribus capitulo. Ius
sic igitur pte mter ptii integratius pulmonem. Dar
tes eius quantitatibus sunt quinqz. s. due in pte sinistra
et tres in dextra: quaz tertia dicitur pomum granatum
sive culcitram: qd supra ipsa sedet vena chilis: et ar
teria idirecta cordis in loco ubi vena ascendet ad
cor: et hoc potes videre quantitatem pulmonis: qd
sunt pms non inflatus: si tamen inflando ipsum in
flaueris videbis ipsum magnificari: maior tamē
est quantitas eius in dextra qd sinistra: qd in sinistra

stra est cor locatum: ibi occupat loem. Figura
eius patet: qd ad figuram clibanum figuratus est: in par
te posteriori longior habens magnitudinem qd an
teriori ei. colligatio pte et predictis. Et iuam
tum: et egreditur eius satis sunt note: nisi qd de
bes excorticare ramos trachee arterie: et videre
anulos rotundos: quos expuit pipleumonicus vel
ptisicus: qd illi sunt rotundi: sed habens vlcus in ca
na pulmonis de cuius anothomia statim psequen
tium non expueret non rotundos cuius causam di
cemus.

De anothomia trachee arterie et.

Bexpedita anothomia pulmonis: oportet
videre anothomiam trachee arterie que est via ad pulmonem. sed ut ei anothomiam
videbas pfecte oportet pmittere anothomiam quorundam que cum ea colligati habentur.
Opus igitur ut et carnies colliz sive gulam et videbis
musculos longitudinales supra quos notabis ve
nas quidem et vtroqz latere una quod fuit iuuamentum
boy dixi iam in anothomia pectoris. Illis elena
tis iuencias duas amigdalas et vtroqz latere una
que sunt carnes glandos facte ad formam et figuram
duarum amigdalarum: quaz iuuamentum fuit: ut humi
ditate quam generat et congregat humectet trachea
ne ericet ppter motu. Secundum iuuamentum fuit ut
repleretur et equaret loca gule: qd gula propter epi
glotis in pte superiori est valde tumida: et in par
te inferiori ppter strictrum trachee est valde graci
lis. Amigdale igitur ille posite sunt infra epiglotum
ut adequet. Tertiū iuuamentum est ut sunt scutum
venarum et arteriarum appoplecticarum: que por
tant sanguinem ad caput et arterie portant spiritum:
qui postea in rete quod conterunt conflato sub
cerebro fit animalis: et iste vene vocantur appo
pletice: qd et plenitudine earum frequenter fit ap
popleria. Vocatur etiam vena somni: qd ex natura
li oppilatione facta in rete iam dicto causatur so
nus. vocantur etiam profunde: qd sunt locate in
profundo iuxta sive supra musculos spondilium
collis. Et ut eius originem videoas scinde furculam:
et capite truncum arterie adorti ascendente
et vene ascendentes. Et videbis qd anteqz egredia
tur furculam ramificas. Primo in duos ramos
quorum unus vadir ad partem sinistram: et alter
ad dextram: et anteqz ad subassellam perueniant
alter isto: vel ab alterutro descendit vena per
spodiles dorsi ad nutriendi octo costas: et partes
superiores pectoris: postea penetrat per assellam
quilibet predictorum: et vadir ad domesticuz bra
chium: et in cubito apparuit. i.e. curvatura cubiti et
dicitur basilica: et est inferior. Et ex his potes

videre quō basilica h̄z cōtinuitatē cū venā que nū
trit partes pectoris supiores. Et iā apparet que ē
cā quare in pleuresi in qua dolor ascēdit superi⁹
vloq; ad furculā cōpetit selenbot homia basilice: vt
ponit Ipo. scđo regimur acut oꝝ. et Gal. ibidē.
Postea vō egrediē furculā: et rāmificā i rāmos
quoꝝ duo obliquātūr: et vn⁹ eorū vadit ad bra-
chii dextrū: et alter ad sinistrū: et vadit ad silvestrē
partē brachij: et apparet i curuatura brachij: et dī
cephalica: et h̄z euacuare a capite: qz p̄tinata cū
venis duab⁹ directe pcedētibus supi⁹ ad caput.
Et iste dicunt̄ vne predicte appoplettice: et sicut
diti de venis: ita eodē modo procedunt arterie
Postea iuxta istas arterias et venas appolicas
inuenies neruos duos magnos descendentes a ce-
rebro a sexto pari nervorum: unus a latere sinis-
tro et alter a dextro: et ex utroq; formātur et rāmi
ficiātur nervi reuersiū: qui sunt nervi vocis: quos
videbis suo loco: residuum autē dextri cū ysoga-
go p̄ maiori pte coniungit: et in os stomachi rāmi
ficiātur: et tendit vloq; ad fūdum: h̄z aliqua pars ei⁹
in furculā cū venis et arterijs cassule coniungaf: s̄
sinister p̄ maiori pte cū mēbris spūalibus com-
plicaf. Et q̄tū ad aliquō eius cū naturalib⁹ cōtū-
gūt: his mēbris et carnatis elena s̄lit tracheā ar-
teriā et yosophagū: sed hoc nō poteris nisi alia mē-
bra sc̄z oris eleues. Incide ergo et eleua mādibu-
las inferiores a superioribus: et hec faciendo no-
tes anothomiā oris.

De anothomiā oris et multis circūstatijs circa h̄z
Am ipsius oris primo occurruit labia inferius et superius: et bmoi labia
sūt cōposita ex nervis: carne: et cute:
mira cōmittiōe: ita q̄ cutis a carne
neq; caro a nervis pōt separari: neq;
pāniculus ab eisdē. Et hoc fuit q̄ labia debebāt
moueri versus oēm differētiā positiōis. s. sursum
et deorsum: ante et retro: a dextris et a sinistris. Ut
igil oportuit q̄ haberēt diversos et plures muscu-
los qđ est ipossible ppter grauedinē: vel igitur
oportuit q̄ carnē et nervos fm oēm divisionē ha-
berēt pmixtos: coipiunt et labia pāniculo q̄ oris.
et tunica intriseca meri cōtinuata: cū tunica intri-
seca stomachi: sicut et oia mēbra oris. Utit sen-
sus eius: cuius est stomachus?: et ppter hoc dūnit q̄
in oīvomitu futuro tremit labiū iferi⁹. Post la-
bia sūt dētes nūero. xxij. duo duales inferiores:
duo sc̄sūti: duo camini: quatuor matillares: et ser-
molares: et totidē supiores. Et dētes principaliter
sūt facti ppter cōtritionē et digestionē sicut cibi.
Scđa rō ppter vocē et distinctionē loquela: sicut
et labia: et iō carētes dētib⁹ vel labijs nō bene lo-
quunt̄: post dētes ē lingua cui⁹ anothomiā reser-

ua. Post vide pallati habēs cōcanitatē in cacu-
mie supiori: vt fiat itonatio vocis: et revolutio agi-
lis ipsius cibi q̄ dentib⁹ cōterit. In fine pallati
videbis vucā pendētē ad modū grani vue: et iō
vocata ē vnea in s̄ba existēs rara: sp̄ogiosa: q̄ p̄i-
cipaliter ē facta vt supfluitatē decendētē a capi-
te hora reumatismi recipiat: ne ad mēbra inferio-
ra descēdat et ppterēa frequēter apostemāt. Et
ēt formata vt vocē modulaet in frāgendo aerē: q̄ ē
materia vocis. Sed iuuamētū ei⁹ ē vt ipsiū acrē
qui ad pulmonē vadit et attrahit p̄ nares et os re-
percutiendo aliquādū in ore retineat et nō frigi-
dis sed alteratus perueniat ad pulmonē. Et
pterēa cōtingit q̄ habentes absēsā vūlā mul-
tū sūt catarrosi: et iō phibet ab auctorib⁹ ne inci-
dat. Sed si sit putrida aut apostemata dū aduri.
Et ēt alia cā: q̄ ppter sitū et s̄bam eius q̄ incidi-
tur raro cōsolidat: sed sanies ibi aggregat putri-
da: et seper sentit̄ fetor oris: et iō melius ē vt caute-
rizef ferro ignito. Adod̄ atē vt hēaf cauilla fer-
rea vel ligua lūta luto sapie: sine creta: vt ponit
Aunicen. quarta. fen. primi cañ. caplo de cura per-
cateris et aperto ore et iterposito iter matillas li-
gno rotudo in vna extremitate cauille imponat
vūla postea ferrū ignitū per cōcanitatē cauille i-
tromittat: et attigaf vūla et cauterizetur. Post
vūla vō sūt fances: et sūt loca āpla glādosa: apta
suscipere superfluitates. Et iō frequēter aposte-
matur: et apostema eoꝝ h̄z extra nō emineat: emi-
net tū itus. Et iō si os aperiat et in pſūdo aspiciat
appet tumor: et iō fit ibi s̄gnatia et cōda sp̄e et vocat
vulgares gōtūmē: et in fine siue termio existit prin-
cipiū cāne: et meri: et ibi videbis mēbrū vñū carti-
laginosū cū magna sapiētia a natura fabricatum:
qđ vocat coopertoriū: q̄ hora trāsglutionis cibi
claudit forāmē epigloti: ad hoc vt aliqd cibi vel
potus nō descendat ad pulmonē: q̄ possit eē cā suffo-
catiōis. Et iō cuenit q̄ si aliqd ridēdo trāsgluti-
tia: q̄ tūc vadit aliqd ad pulmonez: q̄ hora ri-
sus stat epiglotis aperta: q̄ tūc videt suffocari.

De meri cum trachea
Is expeditis elena vt agilius et
leuius videoas anothomiā resi-
dnoꝝ meri cū trachea: et bis ele-
natis nota primo s̄bam eoꝝ: nā
s̄ba meri ē pelicularis et mollis:
s̄ba trachea ē pelicularis et car-
tilaginosa et cā fuit q̄ meri ē via cibi: q̄ iterdū di-
glutit in magna q̄titate ppter qđ opz via eius in-
terdū dilatarit: sed trachea ē via aeris penetrat̄is
ad pulmonē: q̄ cū leuis sit et nō solidus per viam
penetrat q̄ stat aperta. Via atē pelicularis ppter
molliciez nō stat apta: sed parties viꝝ cadiit supia-

altez. nō fuit hec cāna ossiosa: qz d̄z eē flexibilis
pp formatiōem vocis. Itē ipediret transītu cibi
multi: z solidi p meri. Et pp hāc cām nō fuit to
ta cartilago vna. s̄ fuerūt plures cartilagines:
cōtinuate p pelliculas fil. z isti sūt circuli qdā nō
ssi cōplete s̄ in figura. L. residuum āt cartaligi
nis cōtinuata suba pelicularis in directo meri z
hoc nec suba dura cartilaginosa cōprimat meri
z ipediat trāsītu cibi. Et iō scire tebes qz a par
te anteriori cāna ē cartilaginosa: qz versus ptem
illā nō cōtagit meri. Itē tūc magis a no
cuis: s̄ versus pte posteriorē ē pelicularis: z hoc
vſqz ad epiglotiz: que tota ē cartilaginosa pp cāz
que diceſ. Et ſic appet ſuba cāne. S̄ ſuba meri
ēcōpoſita et dupliſ pāniculo: ſine tunica intrin
ſeca: que villos lōgitudinales ad attrahendū b̄z
z etrinfeca que villos b̄z latitudinales aptos ad
expelliſ illud qd̄ attrahif ab intrinſeca. verum
ēqz prima principalior ē ſcōa. Et et bis p3 iu
mentū boz z nūerus ptū eius. pp pteſ trachee:
que pte quādam principalē bſit: que dī epiglotis
cui ſuſtētia postea ponā. Tertio videas d̄rāz
et pte q̄titatis: nā meri ē longi? z mai? canna: qz
tēdit vſqz ad dyaphragma: z infra ipm cōtinuatur
cū ore ſtomachi. s̄ cāna pulmonis nō descendit
niſi vſqz ad ſurculā. Et cā p3: qz pulmo ſtatū ē
ſub ſurcula. s̄ os ſtomachi ē immeſite ſub dy
aphragmate. diſſerūt quarto i ſitu ſue loco: nā me
ri ē poſitū magis in pſundo: versus ſpōdiles col
li z dorſi. s̄ trachea arteria magis ē poſita ante
rius. z cā ſuit tripler. vna fuit qz cum trachea ſit
magis dura cartilaginosa z meri piculolum pōt
magiſtueri cāna ab iſiſecis alterātib? q̄ meri
qz magis fuit poſita etterius. ſcōa cā ſuit qz p
trachea attrahif aer: cui ſcōa cōtinu? d̄z eē ingre
ſus: z iō ipſe debuit hēre ſitū directū ad qd̄: z ſic
b̄z qz ponit anteri ſic os. Tertia cā ſuit qz ſi me
ri fuſſet poſitū anteri ſuſus gulā v̄l opportuſſet
q̄ poſt ſine trachea meri obliquaſſet ſuſus dorſi
v̄l q̄ a ſine cāne vſqz ad principiū oris ſtomachi
fuſſet vacuitas: s̄ vtrūqz eſt incōueniēs. nā ſcōz
li poſſibile: primū āt pareret no cumētū z ipedi
mētū in actu trāſglutiēdi. **C**his viſis eleua me
ri incipiēdo a pte inferiori cū ſoliciitudine ne tan
gas aliquid nerui reuertiſ: veſz ēq̄ faciliter ſe
patur a trachea vſqz ad epigloti: ibi v̄o diſſicul
ter. Mdroptere qz tunica meri diſp̄la eſt epiglo
to. z iō ab eo nō facile ſepaſ: z hoc fecit nā ſaga
citer ad hoc: vt in horā trāſglutiōis cū meri ele
natur ad os: ad attrahēdū cibū epiglotis et ele
netur ne ſui duricie z ſoliditate. ipediat trāſitū
cibi. Et iſta cōtinuatio nō ſuit neceſſaria in tota
trachea. qz ſpafm totū pter epigloti nō ē carti

laginosa: z et hac anothomia māifestatur ſuia.
Sal. in libro de motibus ligdis qz epiglotis ho
ra trāſglutiōis nō mouet ſursū. qz ab aliquo mo
ueat: neqz ex ſe. s̄ qz trahif ab yſophago pp cō
tinuatiōeſ dictā. Et hic ſufficiat de anothomia
yſophagi meri z cāe pulmonis.

De pulmonis extremitate groſſa z ſolida que
nomiñatur epiglotis z.

Leuato meri videbis extremita
tem pulmonis groſſaz z ſolidam
que noſtatur epiglotis. Et hic epi
glotis eſt compositus et quadru
plici ſuba. ſ. pelliculari: qz velat
pp cāz dictā z et muſculis: z ner
uis: z cartilaginib?. Muſculi vt dicit **G**a. octa
no de iuuamētis ſunt. x. inter cartilagines eius:
z octo inter epiglotim z mēbra circumiacētia: nō
tū pfecte oēs pnt diſcerni. Mueroſ at inuenies
aſcēdentes: ab unoquoqz laterē trachee arterie
vnū: z iſti ſunt nerui orti cū neruis ſuprapoſitis
deſcedentib? ſupradictis: z ortūtū ab eis iuxta
cor: z ſuperi ſuertū. Et iō iſti vocati ſunt ner
ui reuertiſ: ſue nerui vocis: qz pprie ſunt princi
piū mot⁹ vocis. Et cā quare biſ nerui reuertiſ
fuerūt z nō direkte ad epiglotim veniūt a cere
bro: ſuit quadruplex: vt ibidem ponit **G**al. in li
bro de motib? ligdis. **C**atena cā ē: qz iſti nerui ſunt
principiū magni motis z fortis z ſpiffi: pp quod
debuierunt eē fortes. quare ſicci: qz nerui motui
quāto ſiccio: es tāto ſortiores. Muſculi at ſunt ſicci
ores quāto a cerebro magis remotiores. qz iuxta
cerebꝝ z originem eoz nerui ſūt valde molles.
Mdropter qd̄ vt eſſent remoti a cerebro natura
trāſmittit eos vſqz ad cor. Mdroptera rſlexit ſupi
z reflext iuxta loca calida vt cor. z ad arteriam
adorti vt fieret ſicciōres. ſcōa cā ſuit qz cū vor
ſit mot⁹ qdā volūtari⁹: vſfacta a motu volūtati
rio: ei⁹ principiū d̄z eē cerebꝝ. Et qz cerebꝝ nō
pōt multū moueri: taſt ordiuit natura iſtos ner
uios: vt cerebro modice moto mouereſ epiglotis
bz imperiſ volūtatis iſpi⁹. mō hoc fit p hoc q̄ ner
ui illi ſit ſitugti ſcōd modium freni z habenaz. Et
iō ſibi dicit **G**al. qz cerebꝝ vtif his neruis ad mo
uēdū epiglotim: ſic miles vtif freno z habenis.
Tertia cā ē iſta: qz bz vor depēdat a cerebro tāq̄
a principio volūtari⁹ motus dependet et a corde
tāq̄ ab eo i quo format cōcept⁹: z iō cū ſit opa
tio cōis cerebri z cordis: nerui q ſunt in ſtrictura
voſis debet cōicare cordi z cerebro: z iō cū ortus
habeat a cerebro trāſitū debuerunt hēre iuxta
cor. Quartia cā ſuit: qz nerui ad muſculos debet
puenire iuxta principiū eoz: z nō ſinē. Principiū
āt muſculoqz epiglotis eſt vſus parte inferiorem

quare nervi ad eos venientes ab inferiori pte ad eos debet puenire: quare fuerunt reuersi et iei nervi manifeste appareant tñ duo. sñ multiplicati postea. sñ multiplicatioem musculorum. Et ex his pot videre quo ex incisione nervorum reversorum pot accidere lesio et amissio vocis. Item qñ inciduntur nervi descendentes si amittitur vox et alie operationes. et immo cu ictu. quando in cibis soli reuersti amittitur tñ vox: et alie operationes no ipeditur. Post nervorum anothomiam eleua nervos et musculos et cõspice tres cartilagines. Prima anterior: maior est oib clipealis appellata sine scutalis: ad fistulam scuti sine clipeo. Ita posita ad exterius ad defendendū ut clipeo. Secunda vox est ad cõplendū totū qd deficit ex prima. et hoc vocat nōm nō bñs. et cā quare fuit sc̄a epiglottis cõplete cartilaginea est ut sit magis sonora ut ad ipam fiat melior refractio: et nō impedit cum hoc transglutiōem: qñ eleuat hora transglutiendi ad superiora cu meri pp cām supra dictā. Tertia est que existit in medio et vocatur cimbalaris. In medio at ei lingua fistule deā fistula: ad fistulam scutis artificialis. Et ista sic noia et ad fistulam isti fistule naturalis. et est cōvenienti dcm.

De lingua et narratis circa eam hic tc. Expeditis his: que circa pulmonē et canna ei et epiglottum tūc remanet lingua que fabricata est in osse facto ad figurā līe lande. Habuit enī in suo fidamēto os: ut ab eo sustentet et qz diversis et varijs motibz dñ moueri: ut ei inuitat: et eidē affigatur qz os motus localis dñ et ad aliquō frū. Et hec ē cā quare os istud fuit figure laude: qz si fuisset totū vñ oblongū: aut processisset recte deorsū: et tūc penetrasset epiglottum vel meri: yl stetisset a latere uno: et tūc lingua nō etiheret directa sed ad idē lat plicata. Postea scinde linguā per mediū et videbis magnas et plures arterias ad cāvenientes ut facilē moueatur et magnifice. videbis et duo pia nervorum motiuorum q magis pñdatur in pñdū radice lingue: et sensitivoz qui in superficie et panniculo ei expādūt ad dādū sensū gustū et tactus. et sic iā puenisti ad anothomiā vni nervi motui orti a cerebro ad dādū motū. et vni sensitivi ad dādū sensum.

De capite continente membra animata.

Si expeditis assime caput qd ē venter posterior: yl postrem cōtinēs membra aliata et spāliter cerebū qd ē in imobile: et iō caruit musculis. sit ei ē ps superior corporis. Lā at ei sit ē supra deā. Et ex his apparet primū. s. suba ei: qz de se ossuolu ē potius q musculosu. Appet sedo sit et loc ei et ex supi

oribz et sequētibz appēbit colligātia ei. Appet tertio qtitas ei: qz hic venter in hoie est magne qtitatis respectu alioz maioris q in alio anima li eiusdem qtitatis cū hoie. qz hz cōtinere cerebū qd maius in hoie q in aliquo animali eiusdem qtitatis. Et dñ hēre ventriculos maiores etiā magis distinctos. Figura at capitū et forma apparet: qz ē figure spicē leuiter pēcer vtraqz pte: ita q sñ anteriora et posteriora tuberositates quidā: sñ detrūz vo et finis hēat planiciem. Lā at quare fuit figure rotūde: hz leuiter cōpres se et vtraqz pte ē: qz talis ē oīum alias capacissima: et qz ipa nō pot tagi nisi in pūcto. et p cōsequēs a rebz exterioribz tutu. His duobz indigit caput: qz dñ ē cōficiū pp cerebū. et qz valde dispositū extrīscē alterātibz dñ ē tūtum ab eis. quare figure fuit spicē: nō tñ fuit pfecte figure rotunde. sed deppse et vtraqz pte pp ventriculū cerebri distinctionē. et pp ortū sensū pticulariū a pte anteriori. quare fuit figure predicte. Et ex his appet qntū qd cōsuēvit ingri in anothomia cuiusqz mēbri. s. iuuamētū ei: qd ē cōē et gñale qd ē cōtinere mēbra aliata et spāliter cerebū et orta ab eo. Segnū sexto et vltimo videre numerū ptinū ei: ptes at capitū sñ tūtū. in tertia sen. prima caplo pto sunt. r. s. capilli cutis: caro: panniculus exterior: craneū: panniculi inferiores: rete mirabile: os basilare: et addē. x. vt orta. Capilli in capite fuerū gñati et necessitate materie et necessitate finis. Et neccitate materie qz cu caput sit cāminūtū corpī recipit sumolas superfluitates a toto corpore que materia piloz: et iō per cū tim eis egrediūt et formāt pili magni qui dicunt capilli. Necitas finis fuit: qz cu caput sit expositū rebus exterioribz alterātibz hūt capillos: ut per eos tueretur a nocivis extrīscēs alteranti bus. Cutis capitis grossa et qz capilli debet esse firmati et infiri in ea q debent hēre radices magnas et grossas: et iō cutis grossa fuit et qz est ve lame et scutū ossis et cerebri. cu super craneū non sit musculus. Caro at apparet i frōte tēporibus et circa mādibulas. Elenata cuti cranei apparet tibi panniculū exterior factū pp tria iuuamētū: vni vt cranei acuti et cutis a craneo sive medio nō tagit. Secūdū vt cranei p hūc panniculū settiat. Tertiū vt p hūc panniculū dura mē suspendat a craneo. qz hic panniculus gñatur ex nervis et ligamentis ortis a dura mē pēntrantibus p cōmissuras et poros cerebri extra craneum et qz conteritur panniculus hic exterior:

De craneo quid sit.

Cranēū ē os magnū circūdās cerebrū extert⁹. in cōcauitate existit cerebr⁹ locat⁹. et iō magnū ē hoc os ī boce sicut et cerebr⁹. ei⁹ sit⁹ ē: qr vēlat⁹ ē p̄tib⁹ predictis ppter necessitatē dcām. et velat ē cerebr⁹ pp necitatem eādem. Istud craneū nō fuit vñū et cōtinuitatē: s̄ p̄tes habuit. et hoc ppter multa. Primo ut si fieret no-cumētus in vna parte alteri nō cōicaret vel toti. Scđo ut sumolitates possent p iuncturas extra craneū expelli. Tertio ut v̄tus medicaminū tpe necitatis possit ad subaz cerebri penetrare. Iste partes cōtinuate s̄t iuncturis: que vocāt adoree s̄. seratiles. nō. n. fuerūt nodatiles: qr nō debent moueri illa ossa: s̄ fuerūt seratiles vt firmorem sacerent colligatiā. et iō dētales sūt. et fuerūt duplices. s. vere et mēdose: mendose sunt due. s. in vitroqz tēpore vna: et dicuntur mēdose: qr nō pene trant interi⁹: s̄ tñ aperiūt exteri⁹. vere v̄o sunt tres sicut tres sūt vētriculi. s. coronalis facta ad mo. iū corone. sagittalis p̄p̄cs fm longitudinē ad modū sagitte vel linee. et tertio adoree. lauda que cōtinuat craneū posteri⁹. qđ ē figure laude. et fuit figure isti⁹ os posteri⁹. qr cerebr⁹ postei⁹rins ē figure piramidalis. q̄ sit cā isti⁹ apparet in anothomia substantie cerebri posterioris. Et ex his appet q̄ in ḡne quinqz sunt ossa capitis. s. os frōtis: duo parietes cranci: os lauda: et basila re qđ statim videbis. Et ex his p̄z q̄ sit iunamētū crani et partiū ei⁹. et egritudines ei⁹ sūt oium gener. Post. n. pati malā cōplexionē: apostema et solutiōem cōtinuitatis: in qua nota q̄ ipa ē periculosa qr discoopertū ē aeri et appropinquat exteri⁹ alterātib⁹ et maxime si fiat in loco iunctura-rum et sp̄aliter in loco q̄ dē bregma et ē pars mollior et gracilior que sit in crano et tardi⁹ indurata in pueris: et hoc ē quia ibi sit cōiunctio siue vniuersitatis coniuncturarum.

Cde dura matre et pia.

Expedito craneo videbis duos pannicullos sub eo. s. durā matrē: et pia matrē factos vt velēt cerebr⁹: et vt cerebr⁹ nō cōtagatur a crano qđ ē valde dux. et iō iurta cranem īmediate existit dura mater que solida et dura ē iurta cerebr⁹ ē pia m̄: qr mollis et humida ē vt nō ledat cerebr⁹. Et qr in ipa cōtinēt siue contexte sūt vēne: qb⁹ mediātib⁹ nutrit cerebr⁹: et ex hoc apparet quare duo fuerūt panniculi. qr hoc fuit: vt ne dur⁹ cōtāgeret cerebr⁹. et vt mollis nō cōtāgeret craneū. Est et alia cā. s. vt si no-cumētū nō cōtin-geret vni: adbue nō cōicaret cerebr⁹ et dura m̄ magis ē alligata crano vt suspēdit ei⁹. et iō p̄ ipm siue suas p̄fices trāmittit nervulos et ligamē-

ta. h̄z et dura m̄ cōtinuitatē cū cerebro. vñ pene trat per ipm diuidēs ipm per mediū in dextraz et sinistraz v̄sq ad ventriculū anteriorē. et diuidit et ipm in anteri⁹ et posteri⁹. Et iō diuidit anterius cerebr⁹ a posteriori: et fuit hoc necessariū: qr vñū ē diuerte cōplexiois ab alio: et sic diuidit dura m̄ ita et et pia m̄: immo magis: qr cū pia m̄ sit sustentaculū venarū nutrītū cerebr⁹ diuisa ē per caner nositates cerebri et nutrīmentū tribuat cerebro: sicut penetravit v̄sq ad ventriculos cerebri: et circū circa velati sunt: vt panniculo subtilissimo v̄sq ad finē mediū. nam vētriculus posterior: pāniculo non indiguit ppter siccitatem eius respe-ctu anteriorioris.

Cde cerebro in boce. quare maius in quātitate q̄ in aliquo alio aiali eiusdem quātitatis et.

Anniculis elematis appebit cerebr⁹ in boce manus in q̄titate q̄ in aliquo alio aiali eiusdem quātitatis: qr cor h̄z calidius eiusdem. et indiget pp opationem intellectus plurib⁹ spiritib⁹ aialib⁹. Et hoc cerebr⁹ duas partes h̄z anteriorē et posteriorē: pars anteriorē diuisa ē fm dextaz et sinistrū: et bēdūsio appet in suba maxime cerebrū: et conse-quēti in vētriculis: ei⁹ suba medullaris frigida et humida diuisa ab alijs medullis: quare non ē cōtentia: vt ex aucti nutriat: s̄ poti⁹ craneū nutrit: vt cōtineat cerebr⁹: et ei⁹ iunamētū est vt sp̄n vitalē siue cōplexionale cōtempet vt fiat animal. Postea v̄o vade scindendo leviter p medium donec puenias ad vētriculū anteriorē magnū. Et ante q̄ p̄fides v̄sq ad lacunam: nota vētriculū ēē diuisi in dextrū et sinistraz vt dixi: et parietes h̄z incedē sūt descēdētes v̄sq ad basim. et diuides dextaz et sinistro: et tūc statim videbis amplitudinē vniuersiū v̄sq vētriculoz. I anterior pte ei⁹. s. i. agulo anteriori locata ē fatusia q̄ retētua ē sp̄p̄: a sensibiliib⁹ p̄ticularib⁹ receptaz. In angulo posteriori ē imaginatio q̄ app̄bēsiua ē harū sp̄p̄: ē fatusia retētaz. et eas app̄bēdit cōponēdo: et diuidēdo: discernēdo hoc et hoc. In medio v̄o h̄z ē sēlūs cōis q̄ ē app̄bēdēs sp̄s delatas a sensib⁹ p̄ticularib⁹. et iō sensitina hic terminat ad illū locū: vt riui ad fōtē vt videbis. Et hec oia sūt h̄z s̄niaz Avic. de v̄tutib⁹ aialiuoz: et h̄z s̄niaz Arist. et Gal. ibi tñ sit sensus cōis: q̄ diuersimode pōt dici et fatusia: et imaginatio als declarauit. Et ex his p̄nt patere iunamētū h̄z vētriceli. qr iunamēta sūt: vt imaginatio fatusie deseruit et sēlū cōi: et vt oib⁹ sensitivis siue orgāis sensus sp̄n tribuat aialē vt sētiāt. Et ex his appent no-cumēta que in hoc vētriculo et cerebro anteriori cōtingit: qr se oib⁹ p̄nt oēs egritudines fieri. Solo cōtinuitatis ma-

Ocio huma
mānis sāt
vētriculū cōfō
aīnūs omnib⁹

la cōplexio: q̄ si sint i pāniculo dolorē cānt: et si to
tū circūdāt pāniculū vocāl ouīs sive dolor oual;
si mediā p̄te emigranea. P̄dōt ēt pati egritudinē
q̄ē apostema: et si sit i pāniculis calidū vocāl fir
sen, q̄ō frequēter cōtingit si sit frigidū vocāl litar
gia. Si vō sit i suba cerebri pessumū ē mortiferū;
pōt ēt pati egritudinē cōpositiōale: q̄ si ē opilans
nō et toto aut ē sba vaporosa, et sic ē vtigo et scho
tomia: aut humoralis: et sic ē stupor paralisis: et
hmōi. Si sit opilatio et toto aut oppilat vētricu
los et subam similāt vētriculos tñ: si vētriculos
et subam. sic ē appoplexia. si vētriculos tñ sic est
epilepsia. Uerū ē q̄ bec oppilatio ē oppilans alios
vētriculos: h̄ nō tātū quātū atēriōe. Melācolia
ē de gne cōplexionis male. anq̄ autē pcedas
ad mediū vētriculū cōsidera intermedia inter
hūc et mediū. et sūt tria. s. anche. q̄ sūt sic basis b̄
anterioris vētriculi dextri et sinistri. et sūt de suba
cerebri ad formā et figurā anchaz et a latere vni
uscuīsq̄ iter vētriculos iā dictos ē suba vna ru
bea sāguinea. sc̄a ad modū vermis oblongi sive
subterranei: ligata ligamentis et neruī alterutriq̄
q̄ ad sui elongationē cōstringit: et claudit anchas:
et viā sive trāsitū ab anteriori ad mediū. et econ
tra. Et qñ hō vult cessare a cogitatiōe et sui cōsi
deratiōe eleuat parietes: et dilatat anchas ut pos
sit spūs trāsire de uno vētriculo ad alios. et ppte
rea vocāl v̄mis: tū q̄ assilatur v̄mi subrāneō in
substantia et figura. et i motu ſc̄imo: et extēmo.
Post hoc descēde iferiō paulatine. et prio ti
bi occurret lacūa que ē qdā cōcamitas rotunda.
et oblonga: in cuiō medio ē foramē tēdēs inferiō
ad palatū dyagonaliter. et ei occurrit via directa
que a medio vētriculo descēdit directe ad colla
toriū: et hec lacuna h̄ circūquaō eminētias ro
tundas magnas: factas ad sustēdū venas vel
arterias ad ascēdendū a recti mirabilis ad vētricu
los dictos: et iō in basi eiō apparēt glādule q̄ sunt
iuncta rete mirabile eminētias: et p istā lacunā ven
triculi anteriores et cerebri quātū ad medium eiō
expurgat suas supfluitates. sed cerebri quātū ad
p̄tes anteriores magis expurgat suas supfluita
tes per collatoria narī. Dis expeditis statiz si
bi appetet vētriculus mediō q̄ ē sicut quedā via
et trāsitū ab anteriori ad posteriorē. et in isto loca
ta ē virtū cogitatiua: et merito q̄ bec virtū opera
tur cōponēdo fātatiata et memorata ut ex sensa
tis eliciat nō sensata. Itē q̄ ipsa ē virtū regitiua
totiō alialis. regimē at totiō alialis cōsistit in com
prehēsione p̄stium: memoria p̄territorum: et p
nosticatione futurōz. Et iō debuit esse in medio
haz v̄tū ap̄bētūz et rememoratiūz. sūt ēt
in medio hoz vētriculōz ut sit v̄tū eiō i directo

ad cor: eo q̄ v̄tū eiō ē v̄tū imēdiate deseruēs i
tēlectū: quare debuit eēi medio vētriclo: p̄ istā
pcedēdo tibi appebit vētriculū posteriorē q̄ ē in ce
rebro posteriori situat: et locat: et hoc cerebry est
velatū et distinctū a prio duob̄ pāniculis iāz di
ctis. q̄ hoc ē molle. s. anteriō et posteriō durum.
Istud cerebry posteriō ē locatū: q̄ ē principiū nu
che. et q̄ ē principiū plurimū neruōz motiuōz.
Mot̄ at sit p̄ neruōz motiuōz q̄ h̄to duriores
tāto fortiores sūt. Istud cerebry ē figure pirami
dalīs: q̄ vētriculus locat̄ i eo: ēt figure pirami
dalīs: et cā quare illiō figure ē vētriculus posteri
or ē: q̄ p̄ pte inferiō eiō q̄ ē basis cius d̄z recipe
et iō d̄z h̄cē latitudinē. p̄ partē supiorē d̄z cōtine
re: et iō acumē et stricturā d̄z h̄cē in cacumine: q̄
sp̄s meliō reseruāt in stricto loco q̄ in ampio: et
iō sūt talis figure. Et ex his p̄z q̄ opatio sive in
uamentū istiō cerebri posterioris: q̄ vñ ē vt sit
principiū motiuōz et nuche. Aliud ē vt sit iñstīm
v̄tūs memoratiue. Et ex hoc p̄z q̄ passio ppria
hūc ē qñ leſa ē memoria sicut qñ leſa ē cogitati
ua. Egritudo ppria ē ventriculo medio: et qñ leſa
ē imaginatiua passio ē in vētriculo anteriori: si
cūt qñ passio ē cōicās toti cerebro oēs leſe sūt vir
tutes: et opatiōes haz virtutū oīum. H̄ tu dices
q̄ ē cā q̄ vētriculus mediō nō hūt cerebrū medi
um distinctū sicut alij vētriculi. dicēdū q̄ cā fuit:
q̄ iste vētriculus ē sicut via et trāsitū istoū alioū
duoū: et iō nō d̄z cē distinctū ab eis sūt cerebrū:
et hoc de anothomia cerebri etē.

Cōcluatiō cerebri quid inde apparebit.

Is expeditis op̄z cōlēvare cerebry leti
ter: ita vt nō rūpaf aliquis neruōz et inci
pe elenare a pte anteriori: et tūc statim
tibi apparebit due carnūculē filēs ca
pitibus mammillaz: et in suba appent filēs sube
cerebri: et ideo a medullare suba sūt orte: velate
subtilissimo panniculo: qui dicitur pia mater: et
ideo fragiles sunt satis: quia non debebant i ho
mine extra penetrare: et hoc: quia cerebry et odo
ribus confortatur et fortificatur: quia cerebrum ē
complexionis frigide et humide exēdēter odor
autem cūm sit fumalī evaporatione habet ericcare et calefa
cere quare remittere habet lapsū cerebri: et iō
ipsum habet iūare: quare non ordinavit vt nō
elongaretur a cerebro: sed intra crancum rema
nerent: in cōcavitate emētōrī sive collatorī na
rī et p̄ porositates ossis narī recipiūt vapores:
et odorez rep̄sētāt v̄sq̄ ad vētriculū atēriō cere
bri: pcede postea et videbis neruōs duos maio
res: q̄ sūt i corpe nō vocatos opticos: quoū ori
gō ē a sba cerebri: et si bñ pcedebas: videbis q̄ cō

innate sūt cerebri s̄be in vētriculis āterioribus: et
extra pāniculū piā matrē cerebri āteq̄ craneum
egredian̄ cōīgunt: q̄ ad inuicē applicant: v̄l q̄
crucian̄ exītes p̄forati i loco cruciatiōis et vniō-
nis ip̄o: vt eis fiat vn̄ loc̄ cōis: vt sp̄s vnī rei
recepta a duob̄ oculis et delata p̄ duos nervos
ad vnitatē redeat: vt vna res non videātur due:
h̄z vna siē d̄z: et post cruciationē eoz egrediāt cra-
neū: et glibet eoz ad p̄p̄siū venit oculū: cuī an-
thomia: postea declarabis. Post illos eleua tūm
cerebri h̄z medietatē eius v̄idebis sc̄z par ner-
voz s̄btiliz̄ et duroz: q̄ vadit ad oculos ad mouē
dū ip̄os motu voluntario. Postea ē tūm par ner-
voz cuī vna ps vadit ad mēbra faciei ad dādū et
sēlū et motū volūtariorū: et alia ps eī admisces q̄r-
to pari: et istud q̄rtū par s̄l cū eo q̄d eī admisces et
itio pari descēdit iserī ad loca dy afra matis: et
dat sēlū mēbris iserioz̄ et viscerib̄. Et isti ve-
niūt ad stōachū: et eis orūnt reuersūt: quoz in
namēta sūt dācā supra: et isti primi nerui sūt vocis.
Postea sūt nerui q̄nti paris q̄vadit ad os petro-
su: q̄d ē i radice atris: et eī foramē p̄ pāniculū cō-
tertiū ex filiis boz̄ neroz̄: et sic sūt inst̄z auditus.
Postea sūt nerui vīglī paris s̄biles q̄vadit ad
palatū ad dādū sēlū palato. Ultio ē septimū par
nerozi q̄ vadit ad lignā ad dādū sēlū gustus et
motū ligue. Et et bis p̄cedēdo eleua totū cereb̄z
et tūc appēbit duo pāniculū iseriores exītes supra
os basilare q̄d ē basis et fūdamētū cerebri: et totū
capitis: et tūc eleua hos pāniculos duos ab osse:
et i medio basilaris idirecto collatorij suenies re-
te mirabile: cōtextū textura fortissima: et miracu-
loze duplicata vel multiplicata ex arterijs s̄btilissi-
mis: adiuice arterijs q̄ sūt rami arterijs apople-
ticay: ascēdētiū: et i isto reti siue in venis istī retis
cōtēt sp̄s vitalē ascēdes a corde ad cereb̄z: ad
hoc vt fiat alalis: et q̄ sp̄s hic melius alterat di-
uisus ad mīma: et tūc marie diuidit ad mīma: q̄n̄
ē cōtēt i arterijs puissimis et s̄btilissimis: iō istud
rete fuit cōtextū et venulis siue arterijs mīmis et
s̄btilissimis: vt sp̄s leis cōtēt a cerebro facilē
alteret: et tēp̄aturus ad formā alalis sp̄s cōuer-
tet: h̄z formā p̄fectiorē acgrāt in vētriculis cere-
bri: sic s̄anguis i vētriculū cordis: et hec ē vna ex cāis
quare rete mirabile fuit p̄flatū sub cerebro ut po-
nit Gal. r. de iuuamētis: et libro de vtilitate pul-
sus. Est et alia cā: q̄d mēbrū hoc ē dignū multa
custodias quare ip̄m natura locauit in loco tutissi-
mo et forte et hoc fecit natura: vt ex vaporibus ci-
boz et potuū cōdēsatis a cōplexione cerebri et ca-
dētib̄ deorsū: vt aliqua oppilatio ad tēpus fieret
in hoc reti mirabilē ex qua oppilatione causat
sonus: et istud rete sustētat due carnes glādose fa-

ete principaliter ad ipsū sustētādum duas venas
ascendentes ad cerebrum et duas arterias ascen-
dentes ad ventriculos cerebri.

De oīs quod durus est ceteris basilatione.

Post hec oīa videbis os basilare q̄d du-
rus est ceteris: q̄ debet esse basis et fū-
damentum et sustentaculū omnīū alio-
rum q̄d aut̄ debet alia sustentare debet
esse durū. Durum fuit ēt vt a superfluitatib̄ qui
bus submittitur non putrefiat: sed putrefactioni
resistant. Istud os diuisum est in ossa patrosa na-
rium: et oculorum et ossa duo lateralia: que vocan-
tur ossa paris: et sic sunt quinqz: et hoc melius di-
scernes si decoques tūm: tamen est q̄ ossa narium
sunt multum cauernosa porosa. vt superfluitates
possunt descendere et vapor subiectus odorū ascē-
dere ad cereb̄z: postea scinde alterutraqz ossa
oculorū: et videbis locū oculi et colligātiā eī cuz
neruo optico: et colligantia eius cuz nervis motus
oculi. apparet ēt locus eius: q̄d nō ē positus mul-
tū in p̄fundo: q̄d recipere sp̄s in medio existē-
tes: nō eminet ēt multū extra faciē: ne ab exterio
rib̄ ledaf cuz eos hēat valde molles et passibiles
et iō ad eius siue eoz tutelā in hōle natura ordina-
uit supcilia vt a reb̄ descēdētib̄ custodiāt. et pal-
pebras: vt a reb̄ sterius occurētib̄ ēt custodian-
tur. ordinavit ēt tuber ositātē marillaz: vt custo-
diant a reb̄ ab inferiorib̄ ascēdētibus et a latere
obuiātib̄: sicut ab alio latere obuiāt nares.

De oculorum tunicis et.

Hi oculo aut̄ sunt. vii. tunice: et tres
humores. tunicas videbis diuiden-
do oculum in duas partes: plane et
leviter: sc̄z in anterīorē et posteriorē.
Et in anteriori sūt quatuor tunice:
quaz tres continuant et correspōdent tribus tuni-
cis intrisecis: q̄d vni illaz. s. cornēa nō continuat
aliqua in p̄fundo siue iterī. sicut igūt prima ē cor-
nea: que dicit cornea: q̄d assimulat cornū in forma et
colore que trāsparēt ē: et fuit trāsparēt q̄tū ad
colorē vt nullius esset coloris: ne impediret recep-
tionē oīs coloris: fuit ēt substātē solide: q̄d reb̄
exterioz̄ ē p̄pingssima. Sc̄da ē cōiunctiva q̄d p̄-
ter corneam exterius est coniungens et velans et
cooperiens totum oculum: et huic in parte poste-
riori siue interiori est sclerotica continua cuz ea
et interius circūdans totum oculū: postea subiū-
ctina in pte anteriori ē vuea dicta sic: q̄d simulat
medio folliculo graui vue nigre i cuī medio ver-
sus cornea ē foramē q̄d df pupilla: sc̄a vt sp̄s visi-
bilis possit puenire vsq; ad cristallinā: et nō ipedi-
atur ppter obscuritatē vuee: et cā quare nō finit to-
tus discooptus hac tūca vuea ē triplex: vna ē q̄d

genuendo
genuatur
curvatur
 ab ea suo colore viridi et pūiceo sive azuro p̄sortat spm visuū cū sint mediū inter extremos colores. Sedā cā ē: qz nimis si ipsa nō eēt spūs visuū a luce exteriōi resolueret. Et iō vt staret vnit̄ i uno loco idirecto cristallio fuit hec tūica h̄is vñ foramē qd̄ foramē pupilla vocatur: et iō cōtingit q si hoc foramē dilataf̄ a natura: vel alr̄ q ipedit visus: et magis ipedit q si strigaf̄ a natura. Tertia cā ē: qz oī sp̄s rei q̄ videt puenit ad oculū i figura piramide: cui⁹ basis ē res visa: et ei⁹ con⁹ est oculus sive ei⁹ agulus ē in crystallia: quare opz q̄ hoc foramē sit strictū. d̄f vnea: qz hec tunica p̄t̄et h̄iorē vñch gñatū ad humectadū oculū: ad hoc vt sit mediū strisecū receptionū sp̄z: et qz tale mediū nō pōt̄ eē nisi aeris vel aque a vñio et aer non pōt̄ ibi cōsernari: iō nō fuit ibi aer: s̄z aqua. Itē qz illuc currit spūs visibilis aeris a vñio: et hic h̄iorē cōtineat in vnea ut phibeat crystallinā appropinquare aerī exteriōi: et vt corneam faciat distare a crystallia: et vt foramē pupille stet dilatatū: et ppte rea egredit̄ foramē vñue et itumescit cornea. Et iō cōtigit q̄ in appropinquatib⁹ morti cū ericetur hic h̄iorē q̄ cornea cadit et applanat̄. Et tñc a vulgarib⁹ d̄f q̄ appet tela aī oculos: et signū ifallibile mortis. Cōtigit et ppter ei⁹ ericationē cōstrictio pupille: et iā potuisti videre noticiā passiōnū que occulte sūt: que sūt i oculo rōne hui⁹ vñue nisi q̄ restat aliud dicere de catarata. Catarata at sit qñ vapor gñatur aut descendit a cerebro aut ascēdit a stomacho et puenit idirecto pupille ad h̄iorē h̄sic exstes iter crystallinā et pupillā ipedit receptionē sp̄z. Et qz hic vapor ip̄cipiō ē mobilis sp̄s rep̄sentat̄ cū motu. Itē cū de se sit colorat̄ mouet crystallinā s̄m sūi colorē: et cū sp̄s cōsueverit eē rei extrisce q̄ mouet visuū indicat vt̄ visuā res exterius eē motas: et iō iudicat muscas aut cimices vel formicas sup̄ pte abulare. Postea vño hic vapor i aquā cōvertit: q̄ cōdēsat̄ et i catarata trāsit cōfirmata: q̄ si totā pupillā cooperiat phib⁹ vñio visuū. si at nō oppilat ex toto ant̄ erit sit a latere foramis aut in medio. Si a latere diminutā videt et iudicat rē. Si vño i medio sit vñdicat rē et pforatā: qz pte quā videre nō pōt̄ iudicat eē foramē. Et et his nota modū curatōis cataraete p̄firmsate: q̄ sit p̄ manualē opationē: qñ sit: qz ista cataracta penit̄ etrhabat: qz anq̄ possit attrahī egredieſ tot̄ h̄iorē albagine: s̄z hoc sit: qz acuz iponit pforādo cornea lōge a pupilla: et p̄fūdat oblique cornea: donec sit idirecto pupille: postea ducit actū ad locū cataracte vel aque cōdēsat̄: et tñc ipaz spellat̄ ifra ad locū ifimū: et tñc cū suffocationē: et alijs reb⁹ phibet ipsa reascēdere: et iō talē actū nō vocat̄ cataracte curatiū: s̄z vocat̄ abatere. i. deprimere cataractā: et sic appet tibi quar

ta tūica: que d̄f vnea cū ista ini pte posteriori seūteriori oculi ē tūica qnta que d̄f secūdina: vel qz scđa ē a sclerotica: vel qz secūdina assilata. Post istas ē tunica aranea circūdās crystallinā versus pte ateriore: cū in pte posteriori cōtinuat̄ tunica retinina: et in medio istorum continetur humor vitre⁹ et in medio ei⁹ ē h̄iorē crystallin⁹ rotundus sive figure sperice cū quadā planicie i pte ateriore: et hic h̄iorē ē magis versus partē ateriore q̄ h̄iorē vitre⁹ i quo locali: et iō hic h̄iorē fact⁹ ē ad crystallinā locadū: et ad ipsam nutriendū. Et ex his cōplēta est anothomia oculi.

De loco aurium in capite rē.

Is expeditis videbis aurē positiā a latere capitis: qz son⁹ percipiſ et a dextris et a sinistris: et aī et retro: et surſū et deorsū. Et iō inſtrīm illi⁹ potuit locari i dextra et sinistra. nō aut̄ i parte ateriore: qz ibi erat ista a alioz ſēſū. Auris at̄ fuit figure rotūde i boīe vel circularis: vt eēt plūmū capacissima: et cartilagiosa. Cartilagiosa at̄ fuit: vt eēt ad alteratib⁹ extreſe tutā. Et vt eēt sonora cui⁹ foramē lōgū termiatū ad os petroſū i cui⁹ cauitate ē spūs plātāt̄: q̄ ē plātāt̄: q̄ ē ista audit⁹: et ei⁹ foramē vel cauernositates coopit pānicul⁹ ſētis ſētis et villis neruoz audit⁹ i ſupradictoz: vt hic ē. Ossa at̄ alia q̄ ſit ifra basillare: ſi bñ ad ſēſū appet̄ nī ſoſa illa decoqnt̄: s̄z pp̄i pēm dimitt̄tere ſlueui: vñz ē q̄ de mādibulaz ossib⁹ potes videre p̄cipiū et ſinē. Incipit. n. a cōmītū ſue adorea q̄ ē iter craneū et basillare i loco q̄ ē ſinē ſupciliū et frōtis: et pcedit ſuſ ſuſ pte posteriorē iuxta os petroſū et auriculā terminat̄: aut ad dētes: quoz anothomia ſupra diri.

De diuīſione totius corporis rē.

Apite expedito diuide ſm lōgitudinē totū corp⁹ i duas ptes: incipit a collo vñq ad caudā ut tibi p̄fio occurrit colū ſcm. pp̄i pulmonē et tracheā arteriā i ſialib⁹ respiratib⁹: i quo ſit ſeptē ſpōdiles: et he ſpōdiles ſit graciles: et ſubtiliores alijs: qz ab alijs dñt ſuſtētari et portari: delatū at̄ dñ eē leui⁹ deferēte: s̄z. n. ſint ſubtiliores alijs foramē h̄fit mai⁹: qz nncha ē grossioz i collo q̄ i aliq̄ pte ſpōdilium: qz ibi ē p̄cipiū ei⁹: et qz ſit graciles he ſpōdiles ſue rūt dure et ſirmis cōtinuate ut nō accidat dislocațio et leſio ab obuiatib⁹ extreſe. Post istos ſit ſpōdiles costarū q̄ ſit. r. ſi ſit coſte. r. ſeptē ve re et .v. mēdose. Postea ſit ſpōdiles renū q̄ ſit v. et ſit valde groſſe et magne cū ſit ſic ſūdamētū et ſuſtētū ouiz aliaz et basis: postea ſe ſpōdiles aliqui q̄ ſi iplicitura: q̄ ē a dorso ad caudā: et ſi tres m̄iores p̄dictis: qz dñ ſtimari cū oſſib⁹ ſue ſoſdili

hunc caude que sunt pueri: ultimo sunt spodiles car-
de veru: quod hic debes notare duas hanc spodili-
tum: quod sunt in foraminibus eorum per quam transirent pueri neri-
voe et diversitates est eorum in aliis sine additam
tis sine simenis ut noiat Avicenna. Sed hec diversita-
tes magis sunt note in corpore decocto vel perfecte
eradicato: et iunctio non cures: sed forte abs faciem anotho-
miam in tali: et scribam quod ad sensum videbo: ut propositum
a principio: in quolibet tunc spodili est nucha que est me-
dulla filis sive cerebri: nisi quod viscosior est et solidior
facta ut ab ipsa tribuat sensus et motus toti corpori
a capite inferi: et quod orta est a cerebro divisionem est de
trum et sinistrum: hinc est quod in superficie eius appetitur filum
dividens eam per medium: scilicet dextrum et sinistrum tunc non
penetrat nec divisionem vel separationem profundum: quod
nucha est orta a parte posteriori cerebri: que non est de-
pissa filamentum profundum: et ex hac divisione sine separatione
nucha tibi potest appere cum quare oppilatio potest con-
tingere in media parte nuchae: et non erit in alia parte:
video palpis potest in una parte ut dextra vel sinistra
contingere et non in alia. A nucha autem in qualibet spodili oritur unus par neroe qui vadunt ad
dandum sensus et motus membris determinatis. Que
autem sunt membra ad quae pueniuntur neri illi non potest
bene in tali anothomia videri: sed oportet animal liquefieri in aqua pluviali: et hoc non spectat
ad pensum: et si vis hec membra cognoscere lege in
prima fennica et canina summa secunda capitulo de anotho-
mia neroe ortorum a nucha: et quod spodiles sunt. tri-
paria: neroe sunt. tri. paria: et quod a cauda ori-
tur unum erunt. tri. paria.

De erectoriis brachiorum et pedum etc.

Hec expeditis erectoriis brachiorum et pe-
dum: et incipe a brachio et erectoriis le-
uiter: ut video as venas supradictas:
que veniunt ad curvaturam brachiorum: et
tunc videbis venam supradictam: que penetrat per
subassella ad brachium: et procedit per domesticam par-
tem brachiorum: et in parte inferiori cubiti appetit: et vo-
catur basilica. Et in superiori parte cubiti est ce-
phalica: que enauat a capite: et ad brachium
venit supra furculam: ante a vena ascendente ad
caput: ut supra dixi. Et in medio istarum est
unus ramus continuatus in curvatura brachiorum
cum ambabus: et hec vocatur media: quod media est: vel
alio nomine vocatur cois: quelibet tunc hanc duarum pro-
cedit ulterius usque ad manus et in silvestri parte ma-
nus appetit: et illa que est ter auricularum et annularum
dicis sylen et rindet basilice. Que vero est inter polli-
ce et indice dicis saluatella et fleubotoma at loco
cephalice. Que vero est in medio dicis funis bra-
chiorum et retinet locum cois sine basilice post venas
musculos multos notabis et chordas multas ma-

gnas et grossas quarum anothomiam perfectam in ta-
li corpore non labores inuenire: sed in corpore eric-
cato ad sole per triennium ut abs monstrari et numerus
eorum perfecte declarari et anothomiam talum: et muscu-
losum brachiorum et manus et pedum scripti in lectura qua
fecit super primo secundo et tertio et quarto de iuuam
tis. Eleua igitur carnositatē totā usque ad ossa: et pri-
mo inuenies os quod vocatur adiutorium: verum est tunc quod
supra dorsum sine pectus a latere posteriori est spa-
tula habens figuram similem ad modum spatule lignae:
quod os latum est serius: ut pectus et costas non impediatur:
strictum vero est superius ut adiutorio confirmetur: et ideo
in eius extremo superiore habet aliquam concavitatem super-
ficialē ad modum concavitatis rotunde: in qua ut re-
volvatur adiutorium situata est extremitas rotunda
adiutorij. cuius caput primum est rotundum locatum in pulsi
de ossis spatule: postea in medio obliquat versus
domesticā parte ut plicatio et amplexio rerum sit pos-
sibilior. Extremū autem habet quasi duas eminentias:
quod duobus forcibus dicitur concavitas: et in medio emi-
nentia habentia habet magis supra quādā concavitas
in qua ingreditur extremitas forcis inferiores: que facta est ad modum instrumenti baurie-
di aquā: ut firmior sit coniunctio et colligatio: et iunctio
dislocatio raro et difficulter sit in hac iunctura. Et
quando sit raro est quod bene possit restaurari: et fo-
cile inferius est longius superiori: quod convenienter
est quod illud quod sustentat alterum sit longius: et ma-
nus: eo quod sustentatur: ambo tamen concaventur: quod sunt
grossiora in extremitate quod in medio: quod ab extremitate
debent oriri ligamenta: et iuncture: et in medio de-
bent situari musculi: et facile superius non procedit
directe: sicut inferius: ut sit cum complicatiōis ma-
nus et brachiorum: post ista duo forcilia est rasata: cum
ossa fuerint purificata: ut possit manus in planta
eius plicari et contrahiri ad continendum res fluidas et
currentes: et fuerint ossa eius octo in duabus acie-
bus: in qualibet acie quatuor. postea sunt ossa pecten-
tis denotata sic a forma et figura pecten: et sic
sunt quatuor: que correspondunt quatuor digitis:
nam pollici non respondet aliquid os pecten
quod pollex non est in eadem acie cum aliis digitis: po-
stea sunt digitus quatuor in quorum quocunq; videbis
carnem in parte domestica ut possit complicari ad
capiendum: et ex duritate ossium eorum non ledantur
per fricationem. A lateribus et eorum est multi-
ta caro ut iter ipsos complicatos non accidat va-
cuitas aliqua. Ex parte vero silvestris non est tanta
multitudo carnis: quod digitus non concavantur ver-
sus partem silvestrem. Post carnem vero sunt chor-
de quarum unaqueque propria ad propriam iuncturam
et illa quod ad superiorem in unitam iuncturam ingreditur per
medium inferius chorde: quod egrediare eam non potest:

et sit tuta a noctuis: et ppter hoc superior magis est profundior inferiori: quod longius habet procedere. Itē non erat eā ne tumor: et extitudo fuit i digitis: non aut procedit in aliquo laterū: quod ossa propriae sunt coniungi i medio directe: non a latere.

Cōde esse ossium et quibus in locis diriguntur. **N**ōtimo autem deueniemus ad ossa quae sunt sūdamēta totū et supportāta oīa: et sunt ossa inferioria: an tamen quod ad ossa peruenientia ex coria cutē subtilissime ut lucentias venas duas descendentes: que ramificate sunt a trāco vene chilis descendentes: que quā erit in fine spōdiliū renū mūdificat in duos ramos: quorū vñus trāfibit ad tibiam dextrā: et alter ad sinistrā quod potest videre ad sensum: et eodem modo ramificatur arteria descendens: postea qlibet illoꝝ filioꝝ ramificat in duos magnos ramos: quos vñus directe descendit p domesticā pte tibie usq; ad digitos pedis: et hec vocat saphena: quod ppter directionē suā fleubotomata evanescat a membris naturalibus et genitalib;: ut a matrice renib; testiculis: et humeris et appet supra genu et infra supra canicula: et infra in calcaneo: et appet in pectine pedis: alias ramus obliquus et igrēdit iuxta iuncturā scie: et iō vocat sciatica: et ppter obliquationē quā habet circa has iuncturas fleubotomata magis evanescat i passiōibus iuncturā: et appet in oībus predictis locis. In pte tamen silvestri: postea eleua musculos et chordas: et vide ossa. Et primū est os femoris supra quod fabricati sunt spōdiles dorsi: et p ūsis totū corpus. In pte inferiori habet pīsidē quādā: in cuius cōcauitate locata est extremitas rotunda cāne core quod vertebrū vocat: et in medio abōz in pte iteriore est quodā ligamēti quod alio noīe potest vocari vertebrū: et quod hoc vel primū resilit foras: tunc necesse est hoc eis claudicare: quod crus hoc elongat et firmari non potest nec totū potest bene supportari: necesse est ut crus tibie sciat: quod vene que per trāscutū inferiōrē p oppositionē: et obliquationē quodāmō oppilatur: licet non perfecte et iunctura hec istoz ossium vocat scia: unde dolor eius vocat sciaticus: postea videbis os quod noscāt cāne core quod ē maius ossib;: que sunt in corpe: quod vñus sustentamēta totius corporis: quod cōcavitates habuit magnā: ut esset lene: et ut multū medullaz retineret: et quod melius sustentare potest quod non stat pī diculariter: sed quod ē in extrema plicatū est versus domesticā: et in medio plicatū ē et cōcētū: hinc est quod non ē rectū oīo: sed ē in modū dictū post ipsū in iunctura genu sunt duo focilia tibie versus tamen ptem anteriorē in iunctura illa ē os quod vocat patella facta ad modū patelle ut iunctura sit fortior facta et ligamēta ac si pī nodū fuisse ligata: et facile maius est in domesticā et grossius: quod illud habet

magis onus corporis sustentare: minus autem et subtilius est in pte silvestri non pueniens ad iuncturā: quod factū ē tamen ut sit appodiamēta maioris. Post ista duo focilia ē os cui ista cōtinuitur pī iunctura carpi sive caucile noīate ab osse illo quod tayb nolat: et est os calcanei fabricatū de pīsū et grossū quadrāgulatū: ut possit bene figi et figere totū: et ppter fictionē bonā et ut quādō figū cutim ad terrā non atterat: natura cutim grossā callosā multa sub ipso posuit. Postea ē naūculare quod est factū ad modū naūculare quadrāgulare oblōgum. Postea ē raseta pedis quod cōpositū est ex tribus ossib;: non ex octo sicut raseta manus: quod pes non vñus ita pluribus motibus moueri ad aliquā retinēdū ut manus: sed ppter fictionē habuit tamen tria. Postea ē pectē quod cōpositū ē ex quinque: quod pollex positus est in eadē parte cānali: post hec sunt ossa digitorū quatuordeciz: quod qlibet eoz digitorū habet tria ossa: et pollex habet duo: et tunc erunt ossa pedis .xxviii. Quot autem et quā sunt musculi et chordae magis potest videri in boī ericato quod recēter suspenso: sicut als declarauit ad sensū: quā legi liby de iunamētis membroꝝ tamen scias quod chordae extēdetes digitos pedis oriuntur a musculis quā sunt in tibia in pte silvestri sed contrabētes digitos oriuntur a musculis: qui sunt in plāta pedis: nam pars inferior pedis fuit carnosa multā ppterēa ut pes magis figeret et cutis ab ossibus ad terrā non alteret: et iō in plāta pedis rōnabiliter musculi cōtrahentes digitos fuerūt locati: sed extēdentes digitos non potuerunt locari in parte superiori: quod pī superior vñus ē erector nata ne aggrauet pedem.

Finis.

Cōhec Anothomia fuit emendata ab eximio at titum: et medicina doctore. d. magistro Petro Andrea Morisonio de Imola in almo studio Bononie cyrurgiam legente coadiuvantibus magistro Joanne Jacobo cararia de bureto. Et magistro antonio Frascaria Januēsi cyrurgie studētibus. **C**ōimpressus Venetijs per Ioannez et Gregorij de Gregorii fratres. Anno dñi. M.cccc. xv. die. xv. octobris.

Priscij officia filii uirginis / Propterea quae sive coronatione missa / sunt sancti
Petrus de Gallicantu et de servitu uerbi de seruatu coram

FENICILLIVS: uerbena: rosa: helidonia: ruta: /
EX HES: Pet: aqua: que: Lumen reddit: accuta:

35
does not belong to book

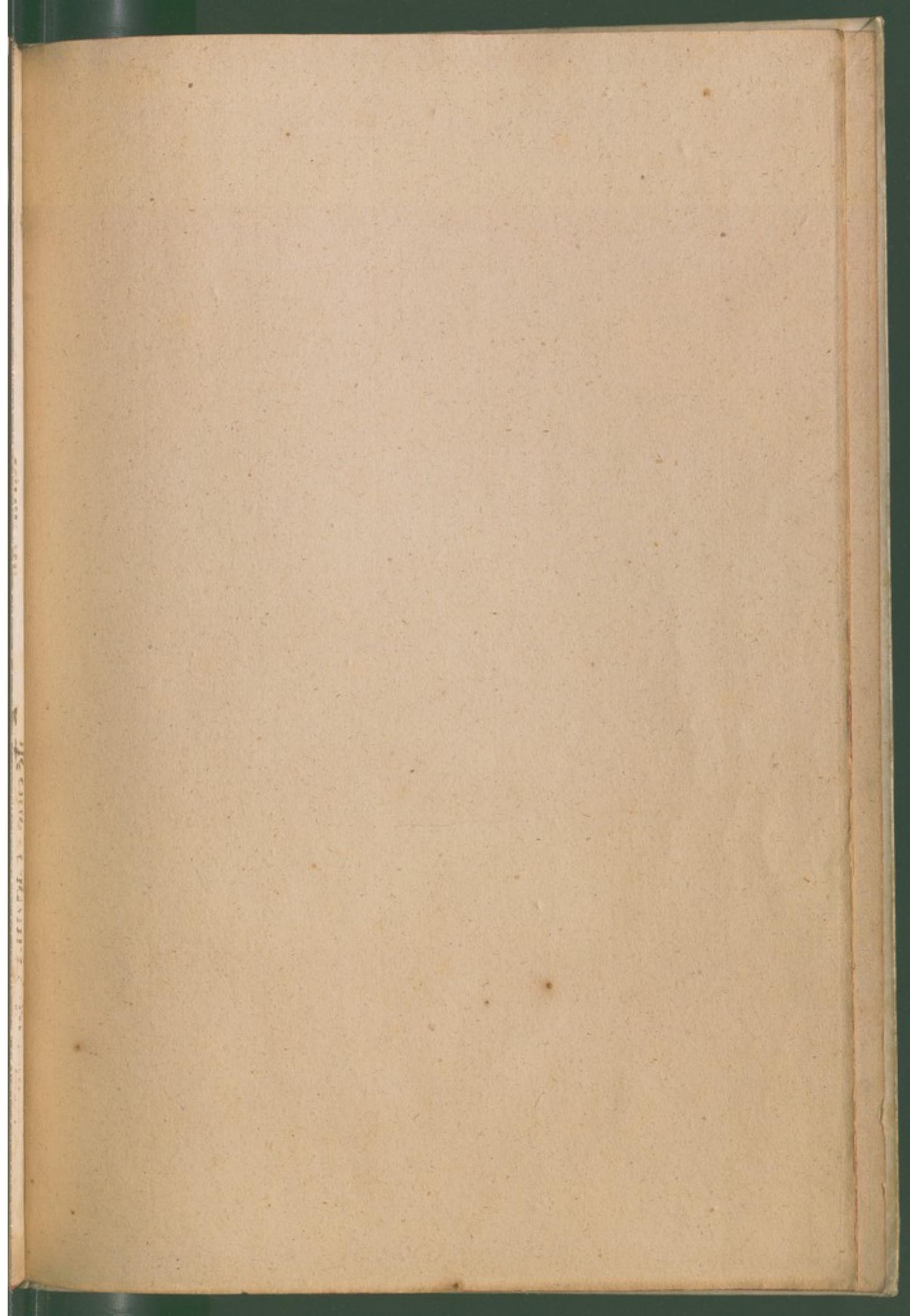
Hannibal

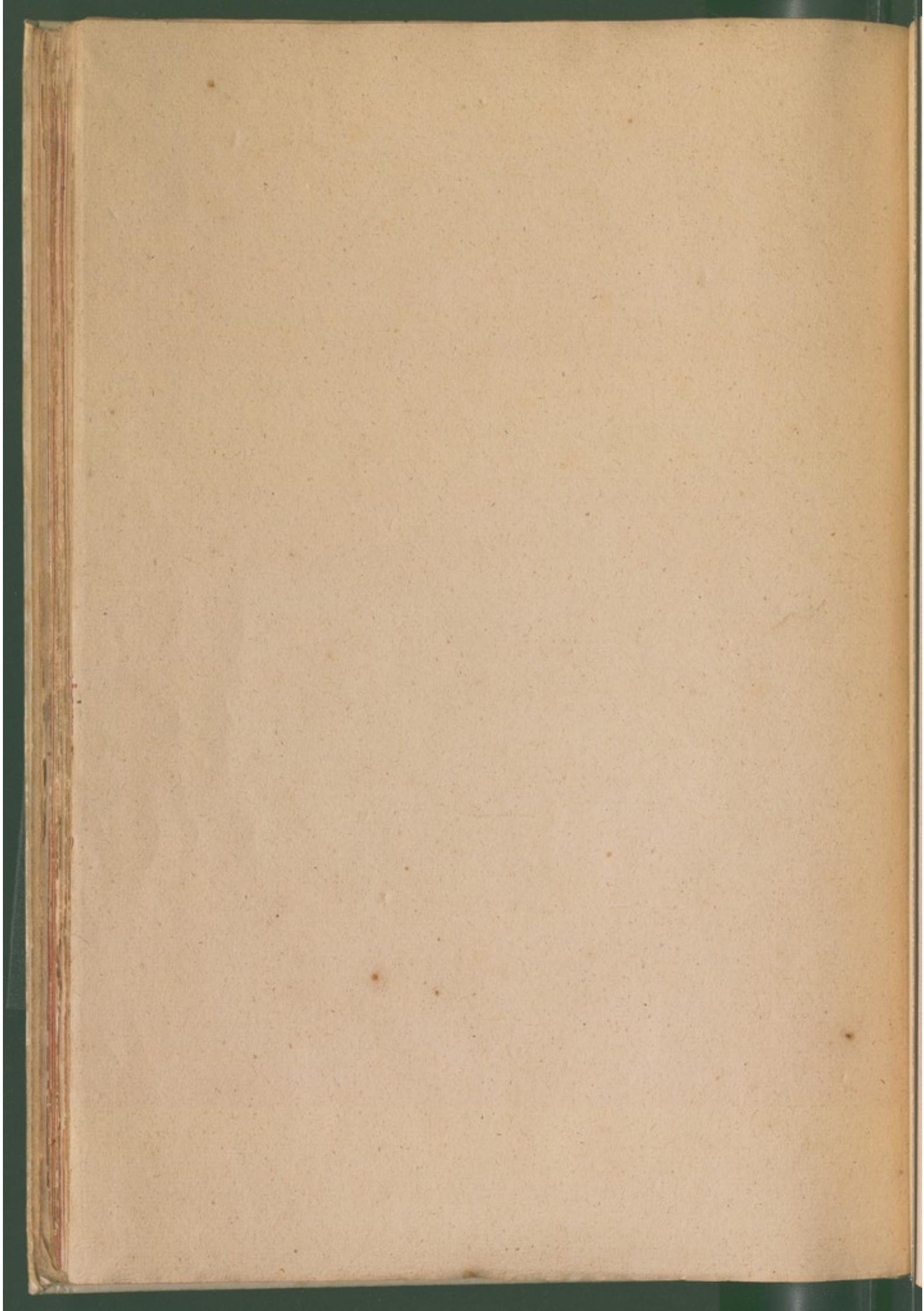
35

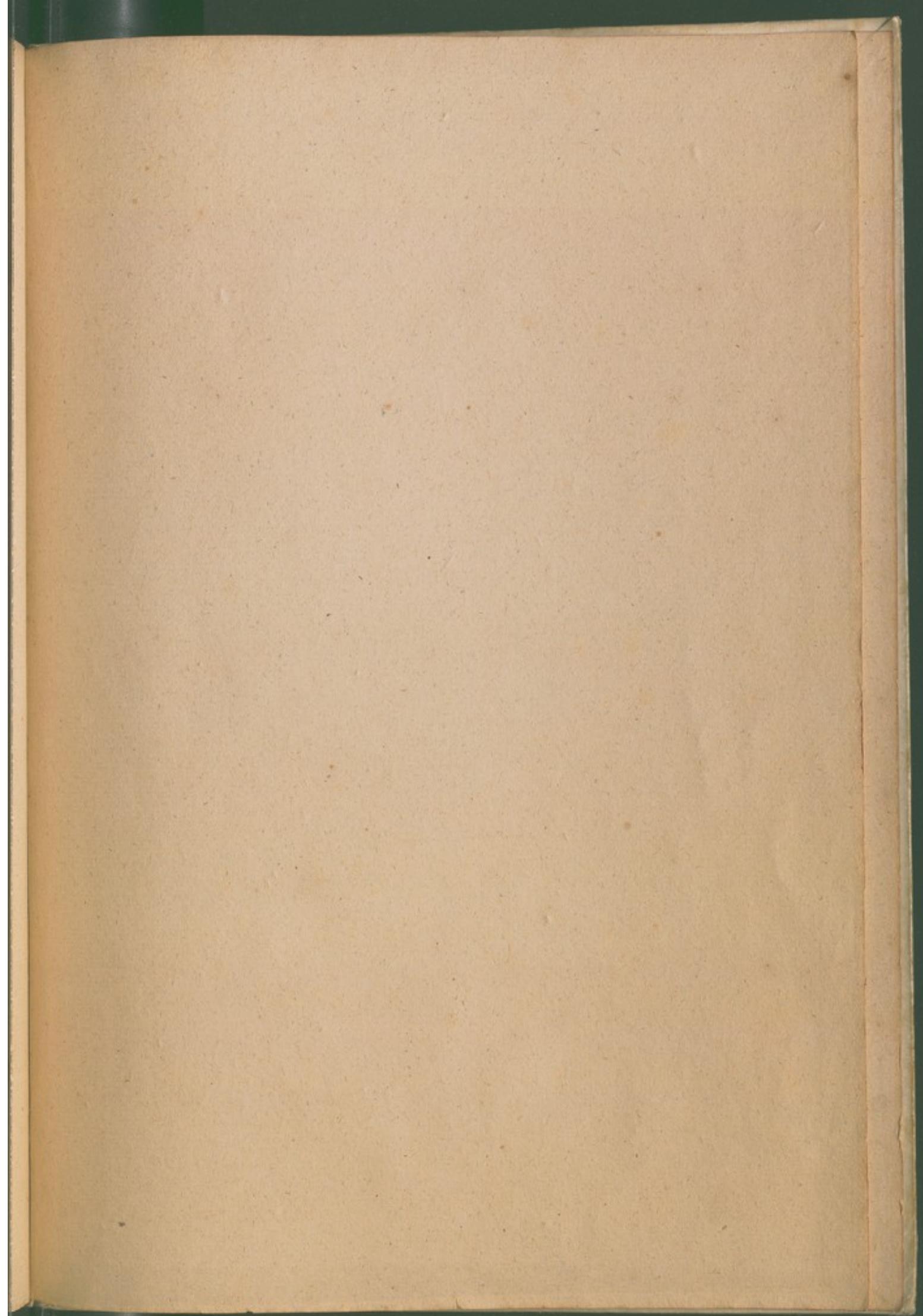
THE HISTORY OF
THE HABITAT

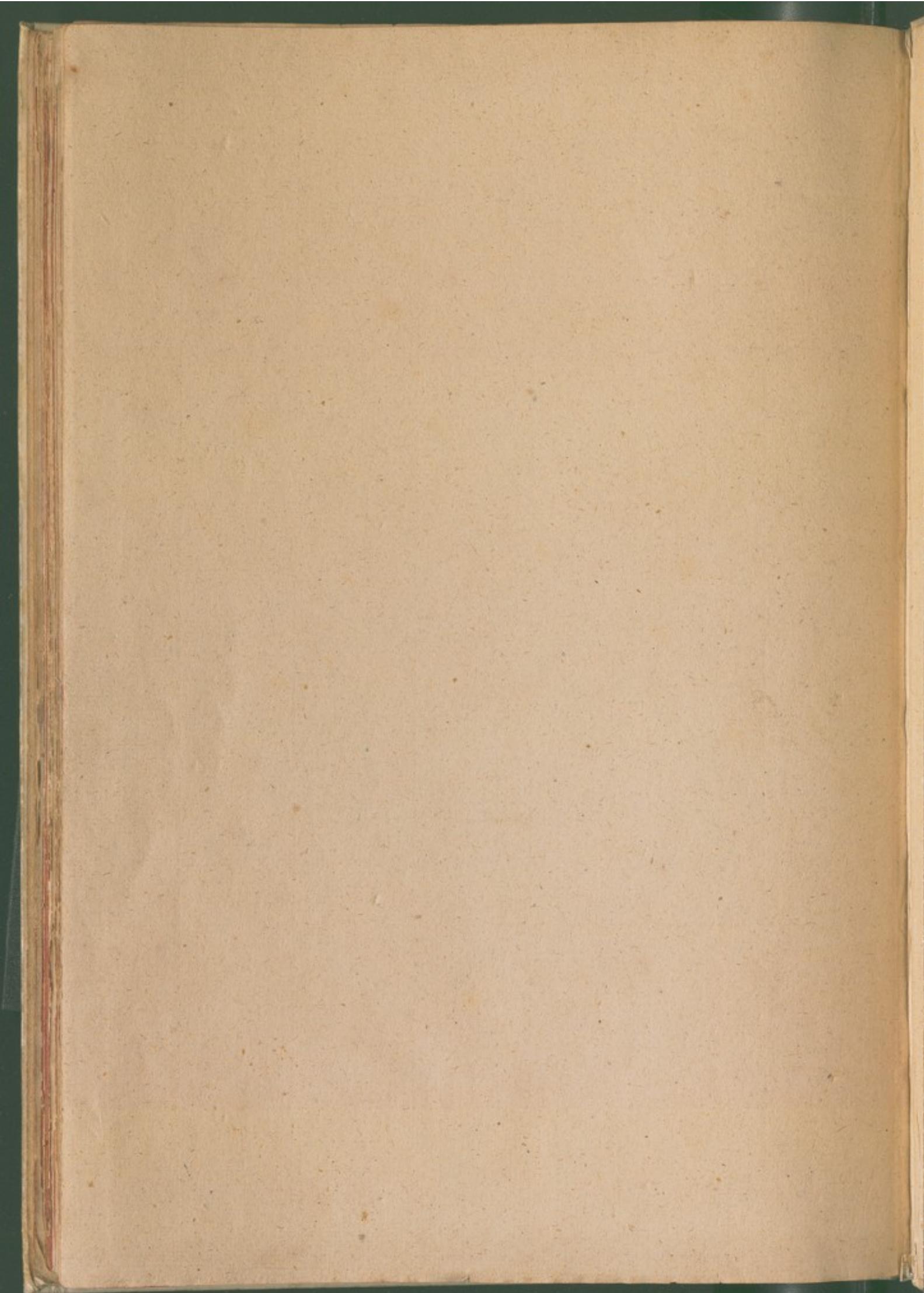
Preserve

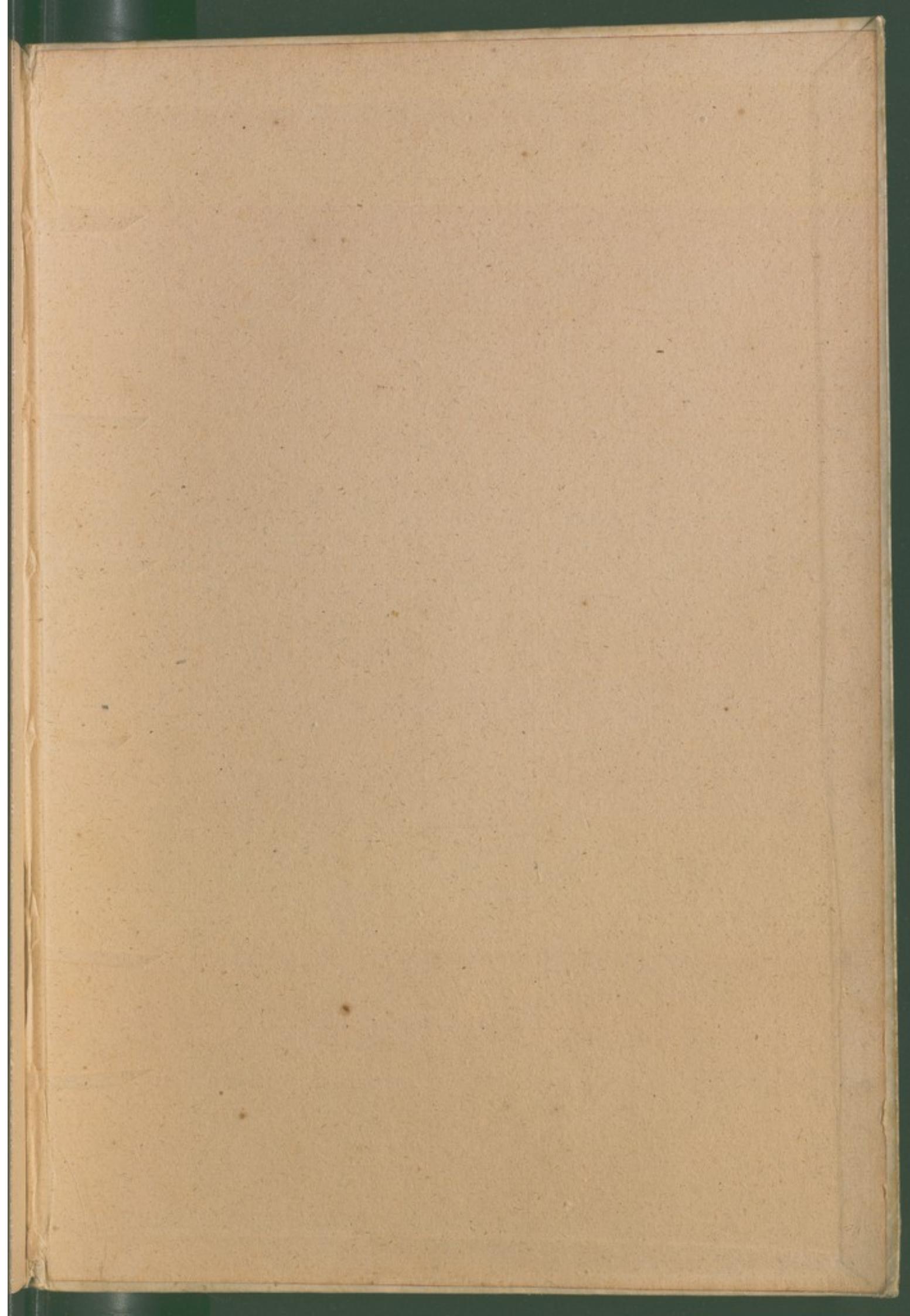
end

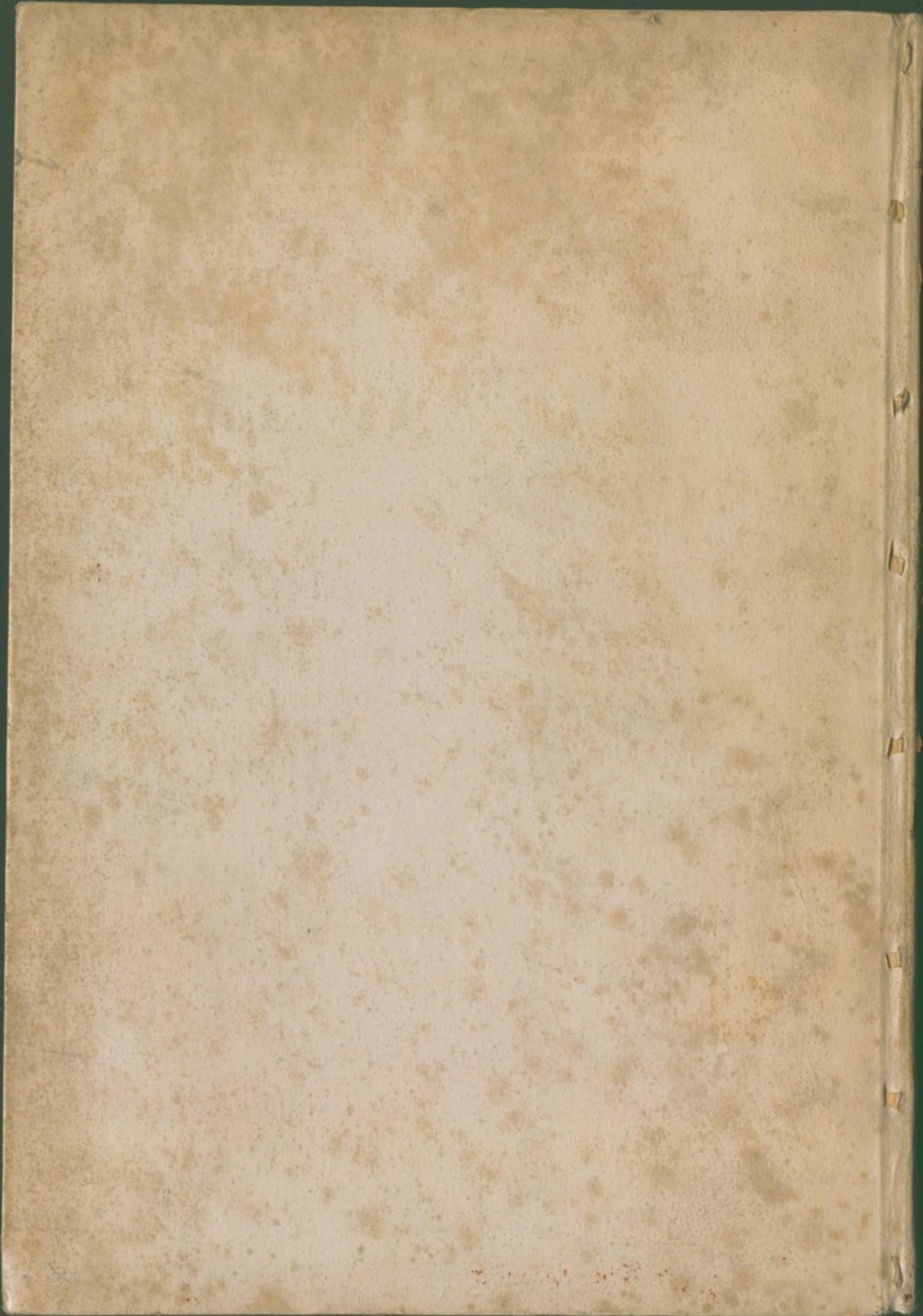

RASCICULUS MEDICINE - VENETI 1495

5

